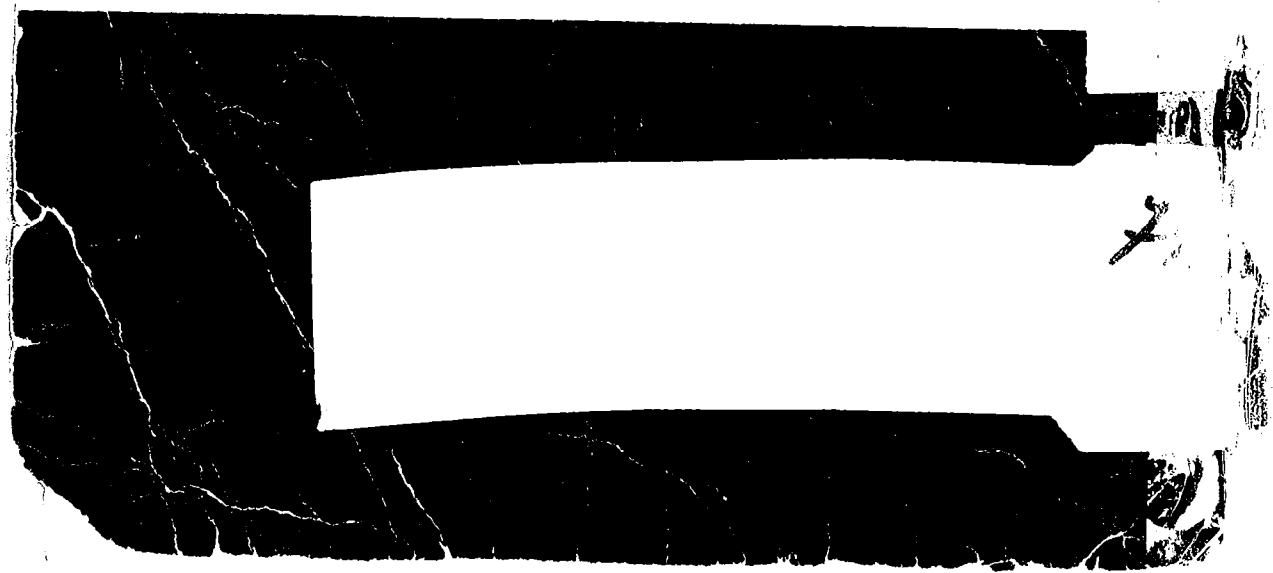

Lei 12

19 2

✓
✓
✓
✓

9
✓
✓

INSTITUTUL DE ȘTIINȚE Istorice ȘI FILOGICE
DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

HP
324

Lexic

LEXIC REG. II,

Fol.

2

SOCIETATEA DE ȘTIINȚE ISTORICE ȘI FILOLOGICE
DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

LEXIC REGIONAL

2

Redactor coordonator: LUCREȚIA MAREȘ

Autorii culegerilor: DEM. AHRIȚULESEI, NICOLAE BEMBEA, IOAN BETTISCH, GH. BOGA, DIONISIE BUCUR, AUREL BUGARIU, TRAIAN CANTEMIR, IOAN CODĂU, TRAIAN CUCU, ILIE DAN, VASILE FENEȘAN, IORGU GANE, GH. HAȘ, VICTOR IANCU, IOAN LAZĂR, ION LĂZĂRESCU, GH. CRIHAN MĂGURĂ, ION MOISE, GH. NEAGU, ION NIJLOVEANU, SEVASTIA OPREȘCU, STELIAN OPRESCU, LILIANA PARFENE, GH. POP, OCTAVIAN RĂUȚ, MIRCEA SECHE, ZAHARIA SÎNGEORZAN, IOAN TĂMAȘ, VASILE ZDRENGHEA

EDITURA ȘTIINȚIFICĂ
BUCUREȘTI — 1967

ACADEMIA R. S. R.
FILIALA IAȘI
Inv. 52.753

FILIALA IAȘI
1732

S U M A R

Prefața	7
Abrevieri	10
Regiunea Argeș	
Raioanele : Drăgănești, Drăgășani, Rîmnicu Vîlcea, Slatina (<i>Ion Nijloveanu</i>)	11
Raionul Pitești. Comuna Bascovele (<i>Ion Moise</i>)	18
Raionul Rîmnicu Vîlcea (<i>Traian Cantemir</i>)	19
Regiunea Banat	
Raionul Reșița. Orașul Bocșa (Bocșa Română) (<i>Octavian Răuș și Ioan Bettisch</i>)	35
Raionul Sinnicolaul Mare. Comuna Comlășul Mare (<i>Aurel Bugariu</i>)	39
Regiunea Brașov	
Raionul Brașov. Comuna Crihalma (<i>Dionisie Bucur</i>)	45
Raionul Făgăraș. Comuna Șercaia, satul Vad (<i>Traian Cucu</i>)	48
Raionul Sibiu. Comuna Sibiel (<i>Nicolae Bembea</i>)	56
Regiunea București	
Raionul Roșiori de Vede (<i>Gh. Neagu</i>)	67
Regiunea Cluj	
Raionul Huedin. Comuna Căpuș, satul Agîrbiciu (<i>Victor Iancu</i>)	73
Raionul Năsăud. Comuna Feldru (<i>Zaharia Sîngeorzan</i>)	76
Raionul Turda. Comuna Ciurila, satul Sălicea (<i>Vasile Feneșan și Mircea Seche</i>)	77
Comuna Săvădisla, satul Stolna (<i>Traian Cucu</i>)	79
Regiunea Crișana	
Raionul Ineu. Comuna Șicula (<i>Ioan Codău</i>)	83
Raionul Salonta. Comuna Girișu Negru (<i>Gh. Haș</i>)	84
Comuna Holod (<i>Ioan Tămaș</i>)	88

Regiunea Galați

Raionul Bujor. Comunele : Aldești, Berești și Măstăcani (<i>Liliana Parfene</i>)	93
Raionul Tecuci. Comunele : Ciorăști și Gohor (<i>Liliana Parfene</i>)	93
Comuna Țepu (<i>Iorgu Gane</i>)	94

Regiunea Hunedoara

Raionul Orăștie (<i>Ion Lăzărescu</i>)	97
Raionul Sebeș. Comuna Săsciori, satul Sebeșel (<i>Vasile Zdrenghea</i>)	104

Regiunea Maramureș

Raionul Carei. Comunele : Craidorolț, Giorocuta, Marna Nouă Vezendiu, (<i>Gh. Pop</i>)	105
Raionul Cehul Silvaniei. Comunele : Ariniș, Băița, Corund, Sălsig, Țicău, Urmeniș (<i>Gh. Pop</i>)	105
Raionul Șomcuta Mare. Comunele : Ardușat, Colțirea, Șindrești, Văleni (<i>Gh. Pop</i>)	106
Raionul Lăpuș. Comunele : Berința, Copalnic, Coroeni, Mănăstur (<i>Gh. Pop</i>)	107
Satul Libotin (<i>Gh. Boga</i>)	109

Regiunea Suceava

Regiunea Suceava (<i>Ilie Dan</i>)	115
Raionul Dorohoi. Comuna Cindești (<i>Dem. Ahrițculesei</i>)	118
Comunele : Fundu Herții și Pomirla (<i>Gh. Crihan Măgură</i>)	119
Raionul Fălticeni. Comunele : Drăceni, Găinești, Mălini, Poiana Mărului (<i>Ioan Lazăr</i>)	122
Raionul Gura Humorului. Comuna Costina, satul Părhăuți (<i>Traian Cantemir</i>)	124
Raionul Rădăuți. Comuna Horodnicu (<i>Sevastia Oprescu și Stelian Oprescu</i>)	127

Indice

129

P R E F A Ț Ă

Volumul de față continuă seria culegerilor de glosare regionale inițiată de Societatea de științe istorice și filologice și concretizată prin volumul Lexic regional, apărut în 1960 la Editura Academiei. În același timp, el se adaugă la culegerile de materiale dialectale apărute în ultimii ani: Materiale și cercetări dialectale I, Editura Academiei, București, 1960, Glosar regional, Editura Academiei, București, 1961, precum și la glosarele publicate în revista Limba română între anii 1959—1964. Asupra necesității acestor cercetări credem că nu mai este cazul să ne oprim.

Din materialul destul de bogat pe care l-am primit de la filialele Societății, am publicat în acest volum glosare numai din câteva regiuni. Viitoarele culegeri vor avea în vedere și alte regiuni, așa încît să poată fi cuprins întreg teritoriul țării.

Criteriile de selectare a materialului au fost cele cunoscute. Am avut în vedere atît criterii semantice și gramaticale, cît și criterii geografice.

Am păstrat deci, potrivit criteriilor semantice și gramaticale, cuvinte care nu au fost încă înregistrate în alte lucrări lexicografice, sensuri și expresii noi pentru cuvinte cunoscute, variante lexicale sau cuvinte la care se dau forme gramaticale deosebite de cele cunoscute pînă acum. Am păstrat unele cuvinte înregistrate în Dicționarul Academiei (DA), dar care aveau puține atestări sau numai atestări vechi. Am considerat aceste cuvinte vechi deosebit de importante pentru dovada folosirii lor astăzi pe arii restrînse de circulație.

Din acest motiv am înregistrat, de exemplu, cuvintele înecăciune „sufocare“ îngropătoare „cimitir“ sau pojar „incendiu“, la care Dicționarul limbii române moderne (DM) sau DA dau indicația „învechit“ sau conțin numai atestări foarte vechi. Am păstrat, de asemenea, și cuvinte ca plimbă „balustradă, parmaclîc“, pe care DM îl consideră rar, sau ca încorda „(despre car) a se răsturna“ înregistrat în DA pe baza unui singur izvor vechi (Lexiconul de la Buda din 1825) și considerat suspect.

În ce privește răspîndirea geografică, cuvintele atestate aici contribuie atît la relevarea existenței cuvîntului în altă regiune decît aceea cunoscută pînă acum, cît și la semnalarea unei arii întinse sau compacte a folosirii lui. În acest scop am păstrat cuvinte atestate în localități relativ apropiate geografic, sau cuvinte localizate foarte larg în unele lucrări lexicologice. Cuvinte înregistrate în CADE (I.A. Candrea-Gh. Adamescu, Dicționarul enciclopedic ilustrat „Cartea Românească”) de exemplu, în care se indică numai regiunea (Transilvania, Banat etc.) au fost menținute.

Am procedat astfel pentru a veni în ajutorul redactorilor Dicționarului limbii române, unde aria de răspîndire a regionalismului sau punctul în care el a fost înregistrat sînt riguros menționate.

Volumul de față este alcătuit, așa cum am arătat, din materiale primite în general de la cadre didactice din învățămîntul superior și mediu, care manifestă atenție și interes pentru graiul lor local. De aici relativa lipsă de unitate în redactarea materialului (unitate care, în unele privințe ar fi fost necesară). Aceasta se observă în felul foarte diferit în care s-a făcut glosarea cuvintelor, în faptul că unele glosare dau frecvent contexte ilustrative, altele nu, unele înregistrează sinonimul și varianta lexicală, iar altele le neglijează total. Ne-am străduit să unificăm lucrarea atît cît a fost posibil, păstrînd individualitatea fiecărui material. În general a fost menținută glosarea așa cum a fost formulată de autori, cu excepția unor definiții neclare, confuze, care au necesitat intervenții. Utilitatea contextelor, care ar fi fost binevenite pentru toate glosarele, ne-a determinat ca, acolo unde ele au fost date, să le păstrăm.

Unitatea culegerii se concretizează în faptul că s-au dat aceleași indicații gramaticale (pluralul la substantive, femininul la adjective, prezentul indicativ pers. I sau a III-a singular la verbe, accentul ș.a.), precum și în normele tehnice. Am căutat ca definiția să nu cuprindă cuvinte regionale care ar fi putut duce la echivoc sau chiar la neînțelegerea sensului. Acolo unde, în glosare, se folosește un termen regional, el apare scris cursiv și este tratat s.v. în cuprinsul glosarului din localitatea respectivă. Scrierea cuvintelor a folosit semnele curente ale alfabetului românesc. Folosirea semnelor diacritice ale unei riguroase transcrieri fonetice ar fi fost, după părerea noastră, imposibil de realizat într-o culegere de tipul acesta. Datorită articolelor separate nu am realizat corelația sinonimică pentru tot volumul, ci numai în interiorul fiecărui glosar. Sinonimul regional este indicat tehnic prin caractere spațiate și figurează, la rîndul lui, în glosar. În cazul în care am înregistrat mai multe sinonime, ele au fost menționate la primul cuvînt în ordine alfabetică.

Mulțumim și pe această cale colaboratorilor pentru bunăvoința cu care au răspuns întrebărilor noastre în vederea îmbunătățirii materialelor, pentru interesul pe care l-au manifestat față de apariția acestui volum menit să contribuie la relevarea bogăției limbii noastre.

LUCREȚIA MAREȘ

ABREVIERI

adj.	= adjectiv
adv.	= adverb
art.	= articulat
bot.	= botanică
expr.	= expresie
f.	= feminin
fig.	= figurat
interj.	= interjecție
intrans.	= intransitiv
invar.	= invariabil
loc. adj.	= locuțiune adjectivală
loc. adv.	= locuțiune adverbială
m.	= masculin
n.	= neutru
num.	= numeral
ornit.	= ornitologie
pers.	= persoană
p. ext.	= prin extensiune
pl.	= plural
prep.	= prepoziție
pron.	= pronume
refl.	= reflexiv
s.f.	= substantiv feminin
sg.	= singular
s.m.	= substantiv masculin
s.n.	= substantiv neutru
subst.	= substantiv
tranz.	= tranzitiv
v.	= vezi
var.	= variantă
vb.	= verb

REGIUNEA ARGES

RAIOANELE: DRĂGĂNEȘTI, DRĂGĂȘANI, RÎMNICU VÎLCEA, SLATINA

- ABOBOTA adv. = fără rost, fără socoteală :
umbilă abobota.
- ABUREĂLĂ s.f. sg. = căldură puțină în cameră, la începutul sau la sfârșitul iernii.
- ACIUCĂ, pers. 3 sg. *aciucă*, vb. I refl. = (despre o boală) a se prinde, a cuprinde.
- ALCĂTĂ s.f. sg. = bucată de carne ruptă prin mușcătură.
- ARĂNI, *arănesc*, vb. IV refl. = a-și ciștiga singur existența.
- BARAHÓRNIȚĂ, *barahornițe*, s.f. = femcie grasă, mare, dezvoltată.
- BAȘBUGIÚC adj. invar = răsfațat.
- BAȘOLDÍU, -IE, adj. = cu defect la mers :
bașoldiu de un picior.
- BĂLĂLĂU s.n. sg., în expr. *a se face de bălă lău* = a se face de țăș.
- BĂLĂNCĂNIE, *bălăncăni*, s.f. = bălărie.
- BĂLÚRĂ s.f. sg. = alunecuș, udeală.
- BĂSĂLĂRGÍ, *băsălărgesc*, vb. IV tranz. = a lărgi prea mult.
- BĂSĂLĂRGÍT, -Ă, adj. = lărgit prea mult.
- BATÁL adv., în expr. *a sta batal pe capul cuiva* = a cicăli, a incomoda pe cineva.
- BĂTĂIOĂȘĂ, *bătăioase*, s.f. = tighă.
- BĂTĂTĂRNIC, -Ă, adj. = îndemnatic, priceput, vrednic.
- BIÉDĂ interj. = bietul, sărmanul : *il doare biedă!*
- BIĐIHĂLĂ s.f. sg. = boală molipsitoare.
- BIĐÍDĂNIE, *bidídăni*, s.f. = (mai ales la pl.) bălării.
- BIJBĂNĂ, *bijbane*, s.f. = vilvătaie.
- BÍLBĂTĂIE, *bilbătai*, s.f. = 1. vilvătaie; 2. în expr. *a lua bălbătaia cuiva* = a tăia vorba, curajul cuiva.
- BÍȘTÍCÍ, *bistíci*, vb. IV tranz. = 1. a da des din mâini și din picioare; 2. a bate putineiul.
- BÍTOCHIÁT, -Ă, adj. = măreț, mîndru (în prostie).
- BÍZĂRÁT, -Ă, adj. = (despre țesături) care prezintă neregularități, care nu este neted.
- BOÁGE s.f. pl. = bețe mărunt aduse de apă.
- BOBÍLCÚȚĂ, *bobilcuțe*, s.f. = 1. oală mică de pămînt; 2. femeie scundă.
- BOBONÁ, pers. 3 sg. *bobonează*, vb. I refl. = (despre cocă, piine ș.a.) a se umfla, a crește.
- BOBONÁT, -Ă, adj. = (despre cocă) crescut.
- BÓBOTA adv., în expr. *a o ține bobota* = a o ține într-una.
- BÓCCINĂ, *boccine*, s.f. = groapă în pămînt, folosită ca pivniță.
- BODOMÓC, -OÁCĂ, adj. = (despre oameni) moale, delăsător.
- BÓIȘTE s.f. sg. = goana boilor în perioada împerecherii.
- BOȚOCÁȘ, -Ă, adj. = (despre copii) șmecher, zburdalnic.
- BOURÍE, *bourii*, s.f. = cîrd de vite păzite de un văcar : *a plecat cu bouria.*
- BRÁSCOVE s.f. pl. = vreascuri.
- BRAVURÁT, -Ă, adj. = evidențiat, premiat.
- BRICHÍSÍ, *brichisesc*, vb. IV tranz. = a ciopli ceva cu cuțitul.
- BRICHISEĂLĂ s.f. sg. = acțiunea de a *brichisi*.

- BRIGADÉLE s.f. pl. = înflorituri: *cămașă cu brigadele*.
- BUHÁZ, *buhazuri*, s.n. = (mai ales la sg.) mlaștină.
- BULBURÚC, *bulburuci*, s.m. = bulbuc.
- BUȘNIGÁI s.n. sg. = fum mult și des; *b u ș n i g ă r a i e*.
- BUȘNIGĂRIE s.f. sg = *b u ș n i g a i*.
- CANTAÚL, -Ă, adj. = tont.
- CARÁBÁ s.f. sg., in expr. *a se face carabă* = a mînca prea mult, a se face burduf.
- CARATÉNIE, *caratenii*, s.f. = om nesuferit, urît.
- CĂLÍF, -Ă, adj. = amețit de băutură; *chiaun, citov, clean; e călit bine*.
- CĂLÍFU adj. invar. = (despre oul fierț) moale, cleios.
- CĂPĂTÍI, *căpătíie*, s.n. = sarcină de lemne uscate duse de femei pe cap.
- CĂUȘ, *căuce*, s.n. = căuș.
- CEFLĂF, *ceflăiesc*, vb. IV intranz. = a mesteca cu zgomot.
- CHIAUN, -Ă, adj. = călit: *e chiaun*.
- CHICHIRICÍF, -Ă, adj. = 1. zgîrcit; 2. nehotărît.
- CHILDĂ, *childe*, s.f. = buchet de flori de cîmp; *chită*.
- CHINOPÁSTIE, *chinopástii*, s.f. = pacoste, năpastă, necaz, vină: *a căzut chinopastia pe el*.
- CHIMBRÍFU, -FE, adj. = miop, chior.
- CHÍSĂR s.n. sg. = teslă.
- CHÍTĂ, *chile*, s.f. = *childă*.
- CHITÚC, [*chituci*], s.m. = bucată scurtă și groasă de lemn.
- CICĂȘÍ, *cicășesc*, vb. IV tranz. = a certa, a cicăli.
- CIOFÍC, *ciofícuri*, s.n. = păhărel pentru băuturi tari.
- CIOMPÉI, *ciompeie*, s.n. = haină sau cămașă prea scurtă: *i-a făcut un ciompei de haină*.
- CIORCOVÍ, *ciorcovesc*, vb. IV refl. = a se certa.
- CIOROFLEÁCĂ s. f. sg. = noroi, lapoviță; *cirmoacă*.
- CIOROFLECÍT, -Ă, adj. = (despre zăpadă pămînt) moale, cu apă multă.
- CIOȘTOLÓI, *ciostoloaie*, s.n. = picior gros, mare.
- CIRMOÁCĂ s.f. sg. = ciorofleocă.
- CIRNĂVÍF, -Ă, adj. = fioros.
- CITIREÁG, *citirege*, s.n. = (mai ales la pl.) frînturi de crengi uscate.
- CÍTOV, -Ă, adj. = turmentat, amețit; *călit*.
- CIUCÍ, *ciucesc*, vb. IV refl. = a se stîrci.
- CIURCIUMÉL s.n. = grămadă, la un loc: (adverbial) *s-au strîns ciurciumel*.
- CIURCIUMELÍF, -Ă, adj. = grămădit, făcut grămadă.
- CIURPENE s.n. sg. = flori sau fructe crescute multe la un loc; ciorchine: *a înflorit ciurpene*.
- CÍRCEÁG s.n. sg. = dureri de stomac, crampe.
- CÍRCÍF, pers. 3 sg. *cîrcíie*, vb. IV tranz. = (despre insecte) a mișuna.
- CÍRÍIÁLĂ s.f. sg., in expr. *a da pe cîrîială* = a da pe datorie.
- CÍRȘANIE, *cîrșenii*, s.f. = ceartă, neînțelegere, încurcătură: *se ține de cîrșenii*.
- CÍRȘENIÓS, -OÁȘĂ, adj. = căruia îi plac certurile.
- CÍRTIȚĂ, *cîrtițe*, s.f. = furuncul mare, de obicei subsuoară.
- CLEÁN adj. invar. = amețit de băutură; *călit*.
- CLEÁTĂ, *clete*, s.f. = grămadă de crengi.
- COCÍRLÍ, pers. 3 sg. *cocîrlește*, vb. IV refl. = a se stringe de frig, a se face covrig.
- COCOLÍ, *cocolesc*, vb. IV tranz. = a frămînta piine.
- COLEȘÍF, -Ă, adj. = sleit de puteri din cauza foamei, a căldurii: *e colesit de foame*.
- COPÍTĂ, *copite*, s.f. = căpiță.
- COPREÁ, *coprele*, s.f. = om înalt.
- COPTORÍF, -Ă, adj. = 1. cuprins de boală; 2. dușmănos, plin de ură, supărat tare: *e coptorit pe noi*.
- COȘERÍFU, *coșerii*, s.n. = plasă de răchită care se așază în fața și în urma carului pentru cărat porumb.
- CÓTINĂ, *cotine*, s.f. = cot, braț de apă.
- COTÍI, *cotíie*, s.n. = bucată de lemn lungă de un cot.
- CORÓC, *cotoci*, s.m. = ramă la poartă, pe care se așază ștacheții.

- COTOVEI, *cotoveie*, s.n. = bucată de băț gros :
pun mîna pe un cotovei.
- CRĂVI, pers. 3 sg. *crăvește*, vb. IV refl. = a se lăfăi.
- CROV s.n. sg. = zăpadă mare, groasă și înghetată pe care se poate merge.
- CUCULI, *cuculesc*, vb. IV intrans. = a se culca.
- CŪTĂ, *cute*, s.f. = bucată de zahăr cubic ; d u r i g ă .
- DĂSLŪT, -Ă, adj. = (și adverbial) sluit din bătaie : *l-a lăsat dăslut.*
- DĂSMINȚĂT, -Ă, adj. = ieșit din minți.
- DĂTURNI, *dăturnesc*, vb. IV tranz. = a îndepărta pe cineva ; a d e z m ă r g i n i .
- DĒDE s.f. sg. = termen de respect față de o soră mai mare ; l a l ă .
- DEVEGHEĂ, pers. 3 sg. *deveghează*, vb. I refl. = a se afla, a se dovedi : *s-a devegheat treaba.*
- DEZMĂRGINI, *dezmarginesc*, vb. IV tranz. = a d ă t u r n i .
- DICHIU subst., în expr. *a fi dichiu de...* = a fi în stare de.
- DINIȚI, *dînițesc*, vb. IV tranz. = a da în leagăn, a mișca, a legăna.
- DIRJĂLĂ s.f. = prăjină.
- DIRJELI, *dîrjelesc*, vb. IV tranz. = a da, a l o v i c u d ă r j a l a .
- DODĂ s.f. sg. = termen de respect adresat unei femei sau unei fete mai în vîrstă.
- DOMĂ s.f. sg. = înțelegere în ascuns, taină.
- DOMĂI, *domăiesc*, vb. IV refl. = a se înțelege în ascuns.
- DOVINGĂ, *dovîngi*, s.f. = vargă, dungă ; urmă rămasă pe perete după văruiț ; d r u j i n ă .
- DRĂGĂIȚĂ, *drăgăițez*, vb. I refl. = a se cățăra.
- DRĒBLĂ, *dreble*, s.f. = drug de fier rotund sau patrat care se pune la ferestre.
- DRINDĂLĂ s.f. = om nepăsător, trîndav.
- DROĂJĂ s.f. sg. = om cicălitör.
- DROĂȘCĂ, *droșci*, s.f. = coajă groasă de dovleac copt ; g l ă v e a j ă .
- DRUJINĂ, *drujini*, s.f. = d o v i n g ă .
- DULGHEN, *dulghene*, s.n. = (învechit) chioșc de mărunțișuri.
- DULUGEACU subst., în loc. adv. *cu dulugeacu* = cu binișorul.
- DURIGĂ, *durigi*, s.f. = bucată de zahăr cubic ; c u ț ă .
- DURORI s.f. pl. = dureri.
- FELENTIC, *felentice*, s.n. = bucată mică de pînză.
- FIFIȚI, pers. 3 sg. *ffiește*, vb. IV refl. = a vorbi schimonosit, în virful limbii.
- FIMITURĂ, *fimituri*, s.f. = firimitură.
- FURCER, *furcei*, s.m. = un fel de furcă de lemn cu doi dinți mici și cu coada lungă, folosită la urcatul snopilor de coceni în pătul.
- GĂONI, pers. 3 sg. *găonește*, vb. IV refl. = a se umfla de prea multă mîncare.
- GĂÚNEA s.m. sg. = om care mănîncă mult, cu lăcomie.
- GHELUȘ s.n. sg. = joacă cu gălăgie între copii : *stau de gheľuș.*
- GHERÁN, *gherane*, s.n. = instrument de fier prevăzut cu gheare întoarse, cu care se scoate ciutura căzută în fîntînă.
- GHIONOȘI, *ghionoșesc*, vb. IV tranz. = 1. a scobi ; 2. a cotrobăi.
- GHIORGHINĂR, *ghiorghinari*, s.m. = păducel (*Crataegus monoghina*).
- GHIOROI, *ghioroiaie*, s.n. = tirnăcop cu două părți.
- GHIUNGHIUURĂ, *ghiunghiuri*, s.f. = știulete foarte mic de porumb.
- GIORSĂI, *giorsăi*, vb. IV tranz. = a cosi superficial : *giorsăi niște iarbă.*
- GILTÁN, *giltane*, s.n. = eleșteu.
- GLĂVĂȚINĂ, *glăvățini*, s.f. = (ironic) cap, căpățînă.
- GLĂVEAJĂ, *glăveji*, s.f. = coajă groasă de dovleac copt ; d r o a ș c ă .
- GLEĂVĂ s.f. sg. = țeastă, craniu.
- GLOJDIE, *gløjdie*, s.f. = vită slabă, gloabă.
- GLOJDORȚI, pers. 3 sg. *gløjdorește*, vb. IV intrans. = (despre vite) a paște unde nu e iarbă, în glod.
- GOANȚĂ, *goanțe*, s.f. = insectă, gînganic.
- GOGLEĂZĂ, *gogleze*, s.f. = 1. snoavă ; 2. minciună.

- GOLOPÉLNIȚ, -ă, adj. = gol, dezbrăcat.
 GÓMU s.n. sg. = zgomot.
 GÓNIȚĂ, *gonițe*, s.f. = goana vacilor în perioada împerecherii.
 HANDÍC s.n. sg. = fel de a fi al cuiva; o *afla ea handîcul flăcăilor*.
 HARCALÉTE, *harcaleți*, s.m. = om care susține pe cineva într-o acțiune, care-l sprijină.
 HARHALÍE, *harhalii*, s.f. = 1. vijelie; 2. în expr. *a găsi pe cineva harhaliiile* = a-l găsi furiile.
 HARHALÍÓS, -oásă, adj. = furios, scandalagiu.
 HĂLĂÍ, pers. 3 sg. *hălăiește*, vb. IV tranz. = 1. a face hărmălaie, gălăgie; 2. a se certa.
 HĂNDRĂNÍ, *hândrănesc*, vb. IV tranz. = a uza fără rost, a strica, a murdări o haină, o ruță etc.
 HĂNȚĂNÍ, pers. 3 sg. *hănțâne*, vb. IV intranz. = a vorbi mult.
 HĂRTĂPĂLÍ, *hărtăpălesc*, vb. IV tranz. = a înghiți pe nemestecate.
 HÉRIA adv., în expr. *a umbla heria* = a umbla peste tot și fără rost.
 HÍMBĂ adj. f. = (despre femei) deformată, prea dezvoltată.
 HÎȚĂ s.f. sg. = mulțime de copii; copii mulți în casă: *are o hîță de copii*.
 HODĂLĂU, *hodălaie*, s.n. = ciolan.
 HONĂNĂIE, *honănăi*, s.f. = cameră, casă, construcție prea mare: *o honănaie de cameră*.
 HONDRONÍ, pers. 3 sg. *hóndrone*, vb. IV tranz. = a hodorogi, a strica.
 HORDOROSÍ, -ă, adj. = hodorogit.
 HOSMANDĂU, *hosmândăi*, s.m. = haimana.
 HRISTÓV, *hristoave*, s.n. = hrisov, act, registru.
 IATĂJ, *iataje*, s.n. = etaj.
 INOȘÍ, -ă, adj. = (despre rufe) mărđărite puțin.
 ISÍCĂ, *isîci*, s.f. = specie de plop, care crește prin zăvoaie.
 IUB s.n. sg. = broboane pe față.
 ÎMBĂRĂICĂ, pers. 3 sg. *îmbăraică*, vb. I refl. = a se cățăra.
 ÎMBOMBURĂ, *îmbomburez*, vb. I refl. = 1. a se supăra; 2. (despre vreme) a se strica; a se îmbonghina.
 ÎMBONGHINĂ, pers. 3 sg. *îmbonghinează*, vb. I refl. = a se îmbombura (2).
 ÎMBURLUGÍ, pers. 3 sg. *îmburlugește*, vb. IV refl. = (despre oi) a se strînge la un loc între prînz și nămiaz, pe căldură.
 ÎMPĂIVĂNĂT, -ă, adj. = (despre animale) împiedicat.
 ÎMPĂTULĂ, *împătulez*, vb. I refl. = a se îngreșa.
 ÎMPERCEĂT, -ă, adj. = pătat cu diferite culori.
 ÎMPILDÍ, *împildesc*, vb. IV refl. = a se atinge cu vorba, a se înțepa: *se împildesc între ei*.
 ÎMPOFICĂT, -ă, adj. = miniat rău (în ascuns).
 ÎMPOFIDĂ, *împofidez*, vb. I refl. = a se împodobi.
 ÎMPOISTRĂT, -ă, adj. = împestrițat.
 ÎNCHEIBĂRĂ, *înceibărez*, vb. I tranz. = a incheia (cămașa etc.).
 ÎNCHEIBĂRĂT, -ă, adj. = incheiat, legat bine.
 ÎNCHINOSÍ, -ă, adj. = bun de glume, de năzbîtii.
 ÎNCIOFLÎNGĂT, -ă, adj. = încovoiat, adus de spate.
 ÎNDĂRÍNĂ, *îndărtnez*, vb. I tranz. = a neglija o lucrare, a o amîna.
 ÎNFRIGOȘĂ, pers. 3 sg. *înfrigoșază*, vb. I refl. = a se face frig.
 ÎNGHEBEJÍ, *înghebejesc*, vb. IV tranz. și refl. = a (se) înghesui.
 ÎNGHEBEJÍT, -ă, adj. = înghesuit.
 ÎNGHIORTĂNÍ, *înghiortănesc*, vb. IV tranz. = a înghiți repede și cu zgomot.
 ÎNGHIORTĂNITÚRĂ, *înghiortănituri*, s.f. = zgomot produs prin înghițire.
 ÎNGLĂVȚINĂT, -ă, adj. = încapăținat.
 ÎNGURLUÍ, *îngurluiesc*, vb. IV refl. = a se drăgosti, a se iubi.
 ÎNHĂIMURĂ, *înhăimurez*, vb. I = 1. tranz. a inhăma bine caii; 2. refl. a se îmbrăca cu mai multe haine; a se întăifășa (2).
 ÎNSĂNINĂ, *însăvinez*, vb. I intranz. = a apărea undeva pe neașteptate.

- ÎNSPIȚĂȚ, -ă, adj. = bine făcut, robust.
- ÎNTĂIFĂȘĂ, *întăifășez*, vb. I = 1. tranz. a înfășa în mai multe scutece; 2. refl. a se îmbrăca cu mai multe haine; a se în hăimura (2).
- ÎNTĂIFĂȘĂȚ, -ă, adj. = 1. înfășat în mai multe scutece; 2. îmbrăcat cu mai multe haine.
- ÎNVOLĂ, *învolesc*, vb. I refl. = a se înfuria, a se răzvrăti.
- ÎNVIOLĂȚ, -ă, adj. = înfuriat, enervat.
- JĂIȚĂ s.f. sg. = ceartă, încăierare.
- JARCALEȚE, *jarcaleși*, s.m. = om de încredere al cuiva.
- JELĂVEĂȚĂ, *jelăvețe*, s.f. = prăjină, nuia mare și groasă.
- JEFĂNI, *jefănesc*, vb. IV tranz. = a risipi, a face jaf.
- JÉLET, *jelete*, s.n. = bocet.
- JEP s.n. sg. = jeg.
- JEPĂȚ, -ă, adj. = plin de jeg; jegos.
- JERÎ, *jerăsc*, vb. IV tranz. = a înșela, a jecmăni.
- JIRFĂ s.f. sg., în expr. *a fi jirfă de grâu* = a fi grâu mult.
- LĂITA adv., în expr. *a o ține lăita* = a o ține într-una.
- LĂLĂ s.f. sg. = dede.
- LĂȚURÎ, *lățuresc*, vb. IV tranz. = a spăla rufe.
- LESPÉLNIȚĂ, *lespelnîțe*, s.f. = așchioară întrată în carne, sub unghii.
- LICÎȚ, -ă, adj., în expr. *a fi licît* = a fi leit.
- LIMPĂNÎȚ, -ă, adj. = (despre vite) foarte flămînd.
- LISTAVÓI s.n. sg., în expr. *a sta listavoi* = a sta lipcă.
- LOHÓN s.n. sg. = (cu sens colectiv) corpuri străine rămase în cereale după ce au fost treierate.
- LONCOȚ, *loncolesc*, vb. IV intranz. = 1. a vorbi în somn; 2. a vorbi ce nu trebuie.
- LUCÎȚ adj. invar., în expr. *a fi sărac lucît pămîntului* = a fi foarte sărac.
- MAGARÍCI s.n. sg. = petrecere.
- MAJERÍT adj. = (despre car) încărcat prea mult.
- MĂRÓS, -oasă, adj. = măreț, mîndru.
- MĂȚĂCĂNI, pers. 3 sg. *mățcănește*, vb. IV intranz. = (despre oameni) a merge împleticindu-se.
- MĂȚĂNĂI, *mățănăiesc*, vb. IV intranz. = a umbla fără rost.
- MELÍC, *melicuri*, s.n. = nărav, obicei rău (la animale).
- MERMELÍ, *mermelesc*, vb. I tranz. = a lucra, a face ceva de mîntuială.
- MEMELITÚRĂ, *mermelituri*, s.f. = lucru făcut de mîntuială.
- MIRÚG, *miruguri*, s.n. = (mai ales la pl.) rămurele uscate căzute prin pădure; rabode, raburi.
- MÎȘȚÍ, pers. 3 sg. *mîștește*, vb. IV intranz. = a musti, a ieși puțină apă din pămînt.
- MÎRȘĂV, -ă, adj. = bolnav, bolnăvicios.
- MODRIGĂLI, *modrigălesc*, vb. IV tranz. = a munci încet, cu nepăsare.
- MÚRE s.f. pl. = carne de la gîtul porcului.
- NACAFĂ, *nacafale*, s.f. = haimana, om nesocotit.
- NATRAÚLĂ, *natraule*, adj. și s.f. = (femie) dezordonată, neglijentă.
- NĂGRĂBĂ adv. = degrabă: *au sărit cîinii năgrabă*; *vino năgrabă*.
- NĂNIÓS, -oasă, adj. = bun de glume.
- NĂSFIRÓS, -oasă, adj. = care face nazuri, mofturos.
- NĂZNĂIE, *năznăi*, s.f. = năzbitie, trăsnaie.
- NOVÍGÍ, *novigîesc*, vb. IV intranz. = a lucra cu mîinile.
- OBÉJDIA s.f. sg., în expr. *să nu te ducă obejdia* = să nu te împingă păcatul.
- OBLICĂRI, *oblicăresc*, vb. IV intranz. = a detreca prin casă.
- OCHÉȚE, *ochefi*, s.m. = cheotoarc.
- ODĂIOS, -oasă, adj. = (despre oameni) care umblă pe la alții.
- ODOLOȘÍ, pers. 3 sg. *odoloșește*, vb. IV refl. = (despre dureri) a se potoli; a se oșini.

- OGĂRÎ, pers. 3 sg. *ogărăște*, vb. IV refl. = a slăbi, a se urîți: *s-a ogorit de tot*.
- OJIJÍ, *ojijesc*, vb. IV tranz. = a încinge cup-torul, vatra, pentru copt piine.
- OL, *oluri*, s.n. = adîncitură, virtej pe malul apei.
- OPÁCINĂ, *opacine*, s.f. = om sau animal care a rămas mic, care n-a crescut normal; *opăcinitură*.
- OPÁCINITURĂ, *opăcinituri*, s.f. = opacină.
- ORDÍCÍ, *ordîcîi*, vb. IV tranz. = a bate putineul.
- OȘINÍ, pers. 3 sg. *oșinește*, vb. IV refl. = a se odoliși.
- OȘIȘTIE, *oșiștii*, s.f. = om care umblă fără rost, haimana.
- PACIARÍS, -Ă, s.m. și f = om de ris, om de nimic.
- PALÍU, -IE, adj. = (despre oameni) cu defect de vedere.
- PANC, -Ă, adj. = bleg, prost.
- PAPALÉTE s.n. sg. = om prostănac.
- PARADĂU subst. = paradichiu.
- PARADÍCHIU subst., în expr. *a se alege paradichiu* = a se alege praful; *paradău*.
- PĂOJÍ, *păojesc*, vb. IV tranz. = a îngriji, a chivernisi în jurul casei: *păojește vitele*.
- PĂSTRĂMÍ, pers. 3 sg. *păstrămește*, vb. IV refl. = a slăbi mult.
- PĂSTRĂMÍR, -Ă, adj. care a slăbit foarte mult, uscat.
- PINTÓC, *pîntoci*, s.m. = om mic de statură.
- PIRCOTĂ, *pircoțez*, vb. I intrans. = a fi prins de somn; a picoti.
- PIRNICÍR, -Ă, adj. = pipernicit.
- PÍCLÍRÍ, *pîclîlesc*, vb. IV tranz. și refl. = a (se) scrînti, a luxa.
- PÍCLÍTR, -Ă, adj. = sucit, scrîntit, luxat.
- PÍHÁNIE, *pîhánii*, s.f. = dihanie, arătare.
- PÍHÁV, -Ă, adj. = umed, jilav.
- PÍLNÍR, -Ă, adj. = (despre un vas) plin, umplut, ras.
- PÍRȘCÁU s.n. sg. = zăpadă puțină și apoasă.
- PLÍMBIE, *plimbii*, s.f. = lemn sau sfoară pe care se uscă rufele; plimbă.
- POCHEÁ, *pochesc*, vb. I tranz. = a lovi, a ochi.
- POMÍR, -Ă, adj. = zgîrcit.
- POMÓJDII s.f. pl., în expr. *a îndruga la pomojdii* = a spune vrute și nevrute, de toate.
- POROBOTÍ, pers. 3 sg. *porobotește*, vb. IV intrans. = a da buzna, a se îngrămădi.
- POȘMOÁGĂ s.f. sg. = om bătrîn, neputincios; *poșmogea*.
- POȘMOGEA s.m. sg. = *poșmogă*.
- POTÍRNÓG, *potîrnogi*, s.m. = pumn.
- POTÍRNOGÍ, *potîrnogesc*, vb. IV tranz. = a da pumni cuiva.
- POTOROÁȘCĂ s.f., în loc adv. *de-a potoroașca* = de-a rostogolul.
- POTROÁCĂ adv. = foarte amar.
- PREPÍNGE, pers. 3 sg. *prepinge*, vb. III refl. = a se compensa; a trece de la unul la altul.
- PRIJONÍ, *prijonesc*, vb. IV tranz. = a ajuta, a sprijini pe cineva (la încărcat și descărcat).
- PRIMÍR, -Ă, adj. = bolnav de epilepsie.
- PRISTINÍ, *pristinesc*, vb. IV tranz. = a pri-păși, a primi.
- RÁBODE s.f. pl. = rămurele uscate, căzute prin pădure; *miruguri, raburi*.
- RÁBURI s.n. pl. = *rabode*.
- RAPAINOÁGE s.f. pl. = vreascuri.
- RĂGĂOCÍ, *răgăocesc*, vb. IV intrans. = a răcni, a zbiera.
- RĂULÍ, *răulesc*, vb. IV tranz. = a drăcui.
- RÍBÍÍ, *rîbii*, vb. IV tranz. = a scormoni a rîci pămîntul.
- RÍNZÁR, *rînzari*, s.m. = pom care face rînsă fără să rodească.
- ROTOVÉI, *roloveie*, s.n. = rețevi.
- SĂRMĂNÍ, *sărmănesc*, vb. IV intrans. = a să-răci, a deveni sărac.
- SCĂRĂDÍ, pers. 3 *scărădește*, vb. IV refl. = a se scrumi.
- SCOCHINÉTE s.n. sg. = adăpost făcut de ciine în căpița de paie.
- SCORBELÍ, *scorbelesc*, vb. IV tranz. = a scormoni în pămînt, a căuta.
- SEMENÍȘTE s.f. sg. = semn: *e semenîște de ploaie*.

- ȘIV, -Ă, adj. = (despre oameni) cu părul sur, cărunț.
- ȘNOVÍ, *snovesc*, vb. IV tranz. = a scorni snoave.
- SPOIBEGEÁLĀ s.f. sg. = mucegai.
- ȘTÍCLU s.n. sg., în expr. *a-i sta cuiva sticlă la ceva* (sau *la cineva*) = a-i sta cuiva gândul la ceva, a fi cu gândul la cineva.
- ȘTRÉJURĀ, *strejure*, s.f. = stîlp de lemn la porțile țărănești.
- ȘARAMPÓI, *șarampoaie*, s.n. = cusătură simplă în șir.
- ȘINÍNGĂ, *șiningi*, s.f. = fișie îngustă de pămînt.
- ȘISCÁV, -Ă, adj. = puțin bolnav.
- ȘNAP s.m. sg. = bucată mare de pîine.
- ȘOTÁN, *șotane*, s.n. = deal cotit.
- ȘOPLÉAG, *șoplege*, s.n. = tulpină de porumb rămasă în pămînt după tăiere.
- ȘÚLFĂ, *șulfe*, s.f. = femeie neserioasă, ușuratică.
- TÁRGĀ, *tărgi*, s.f. = grămadă de paie trase cu tîrșul cu boi de la spatele mașinii de treierat.
- TĂMĂȘÍR, -Ă, adj. = isteț, vîoi, bun de glume.
- TĂOBÍ, *tăobește*, vb. IV intrans. = (despre vite) a fi foarte flămînd.
- TĂOBÍR, -Ă, adj. = (despre vite) flămînd, mort de foame.
- TĂRĂBÍG, *tărăbigi*, s.m. = vițel cam de un an.
- TĂRĂRĂU s.n. sg. = ceartă, gălăgie.
- TERÉU, *tereie*, s.n. = desiș de pădure mărunță, tufiș.
- TERMEGEÁC s.n. sg. = mocirlă.
- TÍCHIU s.n. sg., în expr. *a pune tichiu* = a tăgădui.
- TÍRHĂNÍ, *tîrhănesc*, vb. IV tranz. = (despre obiecte de îmbrăcăminte) a uza.
- TÍRLUÍ vb. IV refl. = a se îmbolnăvi foarte rău, de moarte.
- TÍRȘ, *tîrșuri*, s.n. = mătură din nuiele, cu coadă lungă.
- TOITÁNĂ, *toitane*, s.f. = oală mare de pămînt.
- TRÁNTE s.f. pl. = diverse obiecte casnice aruncate în dezordine.
- TRĂZVÍ, pers. 3 sg. *trăzvește*, vb. IV refl. = (despre băuturi) a se trezi.
- TRĂZVÍR, -Ă, adj. = (despre băuturi) trezit.
- TREANC, *treancuri*, s.n. = gunoi.
- TROÁLĂ, *troale*, s.f. = femeie neiglijentă.
- TUHÓC s.n. sg. = paie mărunțite intrate în putrefacție.
- TURMÁC, *turmaci*, s.m. = vițel de peste un an.
- TUTUÍR, -Ă, adj. = zăpăcit.
- TUTUNÉL s.n. sg. = (bot.) regina-noptii.
- ȚÁIE s.f. sg. = haină scurtă și strîmtă.
- ȚÍPÁR, *țipari*, s.m. = ardei iute; țîțoc.
- ȚÍȚÓC, *țifoace*, s.n. = țîpar.
- ȚÍU s.n. sg. = haină scurtă: *i-a făcut un fiu de haină*.
- ȚÍURA s.f. sg., în expr. *a sta în ținura vîntului* = a sta în bătaia vîntului.
- ȚOP, *țopuri*, s.n. = floare artificială pe care o poartă fetele și flăcăii în piept, în timpul nunții.
- ŪIBU s.n. sg., în expr. *a vorbi în uibu cuiva* = a atinge cu vorba pe cineva, a înțepa.
- UNȘURÍ, *unsuresc*, vb. IV tranz. = a unge.
- URÓI s.n. sg. = făină din știuleți de porumb măcinată mare.
- USMÍ, *usmesc*, vb. IV intrans. = a mișca din loc, a urni.
- UTRÚBĂ, *utrube*, s.f. = casă veche, dărăpănată.
- VALÓS s.n. sg., în expr. *a-și da valosu* = a se destănuia, a-și spune taina.
- VECHÍȚĂ, *vechițe*, s.f. = scîndurică.
- VEREGĂ, *véreg*, vb. I tranz. = a lega în lanțuri, a pune în fiare.
- VIÉȘTRE s.f. sg. = zestre.
- VIȘTEÁLĂ s.f. sg. = boală care provoacă crăparea buzelor.
- VIȘTÍR, -Ă, adj. = cu buzele crăpate de *vișteală*.
- VÍLVORÍ, *vîlvoresc*, vb. IV tranz. = a arde, a încălzi cuptorul pentru copt.
- VLÁNGĂR, *vlangăre*, s.n. = teanc de țesături.
- VRĂIEȘTÍ, *vrăieștesc*, vb. IV tranz. = a risipi, a face vraiește.

ZĂDĂ s.f. sg., în expr. *a fi uscat zadă* = (mai ales despre lemne) a fi uscat bine, foarte uscat.
 ZAVISTÍÓS, -OÁSĂ, adj. = bun de glume.
 ΖΑΟΪ, pers. 3 sg. *zăotește*, vb. IV intrans. = a lătra.
 ZBĂTĂCÓS, -OÁSĂ, adj. = care se străduie, se zbate; bătăios.

ZDRÚȚ s.m. sg. = copil mare și gras.
 ZGÎRȚĂ s.f., în loc. adv. *cu zgîrță* = cu zgîrcenie.
 ZOL, *zoluri*, s.n. = grămadă, teanc de rufe.

ION NIJLOVEANU

RAIONUL PITEȘTI

Comuna Bascovele

ALEȘTEU, *aleșteie*, s.n. = eleșteu, lac.
 BARÍCE, *bartci*, s.f. = baltă.
 BÍJBĂ, *bîjbe*, s.f. = oală mare de lut; t o i t a n ă .
 BÍLCĂ, *bîlci*, s.f. = cană de pământ, ulcică.
 BRĂȚĂRĂ, *brățari*, s.f. = manșetă la iie sau la cămașă.
 CIOMP, -OĂMPĂ, adj. = știrb, rupt, ciunt.
 CIRIVÍȘ s.n. sg. = cir.
 COCĂRĂU, *cocărâi*, s.m. = ghiocel.
 COMĂNĂC, *comănaci*, s.m. = cracă de copac.
 COSĂȘ, *cosași*, s.m. = specie de pește mărunt.
 COVRÍT, -Ă, adj. = leneș, puturos.
 DÍNGĂ, *dîngi*, s.f. = numele unui dans popular; melodia după care se execută.
 FEDELÉȘ, *fedeleșuri*, s.n. = petrecere de nuntă care se face simbătă seara.
 GÍRLÍCE, *gîrlici*, s.f. = gîrlă mică, pîrîu.
 HÍRCĂ, *hîrci*, s.f. = coajă de dovleac care se folosește ca vas.
 ÎNȚURLUIĂT, -Ă, adj. = lung și ascuțit la capăt.
 JURÚÍ, pers. 3 sg. *júruie*, vb. IV intrans. = a curge cu zgomot, a vijii.
 MORÍNCÍ, *moríncesc*, vb. IV intrans. = a mi-găli, a lucra fără spor.
 NORÍU, -FE, adj. = albastru deschis.

PÍȚUC, -Ă, adj. = (mai ales despre găini) pitic, mic.
 PRĂJILĂ s.f. sg. = mîncare pregătită din lapte, ouă și mălai.
 PULÓNIC, *puloinice*, s.n. = polonic.
 PURICÉI s.m. pl. = mîncare pregătită din mămăligă fărîmițată în untură; s c o r n i c i .
 SĂDÍLĂ, *sădile*, s.f. = băț ascuțit și încovoiat cu care se fac gropițe în pământ pentru a sădi legume.
 SCÍRLÉTE, *scîrleți*, s.n. = săniuță pentru copiii.
 SCRINJÉL, *scrinjei*, s.m. = jumară, resturi care rămîn de la topirea unturii.
 SCORNÍCI s.m. pl. = p u r i c e i .
 STRINCEĂ, *strincele*, s.f. = sulă cu care se lucrează opincile.
 ȘÚI, *șuiuri*, s.n. = numele unui dans popular; melodia după care se execută.
 TOCĂ vb. I, în expr. *a toca pe vătrai* = a pierde timpul, a sta degeaba.
 TOITĂNĂ, *toitane*, s.f. = b í j b ă .
 ȚÍC, *țicuri*, s.n. = țurcă.
 UȘÓRE adj. = ușor.

ION MOISE

RAIONUL RÎMNICU VÎLCEA

- A prep. = la : *am dus vitele a dolie.*
- ADIBA adv. = aproape, gata : *sta adiba să-l prindă.*
- AGĂRĂI, *agărăiesc*, vb. IV intrans. = a insista, a bate la cap pe cineva.
- ALĂNGĂ, *alângi*, s.f. = coarda viței de vie sălbatică sau agățătoare.
- ALBÉTE, *albeți*, s.m. = partea albă a unei bucăți de lemn de pe care s-a îndepărtat coaja.
- ALIBZI, *alibzesc*, vb. IV = 1. intrans. a îndrepta, a netezi suprafața unui obiect; 2. refl. a se lipi de cineva, a se apropia sufletește; var. a libzui.
- ALIBZUI, *alibzuiesc*, vb. IV v. alibzi.
- AMBALĂ, *ambalale*, s.f. = 1. aventură; 2. pa-coste, nenorocire.
- APĂ s.f., (în construcția) *apă moale* = apa de la marginea riului care curge încet, liniștit.
- APIPI, *apîpii* vb. IV tranz. = a face masaj ușor copiilor mici, după baie.
- APLĂC, *aplacuri*, s.n. = pînză prinsă în partea de sus sau din spate a hainei bărbătești pentru ca stofa să nu facă crețuri.
- APLECĂTOARE, *aplecători*, s.f. = încăpere făcută sub prelungirea acoperișului din spațele casei.
- APROIMA adv. = fără rost : *umblă aproima*
- ASTRUCĂ, *astruc*, vb. I refl. = a se culca.
- AȘEZĂMÎNT, *așezămînturi*, s.n. = logodnă, cu care prilej se fixează data nunții și se stabilește ce dă fiecare din părinți tinerilor.
- BĂBIȚĂ s.f., în expr. *a-l găsi pe cineva babilă* = a tremura de frig.
- BĂCINĂ, *bacine*, s.f. = smîrc, loc mocirlos.
- BAHONȚ, -OĂNȚĂ, s.m. și f. = persoană urită la înfățișare.
- BARĂCĂ, *barăci*, s.f. = 1. bucătărie de vară; 2. cămară.
- BĂCĂRAIE s.f. pl. = obiecte inutile, care încercă ordinea în casă.
- BĂCIUF, *băciuiesc*, vb. IV intrans. = fig. a stărui.
- BĂDĂNĂ, *bădăni*, s.f. = ladă mare în care se păstrează porumbul.
- BĂDĂRĂU, *bădăraie*, s.n. = 1. un fel de jug pe care-l poartă ciinii liberi ca să nu treacă prin garduri; 2. (ironic) bărbat necăsătorit, celibatar.
- BĂSĂLĂGI, pers. 3 sg. *băsălăgește*, vb. IV refl. = (despre haine, pălării) a se deforma.
- BĂȚĂTOR, *bățătoare*, s.n. = băț cu care se lovește *clincea* în jocul de copii cu același nume.
- BĂȚĂUȘ, *bățăușuri*, s.n. = putinei de bătut untul.
- BĂȚĂGANIE, *bățăgăni*, s.f. = (mai ales la pl.) vreasc, uscătură.
- BESIDIE, *besidii*, s.f. = năzbîtie.
- BIBĂ, *bibe*, s.f. = 1. parte mai ridicată a tulpinei unui copac retezat pieziș; 2. (la pl.) obiect confecționat din două lemne prinse în formă de x pe care se așază buștenii pentru a fi fasonați manual.
- BIC, *bicesc*, vb, IV intrans. = a smuci.
- BIRBEAC s.m., în expr. *a împunge* (pe cineva) *birbeacul* = a se îmbăta.
- BIRJĂRIE s.f., în expr. *a (se) pune (cu) birjăria pe cineva* = a bate.
- BICIF, *bicii*, vb. IV tranz. = a dori ceva.
- BIDIDAI s.f. pl. = bălării.
- BIDIF, *bidii*, vb. IV tranz. = a căuta cu stăruință un obiect pierdut, cu speranța de a-l găsi.
- BIGĂ s.f. sg. = nărav : *are bigă ca boul la coastă.*
- BIHĂ s.f. sg. = discordie, neînțelegere.
- BILBOACĂ, *bilboace*, s.f. = baltă provenită de pe urma ploilor.
- BILCĂ, *bilei*, s.f. = fată de 13—14 ani, care n-a ieșit încă la horă.
- BILDĂREȚ, *bildărețe*, s.n. = băț scurt și gros.
- BILDIGIF, *bildigii*, vb. IV refl. = a se bălăci.

- BILTĂT, -Ă, adj. = pleștit.
- BÎȘNIȚĂ s.f. sg. = ceață deasă; liodnă.
- BLEĂNDĂ, *blende*, s.f. = 1. bită lungă, prăjină; 2. scindură îngustă; 3. lespede de piatră.
- BLEĂVINĂ, *bleavine*, s.f. = sperietoare de păsări.
- BLÉI s.n. sg. = tablă, tinichea.
- BLENDĂRIE s.f. sg. = haimanalic.
- BLEȘȚÍ, *bleștesc*, vb. IV refl. = a face ochii mari, a holba ochii.
- BLID, *blide*, s.n. = scafă.
- BOACĂ s.f. sg., în expr. *a fi tare de boacă* = a fi neînduplecat la rugăminți.
- BOĂNGĂ s.f. sg. = ceață.
- BOĂRCĂ s.f. sg. = 1. apă stătută; băutură caldă, fără gust; 2. căldură mare.
- BOBOĂCĂ, *boboace*, s.f. = gîscă sau rață mică, tinăre; pui; (adjectival) *rațe boboace*.
- BOBOROĂDĂ, *boboroade*, s.f. = colăcel fără împletituri, de mărimea unei franzele, care se dă de pomană.
- BODÎRNÍ, pers. 3 sg. *bodîrnește*, vb. IV intranz. = (despre singe) a podidi.
- BOLCĂȚI, -Ă adj. = (despre băuturi) cald, fără gust.
- BOLD, *bolduri*, s.n. = par ascuțit la unul din capete, cu care se împing buștenii ca să pornească pe scoc.
- BOLDOĂȘĂ, *boldoase*, s.f. = 1. umflătură; 2. cocoașă.
- BONCĂÍ, *bóncai*, vb. IV intranz. = a tropăi, a face zgomot lovind cu picioarele în mers pămîntul sau dușumeaua.
- BONCÍ, *boncesc*, vb. IV refl. = a se supăra, a se bosumfla.
- BORBONĂCI s.m. pl. = numele unui joc de copii cu pietricele.
- BORȘÉCĂ, *borșeci*, s.f. = puțină de borș.
- BOȘĂLĂ, *boșeli*, s.f. = hernie.
- BOȘĂRCĂ, *boșărci*, s.f. = vrăjitoare.
- BORÎIE, *botii*, s.f. = bulboană, adîncitură în apa rîului.
- BOȚOGĂNIE, *boțogăanii*, s.f. = obrăznicie, ne-bunie.
- BRAD s.m., în expr.: *a sta brad* = (despre copii) a sta copăcel, a sta în picioare.
- BRAȘOĂVĂ, *brașoave*, s.f. = poznă.
- BRĂDOAIE, *brădoi*, s.f. = cămară (pentru alimente).
- BRICEGÉL s.n. sg. = numele unui joc de copii în care se folosește un briceag aruncat în diverse feluri.
- BRICHISÍ, *brichisesc*, vb. IV tranz. = 1. a drege ceva pe lîngă casă, a aranja lucrurile din curte, a face ordine; 2. a înjgheba ceva (pe ascuns).
- BRÓJBIE, *brojbi*, s.f. = 1. căpățînă de varză; foaie de varză; 2. gulie.
- BÚBĂ s.f., în expr. *s-a adunat buba rea cu obrintitul* = s-au adunat oameni răi.
- BUCEĂ, *bucele*, s.f. = căpăcel de metal de deasupra fitilului lămpii cu petrol.
- BUCSĂRÓS, -OĂSĂ, adj. = (despre oameni) voinic și gras.
- BUDEĂNCĂ, *budenci*, s.f. = crăiță, vizdoagă (*Tagetes erecta*).
- BUDURÓI s.m. sg. = *fig.* om prost.
- BUF, *bufi*, s.m. = cocoloș de mămăligă, în mijlocul căruia se pune brînză de oi și se frige la jar.
- BUFT, *bufți*, s.m. = cîrnat gros; tobă de porc preparată din carne, măruntaie și slănină.
- BUJLÚI, *bujuiesc*, IV tranz. = a fura: *mi-a bujluit porumbii*
- BUHÁI, *buhai*, s.m. = 1. ceață deasă; 2. bucium.
- BUHUHÚI, -IE, adj. = (depreciativ, despre oameni) gras, leneș și somnoros.
- BULBURÚC, *bulburuci*, s.m. = bășică de apă, bulbuc.
- BULION, *bulioane*, s.n. = șir de motive naționale cusut cu fir metalic, strălucitor.
- BURLĂC, *burlaci*, s.m. = copil mic pînă la 5—6 ani.
- BURLÚC, *burlucuri* s.n. = grup de oi.
- BURTAFÓI, *burtafoiuri*, s.n. = porțiunea dilatată a intestinului gros; chirțoi, rînzoc.
- BUȘȚÍ, *buștesc*, vb. IV intranz. = a țîșni, a izbucni.

- BUTIC s.n. = vas mic, de formă ovală, în care se păstrează brânza.
- BUTUȘINĂ, *butușine*, s.f. = vas de lemn făcut dintr-un trunchi găunos.
- BUZUVENÎT, -Ă, adj. = încrezut, îngîmfat.
- CACIORÎ, *caciorăsc*, vb. IV tranz. = a vopsi urît.
- CALE s.f., în expr. *a-și păzi calea* = a-și vedea de drum; *calea mare* = partea finală a nunții, care are loc a doua zi sau la câteva zile după căsătorie, cînd nuntașii participă la masa oferită de părinții miresei.
- CALICÍ, *calicesc*, vb. IV refl. = a se milogi.
- CAPOVENIE, *capovenii*, s.f. = (ornit.) capîntortură; fig. copil neastîmpărat.
- CARABĂ, *carabe*, s.f. = fig. palmă; cînd îi-oi da o carabă!...
- CARCALETE, *carcaleți*, s.m. = zmeu de hîrtie.
- CĂȚĂ, *cafe*, s.f. = 1. pană de fier, cu lanț la capăt, care se înfige în bușteni, pentru a-i țîri; 2. unealtă cu care se manevrează buștenii, țapînă.
- CĂULĂ, *caule*, s.f. = căuș.
- CAVÁT, *cavați*, s.m. = cizmar.
- CĂBÚZ, *căbuzuri*, s.n. = caș învelit într-un strat de mămăligă, prăjit pe jar.
- CĂCIULĂ s.f., în expr. *a merge cu căciula înainte* = a sta pe loc.
- CĂLCĂ vb. I intrans., în expr. *a călca de trei ori într-un loc* = a merge foarte încet.
- CĂLCĂIER, *călcăiere*, s.n. = petec pus la opinci cînd li s-a rupt partea de sub călci.
- CĂLIFĂR, *călifari*, s.m. = 1. om voinic și frumos; 2. libarcă, șvab de bucătărie.
- CĂLÚȘ, *călușuri*, s.n. = 1. șanțul pe care-l lasă rarița cînd trece prin rîndurile porumbilor; 2. în expr. *luat din căluș* = deformat fizicește și redus mintal, în urma unor întîmplări grave sau a unei boli grele; 3. (în construcția) *călușul drumului* = mijlocul drumului.
- CĂLUȘĂR, *călușari*, s.m. = cocoloș de mămăligă, cînd aceasta nu-i bine amestecată.
- CĂLUȘÍ, *călușesc*, vb. IV tranz. = a doborî ceva, la pămînt, a călca în picioare; *i-a călușit grîul*.
- CĂMĂȘUIALĂ, *cămășuieli*, s.f. = 1. îmbrăcăminte ușoară; 2. placentă (la mami-fere).
- CĂMÍLĂ, *cămile*, s.f. = obicei practicat de tineri în seara de Anul Nou, asemănător cu capra sau cu ursul.
- CĂOCÉL, *căoței*, s.m. = fierar, potcovar.
- CĂRĂCĂȚÍ, *cărăcătesc*, vb. IV intrans. = a vorbi cu glas scăzut, mult și enervant.
- CĂPĂCÍ, *căpăcesc*, vb. IV tranz. = a pune capul unei lăzi.
- CĂPENEĂG, *căpeneg*, s.n. = 1. căpăcel de deasupra fitilului lămpii cu petrol; c o n c i u m b, m u n ș t i u c; 2. partea de la briu în sus a cămășii bărbățești.
- CĂPISTÉRIE s.f., în expr. *a da cuiova de pe fundul căpisteriei* = a da din ultimele rezerve alimentare.
- CĂPRÉȘTE adv., (în construcție) *tuns căprește* = (despre copii) tuns cu foarfeca neuniform, în scări.
- CĂRĂTÓR, *cărătoare*, s.n. = vas cu care se transportă borhotul.
- CĂRCĂLÍ, *cărcălesc*, vb. IV tranz. = a mizgăli, a mînji hîrtia pe care s-a scris; var. c ă ș c ă l i.
- CĂRLĂUNȚ, *cărlăunțe*, s.n. = căpățînă de usturoi.
- CĂȘCĂLÍ, *cășcălesc*, vb. IV tranz. v. c ă r c ă l i
- CĂȘÍȚĂ, *cășițe*, s.f. = 1. fereastră în acoperișul casei; 2. picior de pod, al cărui schelet, format din stîlpi bătuți în pămînt, în formă de trunchi de con, e umplut cu pietre.
- CĂȚÍNĂ, *căține*, s.f. = specie de salcie.
- CĂUÍȚ, -Ă, adj. = amețit, zăpăcit de bătaie, de zgomot puternic.
- CĂUÍN, *ceaune*, s.n. = vas de lemn de formă semisferică, scafă.
- CEACÍR, -Ă, adj. = (despre animale) care se izolează, care nu se ține de turmă.
- CELĂR¹, *celare*, s.n. = pivniță, beci.
- CELĂR², *celari*, s.m. = meșter care zidește beciuri.
- CELCEÚ, *celceie*, s.n. = coș mare de nuiete.

- CELÍ, *celește*, vb. IV refl. = (despre fructe cînd se rup crengile și ele sint încă verzi) a se coace, a se usca forțat.
- CERÁP, *cerapi*, s.m. = ciorap.
- CERCÉL, *cercei*, s.m. = toartă (la cratiță, la oală etc.)
- CETÍRNĂ, *celtrne*, s.f. = butoiaș în care curge țuica în timpul fabricării.
- CHEÁNT, -ă, adj. = beat, turmentat; *cheaun*.
- CHEANTÁUR, -ă, adj. = 1. amețit de băutură; 2. bezmetic, zăpăcit; 3. în expr. *a umbla cheantaur* = a umbla brambura.
- CHEÁUN, -ă, adj. = cherchelit, beat; *cheant*.
- CHILABANÁ, *chilabanale*, s.f. = joc de călușari bătut pe loc.
- CHINAPÁSTE s.f. = năpastă.
- CHIORBALÍU, -fe, adj. = 1. sașiu; 2. *fig.* lipsit de spirit de observație.
- CHIPRÍE, *chiprîi*, s.f. = tavă.
- CHIRȚÓI, *chirfoaie*, s.n. = *burtafoi*.
- CHISÍMÓI, *chisîmoaie*, s.n. = (învechit) par cu care se însămința porumbul.
- CHISÓI s.n. sg. = lapte bătut.
- CHIRÍ, *chiresc*, vb. IV tranz. = a împacheta.
- CHITOVÉȚ, *chitovețe*, s.n. = bită scurtă și groasă, retevei.
- CHITRÍ, *chitresc*, vb. IV refl. = a se îmbăta.
- CHIURLÍU, -fe, adj. = amețit de băutură.
- CIÁNGĂ s.f. sg. = boală de vite.
- CICLÍC, *ciclicuri*, s.n. = un fel de scăunel cu trei picioare pe care se sprijină depănătoarea.
- CIOÁLFĂ s.f. sg. = amestec de zăpadă și apă.
- CIÓCĂ, *cioci*, s.f. = stăncuță.
- CIOCĂRÁUĂ s.f. sg. = totalitatea sculelor de care se folosește cosașul (gresie, ciocan, nicovală etc.).
- CIOHÍLĂ s.f. sg., în expr. *a face ciohilă* = a face bucați, a distruge.
- CIOLBĂCĂRÍ, *ciolbăcăr*, vb. IV intrans. = a umbla prin apă, prin zăpadă cu multă apă.
- CIOLFĂÍ, *ciolfăiesc*, vb. IV = 1. a molfăi; 2. a merge prin lapoviță, prin noroi.
- CIOLPÁN, *ciolpani*, s.m. = pui de găină mare și gras.
- CIOMĂNDÍ, *ciomăndesc*, vb. IV refl. = a se certa.
- CIONT, -oántă, adj. = (despre animale) fără coadă.
- CIORCĂÍ, *ciorcăiesc*, vb. IV intrans. = a umbla prin noroi sau prin apă.
- CIOROGÁR, *cirogari*, s.m. = 1. om circotaș, care caută ceartă; 2. rău platnic.
- CIORTÁN, *ciortane*, s.n. = picior de pasăre (fript); *ciotoi*.
- CIÓRTĂ, *ciorte*, s.f. = lucru mic, neînsemnat.
- CIOTÓI, *ciotoaie*, s.n. = *ciortan*.
- CIOTOIÁG, *ciotoiege*, s.n. = trunchi care rămîne la suprafața pămîntului după ce s-a tăiat copacul.
- CIOVICĂ s.f. sg. = *fig.* bătaie.
- CIPĂÍ, *cipăiesc*, vb. IV tranz. = a scălda un copil în albie.
- CIUCIUDEÁNĂ, *ciuciudene*, s.f. = fată frumoasă.
- CIUCIUMÉL, *ciuciumeluri*, s.n. = grup de copii.
- CIUFULÉTE, *ciufuleți*, s.m. = smoc de păr; *fig.* copil cu părul zbîrlit.
- CIUIÉ TIC, -ă, adj. = nebun, zăpăcit.
- CIUJDÍ, *ciujdesc*, vb. IV refl. = a se rușina, a lăsa capul în jos de rușine.
- CIUMĂFÓI, *cimăfoaie*, s.n. = plantă erbacee otrăvitoare cu flori albe și semințe negre (*Datura stramonium*).
- CIUMÁR, -ă, adj. = foarte sărat: *mîncarea e ciumară*.
- CIUMURLÚT, -ă, adj. = somnoros.
- CIUNTEIE, *ciuntei*, s.f. = ceartă, harță.
- CIUPÉRCĂ, *ciuperci*, s.f. (în construcție) *ciupercă de horă* = ciupercă comestibilă, care crește în grupuri așezate în formă de cerc.
- CIURCIUMÉL, *ciurciumele*, s.n. = (despre insecte, păsări) grup, grămadă.
- CIURDÍNĂ, *ciurdine*, s.f. = cireadă, turmă.
- CIURLÚT, -ă, adj. = beat, turmentat.
- CÍI, *ciie*, s.n. = 1. pinten la păsări; 2. virf la bardă sau la secure.
- CÍRCI, *circiuri*, s.n. = cotorul strugurelui, fără boabe.
- CÍRCIOGÁR, *circiogari*, s.m. = om care restituie greu împrumuturile, care nu-și face datoria, găsind diverse pretexte.

- CÎRDILĂ, *cîrdile*, s.f. = cîrd, droaie.
- CÎRPI, *cîrpsc*, vb. IV tranz. = a semăna a doua oară porțiunea ogorului pe care plantele n-au răsărit.
- CÎRPITURĂ, *cîrpituri*, s.f. = plantă răsărită de pe urma însămînțării efectuate a doua oară.
- CÎRSTĂT, *cîrstați*, s.m. = clăie de snopi.
- CÎRȘENIE, *cîrșenii*, s.f. = încurcătură, neplăcere, bucluc.
- CÎRȚĂR, *cîrțari*, s.m. = cîrcotaș, care caută ceartă.
- CÎȘURI s.n. pl. = bubulițe la colțul buzelor, zăbale.
- CLĂȚĂU, *clățaie*, s.n. = un fel de zăvor la broaștele de la ușile țărănești, care nu se îngroapă în lemnul ușii, ci se fixează deasupra ei.
- CLEĂNT, -ă, adj. = beat.
- CLOANȚE s.f. pl., în expr. *îl cîntă cloancele* = are remușcări, suferă moral; *a mînca pe cineva cloancele* = a o păși.
- CLOANȚE s.f. pl. = specie de prune mici; var. cloaște.
- CLOAȘTE s.f. pl. v. cloaște.
- COADĂ, *cozi*, s.f. = vergea de fier, care fixează proțapul de car.
- COASĂ s.f., (în construcție) *coasă împiedicată* = coasă căreia i s-a atașat o mică crăcană menită să adune paiete în timpul cositului.
- COBILȚĂ, *cobilite*, s.f. = suport de lemn pe care se pune plugul pentru a fi transportat la cîmp.
- COCĂI, *cocăiesc*, vb. IV intranz. = 1. a moțai, a dormita; 2. a umbla fără rost de ici colo.
- COCÎRLĂ, *cocîrle*, s.f. = fig. vacă slabă.
- COCLÊTE, *cocleți*, s.m. = ochi la impletitura făcută cu andrelele.
- CODUȘCĂ, *coduște*, s.f. = femeie care răspîndește știri false.
- COFĂ, *cofe*, s.f. = albie.
- COL s.n. sg. = (învechit) pază: *face de col*.
- COLIVĂ s.f. sg. = una din fazele jocului de copii numit *pietricelele*. Copilul care a pierdut la *pietricele*, este legat la ochi și condus pe anumită distanță, pe parcursul căreie trebuie să lase din mîini pietricelele cu care a jucat. Readus la locul de unde a pornit, i se dezleagă ochii și e pus să caute *coliva* adică pietricelele aruncate.
- CONCIUMB, *conciumburi*, s.n. = căpăcelul de deasupra fitilului de la lampa cu petrol; c a p e n e a g.
- CONTEȘMĂN, *conțeșmane*, s.n. = palton.
- COPITĂRIȚĂ s.f. sg. = iască.
- COPT, -OAPTĂ, adj. = bolnav grav, cu febră mare.
- CORBĂNĂ, *corbane*, s.f. = coastă abruptă de deal.
- CORHĂNITÓR, *corhănitóri*, s.m. = muncitor care corhănește, care scoate buștenii dintr-un parchet forestier.
- CORLĂT, -ă, adj. = împestrițat.
- CORLĂȚIE, *corlății*, s.f. = polița din jurul sabelor oarbe, corlată.
- CORLÎȚĂ, *corlițe*, s.f. = instalație de pari așezate pe coșul carului pentru a-i mări capacitatea la transportul păioaselor.
- CORLOPÁN, *corlopani*, s.m. = om înalt, voinic.
- COROPCÁN, *coropcani*, s.m. = 1. nătărău; 2. derbedeu, haimana.
- COROPCĂR, -ă, adj. = cîrcotaș, care caută ceartă, care e mereu nemulțumit.
- COROVĂȚ s.n. sg. = mîncare pentru cai compusă din boabe de porumb sau orz.
- CORN s.n., în expr. *a pune pe cineva cu cornul la pămînt* = a învinge.
- CORVODÍ, *corvodesc*, vb. IV intranz. = a munci din greu.
- CORVODÍR, -ă, adj. = istovit de muncă.
- COSOI, *cosoaie*, s.n. = lemn care face legătura între cele două perechi de roți ale carului.
- COȘCĂI¹ s.f. pl. = jgheaburi pentru transportul lemnului în pădure.
- COȘCĂI², pers. 3 sg. *coșcăiește*, vb. IV refl. = a se coșcovi.
- COȘCĂÍR, -ă, adj. = dărăpănat, ruinat.
- COȘTOBĂR, *coștobare*, s.n. = cuptor de uscat prune; fig. om bătrîn cu pretenții de tînăr.
- COT, *coturi*, s.n. = basma.

- COTEĂCĂ, *coteaci*, s.f. = 1. postamentul suspendat, de obicei într-un copac, pe care se păstrează pentru iarnă cocenii sau alt nutreț pentru vite, pătuiag; 2. coteț de porci, cocină.
- COTICĂ, *coticesc*, vb. IV intrans. = a cotigi, a coti.
- COTILICI, *cotilici*, s.m. = om sau animal care cotrobăiește după mâncare.
- COTI, *cotie*, s.n. = 1. parte a minii de la cot în sus; 2. parte a piciorului cuprinsă între labă și genunchi.
- COTOARBĂ, *cotoarbe*, s.f. = parte a batozei de treierat, pe unde ies paie; în expr. *a intra în cotoarbă* = a intra la muncă grea.
- COTOCÊL, *cotocei*, s.m. = mișșor de salcie.
- COTOLOI, *cotoloaie*, s.n. = știulete, drugă de porumb.
- COTRUSE s.f. pl. = lemne mici, care vin pe apă în timpul inundațiilor.
- COVĂTĂ, *coveți*, s.f. = 1. cutie în care se dă boabe la cai; 2. solniță de perete.
- CRAȘTIC, *crașticuri*, s.n. = cusătură în formă de x cu care croitorii fixează manșetele pantalonilor sau gulerul hainei bărbătești în partea lui interioară.
- COZĂNDRĂGI s.m. pl. = pantalonași cu bretele pentru copii.
- CRIȘTĂ, *criște*, s.f. = ticlă de 50 de grame.
- CRUHÓS, -OĂSĂ, adj. = fraged, sfărâmițos.
- CUCLĂ, *cuclă*, s.f. = figurină de turtă dulce.
- CUCLIȚĂ, *cuclife*, s.f. = diminutiv al lui *cuclă*.
- CUCURIȚĂ, *cucurife*, s.f. = porumb.
- CUHUÍ, *cuhuiesc*, vb. IV intrans. = a tuși.
- CUI, *cuie*, s.n. = fuscel de scară.
- CUIEȚ, *cuiete*, s.n. = cui mic.
- CUMPĂNIȚĂ, *cumpănțe*, s.f. = cobiliță.
- CURMÊȚ, *curmețe*, s.n. = lanț sau frînghie cu care se leagă vitele.
- DAR, *daruri*, s.n., în expr. *a cădea la daruri* = a mitui, a da mită.
- DĂINIE, *dăinii*, s.f. = scrînciob, leagăn.
- DERT, *derturi*, s.n. = necaz.
- DEȘĂCÚT, -Ă, adj. = dezvoltat: *era o fată desfăcută*.
- DEVENEĂ, *deveneale*, s.f. = ghinion.
- DÍCHIU subst., în expr. *a fi dîchiul cuiva* = a-i veni cuiva de hac, a fi popa cuiva.
- DILÍ, *dilese*, vb. IV tranz. = a pâlmuí.
- DILÚI, -IE, adj. = 1. amețit de băutură; d i r j; 2. zăpăcit (1).
- DÍNTE, *dinți*, s.m., în expr. *ascuțit ca dinții mătusii* = care nu taie.
- DÍPLĂ s.f., în expr. *l-a găsit díplă* = l-a găsit mort.
- DIRIMÉL, *divimele*, s.n. = basma mică.
- DÍRJ, -Ă, adj. = d i l u i.
- DÍRMÓN, *dirmoane*, s.n. = sită făcută dintr-o piele de capră găurită cu cuiul.
- DÍRSĂ, *dîrse*, s.f. = piuă de bătut postavul.
- DÍRSÍT, -Ă, adj. = îndîrjit.
- DÓLIE, *doli*, s.f. = adăpost împotriva vîntului; loc liniștit unde nu bate vîntul.
- DRĂGĂIȚĂ, *drăgăițez* vb. I refl. = a se cățăra.
- DRÎNDĂR, *drîndare*, s.n. = darac.
- DROĂGĂ, *droage*, s.f. = mic debarcader la care acostează podurile plutitoare de pe riuri.
- DÚDĂ, *dude*, s.f. = 1. bălărie; 2. tulpina a cepei în vârful căreia se fac semințele; d u d u l a n.
- DUDULÁN, *dudulani*, s.m. = d u d ă.
- DUDULOÁIE, *duduloi*, s.f. = știulete de porumb, drugă.
- DUJDÍC, *dujdici*, s.m. = butuc mic, butucel.
- DÚLFĂ, *dulfe*, s.f. = femeie care umblă fără rost, ulițarnică.
- DÚLIE, *dulii*, s.f. = umflătură, abces.
- DURDÓI, *durdoi*, s.m. = om nebun, prost.
- DURDUZÁN, *durduzane*, s.n. = 1. cusătură executată grosolan; 2. cablu de care se ține podul plutitor de pe rîu; d u r d u z ă u; 3. fig. fată grasă, leneșă și proastă.
- DURDUZĂU, *durduzăuri*, s.n. = d u r d u z a n (2); var. h u r d u z ă u.
- DURNÉT, *durneturi*, s.n. = cusătură ascunsă, care prinde fața hainei de căptușeală.
- FĂCĂLÍ, *făcălesc*, vb. IV tranz. = a mesteca mămăliga cu făcălețul.

- GIURLÍC, *giurlicuri*, s.n. = obiect de lemn cu care se bate fasolea fiartă; fric h i n i c i .
- GILÁU, *gilaie*, s.n. = bulboană, adîncitură în rîu.
- GILDAN, *gildane*, s.n. = izvor cu debit mare de apă.
- GIRDÁN, *gîrdane*, s.n. = baltă; g î r d ă u .
- GIRDĂU, *gîrdaie*, s.n. = g î r d a n .
- GLÁFNIC, *glafnice*, s.n. = cîrpă răsucită circular, pe care și-o pun femeile pe cap, cînd transportă greutăți; g l a v i e ; v a r - l a f n i c .
- GLÁVIE, *glavii*, s.f. = g l a f n i c .
- GLODÍŤ, -Ă, adj. = (despre vase) ciocnit, ciobit.
- GLOJDURÍ, *glojduresc*, vb. IV intranz. = a merge prin noroi, frămîntîndu-l.
- GLŪGĂ, *glugi*, s.f. = c ă p e n e a g .
- GOÁNGĂRIȚĂ, *goangărițe*, s.f. = buburuză.
- GÓDINĂ, *godine*, s.f. = pepene galben.
- GOG, *goguri*, s.n. = bucată de aluat coaptă pe mașina de gătit, turtă.
- GOGÉL, *gogei*, s.m. = purcel pînă la o lună.
- GOGÍLȚ, *gogîlfi*, s.m. = îmbucătură dintr-un aliment, care poate fi înghițită dintr-o dată; înghițitură.
- GOGLEZE s.f. pl. = fructe verzi.
- GOGOÁZĂ, *gogoaze*, s.f. = cocoloș.
- GOGOLÁNĂ, *gogolane*, s.f. = 1. specie de prună, rotundă și timpurie; 2. gălușcă preparată din făină și cartofi fierți, umplută cu prune.
- GOLDÁNĂ, *goldane*, s.f. = țigancă.
- GOLGOÁZĂ, *golgoaze*, s.f. = 1. vorbă de haz, glumă; 2. compliment făcut unei persoane.
- GONGĂNÍ, pers. 3 sg. *gongănește*, vb. IV intranz. = (despre copii) a gînguri.
- GONGORÍCI, *gongorici*, s.m. = buburuză.
- GOROVEÁLĂ s.f. s.g. = sedimentul ce se depune pe fundul vaselor care conțin vin sau ulei; m a r d a .
- GOZ, *gozuri*, s.n. = tub de pămînt ars din interiorul coșurilor la case.
- GRĂUNȚ, *grăunți*, s.m. = cățel de usturoi.
- GRĚIER, *greieri*, s.m., în expr. *a asculta la greierii pămîntului* = a dormi.
- GROPNICÉR, *gropniceri*, s.m. = gropar.
- GURÍ, *guresc*, vb. IV intranz. = a năvădi.
- GUSULÉI interj. = cuvînt prin care se cheamă giștele.
- HANDÍC, *handicuri*, s.n. = ambiție.
- HARMEL, *harnei*, s.m. = om vorbăreț, flecar.
- HAZNÁ, *haznale*, s.f. = boltă de viță de vie.
- HÁLÁÍ, *hălăiesc*, vb. IV intranz. = a hălălăi, a vorbi zgomotos, a face gălăgie.
- HĂNȚĂNÍ, *hănțănesc*, vb. IV tranz. = a bate la cap pe cineva.
- HERENCHÍ, *herenchesc*, vb. IV refl. = a se juca.
- HÉTEȘ, -Ă, adj. = mîndru, bucuros de rezultatul obținut.
- HÍÁ interj. = cuvînt cu care se alungă ulii.
- HILÍBĂ, *hilibi*, s.f. = cartof.
- HÍȘTEÁG, *hișteaguri*, s.n. = tufiș.
- HÍHÍÍ, *hîhîiesc*, vb. IV intranz. = a ride prosteste.
- HÍMB, *hîmburi*, s.n. = haină groasă, pulover gros.
- HÍRCÍÓG, *hîrcioguri*, s.n. = trepidul depănătoarei.
- HÍRSÍM adv. = din abundență, mult.
- HOÁNȚĂ, *hoanțe*, s.f. = haină veche, ruptă; hanță.
- HOGÍ, *hogesc*, vb. IV intranz. = a plînge.
- HONDROMĂNÍ, *hondromănesc*, vb. IV intranz. = a flecări.
- HONTONÓG, -OÁGĂ, adj. = ulițarnic.
- HONTÍCÍÍ, *honticîi*, vb. IV intranz. = a șchio-păta.
- HORCÁN, *horcane*, s.n. = contrabas.
- HORHOLÍ, pers. 3 sg. *hórhole*, vb. IV intranz. = (despre teren) a aluneca, amestecînd toate cîte le găsește în cale.
- HORHONÍ, *horhonesc*, vb. IV tranz. = 1. a strica un obiect compus din mai multe piese, demontîndu-l; 2. a căuta un lucru, negăsindu-l.
- HORTÁÍ, *hortăiesc*, vb. IV refl. = 1. a se scăr-pina cu zgomot; 2. a nu avea astîmpăr.
- HRĂPI s.f. pl., în expr. *a da în hrăpi* = a se grăbi; *a lua în hrăpi* = a lua peste picior, a-și bate joc.

- HÚLĂ, *hule*, s.f. = prăpastie.
- HULIGĂIE, *huligăi*, s.f. = pasăre de pradă, uliu.
- HULÚBĂ, *hulube*, s.f. = casă veche, care stă să se prăbușească.
- HÚNIE, *hunii*, s.f. = drum îngust între două maluri înalte.
- HURDUZĂU, *hurduzaie*, s.n. v. d u r d u z ă u.
- HUROĂIE s.n. pl. = urluială, boabe măcinate mare pentru a fi date ca hrană la animale.
- HURHÚŢĂ, *hurhuŢe*, s.f. = femeie zăpăcită.
- HUŢUPINĂ, *huŢupine*, s.f. = femeie corpolentă.
- IÉNTRU, *ientruri*, s.n. = fişie de pînză ce se prinde la marginea vatirului ca stofa hainei bărbăteşti să stea drept.
- IEPĂR, *iepari*, s.m. = 1. cărauş; 2. negustor ambulant care umblă cu căruţa.
- IÉPURE s.m., în expr. *a linge iepurii pe cineva* = a fi lipsit de personalitate, a se lăsa condus de alţii; *a face pe cineva iepure scăpat* = a da posibilitatea cuiva să scape dintr-o încurcătură.
- IERNÍCI subst. = aţă colorată cu care se cos motivele naţionale pe cămaşă; arnici.
- IEŞITÓR, *ieşitoare*, s.n. = closet, privată.
- INTIGÁS s.n. sg. = joc de copii în care copii aşezaţi în cerc la anumite distanţe unul de altul, stau cu un picior pe cîte o mică piatră. Un alt copil, care n-are piatră, caută să ocupe locul unuia din jucători, în timp ce aceştia îşi schimbă locurile.
- INIMĂ s.f., în expr. *a face căfei pe inimă* = a turba de minie.
- ISTOVÍ, *istovesc*, vb. IV refl. = a se îmbolnăvi.
- IŞTEÁG, *işteaguri*, s.n. = tufiş.
- ÍMBOLDOŞÍ, *ímboldoşesc*, vb. IV refl. = a se îmbrăca gros.
- ÍMBUHORÁ, pers. 3 sg. *ímbuhorează*, vb. I refl. = (despre vreme) a se întuneca, a se mohori.
- ÍMBUNGHENÍT, -Ă, adj. = supărat.
- ÍMPERCEÁT, -Ă, adj. = împestriţat.
- ÍMPIELMÁ, *ímpielm*, vb. I tranz. = a potrivi mălaiul în mămăligă.
- ÍMPOFILÁ, *ímpofilez*, vb. IV tranz. = a împiedica vitele de coarne şi de un picior; *ímpoivána*; var. *ímpomila*.
- ÍMPOIVĂNÁ, *ímpoivănez*, vb. IV tranz. = a *ímpofila*.
- ÍMPOMILÁ, *ímpomilez*, vb. IV tranz. v. *ímpofila*.
- ÍMPOISTRÁ, *ímpoistrez*, vb. I tranz. = a împestriţa alternînd culorile.
- ÍNCHELBĂRÁ, *ínchelbărez*, vb. I refl. = a se îmbrăca.
- ÍNCOCLIŢÁ, *íncocliŢez*, vb. I tranz. = 1. a încuica firele unci Ţesături; 2. a ieşi din încurcătură; 3. a realiza un lucru din nimic.
- ÍNCOFRÍNGÁ, *íncofring*, vb. I tranz. = a îndoi.
- ÍNFĂIMÁ, *ínfăimez*, vb. I refl. = a se necăji.
- ÍNFOLÁ, *ínfól*, vb. I tranz. = a da formă bombată vaselor de lut.
- ÍNGĂIBĂRÁ, *íngăibăr*, vb. I tranz. = a apuca, a înşăca de piept sau de gît pe cineva.
- ÍNGĂZDUÍ, *íngăzduiesc*, vb. IV tranz. = a găzdui.
- ÍNGÍLVÍ, *íngílvesc*, vb. IV refl. = a se înghesui.
- ÍNGÍLVEÁLÁ, *íngílveli*, s.f. = înghesuială, aglomeraţie.
- ÍNGHIORŢÁÍ, *ínghiórŢai*, vb. IV tranz. = a înghiţi ceva cu poftă, repede.
- ÍNGROPCILÁ, *íngropcilez*, vb. I refl. = a se scufunda.
- ÍNHĂTIÁ, *ínhătiez*, vb. I refl. = a se îmbrăca.
- ÍNTORSÚRI s.f. pl. = masa oferită de părinţii miresei la cîteva zile după nuntă.
- ÍNVĂLURÍ, *ínvălur*, vb. IV refl. = a se încolăci.
- ÍNVELÍT, -Ă, adj. = (despre plante) involt, bătut.
- ÍNVÍRLĂVÍ, *ínvírlăvesc*, vb. IV refl. = a prinde putere.
- ÍNZILÍ, pers. 3 sg. *ínzileşte*, vb. IV refl. = a se face ziuă.
- JÁINĂ, *jaine*, s.f. = rană.
- JARÉL, *javeli*, s.m. = jder.
- JEVRI, *jevresc*, vb. IV intrans. = a vorbi fără rost.
- JIDĂU, *jidaie*, s.n. = crucea căruţei de care se prind şleaurile, orcic.
- JIGHINÍ, *jighinesc*, vb. IV tranz. = a necăji.

- JÍLAV, -Ă, adj. = (mai ales despre copii) gingaș la mâncare.
- JÍLVARĂ, *jilvare*, s.f. = flacără, vilvătaie.
- JIRÁ, *jirez*, vb. IV tranz. = a împinge capătul subțire al bușteanului ca să ajungă în dreptul celui gros, întrucît, în rostogolire, partea mai groasă o ia înainte.
- JOÁGĂRĂ, *joagăre*, s.f. = scindură.
- JOIMĂRIȚĂ, *joimărițe*, s.f. = fată zburdalnică.
- JUGÁR, *jugari*, s.m. = animal înjugat; (adjectival) care poate fi pus la jug.
- JUVÉTE, *jueți*, s.m. = 1. calificativ dat celor cu pretenții nejustificate; fudul, încrezut; 2. om sărac.
- LAC s.n., în expr. *ici lac, ici conac* = a avea toate la îndemînă.
- LÁFNIC, *lafnice*, s.n. v. glafnic.
- LÁIERĂ, *laiere*, s.f. = haită de ciini.
- LÁVIȚĂ, *lavife*, s.f. = 1. mică magazie de alimente; 2. poliță.
- LĂBĂNT, -Ă, adj. = lăbărțat, deformat.
- LĂCRIȚĂ, *lăcrițe*, s.f. = sertar.
- LĂICÉR, *lăicere*, s.n. = ladă în care se păstrează mălaiul sau făina.
- LĂSCOVÓR, *lăscovoaiie*, s.n. = fișie de piele, de pînză etc.
- LEÁSĂ, *lese*, s.f. = 1. hucaeg; 2. obiect de podoabă, confecționat din mărgelile cusute pe o pînză, pe care femeile îl poartă la gît; 3. tufiș.
- LEAU, *leauri*, s.n. = adăpost.
- LEGUMEÁLĂ s.f., în loc. adv. *cu legumeală* = în rate, plătind sume nici.
- LENCĂNÍ, *lencănesc*, vb. IV intrans. = a merge încet.
- LÉSNE adv. = ieftin.
- LIBĂNÍ, *libănesc*, vb. IV refl. = a fi lihnit de foame.
- LICURĂ s.f., (în construcția) *o licură* = puțin.
- LIODNĂ s.f. = ceață; bișniță.
- LIPĂÍ, *lipăiesc*, vb. IV tranz. = *fig.* a palmui.
- LIȘTEÁVĂ s.f. = baltărie, apă vărsată pe jos.
- LITROSÍ, *litrosesc*, vb. IV = 1. tranz. a termina, a sfîrși; 2. refl. a scăpa de cineva.
- LUCÉRNĂ s.f., în expr. *a scăpa în lucernă* = a se îmbăta.
- LÚȘCĂ s.f. sg. = țuică slabă, băutură alcoolică avîn puțină tărie.
- MALÁIE, *mălăi*, s.f. = parte componentă a instalației din interiorul cuptorului în care olarii ard vasele de lut.
- MANȚÓG, *manșoguri*, s.n. = ambiție.
- MARDÁ s.f. sg. = sedimentul ce se depune pe fundul vaselor de ulei sau de vin; *g o r o v e a l ă*.
- MARCHÉZĂ, *marcheze*, s.f. = obiect de cules afine, de forma unei cutii, cu coadă, avînd latura din față zimțată ca pieptenele.
- MÁTCĂ, *măci*, s.f. = mîtcă, bătătorul putineiului de unt.
- MAZDRAGHÍNĂ s.f. sg. = băutură alcoolică tare.
- MAZILÓS, -OÁSĂ, adj. = mofturos.
- MĂCÉL, *măceluri*, s.n. = joc de copii, la care participă cinci jucători. Aceștia aruncă pe rînd într-o gropiță cinci pietricele. Cel ce izbutește să le introducă pe toate, capătă denumirea de *împărat*. În ordinea descrescîndă a numărului de pitricele introduse, ceilalți se numesc: *prinț, cal de împărat, cal de prinț, slugă* sau *găinar*. La sfîrșit, împăratul și prințul încăleacă pe cai și se luptă între ei.
- MĂCICĂ s.f. sg. = (familiar) mamă-mare, bunică.
- MĂGÁR, *măgari*, s.m. = 1. poliță portativă pe care se ține dranița, în timp ce se lucrează la acoperirea casei; 2. snop care se pune în virful clăii, peste spicele celorlalți snopi, ca să le protejeze de ploaie.
- MĂGLISÍ, *măglisesc*, vb. IV tranz. = a linguși.
- MĂTÁHÚZ, *mătăhuzi*, s.m. = *fig.* om prost.
- MĂTRĂCĂNÍ, *mătrăcănesc*, vb. IV tranz. = a cumpăra obiecte sau băuturi, pentru a le revinde cu preț ridicat.
- MÉLĂ, *mele*, s.f. = femeie leneșă.
- MELEHOÁIE, *melehoi*, s.f. = femeie slabă, uscată.
- MEREMÉLI s.f. pl. = fasoane, nazuri.
- MERMELÍ, *mermelesc*, vb. IV tranz. = a face un lucru superficial.
- MESTECĂNÁȘ, *mestecănași*, s.m. = cocoș de munte.

- METEĂ**, *metele*, s.f. = meteahnă, cusur.
MIERLÍU, -IE, adj. = 1. supărat; 2. bolnav;
 3. (despre lichide) nici tulpure, nici limpede.
MILCÓI, *milcoaie*, s.n. = stîlp scurt și gros, întrebuințat ca tutore la stîlpii de telegraf.
MINCIÚNĂ, *minciuni*, s.f., în expr. *a face minciuni* = a fugi în zigzag pentru a nu se lăsa prins de urmăritori.
MIRUI, *mîrui*, vb. IV tranz. = a dăruî obiecte de îmbrăcăminte sau de altă natură; *p. ext.* a ajuta pe cineva.
MISCĂRIE, *miscări*, s.f. = firimitură.
MISTURÉI s.m. pl. = firimituri.
MÎȘCOC, *mîșcoci*, s.m. = vierme.
MÎNĂ, *mîni*, s.f., în expr. *a-i umbra cuiva mîinile ca ochii mortului* = a lucra încet, a nu fi îndemînic.
MÎȘ, *mîși*, s.m. = om care ascultă ce se vorbește, care trage cu urechea.
MÎȘÍF, *mîșífi*, vb. IV intranz. = *fig.* a trage cu urechea.
MÎȚĂ, *mîțe*, s.f., (în compusul) *mîța popii* = buburuză.
MOĂCĂ, *moace*, s.f. = conul brazilor sau al pinilor.
MOĂIMĂ, *moaime*, s.f. = femeie corpolentă și neîndemînică.
MOLDOVEĂNCĂ, *moldovence*, s.f. = urzică moartă (*Coleus blumei*).
MOLOTEĂ, *molotele*, s.f. = haină lungă.
MOREĂȚĂ s.f. sg. = mohor; var. *m o u r e a ț ă*.
MOROÍ, *moroiesc*, vb. IV intranz. = a vorbi cu jumătate de glas.
MOȘÓR, *moșoare*, s.n. = piine mică, de mărirea unei franzele.
MOUREĂȚĂ s.f. sf. v. *m o r e a ț ă*.
MOZÚR s.m., în expr. *a sta ca un mozur* = a fi indiferent, nepăsător.
MURÚGĂ s.f. sg. = saramură.
MUNȘTÚC, *munștucuri*, s.n. = c ă p e n e a g.
MUZGURÓS, -OĂSĂ, adj. = murdar pe gură cu resturi de mîncare.
NALOGHÍE, *naloghii*, s.f. = fișie de pămînt rămas nearată între brazde.
NAȘTRÓNȚ, -OĂNȚĂ, adj. = prost.
NATANTÓL, -OĂLĂ, adj. = prost.
NĂCÍRCĂLE s.f. pl. = 1. ștregării; 2. lucruri mărunte, fără importanță.
NEGROĂICĂ, *negroaice*, s.f. = ciocănițoare neagră.
NI interj. = cuvînt cu care se alungă ciinele.
NOREĂȚĂ s.f. sg. = perdea de nori subțiri.
NUIĂ, *nuiete*, s.f., în expr. *a da nuiete celui ce împletește* = a nu face nimic, a trîndăvi.
OCHÉTE, *ocheti*, s.m. = ochiul împletiturii făcută cu andreaua.
ODĂRI, *odăresc*, vb. IV tranz. = a termina lucrările de însămînțare a porumbului în toate locurile destinate cultivării lui.
OLÁC s.n., în expr. *a merge cu olac* = a merge grăbit.
OLĂRI, *olăresc*, vb. IV tranz. = a teși capătul buștenilor în formă de oală, ca să alunce pe scoc.
OLIM, *olimuri*, s.n. = unsoare.
ORĂCOL, *oracole*, s.n. = orația de nuntă ținută la poarta miresei, conăcărie.
ORBETE, *orbeți*, s.m. = zgîrcit, care nu-și plătește datoriile.
ORCĂȚ, *orcăfi*, s.m. = salcim.
ORICEL s.n. sg. = obiect oarecare, fără să se precizeze natura lui.
OTCĂ s.f. sg. = țuică ce curge în cazan, după ce s-a luat fruntea.
PĂJERE s.f. = 1. dans popular, horă; 2. creangă de fag prinsă în poarta casei în duminica mare; 3. creangă înfiptă în pămînt, indicînd că prin locul acela trecerea e oprită.
PANDALIÓS, -OĂSĂ, adj. = furios.
PĂNGLICĂ, *panglici*, s.f. = basma subțire.
PAPAINOĂGĂ, *papainoage*, s.f., în loc adv. *în papainoage* = gata să cadă, gata să se desfacă.
POLFĂÍ, *polfăi*, vb. IV tranz. = a molfăi.
PAR s.m., în expr. *a bate parul* = a se stabili într-un loc.
PĂLĂMĂȚÍ, *pălămătesc*, vb. IV intranz. = a vorbi în somn.
PĂNĂ, *pănez*, vb. IV tranz. = a înlocui butucii uscați de vie cu alții tineri.

- PĂPUȘOI, *păpușoie*, s.n. = sperietoare de păsări, făcută din haine vechi, atirnite pe două bețe.
- PĂRINGĂ, *părînge*, s.f. = targă.
- PĂSTRĂGĂLI, *păstrăgălesc*, vb. IV intrans. = a de de-a dura.
- PEĂRC, -ă, adj. = pleoștit.
- PÉLEȘ, *peleşuri*, s.n. = șnurul petrecut pe la mijlocul cămășii naționale, pentru a o strînge pe corp.
- PENÍ, *penesc*, vb. IV tranz. = a scărmana pene, a desprinde fulgii de pe partea cornoasă a penelor.
- PERGÓNIE, *pergonii*, s.f. = plantă ornamentală cu flori albe și vinișoare purpurii (*Pelargonium grandiflorum*).
- PERPELÍCIURI s.n. pl. = vreascuri, surcele uscate, care fac flacăra mare.
- PÉȘTE s.m., (în construcția) *pește morugă* = pește sărat.
- PETEĂC, *peteace*, s.n. = glugă de coceni suspendată în copac.
- PIĂTRĂ, *pietre*, s.f., în expr. *a face pe cineva să bea pietre roșii* = a supăra foarte tare pe cineva.
- PICIÓR, *picioare*, s.n., în expr. *a-și face picioarele fuse* = a se grăbi.
- PIÉLE s.f. sg., în expr. *a întări din piele* = a se face că nu înțelege.
- PIÉPTEA s.m. sg. = epitet dat unui om puternic, pieptos.
- PIJONÁ, *pijon*, vb. I intrans. = a zăcea bolnav.
- PILÓS, -oÁȘĂ, adj. = 1. care se înduplecă greu; 2. răbdător.
- PÍMNIC, *pimnice*, s.n. = magazie construită în prelungirea casei, șandrama.
- PÍNTEN s.m., în expr. *a lua în pînten* = a lua peste picior, a-și bate joc.
- PIPÉRCĂ, *piperci*, s.f. = plantă ornamentală cu flori mici, roșietice (*Pelargonium peltatum*).
- PISOCF, *pisocesc*, vb. IV intrans. = a zdrobi, a pisa.
- PIȘCULÍ, *pișculesc*, vb. IV tranz. = a pișca, a pișcura.
- PIȘLEĂG, *pișlege*, s.n. = scîndură.
- PÍHAV, -ă, adj. = care nu rezistă la eforturi, slab.
- PÍRLĂU, *pírlăi*, s.m. = fig. copil neastimpărat.
- PÍRPÁLĂ, *pírpale*, s.f. = vrcasc, surcică de aprins focul; fig. flecar, om care vorbește vrute și nevrute.
- PLANISÍ, *planisesc*, vb. IV tranz. = a îndupleca.
- PLAT, *platuri*, s.n. = mașină de gătit.
- PLĂIÉȘ, *plăieși*, s.m. = paznic de pădure.
- PLÉTER, *pletere*, s.n. = panglica cu care se leagă capătul cositelor; var. *pleteră*.
- PLOÁIE s.f. sg., (în construcția) *ploaie mocănească* = ploaie mărunță, de durată.
- PLÉTERĂ, *pletere*, s.f. v. *pleter*.
- PLOTOAGE s.n. pl. = încălțăminte ruptă; *plotoagi*.
- PLOTÓGI s.m. pl. = *plotoage*.
- PLUHÚD, -ă, adj. = leneș.
- PLUȘTÍR, -ă, adj. = 1. culcat la pămînt; 2. teșit; 3. întins.
- POÁJGĂ s.f. sg. = 1. cămășiala vinului; 2. scoarța copacului; 3. crusta unei răni.
- PÓCĂ s.f. sg. = arac mic.
- POCĂÍ, *pocăiesc*, vb. IV intrans. = a dormita, a cocăi.
- POCHINZĂREĂȘĂ, *pochinzărese*, s.f. = femeie care are grijă de îmbrăcăminte miresei în timpul nunții.
- PODÉT, *podese*, s.n. = 1. tindă; 2. pridvor.
- POIÁDĂ, *poiade*, s.f. = mulțime.
- POLEÁJEN, *poleajene*, s.n. = loc șes în fața unei păduri.
- PÓLIȚĂ, *polițe*, s.f. = laviță.
- POLÓSCĂ, *poloște*, s.f. = obiect urît, deformat.
- PÓMINĂ s.f. sg. = țuică de mere.
- POPÍSTÁN s.m., în expr. *a sta popistan* = a trîndăvi, a nu face nimic.
- POR, *pori*, s.m., în expr. *a se pune în pori cu cineva* = a se pune rău, a strica relațiile bune de pînă atunci.
- PORTOCALĂ, *portocale*, s.f. = plantă cu flori mici, roșietice (*Pelargonium peltatum*).
- POSTÁVĚ, *postave*, s.f. = troacă.
- POSTÁȘ, *postași*, s.m. = muncitor care supraveghează alunecarea buștenilor pe scoc.

- PÓȘTĂ, *poște*, s.f. = 1. alică ; 2. loc de unde se observă alunecarea buștenilor pe scoc.
- POTÉCĂ, *poteci*, s.f., în expr. *a face două poteci* = a fi beat.
- PRÁVĂȚ s.n., în loc adv. *de-a pravățul* = de-a dreptul, pieptiș.
- PREFIRÁ, *prefír*, vb. I tranz. = a schimba.
- PREPELEAC subst. (în construcție) *prepeleacul soacrei* = partea finală a nunții, care arc loc la casa miresei.
- PRIJONÁ, *prijon*, vb. I tranz. = a sprijini.
- PRISTINÍ, *pristinec*, vb. IV intrans. = a ține parte cuiva.
- PROSTOVÓL s.n., în expr. *a veni prostovol* = a veni grămadă.
- PUCHIÓS, -oásă, adj. = leneș, tîrîie-brîu.
- PUIADĂ, *pujade*, s.f. = mulțime.
- PÚICĂ, *puici*, s.f. (în compusul) *puica popii* = buburuză.
- PUNGUÍ, *punguiesc*, vb. IV = 1. tranz. a economisi, a stringe ; 2. refl. a se zgîrci.
- PÚPÁZĂ, *pupeze*, s.f. = femeie, rudă a miresei, care o însoțește de acasă la cununie și de nunta.
- acolo la casa mirelui, unde are loc
- PURICÉI s.m. pl. = mîncare obișnuită la țară, preparată din mălai și grăsimi ; scornici.
- RĂBONȚĂȚ, -Ă, adj. = răvășit, împrăștiat.
- RĂBUNȚ, -Ă, adj. = răvășit, împrăștiat.
- RÍȘCĂ, *riște*, s.f. = circiumă, bodegă.
- RÍBÍÍ, *ribii*, vb. IV tranz. = a scormoni.
- RÍCÍTÚRÁ, *ricituri*, s.f. = firimitură.
- RÍNZÓC, *rinzocuri*, s.n. = burtafoi.
- RÍR, *rituri*, s.n. = gaură în pămînt la jocul de copii *clinceaua*.
- ROS, -oásă, adj. = (despre băuturi) vechi, de mulți ani.
- ROTUNJÍCĂ, *rotunjele*, s.f. = glugă de coceni, făcută în copac pentru a fi păstrată ca nutreț pentru vite.
- RUNCÚF, *runcuiesc*, vb. IV tranz. = a tăia arbuștii unei păduri pentru a cultiva cereale pe locul curățat.
- RÚSCĂ, *ruste*, s.f. = vale, pantă.
- RUT s.n. sg. = perioada de împerechere a păsărilor.
- SALAVÁT, *salavaturi*, s.n. = taifas.
- SALÁ, *saiete*, s.f. = podul grajdului.
- SÁSCĂ, *săști*, s.f. = vale.
- SĂRĂTÓR, *sărătoare*, s.n. = solniță.
- SCARÁDĂ s.f., în expr. *a fi uscat scaradă* = a fi foarte uscat.
- SCĂRĂJÍȚ, -Ă, adj. = 1. scorjit ; 2. (despre lemne) uscat.
- SCOC, *scocuri*, s.n. = drum tăiat prin grîu sau porumb, pentru a se ajunge cu căruța la un ogor care nu are legătură cu șoseaua.
- SCOCHÍNĂ, *scochine*, s.f. = scorbura, loc ascuns.
- SCOCHINEÁȚĂ, *scochinefe*, s.f. = șanț lung, făcut pentru scurgerea apei.
- SCORNÍCI s.m. pl. = purice.
- SCRÍJÍ, *scrijesc*, vb. IV tranz. = a scrijeli, a zgîria cu un obiect tare o suprafață netedă.
- SFÍRTÁI, *sfirtai*, s.m. = copil mic.
- SFREDELÍ, *sfredelesc*, vb. IV refl. = a se răsuci, a nu sta locului.
- SMOMÍ, *smomesc*, vb. IV tranz. = a ispiti.
- SPINÍȘ, *spinișuri*, s.n. = grămadă de spinit, spinăriș.
- SPURC s.n. sg. = urticarie la copii.
- SPRUJÍNĂ, *sprujine*, s.f. = arc de oțel folosit la somieră.
- STÍRCÍÓG, *stirciogi*, s.m. = specie de bureți de pădure.
- STÍRMÍN adv., în expr. *a sta stîrmin* = a sta liniștit.
- STÍRPOCÍ, *stîrpoces*, vb. IV refl. = (despre fructe) a se strivi, a se terciui (din cauza transportului).
- STOBORÁLĂ, *stoborale*, s.f. = șirul de ostrețe de la marginea prispei ; balustradă.
- STORÍ, *storașc*, vb. IV tranz. = a snopi în bătaie.
- STORMÍNĂ, *stormine*, s.f. = groapă cu apă și noroi.
- STRÁI, *straie*, s.f. = învelitoare de pat făcută din piei de oaie cu lînă lungă.

- STRUNÍ, *stunesc*, vb. IV refl. = a se scumpi: *te strunești unde nu trebuie.*
- STUCĂTOÁRE, *stucători*, s.f. = totalitatea ver-gelelor bătute pe plafon pentru ca de ele să se prindă tencuiala.
- SRÚDĂRĂ interj. = cuvînt cu care se îndeamnă boii să se dea înapoi.
- STUL, *stuli*, s.m. = rîndunică.
- SUCĂRÍ, *sucăresc*, vb. IV refl. = a se supăra.
- SUHÁR, *suhari*, s.m. = lemn uscat.
- SURGHÉTE, *surgheti*, s.m. = străin, originar din altă parte.
- SÚRLĂ, *surle*, s.f. = grămadă de coceni sau lemne așezate în formă conică.
- SUȘÓI, *sușoi*, s.m. = copil sugaci.
- ȘÁICĂ, *șăici*, s.f. = barcă de formă dreptun-ghiulară, cu vîrfurile lat.
- ȘARAMPÓI s.n. = cusătură în zigzag.
- ȘIFÍU, *șifii*, s.m. = 1. basma; 2. batistă.
- ȘIȘÍR, *șișire*, s.n. = fierăstrău.
- ȘOÁNĂ, *șoane*, s.f. = glumă.
- ȘODĂLĂU, *șodălaie*, s.n. = os mare.
- ȘOFÍLĂ s.f., în expr. *a face șofilă* = a distruge, a nimici.
- ȘOIMÁNĂ, *șoimane*, s.f. = pocitură.
- ȘÓȘOT, *șoșote*, s.n. = zgomot produs de curge-rea unei ape.
- ȘOIMÁNÍ, *șoimănesc*, vb. IV refl. = a se alinta, a se răzgia.
- ȘOTÁN, *șotane*, s.n. = deal în formă de semi-cerc.
- ȘPAGĂ s.f. sg. = mită.
- ȘUIÉT, -ă, adj. = svelt, subțire.
- ȘÚLFĂ, *șulfe*, s.f. = femeie neserioasă, ușura-tică.
- ȘULÍN, *șulini*, s.m. = iepure mare.
- ȘULÍNDRĂ, *șulindre*, s.f. = porțiune de teren arabil.
- ȘULUMÉNDRIȚĂ, *șulumendrițe*, s.f. = haină jer-pelită, ruptă.
- ȘUȘUÍ, *șușui*, vb. IV tranz. = a legăna copilul spunîndu-i „șșș!”
- TÁMBA adv. = împreună: *am venit tamba.*
- TAM adv. = tocmai.
- TARÁBĂ, *tarabe*, s.f. = ușă la pod.
- TARAPANÁ, *tarapanale*, s.f. = chitanță pentru bani.
- TĂCĂÚȘ -Ă, adj. = leneș.
- TĂNĂNĂÍ, *tănănăiesc*, vb. IV intranz. = a umbla fără rost de colo pină colo, a umbla brambura.
- TĂRBĂCÍ, *tărbăcesc*, vb. IV refl. = a se ameți de băutură.
- TĂRÉȚ, -EĂȚĂ, adj. = virtos.
- TEI, *teie*, s.n. = fibra ce se desprinde de la fasolea verde cînd o rupi în două; în expr. *a lega tei de curmei* = a fi sărac, a o duce greu.
- TÉNCHI s.n., în expr. *a da din tenchi în tenchi* = a da din colț în colț.
- TENTERÉU, *tenterei*, s.m. = om prost.
- TEȘCHEREÁ, *teșcherele*, s.f. = chimir.
- TIHOVEÁLĂ s.f. sg. = moleșeală.
- TIHOVÍ, *tihovesc*, vb. IV refl. = a se moleși.
- TILÍ, *tilesc*, vb. IV tranz. = 1. a fura; 2. a coase două bucăți de pînză laolaltă, a le împreuna.
- TÍMNIC, *timnice*, s.n. = antreu.
- TITE s.m. sg. = termen cu care se adresează un copil sau un tînăr unei persoane mai în vîrstă; nene.
- TILĂ, *tile*, s.f. = femeie leneșă, murdară.
- TÍRCÓL, *tírcoale*, s.n. = partea superioară a uneltei ularului, constînd dintr-o roată mică așezată orizontal pe un fus.
- TÍRNEÁȚĂ, *tírnețe*, s.f. = coș de nuiiele, rotund, mai larg la gură.
- TÍRNOŚÍ, *tírnosesc*, vb. IV refl. = a se murdări.
- TÍRPÉL, *tírpeluri*, s.n. = tîrcol, raită.
- TÍRȘONEÁLĂ, *tírșoneli*, s.f. = tărăgănare.
- TOITĂN, *toitani*, s.m. = boboc de rață de 2—3 luni.
- TONTOJÉL, *tontojei*, s.m. = (bot.) cocorel.
- TOP, *topuri*, s.n. = panglica de la vîrfurile cositelor.
- TORCĂRIE, *torcării*, s.f. = clacă de tors lînă.
- TOXÚN, -Ă, adj. = posac, necomunicativ, în-chis la sulfet, morocănos.
- TRANCARÁ, *trancarale*, s.f. = haițana.
- TRĂGĂTOÁRE, *trăgători*, s.f. = nojița opincii.
- TRĂGÚȘ, *trăgușe*, s.n. = săniuță.

- TRĂNCĂNĂU, *trăncănăi*, s.m. = om care umblă fără rost, care umblă brambura; var. trănău.
- TRĂNCĂU, *trăncăi*, s.m. v. trănău.
- TRECĂTŪRĂ s.f. = diaree.
- TUFEĂN, *tufeni*, s.m. = copil din flori, băiat nelegitim.
- TUFEĂNCĂ, *tufenci*, s.f. = fetiță născută nelegitim.
- TUÍ, *tuiesc*, vb. IV refl. = a se tutui, a-și spune „tu“.
- TURLUC, *turluci*, s.m. = papuc de casă, cipic.
- TÚTURĂ s.f. sg. = papură.
- TUTURŪZ, *tuturuzi*, s.m. = om prost.
- ȚĂIE, *țai*, s.f. = haină subțire și uzată.
- ȚĂCĂLĂ, *țacale*, s.f. = pușcă de vânatoare.
- ȚĂNDĂRUÍ, *țândăruiesc*, vb. IV tranz. = a despica o bucată de lemn în așchii subțiri; a prefăce în țândări.
- ȚÉNCHI, *țenchiuri*, s.n. = virf de deal.
- ȚILIGĂIE, *țifigăi*, s.f. = așchie, surcică.
- ȚIMBÓI, *țimboai*, s.n. = arac mic pentru roșii sau mazăre; *fig.* copil.
- ȚISTUÍ, *țistuiesc*, vb. IV tranz. = a striga pe cineva folosind interjecția *țist*.
- ȚIȘTÍ, *țiștesc*, vb. IV intranz. = a ieși brusc, a țîșni.
- ȚÚRLĂ, *țurle*, s.f. = grămadă de coceni mai mare ca gluga.
- ÚNCHIE, *unchii*, s.f. = mătușă.
- ÚNICĂ s.f. sg. = bunică.
- UPÍT, -Ă, adj. = flămând.
- UȘTUBÉU, *uștubeie*, s.n. = fintină primitivă, cu apa la suprafață și cu ghizdul format dintr-un trunchi găunos.
- ÚTURE, *uturi*, s.m. = viezure, bursuc; *fig.* om gros, care se mișcă încet.
- UZMÍ, *uzmesc*, vb. IV intranz. = 1. a urni din loc; 2. a împinge pe cineva fără voie.
- VIDĂNIE, *vidăni*, s.f., în expr. *a băga în vidăni* = a speria.
- VÍPIE, *vipii*, s.f., în expr. *a veni în vipii* = a veni foarte repede, a veni iute ca o furtună.
- VÍLVĂ, *vilve*, s.f. = viltoare, bulboană în rîu.
- VÍRSTĂ, *virste*, s.f. = jurubiță, cuclă.
- VÓCOT, *vocote*, s.f. = vijelie.
- ZĂCĂUȘ, -Ă, = leneș.
- ZĂLÁN, *zălâne*, s.n. = ceartă, neînțelegere.
- ZĂREĂȚĂ s.f. sg. = înfățișare bună, aspect sănătos; var. zărea ză.
- ZĂREĂZĂ s.f. sg. v. zărea ță.
- ZĂTIGNÍ, *zătignesc*, vb. IV refl. = a se împotmoli, a se opri.
- ZBÍLȚĂ, *zbilțe*, s.f. = șuviță de păr sau de mătase.
- ZBUCNÍ, *zbucnesc*, vb. IV intranz. = a smuci.
- ZDRÍMBUÍ, *zdrîmbuiesc*, vb. IV tranz. = a fredona, a cînta cu glas scăzut.
- ZDRUCÍ, *zdrucesc*, vb. IV tranz. = a sfărîma; a strivi.
- ZORCĂÍ, *zorcăi*, vb. IV refl. = a se murdări a se mozoli.
- ZOTOÁRĂ, *zotoare*, s.f. = (la scroafe) mamelă.
- ZOTOLÍ, *zotolesc*, vb. IV tranz. = a murdări: *boii au zotolit iarba*.
- ZVÍRDĂRIE, *zvrđării*, s.f. = ciocănitore.

TRAIAN CANTEMIR

REGIUNEA BANAT

RAIONUL REȘIȚA

Bocșa (Bocșa Română)

- AGĂRUÍ, *agăruiesc*, vb. IV tranz. și intrans. = a aștepta ceva cu nerăbdare, a pîndi: *cîinele agăruiie după mîncare.*
- AGĂRUIĂLĂ s.f. sg. = așteptare încordată.
- AGIUÍ vb. IV tranz. (nu se folosește la ind. prez.) = a ajunge, a lovi: *l-a agiuit boala și a căzut la pat.*
- ANTÍSTIE, *antistii*, s.f. = consiliul comuna] sau bisericesc; *a ieșit toată antistia la fața locului.*
- ARÍTĂG, *arităguri*, s.n. = uneltă de plivit griul.
- BÍRCĂ, *birci*, s.f. = oaie de rasă merinos.
- BIZĂRĂU, *bizăraie*, s.n. = placentă de scroafă.
- BLEAOCE s.f. pl. = vorbe de clacă: *sînt sătul de bleaocele tale.*
- BLEOCÍ, *bleocesc*, vb. IV intrans. = a vorbi fără rost.
- BLÉZNE s.f. pl. = glume de prost gust.
- BLUCĂ, *bluci*, s.f. = 1. sticlă cu corp sferic; 2. globuri de sticlă pentru ornamentare.
- BODICĂÍ, *bodicăi* și *bodicăiesc*, vb. IV tranz. a căuta asiduu, a scormoni.
- BOLOMÓC, *bolomoci*, s.m. = timpit.
- BORĂÍ, *bórăi* și *borăiesc*, vb. IV intrans. = a plînge tare și cu suspine.
- BRECHENEĂLĂ, *brecheneli*, s.f. = hîrjoană.
- BRECHENÍ, *brechenesc*, vb. IV tranz. și refl. = a (se) înghionti, a (se) hîrjoni.
- BROĂNCĂ, *bronci*, s.f. = 1. muscă mare; 2. contrabas.
- BRONCĂÍ, pers 3 sg. *bróncăie* vb. IV intrans. = a bizii tare.
- BUGIULĂRI, *bugilare* s.n. = portmoneu.
- BUIÉDE, *buiezi*, s.f. = 1. buruiană; 2. (cu sens colectiv) bălării: *a crescut buiegea cît casa.*
- BURDUȘĂLĂ, *burdușeli*, s.f. = căutare, investigație: *lasă-te de burdușeli că tot n-ai să afli nimic.*
- BURDUȘÍ, *burdușesc*, vb. IV intrans. = a căuta, a scormoni.
- BÚRI, *buriuri*, s.n. = vas de lemn folosit la fabricarea țuicii.
- BUZDÚRĂ, *buzduri*, s.f. = 1. uneltă stricată: *dă-mi un clește ca lumea, nu buzdura asta;* 2. om de nimic: *s-au întîlnit două buzduri.*
- BUZUMENEĂLĂ s.f. sg. = zăpăceală.
- BUZUMENÍ, -Ă, adj. = zăpăcit.
- CĂIGĂNĂ s.f. = omletă.
- CĂRÍNE, *cărini*, s.m. = om rău.
- CĂRTÚȚ, *cărțuțe*, s.n. = șistar.
- CEÁCEA s.m. sg. = termen reverențios cu care se adresează cineva unui frate mai mare sau unui bărbat cu cîțiva ani mai în vîrstă.
- CEGÓDE pron. = orice.
- CHEÚL, -Ă, adj. = (adesea substantivat) țicnit zăpăcit.

- TUNÁ, pers 3 sg. *tună*, vb. IV intrans. = a lătra.
- TURÍGI subst. pl. = coceni, tulpini.
- TURÍȚÁT, -ă, adj. = roșu aprins.
- TURVENEÁLĂ, *turvene*, s.f. = pălăvrăgeală, taifas.
- ȚĂPORÉSI s.m. pl. = spini.
- ȚĂRĂ, *țare*, s.f. = firimitură de piine: *nu-mi fă pîta țără*.
- ȚĂRSĂMURI subst. pl. = unelte.
- UINIȚĂ, *uinițe*, s.f. = mătușă.
- UJÓG, *ujoguri*, s.n. = instrument de lemn cu care se curăță cuptorul de piine.
- UREZÁ, *urez*, vb. I intrans. = a face cuiva reproșuri.
- UZÓNI, *uzoane*, s.n. = ploaie torențială: *ce mai uzoni de ploaie!*
- VĂPINĂ, *văpine*, s.f. = terasă de riu.
- VÍLVÁȘ, *vîlvași*, s.m. = om care poate provoca cum cred unii, apariția unei năluci, a unei vilve; vrăjitor.
- ZĂBRÓN, *zăbroane*, s.n. = plasă de pescuit.
- ZĂBUNÍT, -ă, adj. = buimăcit, dezorientat; *zălezít*.
- ZĂCREȚI, *zăcreșesc*, vb. IV tranz. = a înghesui.
- ZĂCUPÍ, *zăcupesc*, vb. IV tranz. = a prinde pe cineva la strîmtoare, a-l strînge cu ușa.
- ZĂITÍN subst. = untdelemn.
- ZĂLETÍ, *zăletesc*, vb. IV intrans. = a aluneca într-o parte, a derapa.
- ZĂLEZÍT, -ă, adj. = *zăbunit*.
- ZĂTÓN, *zătoane*, s.n. = porțiune mai adîncă a rîului în fața morii de apă; un fel de mic lac de acumulare unde se adună apă mai multă ca să alimenteze uniform roata cu palete a morii.
- ZĂTRÍ, *zătresc*, vb. IV tranz. = a reține.
- ZĂURZÍ, pers. 3 sg. *zăurzește*, vb. IV refl. = a se acri.
- ZDRĂVINÁ, *zdrăvin*, vb. I intrans. = a strănuta.
- ZGÍMJÍ, *zgîmjesc*, vb. IV tranz. = a răscoli.
- ZGUGULÍ, *zgugulesc*, vb. IV refl. = a se zgribuli.
- ZÍRȚI subst. pl. = ochelari.
- ZOMONÍȚĂ, *zomonite*, s.f. = 1. bordei, încăpere, construită pe jumătate în pămînt pentru războaiele de țesut, ca să existe în permanență un anumit grad de umiditate a aerului; 2. *fig.* femeie tăcută.

OCTAVIAN RĂUȚ și IOAN BETTISCH

RAIONUL SÎNNICOLAUL MARE

Comuna Comloșul Mare

- ACĂȚĂTÓRĂ, *acățături*, s.f. = copil neastîmpărat care se cațără prin pomi.
- AJUÍ, vb. IV intrans. = a prididi, a face față, a răzbi.
- ALBOIÁT, -ă, adj. = alburii.
- ALVÁLÚG, *alvályuguri*, s.n. = băutură oferită după încheierea unei vinzări, aldămaș.
- ARMINȚE, *arminții*, s.f. = (învechit) taxă la poduri, la piață, la bilciuri etc.
- ARÚNC, *aruncuri*, s.n. = (învechit) taxă comunală suplimentară.
- AUȘÚȘ, *aușuși*, s.m. = deputat comunal.
- BĂGĂU s.n., în expr. *a băga băgău* = a o sfecli.
- BASÁNCĂ adv. = probabil.
- BĂTÚCĂ, *bătuci*, s.f. = rînză, pipotă.
- BICĂU, *bicăie*, s.n. = mazărice.
- BICIULÍ, *biculuiesc*, vb. IV tranz. = a evalua, a prețui.
- BITĂNGÍ, *bităngesc*, vb. IV intrans. = a hoinări.

- BOACTĂR, *boactări*, s.m. = 1. cantonier; 2. paznic.
- BOCTĂRFE, *boctării*, s.f. = canton de cale ferată.
- BOBRÍC, *bobrici*, s.m. = rinichi.
- BODICĂF, *bodicăiesc*, vb. IV intranz. = a merge pipăind prin întuneric.
- BÓGDĂȘE s.f. pl. = boacăne, drăcii, pozne.
- BOLOMÓC, -OĂCĂ, adj. = prostănac.
- BONCIÓC, *bonciocuri*, s.n. = cocul fetelor, făcut din părul prins în ace.
- BRĂCINĂRÍȚĂ, *brăcinărițe*, s.f. = loc prin care se trece brăcinarul.
- BRUNJÚC, *brunjucuri*, s.n. = 1. borangic; 2. voal pentru mireasă.
- BUDĂCI, *budăcesc*, vb. IV intranz. = a lucra din greu.
- BUNTUZÍ, *buntuzesc*, vb. IV tranz. = a răvăși.
- BUZDÚRĂ, *buzduri*, s.f. = om de nimic, lichea.
- CADRÓF, *cadroafe*, s.n. = garderobă, dulap.
- CAL, *cai*, s.m. = cuier înalt și lung, pe patru picioare.
- CAMPĂNĂ, *campane*, s.f. = clopot mare din turnul bisericii.
- CĂBĂNIȚĂ, *căbănițe*, s.f. = manta ciobănească, din lână, cu glugă.
- CĂLIȘCĂ, *căliști*, s.f. = colivie.
- CĂMIȘ, *cămișuri*, s.n. = țeava pipei.
- CĂNTÚȚĂ, *cântuțe*, s.f. = cană mică din tablă.
- CĂRÚȚĂ, *căruțe*, s.f. = trăsură cu arcuri.
- CĂSĂRĂȘ, *căsărașuri*, s.n. = sfat popular.
- CEÁCLĂ, *ceacle*, s.f. = cârlig dublu pentru smuls paie din *jivadă*.
- CEBÁLĂ, *cebale*, s.f. = om flecar, limbut.
- CECÍRT, *cecírte*, s.n. = bobină de lemn pentru firul tors.
- CELÁINIC, *celainici*, s.m. = om care înșală pe alții, escroc.
- CHELCI, *chelciuri*, s.n. = material pentru cămăși.
- CHÉRĂ, *chere*, s.f. = cățea.
- CHES, *chiasă*, s.n. = buzunar la haină.
- CHEȚ, *cheți*, s.m. = as (la cărțile de joc).
- CHÍBLĂ, *chible*, s.f. = unitate de măsură egală cu 50 kg.
- CIÁSURI s.n. pl. = (bot.) pansele.
- CINEGÓDE pron. = oricine.
- CIÓBÁNIE, *ciobanii*, s.f. = vas de lemn (de 10 litri) în care se păstrează apă de băut.
- CIÚBLE s.f. pl. = totalitatea vaselor din bucătărie.
- CÍRCEÁG, *círcece*, s.n. = 1. (în construcția *círceag de nuiete* = damigeană; 2. vas din lut.
- CÍRPÚȚĂ, *círpufe*, s.f. = batistă.
- CLOÁMFĂR, *cloamfári*, s.m. = tinichigiu.
- COCÁIE, *cocăi*, s.f. = (depreciativ) persoană de statură înaltă.
- COCOVĂMĂ, *cocovame*, s.f. = plastilină.
- COMNÁU, *commăie*, s.n. = preparat întrebuințat pentru dospirea aluatului; plămădeală.
- CONC, *concuri*, s.n. = coridor.
- CRAMFÓC, *cramfoace*, s.n. = bucată mare de piine.
- CRĂSTÓLĂ, *crăstole*, s.f. = cratiță.
- CREDENȚ, *credențe*, s.n. = bufet.
- CRÍZNIC, *críznici*, s.m. = paracliser.
- CRÓCNĂ, *crocne*, s.f. = prăjitură făcută din aluat; gogoasă; var. *c r o f n ă*.
- CRÓFNĂ, *crofne*, s.f. v. *c r o c n ă*.
- CUCURÍȘCA s.f. art., în loc de adv. *de-a cucuríșca* = peste cap, de-a dura, de-a rostogolul.
- CUCURÚZĂ, *cucuruze*, s.f. = porumbiște.
- CÚLAȘ adj. m. = (despre cai) galben-auriu.
- CUMGÓDE adv. = oricum.
- CÚPĂ, *cupe*, s.f. = stivă conică făcută din coceni de porumb.
- DĂRĂBURÍ, *dărăburesc*, vb. IV tranz. = a face bucăți, a firimița.
- DÍNCĂ prep. = de lângă.
- DÓDĂ s.f. sg. = cuvînt reverențios cu care se adresează cineva unei femei mai în vîrstă.
- DOG, *doguri*, s.n. = tingire de tuci cu trei picioare scurte.
- DRÍND s.n., în expr. *a zice din drínd* = a tremura de frig.
- DUHĂNÁȘ, *duhănași*, s.m. = fumător.
- DÚNĂ, *duni*, s.f. = plapomă din fulgi, de forma unei perne.

- DUȘĂNCĂ, *dușenci*, s.f. = un fel de jachetă pentru femei cu o prelungire la spate de forma unui segment de cerc.
- FĂNTĂUZÎR, -Ă, adj. = cu capul în nori. aiurit.
- FESTILĂ, *festili*, s.f. = chibrit.
- FILIMINĂ, *filimine*, s.f. = (bot.) gălbinele (*Callendula officinalis*).
- FIRĂNG, *firanguri*, s.n. = perdea.
- FIRĂNGUȚ, *firănguțe*, s.n. = perdeluță.
- FLAINÎR, *flainire*, s.n. = flanelă.
- FLEGNÎT adj. m., (în construcția) *lapte flegnit* = lapte bătut.
- FOĂFĂ, *foafe*, s.f. = mîncare săracă făcută din făină și apă.
- FRĂTUICĂN, *frătuicani*, s.m. = om (sărac) venit în sat din altă localitate.
- FRĂTUȚ, *frătuți*, s.m. = negustor ambulant care umbă cu carul cu mere.
- FŪDRAIS, *fudraisuri*, s.n. = loc pentru păstratul paielor în grajd.
- FURCHÎȚĂ, *furchițe*, s.f. = furculiță.
- FURT adv. = permanent, mereu; *plouă furt și ziua și noaptea*.
- FUȘER, *fuseți*, s.m. = chiulangiu.
- GĂLĂN, *gălanuri*, s.n. = 1. catifea; 2. (în construcția) *flori de gălan* = pansele.
- GHERM, *ghermuri*, s.n. = furca fîntînii.
- GHISCĂN, *ghiscane*, s.n. = cană de tablă pentru adus apă.
- GRUMBŪC, *grumbucuri*, s.n. = carte funciară.
- GUDRULUȘCĂ, *gudruluște*, s.f. = cățelușă.
- GUNGŪLĂ, *gungule*, s.f. = adunătură de oameni, mulțime.
- HĂMEȘ, -Ă, adj. = isteț, descurcăreț.
- HARGHILĂ, *harghile*, s.f. = herghelie.
- HODĂIE, *hodăi*, s.f. = conac pe cîmp, fermă.
- HÓHA interj. = cuvînt cu care se opresc caii din mers.
- HOTÍ, *hotesc*, vb. IV tranz. = 1. a ocoli; 2. a întoarce.
- HUDĂJFU, *hudăjii*, s.m. = (învechit) persoană angajată la muncă într-un conac.
- HŪHĂ s.f. = vraiste; (adverbial) *s-o dus în lume și or rămas toate huhă*.
- HŪNCĂ, *hunci*, s.f. = movilă.
- IĂGĂR, *iagări*, s.m. = vîntător.
- IEGĂRÍT s.n., în loc adv. *în iegărit* = la vîntătoare.
- IĂNCĂL, *iancăle*, s.n. = veston; *iancál mare; iancál cu bundă*.
- IEŢCĂLŪȚ, *ieŢcáluțe*, s.n. = diminutiv al lui *iancál*.
- IMĂLĂ, *imăl*, vb. I tranz. și refl. = a (se) murdări, a (se) mînji.
- IMĂLÓS, -OĂSĂ, adj. = murdar (de noroi).
- INGLÍȘ, -Ă, adj. = delicat, fin.
- IÓGNU, *iognuri*, s.n. = jachetă femeiască din catifea.
- IORMĂN, *iormane*, s.n. = dulap, bufet.
- IȚĂ, *ițe*, s.f. = carafă de vin.
- IZDĂ, *izdau*, vb. IV tranz. și refl. = a (se) ivi, a ieși la iveală, a demasca.
- IZVÓR, *izvoare*, s.n. = apă cărată șase săptămîni pentru mort.
- ÎMBUMBĂ, *îmbumb*, vb. I intrans. = a fugi de la pericol, a șterge puțină.
- ÎNCHEȚÍ, *încheșesc*, vb. IV tranz. = a strîmtoara.
- ÎNCÍRÍJÍ, *încîrjesc*, vb. IV tranz. = a lovi pe cineva cu cîrja.
- ÎNCONDURĂT, -Ă, adj. = încrunțat.
- JIRĂDĂ, *jirezi*, s.f. = clăie mare de paie.
- JUMÍȘCĂ, *jumiște*, s.f. = chiflă, corn.
- LANȚ, *lanțe*, s.n. = unitate de măsură pentru suprafețe, iugăr.
- LĂCRÍȚĂ, *lăcrițe*, s.f. = sertarul mesei, sertarul lăzii.
- LÉNIE, *lenii*, s.f. = drumul vicinal.
- LEȘÍĂ, *leșii*, vb. I tranz. = a se spăla pe cap.
- LI interj. = (repetat) cuvînt cu care se cheamă rațele.
- LOGÓV s.n., în loc. avd. *de logov* = de rezervă.
- LÓTRU, *lotri*, s.m. = bandit, hoț.
- LÓZĂ, *loze*, s.f. = viță de vie.
- LŪȚU, *luțuri*, s.n. = scrînciob făcut din funii legate de pomi înalți.
- LUȚUÍ, *luțui*, vb. IV tranz. și refl. = a (se) da în *luțu*.
- MĂJĂ, *măji*, s.f. = unitate de măsură de 100 kg.
- MAMATÍŢĂ s.f. sg. = bunică.

- MARMURÍ, *mármuresc*, vb. IV intrans. = a încremeni de frică.
- MÁŠLĀ, *mașle*, s.f. = cravată.
- MĀTĀRĪNGĀ, *mălărîngi*, s.f. = bare radiale ce fac legătura între pivotul unei mori cu cai și roata dințată care învîrtește piatra morii.
- MĒTĀR, *metări*, s.m. = unitate de măsură de 100 kg.
- NĀLOÁĜĀ, *năloage*, s.f. = picică.
- NE s.m. = nene: *Ne Lae*; *Ne Mitre*.
- NEBŪN, *nebumi*, s.m. = om leneș.
- NEŠTĀJNIC, -Ā, adj. = (despre copii) neastim-părat, împiclițat.
- NIŪRAŢ, *niurați*, s.m. = (ornit.) cufundar.
- NOVĪNĀ, *novini*, s.f. = ziar.
- OBRĀNIŢĀ, *obranițe*, s.f. = cobilițe.
- OCHĒTE, *ocheti*, s.m. = geam, ochi de fereastră.
- OGĀRSÍ, *ogîrsesc*, vb. IV tranz. și refl. = a (se) maimuțări, a (se) schimonosi.
- OGĪRSŢ, -Ā, adj. = 1. jigărit; 2. pipernicit, degenerat.
- OMOTÓC, *omotoci*, s.m. = om înalt și puternic.
- PĀCICĀR, *pacicări*, s.m. = papuci de casă împletii.
- PĀCLĀ, *pacle*, s.f. = pachetel (de tutun).
- PĀOR, *paori*, s.m. = țaran, plugar.
- PASUȘ, *pasușe*, s.n. = pașaport.
- PĀCĀRĀIE, *păcărâi*, s.f. = prăjitură.
- PĀPŪC, *păpuci*, s.m. = gheată.
- PĀRĀDĀISĀ, *părădaise*, s.f. = pătlăgea roșie.
- PĀRĪNZÓR, *părînzoare*, s.n. = umbrelă.
- PĀSĀLUÍ, *păsăluiesc*, vb. IV tranz. = a potrivi ceva, a face să corespundă.
- PĀTICĀR, *păticari*, s.m. = farmacist.
- PĀTICĀ, *pălici*, s.f. = farmacie.
- PĀTICĀRÍŢĀ, *păticarițe*, s.f. = farmacistă.
- PĀŢÓG, *pățogi*, s.m. = șobolan.
- PĀURÍ, *păuresc*, vb. IV intrans. = a face plugărie, a fi agricultor.
- PĀURÍŢĀ, *păurițe*, s.f. = țarancă.
- PEC subst. = smoală.
- PĒCE, *peci*, s.f. = partea cărnosă din șuncă.
- PELŢ, *peluri*, s.n. = 1. glastră; 2. mușcată.
- PERÍȘÓARĀ, *perișoare*, s.f. = sarma.
- PETÍŢĀ, *petițe*, s.f. = claie de grâu făcută pro-zoriu, pe cîmp, în cruci.
- PICHÍŢĀ, *pichite*, s.f. = biblică.
- PÍĜLU, *piĝluri*, s.n. = fier de călcat.
- PÍĜLUÍ, *piĝluiesc*, vb. IV tranz. = 1. a călca ceva cu fierul; 2. a beșteli, a zeflemisi pe cineva.
- PÍĜLUŢ, -Ā, adj. = 1. călcat; 2. *fig.* sclifosit, fandosit.
- PĪSTANFLÓRE, *pistanflori*, s.m. = sturz.
- PÍŢĀRĀ, *pițăr*, vb. I intrans. = a ura în ajunul crăciunului.
- PÍŢĀRĀŪ, *pițărâi*, s.m. = copil care urcă în ajunul crăciunului.
- PÍRCO adv. = de-a curmezișul, de-a dreptul: *ia-o pírcó printre grădini, c-ajungi mai iute*.
- PLĀIÉȘ, *plăieși*, s.m. = om de serviciu la sfa-tul popular comunal.
- PLUMB, *plumbi*, s.m. = greutate la cîntarul decimal.
- POLMÓD, *polmoade*, s.n. = 1. brîu de zid; 2. firidă.
- POMOROÁNCĀ, *pomoronci*, s.f. = portocală.
- PONEÁVĀ, *ponevi*, s.f. = 1. covor; 2. husă de acoperit; 3. mușama pentru uscatul cerea-lelor plouate.
- PONC, *ponci*, s.m. = om care se uită cruciș, sașiu.
- PONOSÍ, *ponosesc*, vb. IV tranz. = a suporta, a răbda.
- POSPĀÍ, *pospăi*, vb. IV tranz. = a murdări ceva.
- POVĀIÁLĀ, *pováieli*, s.f. = șira spinării, spa-tele.
- PRAI, *praiuri*, s.n. = mîncare pentru copii, din făină, lapte și ouă.
- PRERŪPE, *prerup*, vb. III tranz. = a trage clopotul după mort: *după femeii se prerupe de două óri, după bărbați de trei óri*.
- PRIZĀRÍ, *prăzăresc*, vb. IV tranz. și refl. = a (se) răni.
- PROPÍS, *propise*, s.n. = caiet.
- PROSTOVĀLA s.f. art., în loc adv. *de-a pros-tovala* = peste cap, de-a dura, de-a rostogolul.
- PRUZLŪC, *pruzluce*, s.n. = vestă, laibăr.
- PUI interj. = cuvînt cu care se asmută cîi-nele.

- PUIÚȚ, *puiufe*, s.n. = sertarul mesei.
 PUP, *pupi*, s.m. = mugur.
 PUPUI, *pupuiesc*, vb. IV tranz. = a bate la cap pe cineva, a agasa pe cineva vorbind.
 RAIPÉLT, *raipelturi*, s.n. = chibrit.
 RIGHI adj. m. = (despre cai) roib.
 RÓPOR s.n. sg. = comă, spasmul morții: *cînd am ajuns io, el era în ropot*.
 RUPTŪRĂ, *rupturi*, s.f. = om de nimic.
 SĂBĂȘÍ, *săbășesc*, vb. IV tranz. = 1. a asemăna; 2. a confunda.
 SĂLIC, *sălice*, s.n. = 1. țoi de rachiu; 2. măsură de 1/2 litru.
 SĂVEĂCĂ, *săveci*, s.f. = plăcintă de post.
 SCĂRIȚĂ, *scărițez*, vb. I intrans. = a scădea, a mișcarea.
 SCĂUAN, *scăuane*, s.n. = scaun.
 SCĂUNENCI, *scăunence*, s.n. = scăunel.
 SÉCĂ s.f. = cuvînt cu care te adresezi unci femei mai în vîrstă; mătușă, nană.
 SIȚ, *sifuri*, s.n. = scaunul din căruță.
 SLOBOZÍRE s.f., în expr. *slobozire-n casă* = logodnă.
 SMIDÁI, *smidaiuri*, s.n. = mărăciniș.
 SMINÍR, -Ă, adj. = eronat, greșit.
 SUNDUCĂ, *sinduc*, vb. I refl. = a se bosumfla, a fi posac.
 ȘECHI adj. m. = tărcat.
 ȘIBĂ, *șibe*, s.f. = cumpăna fîntinii.
 ȘIRÉGHE, *șireghi*, s.f. = fiecare din cele două fundători ale căruței.
 ȘÍȚ interj. = cuvînt cu care se alungă pisica.
 ȘLAP, *șlapi*, s.m. = papuc de casă, făcut din piele.
 ȘLINGĂRÁI, *șlingăraie*, s.n. = broderie.
 ȘLINGUI, *șlingui* și *șlinguiesc*, vb. IV intrans. = a broda.
 ȘLOÁSĂR, *șloasări*, s.m. = mecanic.
 ȘLOGUI, *șloguiesc*, vb. IV intrans. = a paraliza, a damblagi.
 ȘNAIDĂR, *șnaidări*, s.m. = croitor.
 ȘNAIDĂRIȚĂ, *șnaidărițe*, s.f. = croitoreasă.
 ȘORÓF, *șoroafe*, s.n. = șurub.
 ȘTEAMP, *șteampuri*, s.n. = marcă poștală, timbru.
 ȘTRIC, *ștricuri*, s.n. = pulover.
 ȘTRICUI, *ștricuiesc*, vb. IV tranz. = a împleti cu fir de lînă.
 ȘTRIME, *ștrimfi*, s.m. = ciorap.
 TÁBLĂ, *tăbli*, s.f. = oblon.
 TÁȘTĂ, *taște*, s.f. = (mai ales la pl.) mîncare cu brînză, colțunași.
 TIȘLAR, *tișlari*, s.m. = timplar.
 TOCÁCI, *tocaci*, s.m. = persoană care apretează țesăturile.
 TÓRINĂ, *torini*, s.f. = 1. locul unde stau vacile satului lingă fîntina cu *vălău*, pentru adăpat; 2. murdărie mlăstinoasă; 3. dezordine.
 TÓMNĂ s.f., în expr. *a fi în tomnă* = a fi în tratative de logodnă.
 TOMNÍ, *tomnesc*, vb. IV tranz. și refl. = a (se) logodi.
 TROÁSCĂT, *troascăte*, s.n. = teasc, piuă.
 TRON, *tronuri*, s.n. = sicriu.
 TRONÁR, *tronari*, s.m. = timplarul care face *tronuri*.
 TUPȘÍ, *tupșesc*, vb. IV tranz. și refl. = a (se) zdrobi.
 ȚAG, *țaguri*, s.n. = țintă, țel.
 ȚÁGĂRĂ, *țăgări*, s.f. = fiecare dintre arătătoarele ceasului.
 ȚĂRMURE, *țarmuri*, s.f. = insulă pe lac.
 ȚÉGĂR, *țegăre*, s.n. = coș de mină din papură.
 ȚÍMET subst. = scorțîșoară.
 ȚÍMPOR subst. = sulf, pucioasă.
 ȚÍMPORÍ, *țîmpor*, vb. IV tranz. = a afuma butoiul (de vin) cu sulf.
 ȚÍTURĂ, *țituri*, s.f. = țiteră.
 URLĂU, *urlae*, s.n. = mîncare pentru vite făcută din țărițe cu apă.
 URÍÓC, *urioace*, s.n. = virtelniță înaltă de 2 m.
 VÁILING, *vailinge*, s.n. = lighean.
 VÁJE interj. = cuvînt cu care se alungă giștele.
 VĂLĂU, *vălaie*, s.n. = jgheab (din lemn, piatră etc.) folosit ca adăpătoare pentru vite.
 VĂLÚG, *văluge*, s.n. = tăvălug.
 VIGÁN, *vigane*, s.n. = rochiță.

- VINITŪRĂ, *vinituri*, s.f. = nume dat unui om venit în sat din altă localitate.
- VIZICLU, *vizicluri*, s.n. = scurteică de modă veche.
- ZĂRBOĂNĂ, *zăbroni*, s.f. = plasă în care se prind pitpalace.
- ZĂI, *zăiesc*, vb. IV tranz. și refl. = a (se) vesti.
- ZĂIT, -ă, adj. = vestit, celebru.
- ZĂNĂT, *zănaturi*, s.n. = obicei, datină; *îi cunosc eu zănatu!*
- ZĂTONI, *zătonesc*, vb. IV tranz. = a umple pînă la refuz.
- ZĂNCĂLĂU, *zăncălaie*, s.n. = baldachin la pat, din pinză.

AUREL BUGARIU

REGIUNEA BRAȘOV

RAIONUL BRAȘOV

Comuna Crihalma

- ABOR s.n. sg. = abur.
ABÓRT, *aborturi*, s.n. = closet, privată.
ANTISTIE, *antistii*, s.f. = primărie.
ARÚNC, *aruncuri*, s.n. = impozit.
BÁLĂ, *bale*, s.f. = drac.
BĂRĂDUÍ, *bărăduiesc*, vb. IV v. b ă r ă t u i
BĂRĂTUÍ, *bărătuiesc*, vb. IV intrans. = a pierde vremea; var. b ă r ă d u i
BICIULUF, *biciuluiesc*, vb. IV tranz. = a evalua, a prețui.
BÍNĂ, *bine*, s.f. = scenă.
BLEAH, *bleahuri*, s.n. = fier pe osia de la roata carului.
BLEJDERÉU, *blejderei*, s.m. = om mare și leneș.
BÓBĂ, *bobe*, s.f. = femeie bătrână.
BOBÓN, *boioane*, s.n. = haină de lână, cu lina în afară; sarică.
BOCIOÁCĂ s.f. = grămadă: *stau toată ziua bocioacă în fața crișmei*.
BOLHOTÍNĂ, *bolhotine*, s.f. = gunoi, corp străin în bucate.
BRİGLĂ, *brigle*, s.f. = (la războiul de țesut) partea de lemn în care este fixată spata.
BUBURÚZĂ, *buburuze*, s.f. = pîine mică, pitișoară.
BUCHÉR, *bucheri*, s.m. = analfabet.
CĂLDĂRÍF, -Ă, adj. = fermecat.
CĂTĂNÍ, *cătănesc*, vb. IV tranz. = a certa, a ocări pe cineva.
CENUȘĂR, *cenușare*, s.n. = vas cu cenușă în care se face (cu apă) leșia pentru rufe.
CHÉNDĂLĂ, *chendăle*, s.f. = femeie lchuză.
CHIC subst. = timp urît, ploios.
CHINDÉU, *chindeie*, s.n. = ștergar.
CHIȚILEÁN, *chițileni*, s.m. = pițigoi.
CINĂȘ, -Ă, adj. = frumos.
CIUF, *ciufuri*, s.n. = batjocură.
CÍFĂÍ, *cífăi*, vb. IV tranz. = a bate pe cineva.
CÍNECHÍȘTERIȚĂ, *cînechișterife*, s.f. = gândac care strică cartofii și porumbul.
CÍRPÚȚĂ, *círpufe*, s.f. = batistă.
CLOTĂR, *clotari*, s.m. = șobolan, cloțan.
COBÍRLĂU, *cobírlauă*, s.n. = 1. loc între case; 2. coviltir.
COBÍRLUÍ, *cobírlui*, vb. IV intrans. = a căuta minios peste tot.
CORNORĂR, *cornorare*, s.n. = instrument în formă de unghi drept folosit de tâmplari.
COTÓC, *cotoci*, s.m. = 1. cotoi; 2. om mic și sfătos.
CRICĂLĂ, *cricăli*, s.f. = femeie care lucrează superficial.
CRIFĂLĂU s.n. = bucată mare de pîine.
CRÍMPÍȚĂ, *crímpife*, s.f. = greșcală, vină găsită pe nedrept.
CURUÍ, *curuiesc*, vb. IV tranz. = a croi.
DÉCHILIN adv. = deosebit, separat.
DIÚG adj. m. = (și substantivat) puturos.
DÍCĂ s.f. = minic.

- DICÓS, -OÁSĂ, adj. = minios.
- DONȚ, *donțuri*, s.n. = umflătură care se formează uneori la piinea coaptă.
- DÓSNIC, -Ă, adj. = uricios.
- DRIGĂNĂ, *drigane*, s.f. = bivoliță.
- DUFLÁS, -Ă, adj. = (despre oameni) mîncăcios.
- FĂRTO interj. = strigăt cu care se îndeamnă vitele să se dea la o parte.
- FEDELÉȘ, *fedeleși*, s.m. = om mic și gros.
- FELELUÍ, *feleluiesc*, vb. IV intrans. = a garanta.
- FÉNE s.n. = drac.
- FERCHETĂU, *ferchetăi*, s.m. = lemn mobil pe osia dinainte la car.
- FÊȘTER, *feșteri*, s.m. = brigadier silvic, pădurar.
- FEȘTILĂ, *feștile*, s.f. = rest de cinepă melițată.
- FINÁNȚ, *finanți*, s.m. = persoană care strînge impozitele.
- FIRCĂLÍ, *fircălesc*, vb. IV tranz. = a mîzgăli scriind hîrtia.
- FIȘTIGOÁIE, *fiștigoii*, s.f. = fluiet făcut din coajă de salcie.
- FLÉURĂ, *fleure*, s.f. = (depreciativ) gură :
tacă-ți fleura!
- FORGÁCI, *forgaciuri*, s.n. = bici.
- FRIJ, *frijuri*, s.n. = haină bărbătească din lînă.
- GÁLÍSCĂ s.f. = colivie.
- GĂLEĂTĂ, *gălete*, s.f. = loc arabil sau fînaț de cca 800 m².
- GĂZDOÁIE, *găzdoaie*, s.f. = femeie casnică.
- GURÁTIC, -Ă, adj. = vorbăreț.
- HARȘĂU s.n. = hîrleț.
- HERGHELÍ, *herghelesc*, vb. IV tranz. = a mîna pe cineva mereu incoace și încolo.
- HIREÁN s.n. = hrean.
- HIRĂ s.f. sg. = 1. murdărie; rap. or. 2. rîie.
- HÍRBĂR, *hîrbari*, s.m. = om (sau animal) slab, plîpînd, firav.
- ÍMBOLDORÍ, *îmboldoresc*, vb. IV refl. = a se îmbrăca cu multe haine.
- ÍMBURICĂ, pers. 3 sg. *îmburică*, vb. I refl. = a se înălța spre a putea vedea mai bine.
- ÍNCENUȘÁT, -Ă, adj. = murdar.
- ÎNCIOCĂLĂ, *înciocălez*, vb. I tranz. = a aduna la un loc ceva risipit : *am stat de am înciocălat carul.*
- ÎNTRONÁT, -Ă, adj. = răcit.
- ÎNTUNECÁT, -Ă, adj. = prost.
- JÁPIȚĂ, *jăpițe*, s.f. = nuia.
- JELÉR, *jeleri*, s.m. = (învechit) iobag care locuia în casa făcută și dată de grof.
- JIPUÍ, *jîpuiesc*, vb. IV tranz. = a jupui.
- JÍPCHÍ, *jîpchesc*, vb. IV tranz. = a bate.
- LĂSTÚN, *lăstuni*, s.m. = copil de țiigan.
- LĂSTURÍȘ adj. = (despre cai) care merge într-o parte, nărăvaș.
- LIHÓD, -Ă, adj. = flămînzit, sfîrșit de foame.
- LOITRÁR, *loitrare*, s.n. = cantitate de fîn cît încapă între loitritele carului : *dă-mi un loitar de otavă.*
- LUTUNÓI, *lutumoai*, s.n. = scîndură rea, cu marginile neegale.
- MALÍN, *malini*, s.m. = liliac.
- MARÓD adj. = bolnav.
- MOȚOCHÍNĂ, *mofochine*, s.f. = (depreciativ) cap.
- MÚLĂ, *mule*, s.f. = om moale.
- MÚTÁR, *mutăre*, s.n. = șurub.
- NĂDULÍ, *nădulesc*, vb. IV intrans. = a năvăli asupra cuiva.
- NOCOVÁLMĂ, *nocovălmi*, s.f. = nicovală.
- OÁRZĂNĂ, *oarzâne*, s.f. = minciună mare, vizibilă.
- OBLÍT, -Ă, adj. = sătul.
- ÓCOȘ, -Ă, adj. = sfătos.
- OGÁȘĂ, *ogașe*, s.f. = urmă de car.
- OTÍNCÍ, *otîncesc*, vb. IV tranz. = a ridica ceva cu pîrghia : *apucați de rudă să otîncim carul.*
- PĂDURÉȚ, -EĂȚĂ, adj. = rușinos.
- PĂLÁN, *pălanuri*, s.n. = cal rău, slab.
- PÁLITÁL s.n. = om înalt și slab.
- PERITÚRĂ s.f. sg. = iarbă rară și mică.
- PRILÁZ, *prilazuri*, s.n. = spărtură în gardul de nuiele.
- PERCÉNT, *percente*, s.n. = procent.
- PLÁHILĂ, *plahile*, s.f. = grămadă.
- POCÁNIE, *pocanii*, s.f. = necaz; muncă grea.
- PÓCIE, *pocii*, s.f. = arac.
- POGÁN, -Ă, adj. = mare, puternic, tare.

- PONIVÓS, -OÁSĂ, adj. = prost.
- PORANÍC, *poranici*, s.m. = copil.
- PORNEÁLĂ s.f., în loc adv. *în porneală* = minatul oilor la mîncare după mulsoare.
- POSNÍT, -Ă, adj. = ciudat.
- POȘÚS s.n. = pașaport.
- POTÍCĂ s.f. = farmacie.
- PRÉDEL, *predele*, s.n. = lemn cu care se leagă carul.
- PREDELÍ, *predelesc*, vb. IV tranz. = a lega strîns carul cu lanț și lemn.
- PRILOSTÍT, -Ă, adj. = care nu are noroc.
- PUMNIȘOR, *pumnișori*, s.m. = (mai ales la pl.) flori cusute la manșeta cămășii bărbățești sau la ii.
- RÁPOR s.n. sg. = murdărie, rapăn; hîră (1).
- RĂVÁR, *răvare*, s.n. = cratiță, laboș.
- RELÚT, *reluturi*, s.n. = contravaloare: *relut de lemne*.
- RÓC, *rocuri*, s.n. = haină, veston.
- RUSTUNÓI, *rustunoaie*, s.n. = pline care se face din restul de aluat ras de pe covată.
- SĂBÁȘ, *săbașuri*, s.n. = asemănare: *după săbaș e frate*.
- SĂPIÓS, -OÁSĂ, adj. = nesuferit.
- SBORȘÍT, -Ă, adj. = stricat, fermentat.
- SCRIHÍT, -Ă, adj. = (mai ales despre copii) răsfățat.
- SCOBÍRLĂU, *scobîrtaie*, s.n. = gaură în fîn.
- SPIRLIGÓS, -OÁSĂ, adj. ' = cu părul vîlvoi.
- STĂNOÁGA, *stănoage*, s.f. = lemn despărțitor între cai.
- STELÁJ, *stelaje*, s.n. = poliță așezată într-un dulap; raft.
- SURCĂLÍ, *surcălesc*, vb. IV tranz. = a găuri.
- SUCĂCÍȚA, *sucăcițe*, s.f. = bucătăreasă.
- SGĂURÁ vb. I tranz. = a aștepta mult undeva
- ȘCĂTÓE, *scătui*, s.f. = cutie de chibrituri.
- ȘIRÓF s.n. sg. = șurub.
- ȘÚRLĂ s.f. = tencuiala veche luată de pe zid.
- TARCĂN, *tarcăne*, s.n. = plantă cu frunze aromatate; tarhon.
- TĂRBĂCÍT, -Ă, adj. = amețit.
- TĂRBĂCEÁLĂ, *tărbăceli*, s.f. = amețeală.
- TECĂRĂU, *tecăraie*, s.n. = lemn verde cu care se leagă strîns carul.
- TÉLER, *televe*, s.n. = cîrpător rotund.
- TELÍT, -Ă, adj. = plin ochi.
- TICĂLĂ, *ticăli*, s.f. = om de nimic, slăbănog.
- TÍRGACI adj. = care știe să se tocmească.
- TOROÁPĂ, *toroape*, s.f. = om care vorbește fără rost.
- TRAFICĂ s.f. sg. = tutungerie.
- TRÍFTĂR, *triftăre*, s.n. = pîlnie.
- ȚĂPÓI, *țapoaie*, s.n. = tîrnăcop.
- URÍC s.n. sg., în loc adv. *de uric* = pe vecie pentru totdeauna.
- VĂCĂLUÍ, *văcăluiesc*, vb. IV tranz. = a tencui.
- VÍJÍ, *vijesc*, vb. IV refl. = a se potrivi.
- VÍJLĂ, *vîjle*, s.f. = femeie care umblă fără treabă toată ziua.
- ZĂBLĂU, *zăblăi*, s.m. = flăcău de 17—18 ani.
- ZDROÁBĂ, *zdroabe*, s.f. = răceală.
- ZGULÍT, -Ă, adj. = retras.
- ZÍMȚI s.m. = bucată de fier sau lemn cu care se ține pinza întinsă la țesut.

DIONISIE BUCUR

RAIONUL FĂGĂRAȘ

Comuna Șercaia, satul Vad

- ABRICTĂLUÍ, *abRICTĂluiesc*, vb. IV tranz. = a bate pe cineva; a pedepsi.
- ABRICTĂLUIÁLĂ, *abRICTĂluieli*, s.f. = bătaie, muștruluială.
- ACĂȚĂTÚRĂ, *acățături*, s.f. = necaz, bucluc, neplăcere.
- AFURISÉNIE s.f., în loc. adv. *cu afurisenie* = de loc, nicidecum.

- AJUCUȚIU, *ajucufii*, s.m. = (învechit) executor perceptor.
- ALĂȘ, *alașuri*, s.n. = pod situat deasupra șurii, în care se ține nutreț mai bun.
- AREĂPĂ, *arepe*, s.f. = stăvilar din gard de nuiele, în calea unui torent; întăritură contra apei.
- ARÚNC, *aruncuri*, s.n. = (învechit) impozit către stat.
- BAHAMÉT s.n. sg. = resturi vegetale care rezultă în urma strîngerii recoltei de toamnă
- BĂNDĂLĂU, *bândălăi*, s.m. = om mare și prost-tănac.
- BĂRĂTUȘ, *bărbătuiesc*, vb. IV tranz. = a munci din greu; a trudi.
- BEOÁIA s.f. art., în loc adv. *de-a beoia* = de-a berbeleacul.
- BÍSCĂNĂ, *biscăne*, s.f. = pușculiță (pentru bani).
- BÍȚICLU, *bificluri*, s.n. = bicicletă.
- BÍRĂÍ, *birăi*, vb. IV intranz. = a vorbi gros, din cauza răgușelii.
- BÍRĂIALĂ, *birăieli*, s.f. = vorbire groasă, caracteristică omului răgușit.
- BÍRGĂCI, *birgace*, s.n. = gîrbaci făcut din nuiele de răchită împletite.
- BLĂZNI, *blăznesc*, vb. IV tranz. = a tunde prost pe cineva; a ciufuli: *ce frizer te-a blăznit așa de rău?*
- BLEAV adj. m. = (despre oameni) nesuferit, antipatic.
- BLEHĂÍ, *blehăiesc*, vb. IV intranz. = a vorbi mult și fără rost, a palavragi.
- BLEHĂIALĂ, *blehăieli*, s.f. = palavragială.
- BLID, *blide*, s.n. = măsură de suprafață (agrară) de circa 200 m².
- BLODĂRIE, *blodării*, s.f. = cuptorul mașinii de gătit.
- BOÁCTĂR, *boactări*, s.m. = cantonier.
- BOBEĂSĂ, *bobese*, s.f. = femeie care dă cu bobii.
- BÓBOȘ, -ă, adj. = (despre vite) alb cu pete roșii.
- BOCTĂRIE, *boctării*, s.f. = canton la calca fcrată.
- BOGHIULÉȚ, *boghiulețe*, s.n. = snop mic, care se așază sub clăia de bucate, spre a o feri de umezeală.
- BÓLBOR, *bolbori*, s.m. = bulbuc de apă, produs de o ploaie iute de vară, pe suprafața unei ape.
- BOLOCÁN, -ă, adj. = (despre fructe) mare, frumos: *ce mere bolocane sînt pe mărul de lîgăn șură.*
- BOLTEĂLĂ, *bolleli*, s.f. = tenciuială dată pe tavanul unei case: *a început să cadă bolteala de la casă.*
- BON, *boane*, s.n. = 1. bob de cereale; 2. sim-bure (de cireșă, prună etc.).
- BONCHENÁ, *bonchen*, vb. I refl. = a se supăra pe cineva.
- BONCHENÁT, -ă, adj. = supărat pe cineva.
- BORBOÁNȚĂ, *borboanțe*, s.f. = bomboană.
- BÓRDĂ, *borde*, s.f. = cunună de flori sau de frunze, care se așază de obicei la monumente sau la morminte.
- BRĂCÍE, *brăcii*, s.f. = fișie îngustă, sfoară, șnur, cu care-și leagă țărancele rochia (fusta).
- BRĂNIȘTÉR, *brănișteri*, s.m. = pădurar.
- BREBEÍ, *brebejesc*, vb. IV refl. = a se zgribuli, a amorți de frig: *a dat frigul peste pui și s-au brebejit.*
- BREBEÍȚ, -ă, adj. = plăpînd, gingaș; piper-nicit.
- BROÁDĂ, *broade*, s.f. = cîrmă (la sanie); par-tea din față a saniei.
- BÚDĂ, *bude*, s.f. = femeie leneșă; b u d u h a l ă.
- BUDUHĂLĂ, *buduhale*, s.f. = b u d ă.
- BURDÚF, *burdufuri*, s.n. = spărtură făcută în gheața unui rîu sau a unei bălți: *s-a rupt gheața cu el și a căzut în burduf.*
- BURHĂI, *burhaie*, s.n. = ceață deasă; negură.
- BURSUCÁ, *bursuc*, vb. I refl. = a se bosumfla; a se supăra.
- BUZGÁN, *buzgani*, s.m. = bondar.
- BUZOÁRCĂ, *buzoarce*, s.f. = femeie buzată și urită.
- CĂHĂLĂ, *căhale*, s.f. = placă de teracotă pentru sobe.
- CĂLDĂREĂLĂ s.f. sg. = funingine.

- CĂLDĂRI, *căldăresc*, vb. IV refl. = a se murdări de funingine.
- CĂRȚĂR, *cărțari*, s.m. = persoană căreia îi place să joace cărți; cartofor.
- CĂULI, *căulesc*, vb. IV intrans. = a plinge tare; a țipa.
- CEHÚI, -IE, adj. = năuc, zăpăcit.
- CELÍ, pers. 3 sg. *celește*, vb. IV refl. = (despre plante furajere) a se vesteji, a se ofili (după cosire).
- CEOĂIE subst. = bronz, acioaie: *clopotele de ceoaie răsună tare fumos*.
- CHENDĂLĂ, *chendăle*, s.f. = lehză.
- CHEȘIȚĂ, *cheșițe*, s.f. = încheietură a piciorului deasupra copitei; chișiță.
- CHILĂ adj. invar. = schilod: *l-au bătut de l-au lăsat chilă*.
- CIOACLĂ, *cioacle*, s.f. = sanie (de mai multe persoane).
- CIOCI, *cioci*, s.m. = ciorap de lină croșetat.
- CIOCILTÉU, *ciocilteie*, s.n. = restul cocenilor de porumb, rămas în pământ după culesul porumbului.
- CIOCOVÉLNIȚĂ, *ciocovelnițe*, s.f. = (deprecia-tiv) femeie guralivă.
- CIOTOREĂLĂ, *ciotoreli*, s.f. = ciorovăială.
- CIOTORÍ, *ciotoresc*, vb. IV refl. = a se certa în gura mare.
- CIP, *cipuri*, s.n. = frizură, pieptănătură.
- CIPUI, *cipuiesc*, vb. IV tranz. = a părui pe cineva.
- CIPUIĂLĂ, *cipuieli*, s.f. = acțiunea de a cipui și rezultatul ei; păruială.
- CIUCĂ, pers. 3 sg. *ciucă*, vb. I intrans. = (numai despre copiii mici) a șede: *ciucă, aici, pe scăunel*.
- CIÚF, *ciufuri*, s.n. = om de nimic.
- CIUFULÍ, *ciufulesc*, vb. IV tranz. = a tunde rău pe cineva; a blăzni.
- CIUMELÍ, pers. 3 sg. *ciumelește*, vb. IV tranz. = (numai despre animale) a mânca încet, câte puțin.
- CIUTĂC, *ciutacuri*, s.n. = buștean vechi și putregăios; *ciuturugă* (1).
- CIUTURŪGĂ, *ciuturugi*, s.f. = 1. *ciutac*; 2. buturugă.
- CINECHÍȘTERIȚĂ, *cinechișterițe*, s.f. = coropiș-niță.
- CÍRCĂLĂ, *círcăli*, s.f. = persoană care nu-și respectă cuvântul dat, căutând să ducă cu vorba, să amăgească.
- CÍRCĂLÍ, *círcălesc*, vb. IV tranz. = a încurca, a amăgi.
- CÍRCĂLÓS, -OĂSĂ, adj. = care încurcă (pe cineva), ducându-l cu vorba.
- CÍRDUI, *círduiesc*, vb. IV tranz. = a păzi un cîrd de boi la păscut.
- CÍRPÚȚĂ, *círpufe*, s.f. = batistă.
- CLÉJĂ, *cleje*, s.f. = (învechit) moșie care aparține unei biserici.
- CLÉJNIȚĂ, *clejnițe*, s.f. = mîner la broasca ușii sau a porții; clanță.
- CLÍCOȘ, -Ă, adj. = murdar.
- CLŪPSĂ, *clupse*, s.f. = cursă, capcană.
- COAJĂ, *coji*, s.f. = vită slabă, neîngrijită.
- COBÍRLĂÍ, *cobírlăiesc*, vb. IV tranz. = a căuta ceva insistent; a cotrobăi.
- COBÍRLĂU, *cobírlăi*, s.m. = om care cotrobăie mereu, căruia-i place să cotrobăiască.
- COCĂÍ, *cocăiesc*, vb. IV = 1. *tranz.* a turti ceva; 2. *refl.* (mai ales despre ouă) a se sparge.
- COCOBĂRZĂ, *cocoberzi*, s.f. = barză.
- CÓFĂ, *cofe*, s.f. = unitate de măsură de capacitate, pentru cereale, egală cu circa 1—1/4 litru.
- COHÍCĂ s.f. sg. = tuse intensă.
- COHÍCĂÍ, *cohícăiesc*, vb. IV tranz. = a tuși intens.
- COLȚURĂR, *colțurare*, s.n. = piesă de lemn sau de metal care servește la măsurarea sau la trasarea unghiurilor; *c o r n u r a r*.
- CONZŪM, *conzumuri*, s.n. = prăvălie.
- CORĂJIE s.f. sg. = curaj, îndrăzneală.
- CORCONÓS, -OĂSĂ, adj. = alintat, răsfățat, mofturos.
- CORCOROZÍ, pers. 3 sg. *corcorozește*, vb. IV intrans. = a cotcodăci.
- CORCÓS, -OĂSĂ, adj. = gingaș, plăpînd, firav.
- CÓRFĂ, *corfe*, s.f. = botniță de sîrmă pentru vite (ca să nu poată mânca de unde nu este permis).

- CORLÍ, *corlește*, vb. IV refl. = (despre lapte) a se afuma.
- CORLÓN, *corloane*, s.n. = cazan de fontă fixat în vastră, în care se fierbe mîncare se încălzește apă etc.
- CORNURÁR, *cornurare*, s.n. = colțurár.
- COTÍNJI, *cotînjesc*, vb. IV tranz. = a bate (tare) pe cineva.
- COTROVEÁ, *cotrovele*, s.f. = femeie neserioasă.
- COZÁI, *cozăiesc*, vb. IV refl. = a se mișca fără astîmpăr, a se agita: *liniștește-te odată, nu te mai cozăi atîta*.
- COZĂIALÁ, *cozăieli*, s.f. = neastîmpăr; agitație, neliniște.
- CRÁNCOR, *crancori*, s.m. = om leneș.
- CRAVÁL, *cravaluri*, s.n. = încurcătură, zarvă, tevatură; scandal.
- CRIFALÁU, *crifalái*, s.m. = bucată mare de pîine; codru (de pîine).
- CRÍNTÁ, *crînte*, s.f. = copaie specială pentru tocat carne.
- CRÚCE, *cruci*, s.f. = arătător la ceas.
- CÚGLÁ, *cugle*, s.f. = popic.
- CUGLÁRÍE, *cuglării*, s.f. = popicarie.
- CUȘCULÍE, *cușculii*, s.f. = cușcă (pentru ciine)
- CUȘTORÍ, *cuștoresc*, vb. IV refl. = (despre oameni) a slăbi; a se ascuți.
- DÁBÁLOG, -OÁGÁ, adj. = (despre oameni) slăbit, moleșit; lipsit de vlagă.
- DÁBÁLOGÍ, *dăbălogesc*, vb. IV refl. = (despre oameni) a-și pierde puterea, a se moleși.
- DÁRÍNÁT, -Ă, adj. = (despre oameni) cu ținuta vestimentară neîngrijită, dezordonat, neglijent; d e h ă m a t.
- DEAÚNA adv. = drept, direct: *au plecat deauna la gară*.
- DEHĂMÁT, -Ă, adj. = d ă r í n a t.
- DEPÁNÁ, *deapăn*, vb. I intrans. = a merge (mult) pe jos; *îs tare trudit că am depănat astăzi pînă la tîrg pe jos*.
- DESCEBÁLUÍ, *descebăluiesc*, vb. IV refl. = a se dezmetici dintr-o beție.
- DESCEBÁLUÍRE, *descebăluiri*, s.f. = acțiunea de a (se) *descebălui*.
- DESCHILÍ, *deschilînesc*, vb. IV tranz. = a desface, a despărți.
- DESCIOCĂLÁ, *desciocălez*, vb. I tranz. = a demonta.
- DEVESÍ, *devesesc*, vb. IV tranz. = a face risipă de ceva; a irosi.
- DEZBUMBÁ, *dezbumb*, vb. I tranz. = a curăța un teren agricol de recoltă (porumb, fasole, cînepă).
- DILMIGEÁNÁ, *dilmigene*, s.f. = damigeană.
- DÍUG s.n. sg. = om leneș.
- DÍRG, *dîrguvi*, s.n. = lemn cu care se trage jarul din cuptor.
- DOROVÁF, *dorováiesc*, vb. IV intrans. = a palavragi, a flecări.
- DRIGÁNÁ, *drigane*, s.f. = bivoliță.
- DUBEÁLÁ, *dubeli*, s.f. = 1. acțiunea de putrezire a bălegarului; 2. miros greu cauzat de gunoiul putrezit, fermentat.
- DUBÍ, pers. 3 sg. *dubește*, vb. IV refl. = (despre gunoiul de grajd) a se putrezi, a fermenta.
- DUMNEZEÍ, *dumnezeiesc*, vb. IV refl. = a deveni om de omenie, liniștit și cinstit.
- DURDÓR, *durdoaie*, s.n. = grămadă (mai ales de cereale).
- DURDUF, pers. 3 sg. *durduie*, vb. IV intrans. = a tuna.
- DUSOÁRE s.f. = transport de mărfuri sau de persoane, făcut cu căruța; cărașie.
- FÁRTO interj. = cuvînt folosit pentru a îndemna o vită legată să se dea la o parte.
- FERȚÁLUÍ, *ferțăluiesc*, vb. IV tranz. = a coase ceva provizoriu, a însăila.
- FIERTÚRÁ, *fierturi*, s.f. = nod mare în lemn, care se taie greu.
- FLEORȚÁÍ, *fleorțăiesc*, vb. IV refl. = a se stropi cu noroi, în timpul mersului.
- FLOÁRE s.f., în expr. *a face (cuiva) floare* = a face de rușine, a dezonora: *mî-ai făcut floare frumoasă în sat*.
- FLOÁȘTÁR, *floaștare*, s.n. = leucoplast.
- FLUȘTÁN, *fluștani*, s.m. = fulg mare de zăpadă,
- FOÁICHI, *foaichi*, s.m. = copil nelegitim; bastard.
- FÓȘPAN, *foșpane*, s.n. = (învechit) muncă obligatorie și gratuită, prestată de țărani, mai ales cu carul: corvoadă.
- FRÎNGÁTOÁRE, *frîngători*, s.f. = meliță.

- GĂBUR, *găburi*, s.m. = chiabur.
- GĂLEATĂ, *gălete*, s.f. = unitate de măsură pentru suprafețe agrare, de cca 3000 m².
- GĂNEL, *gănei*, s.m. = vițel de bivoliță.
- GĂNIȚĂ, *gănițe*, s.f. = vițea de bivoliță.
- GHIOLCĂNI, *ghiolcănesc*, vb. IV tranz. = a bea cu înghițituri mari și cu zgomot; a gîlgi.
- GIB, -Ă, adj. = ghebos.
- GOLÊȚ, -EĂȚĂ, adj. = (despre țigani) nomad, corturar (în opoziție cu țigan stabil).
- HĂPȘĂ, *hapșe*, s.f. = lovitură dată cu palma; h u b l ă ; i - u t r a s c ă t e v a h a p ș e .
- HARĂU, *harăi*, s.m. = uliu.
- HĂMUÎ, *hămuiesc*, vb. IV tranz. = a supune pe cineva la munci grele și istovitoare; a slei de puteri, a epuiza.
- HĂRĂNĂCI, -CE, adj. = (despre vite) mîncăcios.
- HĂȚUI, *hățui*, vb. IV tranz. = a purta pe cineva încoace și-n colo.
- HIBAȘ, -Ă, adj. = (despre oameni) bolnav, suferind.
- HONDROBÉLE s.f. pl. = catrafuse; calabalic.
- HUBLĂ, *huble*, s.f. = h a p ș ă .
- HUBLĂI, *hublăiesc*, vb. IV tranz. = a bate pe cineva; a pălmui.
- HUGI, *hugiuri*, s.n. = scărmanătoare de lînă; darac.
- HUIȚĂNĂ, *huițăn*, vb. I refl. = a se legăna (cu scrînciobul).
- HUIȚĂNĂȘ, *huițănușe*, s.n. = leagăn, scrînciob.
- HURLUI, pers. 3 sg. *hurluie* și (rar) *hurluiește* vb. IV refl. = (despre o casă, un mal etc.) a se nărui, a se dărîma; a se prăbuși.
- HURLUITOĂRE, *hurluitori*, s.f. = loc rîpos, prăpăstios.
- IA adv. = da.
- IĂRNĂ, *ierni*, s.f. = splina porcului (despre care se crede că, prin grosimea ei, indică felul cum va fi iarna — grea sau ușoară).
- INIMĂ, *inimez*, vb. I refl. = a se înzdrăveni, a se întrema după o boală; a se înzili, a se obli: *după hodina asta tare mult m-am inimat*.
- IZIDĂ, *izide*, s.f. = risipă.
- ÎMBÎRCĂ, *îmbîrc*, vb. I refl. = a se ridica pe virful degetelor pentru a lua ceva de sus, sau pentru a vedea ceva: *m-am îmbîrcat să văd peste poartă*.
- ÎMBULGĂNEALĂ, *îmbulgăneli*, s.f. = acțiunea de a se *îmbulgăni*.
- ÎMBULGĂNI, pers. 3 sg. *îmbulgănește*, vb. IV refl. = (despre vite cornute) a se bate, a se împunge.
- ÎMBURĂ, pers. 3 sg. *îmburează*, vb. I refl. = (mai ales despre pomi) a albi din cauza gerului; a se acoperi de promoroacă.
- ÎMPRILOSTÎT, -Ă; adj. = certăreț, gîlcevitor.
- ÎMPUNGĂCEALĂ, *împungăceli*, s.f. = acțiunea de a *împungăci*.
- ÎMPUNGĂCI, *împungăgesc*, vb. IV tranz. = a coase ceva cu acul, încet, fără spor și îndeminare.
- ÎNCÎRCEIĂ, *încîrcei*, vb. I tranz. = a întoarce carul prea pe loc, uneori pînă la refuz, gata să se răstorne: *nu încîrceia așa carul, că-l răstorni*.
- ÎNDRĂBĂLĂ, *îndrăbălez*, vb. I refl. = a se asocia la o acțiune rea; a se îngîrlui.
- ÎNECĂCIUNE s.f. sg. = asfixiere, sufocare.
- ÎNFRUNȚI, *înfrunțesc*, vb. IV tranz. = a alege dintr-o mîncare numai ce-i mai bun; a leșui.
- ÎNGHIORĂ, *înghior*, vb. I tranz. = a zgîria pe cineva cu unghiile, pînă la sînge.
- ÎNGÎRLUI, *îngîrluiesc*, vb. IV refl. = a se î n d r ă b ă l a .
- ÎNGÎRLUIALĂ, *îngîrluieli*, s.f. = acțiunea de a se *îngîrlui*.
- ÎNGROPĂTOĂRE, *îngropători*, s.f. = cimitir.
- ÎNIEPTĂ, pers. 3 sg. *îniaptă*, vb. I refl. = (numai despre car) a lua vitează cînd coboară o pantă.
- ÎNSĂRĂ, *însărez*, vb. I intranz. = *fig.* a muri: *fie-i țărîna ușoară, unde a însărat*.
- ÎNTÎLNÎ, *întîlnesc*, vb. IV tranz. = a aduna la un loc; a uni; *cu multă trudă am reușit să întîlnesc două vițișoare la car*.
- ÎNȚIGLOIĂ, *înțigloi*, vb. I refl. = a striga strident; a țipa.

- ÎNVĂLUIĂLĂ s.f. sg. = deranj, stingherire, incomodare: *acum să ne iertați de învăluială.*
- ÎNZBILȚĂ, *inzbilțez*, vb. I = 1. tranz. a vîna (ceva) cu lațul; 2. refl. (despre animale) a se sugruma.
- ÎNZDROBĂ, *inzdrobez*, vb. I refl. = a se îmbolnăvi (mai ales de gripă).
- ÎNZILĂ, *inzilesc*, vb. IV intranz. = a se înimă
- JALICHIE, *jalichii*, s.f. = ceată de copii fără căpătii.
- JĂLUINȚĂ, *jăluințe*, s.f. = plingere, reclamație; plînsoare.
- JĂRUITÓR, *jăruitoare*, s.n. = prăjină cu care se scormonește jarul în cuptor.
- JORPĂNÍ, *jorpănesc*, vb. IV tranz. = a bate (pe cineva) cu nuiaua.
- JUGĂU, *jugăuri*, s.n. = stăvilar.
- LÉSNE adj. invar. = ieftin: *marfă lesne*; (adverbial) *vinde prea lesne cartofii.*
- LEȘUÍ, *leșuiesc*, vb. IV tranz. = a înfrunți
- LUTUNOÁIE, *lutunoi*, s.f. = scîndură groasă, tăiată de la marginea unui arbore, avînd o față plană și alta convexă, lătunoaie; platorită.
- OBLÍ, *oblesc*. vb. IV refl. = a se înimă.
- ORBENÍCEA s.f. art., (în construcția) *de-a orbenicea* = numele unei joc de copii, de-a baba-oarba.
- OTÍNCÍ, *otînesc*, vb. IV tranz. = a descurca firele de urzeală de la război.
- OTÍNJÍ, pers. 3 sg. *otînjesc*, vb. I refl. = (despre plante) a se usca, a se ofili.
- PÁLIȚĂ, *palîțe*, s.f. = om foarte înalt și subțire.
- PĂDURÍ, *păduresc*, vb. IV intranz. = a tăia (pentru gospodăria proprie) lemne din pădure.
- PĂDURÍ s.n. = acțiunea de a *păduri*.
- PĂPĂLĂȘCĂ, *păpălăști*, s.f. = noroi subțire, format în urma ploilor, pe drumul pe care merg cirezile de vite.
- PĂRÚȘCĂ s.f. sg. = iarbă aspră, care se cosește greu.
- PÍCIORÚȘ adj. = (numai despre oameni) mic, pipernicit, fără putere.
- PÍPĂ, *pîpe*, s.f. = canea.
- PÍRCI, *pîrciuri*, s.n. = pîrlire, pîrleală: *se simte miros de pîrci.*
- PÍRCIUÍ, *pîrciuiesc*, vb. IV tranz. = 1. a da foc unor ierburi uscate (necesite) de pe cîmp; 2. a pîrli.
- PLÁTORIȚĂ, *platorîțe*, s.f. = lutunoaic.
- PLÉHILĂ, *plehile*, s.f. = curățire de buruieni, plivire.
- PLEȘUVEĂLĂ, *pleșuveli*, s.f. = chelie.
- PLÉVE s.f. pl. = nimicuri, vorbe goale, brașoave.
- PLÍMBĂ, *plîmbe*, s.f. = balustradă de lemn la un pod; parmalic.
- PLINICÉR, *plinicere*, s.n. = despărțitură într-o șură (de obicei la margine sau la colț) rezervată pentru pleavă.
- PLÍNSOÁRE, *plînsori*, s.f. = plingere, reclamație; jăluință.
- PLUGUÍ, *plûgui*, vb. IV intranz. = a ara cu plugul.
- PLUGUIĂLĂ, *pluguieii*, s.f. = acțiunea de a *plugui*; arătură.
- PÓCIE, *pocii*, s.f. = arac.
- POFÍLTÁIE, *poftitâi*, s.f. = falcă, obraz.
- POLÍMĂ, *polime*, s.f. = ființă (omenească), țipenie: *nu întîlneai nici polimă de om.*
- POMESÉLNIC, *pomeselnice*, s.n. = (învechit) scufie împodobită cu mărgelile, cordeluțe colorate, fîțurași etc. pe care o purtau femeile, la pîrtul popular, în zilele de sărbătoare.
- POSODEĂLĂ, *posodeli*, s.f. = acțiunea de a *posodi* și rezultatul ei; bătucire, bătătorire.
- POSODÍ, *posodesc*, vb. IV tranz. = a bătători pămîntul; a bătuci un teren cu picioarele.
- POȘOVÁICA s.f. art. = dans popular românesc, potolit, constînd din alternarea unor pași legănați cu învîrtituri.
- POTICÁREȘ, *poticareși*, s.m. = farmacist.
- POTÍCĂ, *potici*, s.f. = farmacie.
- POZNÁT, -Ă, adj. = (despre figura oamenilor) care stîrnește rîsul; caraghios.
- PRÍNDERE s.f., în expr. *om cu prîndere* = om cu avere, înstărit.
- PRÍSTRĂN, *pristăne*, s.n. = jucărie mică făcută din lemn, titirez.

- PRIVĂR, *privare*, s.n. = pridvor; cerdac.
- PRODĂN, *prodani*, s.m. = puști; copilandru.
- PRUNICEĂ, *prunicele*, s.f. = fructul porumburului; porumbea: *prunicelele își fac gura pungă*.
- PŪFĂ, *pufe*, s.f. = fată urită și ursuză.
- PURD, -Ă, adj. = surd.
- PURDALĂU, *purdalăi*, s.m. = augmentativ al lui *purd*.
- PUTORÍ, *putoresc*, vb. IV intrans. = a lenevi, a trîndăvi.
- RĂCUL s.m. art., în expr. *a pune racul* (pe cineva) = a trage (cuiva) o bătaie bună.
- RĂTIN, *ratini*, s.m. = copac foarte rămuros.
- RĂGULÓS, -OĂSĂ, adj. = sever, aspru.
- RĂNȚUI, pers. 3 sg. *rănțuiește*, vb. IV refl. = (despre haine) a se destrăma; a se roade, a se uza.
- RĂNȚUIĂLĂ, *rănțuieli*, s.f. = destrămare; tocire, roadere, uzare a unei haine.
- RĂȘLUI, pers. 3 sg. *rășluiește*, vb. IV refl. = (despre turme) a se împrăștia (la venirea unei furtuni); a se răzlogi.
- RĂȘLUÍRE, *rășluiri*, s.f. = acțiunea de a se rășlui și rezultatul ei.
- RĂTINÓS, -OĂSĂ, adj. = (despre copaci) rămuros.
- RĂURĂ, pers. 3 sg. *răuvează*, vb. I intrans. = a ploua mărunt și des, ca prin sită; a burnița, a cerne.
- RĂURÉALĂ, *răureli*, s.f. = ploaie măruntă și deasă; burniță.
- RĂVĂR, *răvare*, s.n. = ghiveci pentru flori.
- RĂZLOGÍ, pers. 3 sg. *răzlogește*, vb. IV refl. = a se răzlogi: *cînd vine furtuna, oile se răzlogesc*.
- RIGHIȚOĂNCĂ, *righițoance*, s.f. = peștișor care are la cap două cirlice laterale cu care te înțeapă cînd îl prinzi; țipar.
- RÍCĂ, *rici*, s.f. = gropiță de 30—50 cm făcută în pămînt pentru a delimita două terenuri de fînaț.
- RÍNTURĂ, *rintur*, vb. I tranz. = a împrăștia și a încurca unele obiecte; a deranja.
- ROĂRĂ, *rofi*, s.f. = (învechit) bicicletă.
- ROȘNĂÍ, *roșnăiesc*, vb. IV tranz. și refl. = (despre haine, încălțăminte) a se uza prin purtare.
- ROZÍNCIN, *rozinchini*, s.m. = coacăz.
- ROZÍNCINĂ, *rozinchine*, s.f. = fructul coacăzului, coacăză.
- RUI interj. = taci! lasă vorba!
- RŪPTUL s.n. art., în expr. *a munci cu ruptul* = a munci în acord.
- RUSTUNÓI, *rustunoaie*, s.n. = pîine mai mică, făcută din aluatul ras cu lingura de pe covată; rusunoi.
- SALMUTĂR, *salmutare*, s.n. = salt mortal, executat prin săritură de pe trambulină.
- SĂBĂȘUI, *săbășuiesc*, vb. IV tranz. = a confunda două persoane.
- SĂNDĂCÓS, -OĂSĂ, adj. = morocănos; ursuz.
- SĂȚÍÓS, -OĂSĂ, adj. = nesuferit; îngîmfat și ursuz.
- SCĂNDĂLÍ, *scăndălesc*, vb. IV intrans. = a greși: *Ionel cam scăndălește la numărât*.
- SCÍRCIUMĂ, *scîrcium*, vb. IV refl. = a se legăna ușor cu un scaun, înclinîndu-l puțin spre spate.
- SCOBÍLCÍ, *scobilcesc*, vb. IV intrans. = a călca fără voie într-o mică adîncitură.
- SCODOLÍ, *scodolesc*, vb. IV tranz. = a scotoci.
- SCOLCIOB, *scolcioburi* și *scolcioabe*, s.n. = loc ascuns, sub ripa apei, unde se adăpostesc pești.
- SCRIPT, *scripturi*, s.n. = scripete.
- SFĂTÓS, -OĂSĂ, adj. = fălos.
- SFĂTOȘÍ, *sfătoșesc*, vb. IV refl. = a se făli: *nu te mai sfătoși atîta, că n-ai de ce*,
- SIGHINĂȘ, -Ă, adj. = 1. (despre oameni) slab gîngăș; 2. (despre obiecte) subțire, lipsit de rezistență.
- SLÓBOD adj. m. = (despre pămînt) afinat; ușor de lucrat; șăios.
- SMÍCĂÍ, *smicăi*, vb. IV tranz. = a trage (de ceva) brusc și cu putere; a smuci.
- SMÍRCĂ, *smirci*, s.f. = (ironic) femeie care plînge cu ușurință, cu sau fără rost.
- SORBEZÍ, *sorbezesc*, vb. IV tranz. = a sorbi cu zgomot o mîncare lichidă.
- SPRIJOÁNĂ, *sprijoane*, s.f. = sprijin, ajutor.

- STEREGIE s.f. sg. = funingine depusă pe coșul casei.
- STRAJAMEȘTER, *strajameșteri*, s.m. = (invechit) sergent major (în armata austro-ungară).
- STROPOLEĂLĂ, *stropoleli*, s.f. = acțiunea de a *stropoli*.
- STROPOLÍ, *stropolesc*, vb. IV tranz. = a clăti rufele spălate, sau pânzele țesute în război; a limpezi.
- STRUJĂLĂ, *strujeli*, s.f. = acțiunea de a *struji*; *strujitură*.
- STRUJÍ, *strujesc*, vb. IV tranz. = a strivi (mai ales degetele) prin lovire.
- STRUJITURĂ, *strujituri*, s.f. = *strujală*.
- SUSPÍN, *suspínuri*, s.n. = boală care se manifestă prin respirație greoaie, prin contracția anormală a mușchilor bronhici; năduf.
- ȘAI, *șaiuri*, s.n. = pământ negru, productiv, afinat și ușor de lucrat.
- ȘARÉGLĂ, *șaregle*, s.f. = partea încovoiată de la spatele căruței, care-i închide coșul; codirlă.
- ȘAIÓS adj. m. = (despre pământ) afinat, ușor de lucrat; *slobod*.
- ȘLÍPĂR, *șlipăre*, s.n. = traversă pentru liniile de cale ferată.
- ȘOI, *șoai*, s.n. = (în imprecății) numele mai multor boli (sifilis, cancer etc.): *mînca-te-ar șoai* și *buboaiele*.
- ȘOLDEĂLĂ, *șoldeli*, s.f. = bătaie mare (dată cuiva).
- ȘOLDÍ, *șoldesc*, vb. IV tranz. = a bate rău pe cineva.
- ȘORLIȚĂ, *șorlițe*, s.f. = (în imprecății) nume neprecizat al unei boli: *mînca-te-ar șorlița!*
- ȘTEÁP, *ștepi*, s.m. = tulpină de buruiiană grosă, rămasă după cositul ierbii: *ai grijă să nu calci în vreun șteap*.
- ȘTEMPĂL, *ștempăle*, s.n. = ștampilă; pecete.
- ȘTEMPĂLUF, *ștempăluiesc*, vb. IV tranz. = a ștampila; a pecetlui.
- ȘTEMPĂLUF, -ă, adj. = ștampilat, pecetluit.
- ȘTIPUF, *știpuiesc*, vb. IV tranz. = a tivi (o batistă, un șorț, o basma etc.) cu mîna.
- ȘTIPUFIRE, *știpuiri*, s.f. = acțiunea de a *știpui* și rezultatul ei.
- ȘTÍRUL subst., în expr. *a lua (ceva) de-a știrul* = a lua un lucru la purtare: *a luat hainele de-a știrul*.
- ȘTIÚC, *știuci*, s.m. = bucată (felie) de piine (mai rar de mămăligă).
- ȘTROPĂȚIE, *ștropații*, s.f. = alergătură, oboseală.
- ȘTULDÍC, *ștuldice*, s.n. = prăjină de 3—4 m. prevăzută la un capăt cu o bucată de cauciuc prinsă în cuie, de care se servesc pescarii pentru a scoate peștii din *scolciob* și a-i fugări spre plasă, prin lovituri repetate.
- ȘUCHIÁT, -ă, adj. = zănatec, deșuceat.
- ȘÚRLĂ, *șurle*, s.f. = bucată de tencuială, căzută de pe pereți, cu care se spală unele obiecte de lemn.
- ȘURLUF, *șurluiesc*, vb. IV tranz. = a spăla ceva cu *șurlă*.
- ȘUȘĂNĂ, *șușane*, s.f. = bucată mare de slănină sau carne; ciosvirtă.
- ȘUȘÓPRU s.n. = șopron.
- TÁGA s.f. art., în expr. *a se pune taga* = a se ambiționa.
- TĂLĂ, *tale*, s.f. = ceată de copii.
- TĂPȘĂ, *tapșe*, s.f. = laba piciorului; *p. ext.* lovitură dată cuiva cu piciorul.
- TÁRCĂN s.m. = plantă erbacee cu frunze aromate folosite drept condiment; tarhon.
- TĂCIUNĂR, *tăciunari*, s.m. = 1. cărbunar; 2. *fig.* om foarte brunet.
- TĂCIUNÍ, *tăciunesc*, vb. IV intrans. = a se înnegri la soare; a se bronză.
- TĂNTĂLĂU, *tântălăi*, s.m. = nerod.
- TĂPȘĂÍ, *tăpșăiesc*, vb. IV tranz. = a turti, a strivi ceva cu piciorul.
- TECĂRĂU, *tecăvăi*, s.m. = derbedeu.
- TÉLER, *telere*, s.n. = capac: *pune telerul pe cratișă*.
- TERFELEGÓS, -oásă, adj. = zdrențaros și murdar.
- TEȘCÚLĂ, *teșcule*, s.f. = cutie de chibrituri.
- TICĂLOȘÍ, *ticăloșesc*, vb. IV refl. = (despre oameni) a-și pierde din puteri, din cauza bătrîneții.
- TINĂRÓG, *tinăroage*, s.n. = teren inundabil, milos, mocirlos.

- ȚIRGĂCI, *tîrgaciuri*, s.n. = (mai ales la pl.) cumpărături; obiecte cumpărate de la tîrg.
- ȚIRNOMEĂȚĂ s.f. sg. = rămășiță de spice rezultate din treieratul cerealelor; pleavă.
- ȚIRȘĂR, *tîrșare*, s.n. = maldăr de tufe, legat la capăt cu o curea sau o frînghie, cu care se joacă copiii, tîrîndu-se cu el pe o coastă.
- ȚIRȘĂRI, *tîrșăresc*, vb. IV refl. = a se juca cu *tîrșarul*.
- TOCĂI, *tocăi*, vb. IV tranz. = a cicăli pe cineva.
- TOLOLOĂNCĂ, *tololoance*, s.f. = clopot de tînichea, legat la gîtul vitelor (mai ales al oilor); talangă.
- ȚRIFTĂR, *triftăre*, s.n. = pîlnic.
- ȚRÎNDÓS adj. m. = (despre pămînt, în opoziție cu „afinat”) care se lucrează greu; indesat, bătătorit.
- TROP, *tropuri*, s.n. = mers în fugă al calului, trap.
- TROPĂ, *tropez*, vb. I intranz. = a suferi o înfrîngere, un insucces, a eșua.
- ȚĂRCĂLĂU, *țărcălăuri*, s.n. = rariță (cu care se răstoarnă brazda).
- ȚĂNTI, *țenti*, s.m. = centimetru.
- ȚĂRCĂI, *țărcăiesc*, vb. IV = 1. tranz. a stropi cu apă; 2. intranz. (despre sînge) a țîșni dintr-o rană.
- ȚĂRCĂIALĂ, *țărcăieli*, s.f. = acțiunea de a *țărcăi* și rezultatul ei; țărcăitură.
- ȚĂRCĂITURĂ, *țărcăituri*, s.f. = țărcăială.
- ȚĂRĂRIȚĂ, *țărărițe*, s.f. = grindină măruntă ca bobul de porumb sau ca aluna.
- ȚOADĂRĂ, *țoadăre*, s.f. = femeie mică, dar harnică și energică.
- ȚOĂIDA s.f. art., (în construcția *de-a țoaida* = numele unui joc de copii, de-a v-ați ascunselea.
- ȚULEĂNDRĂ, *țulendre*, s.f. = haină groasă, de lînă, pentru iarnă.
- ȚUȚURĂ, *țuțur*, vb. I tranz. = a trage pe cineva de urechi, a urechia.
- ȚUȚURĂTURĂ, *țuțurături*, s.f. = acțiunea de a *țuțura* și rezultatul ei, urechială; țuțurală.
- ȚUȚUREALĂ, *țuțureli*, s.f. = țuțurătură.
- UNTRĂ, *untru*, vb. I intranz. = a intra.
- USCĂTURĂ s.f. = tuberculoză.
- VĂCĂLĂȘ, *văcălase*, s.n. = tencuială.
- VĂCĂLUI, *văcăluiesc*, vb. IV tranz. = a tencui.
- VĂRĂȚIC, -Ă, adj. = (despre oameni) bun, deschis și amabil.
- VEĂCĂ, *vece*, s.f. = cadrul circular, de lemn, al sitei sau al ciurului, veșcă.
- VITRINĂR, *vitrinari*, s.m. = veterinar.
- VÎSTRĂ, *vîstre*, s.f. = buchet de flori artificiale pe care flăcăii îl prind la pălărie în zilele de sărbătoare; vîrstă.
- ZĂMOȘĂ, pers. 3 sg. *zămosează*, vb. I intranz. = (despre răni) a puroia.
- ZĂMOȘĂRE, *zămoseări*, s.f. = acțiunea de a *zămosea* și rezultatul ei.
- ZĂVÓR, *zăvoare*, s.n. = băț lung de 2—2 1/2 m., cu care se fixează sulul pe care se află urzeala la războiul de țesut.
- ZDROĂBĂ, *zdroabe*, s.f. = răceală, gripă.
- ZÉICHE, *zeichi*, s.f. = suman de dimie, purtat de obicei de țărani numai pe umeri; zeghe.
- ZGĂBÎRDÓS, -OASĂ, adj. = (despre lucruri) zgrunțuros, aspru (la pipăit).
- ZGĂORÍ, *zgăoresc*, vb. IV intranz. = a sta lîngă cineva cînd mîncă și a rîvni la mîncarea acestuia.
- ZÍMȚI s.m. pl. = tindeche.
- ZÎNGOĂRE, *zîngori*, s.f. = zoaie.
- ZOMOLÍ, *zomolesc*, vb. IV tranz. = 1. a frămînta ceva în gură, fără a rupe cu dinții, a mozoli; 2. a spăla prost rufe.
- ZOTÓR, *zotoare*, s.n. = sfîrcul mamelei, mameleon.
- ZUPĂNEĂLĂ, *zupăneli*, s.f. = acțiunea de a *zupăni* și rezultatul ei; țopăială.
- ZUPĂNÍ, *zupănesc*, vb. IV intranz. = a sălta ușor în timpul jocului; a țopăi.

RAIONUL SIBIU

Comuna Sibiel

- ABUR s.m. sg., în expr. *a fi numa cu abur* = 1. (despre obiecte) a fi foarte uzat; 2. (despre oameni) a fi foarte slăbit.
- ADĂUGĂ, pers. 3 sg. *adaugă*, vb. I intranz. = a schiopăta puțin: *adaugă de chicioru stîng.*
- ADIBULUŢ, *adibuluiesc*, vb. IV tranz. = a orîndui, a aranja; a lucra cu gust: *adibuluieşte lucrul.*
- ADIBULUŢ, -ă, adj. = îngrijit, făcut cu gust.
- AGĂURĂ, *agăur*, vb. I tranz. = a rîvni, a lăcomi, a dori: *agăură ciureşele.*
- ALERGĂTA s.f. art., (în construcţia) *de-a alergata* = numele unui joc de copii: *hai de-a alergata.*
- AMIRUI, *amirui*, vb. IV tranz. = a cîştiga în urma unei munci, a merita: *şi-o amiruit mîncarea.*
- AMIRUIALĂ s.f. sg. = merit, cîştig.
- ĂMNĂR subst. sg. = grup ornamental în jocărie format din mai multe motive de broderie; *prohab.*
- AMŪNTE adv. = la munte: *îi dus amunte.*
- APOBĂ adv. = negaţie puternică; var. *poba.*
- AREĂPĂ, *arepi*, s.f. = partea din faţă — din stînga sau dreapta — a pieptarului sau cojocului.
- ASILĂ adv. = în silă, fără plăcere: *face tot astilă.*
- AŞCHIETURI s.f. pl. = aşchii.
- BACÓLŢI s.m. pl. = lemne, prăjini subţiri pentru foc.
- BÁSAMA adv. = poate, probabil.
- BĂCĂRĂIE, *băcăraii*, s.f. = (de obicei depreciativ) plăcintă, prăjitură: *ne-o dat neşte băcăraii.*
- BĂNUCÉL, *bănucei*, s.m. = 1. floare din familia compozelilor (*Bellis perennis*); 2. figură ornamentală de broderie pe mîneca ilor; *clocă.*
- BÉLNIC, -ă, adj. = (depreciativ) care face pe harnicul, pe deşteptul: *îi tare belnică.*
- BÉRTIN s.m. sg. = tarhon; *tarcăn.*
- BÍDÍF, *bídiu*, vb. IV tranz. = 1. a răsfaţa: *ce-l tot bídii atît?* 2. a bate la cap pe cineva, a insista mult pentru a convinge: *l-o bídii pînă i-o dat-o.*
- BÍRDALÓG, -oágă, adj. = 1. (despre obiecte) necioplit, grosolan, lucrat neglijent; 2. (despre oameni) rău crescut, needucat; *bírdălan.*
- BÍRDĂLÁN, -ă, adj. = *bírdalog* (2)
- BLĂJNÍ, *blăjnesc*, vb. IV tranz. v. *blăzni.*
- BLĂZNÍ, *blăznesc*, vb. IV tranz. = a certa pe cineva, a batjocori; var. *blăjni.*
- BLENCĂZĂU adv. = aranjat neglijent, dezor. donat; var. *blendărău, bleondărău: are şurţu blencăzău.*
- BLENDĂRĂU adv. v. *blencăzău.*
- BLEONDĂRĂU adv. v. *blencăzău.*
- BOĂNĂ, *boane*, s.f. = bomboană; *boboroană.*
- BOBÍ, *bobesc*, vb. IV refl. = a se sătura foarte tare: *o mîncat de s-o bobit.*
- BOBÍF, -ă, adj. = foarte sătul.
- BOBLEÁGĂ s.f. = om bleg, nătărău, prost; *bondărău.*
- BOBOLOŢ, *boboloafă*, s.n. = pîine mică, colăcel.
- BOBOROÁNĂ, *boboroane*, s.f. = *boană.*
- BODIGĂLÍ, *bodigălesc*, vb. IV intranz. = a migăli, a tîndăli, a lucra cu încetineală: *am tot bodigălit după cosaci.*
- BODIGĂLÍF, -ă, adj. = migălit, tîndălit.
- BOMBOROJÍ, *bomborojesc*, vb. IV intranz. = 1. a bombăni; 2. a vorbi într-o limbă străină, neînţeleasă.
- BONDĂRĂU, *bondărăi*, s.n. = *obleagă*

- BONÓS, -OÁSĂ, adj. = cu boabe multe, plin de boabe: *fîsoi bonos*.
- BONOȘI, pers. 3 sg. *bonoșeste*, vb. IV refl. = (despre fasole) a se coace, a forma boabe: *s-o bonoșit fîsoiu*.
- BORBONÉCI s.m. pl. = 1. pietricele de rîu rotunde și albe; 2. (în construcția) *de-a borbonecii* = numele unui joc de copii: *hai de-a borbonecii*.
- BOROȘTÎNĂ, *boroștîni*, s.f. = drojdia depusă pe fundul unui vas.
- BOSCOMÉLNIȚĂ, *boscomelnîțe*, s.f. = femeie urîtă, care te înspăimîntă.
- BRENȚUF, *brențuiesc*, vb. IV refl. = (mai ales despre copii) a se agita, a fi neastîmpărat: *da mult vă mai brențuiți?*
- BRENȚUIĂLĂ s.f. sg. = neastîmpăr, ciorovăială.
- BRÎNÉL s.n. sg. = partea finală a betei formată dintr-o împletitură din sîrmă și mătase neagră.
- BROÁZBĂ, *broazbe*, s.f. = ceva foarte mic; *p. ext.* nedezvoltat, degenerat.
- BROHODÍ, *brohodesc*, vb. IV refl. și tranz. = 1. *refl.* (despre femei) a (se) îmbrobodi; 2. *tranz.*, *fig.* a lua mințile cuiva, a-l orbi: *l-o brohodit de tot muierea asta*.
- BROHODÍT, -Ă, adj. = 1. (despre femei) îmbrobodită; 2. *fig.* orbit, fermecat, îmbrobodit.
- BUDIDÉU, *budidei*, s.m. = (despre oameni) gras și greoi: *e ca un budideu, unde-l pui acolo stă*.
- BUGEÁC, *bugeacuri*, s.n. = desiș de pădure greu de străbătut: *m-o purlat tot prin bugeacuri*.
- BUHÁCI s.m. sg. = pădurice deasă.
- BUDJŪLĂ, *bujdule*, s.f. = cocioabă.
- BŪJNÎȚĂ s.f. sg. = ceață groasă, întunecoasă; *buștină*.
- BUNÁȚIC, -Ă, adj. = bun.
- BUNÉȚURI s.m. pl. = bunătați, mîncăruri bune: *ne-o dat nește bunețuri de s-o dus veștea*.
- BURDUȘÉL, *burdușei*, s.m. = prune afumate și presate în oale pentru a se conserva mai bine.
- BŪRFE s.f. pl. = măruntaiele vitelor: *am făcut zămă de burfe*.
- BŪȘTINĂ s.f. sg. = bujniță.
- BUȘULUȚ, -Ă, adj. = supărat: *îi tot bușuluit*.
- BUTUCÍ, *butucesc*, vb. IV tranz. = a bate zdrăvăn pe cineva: *l-o butucit de mi-o fost haznă*.
- CÁLA s.f. art. = 1. (în construcția) *de-a cala* = numele unui joc de copii, de-a prinselea: *hai de-a cala*; 2. în expr.: *a da cala* = a-l ajunge și a-l atinge cu mîna pe cel cu care joci cala: *ți-am dat cala*.
- CĂLDĂRÉALĂ s.f. = murdărie de funingine, căneală.
- CĂRĂDŪC adj. m. = (despre pămînt, aluat etc.) foarte virtos, indesar; *tărim boc, trîndos*.
- CĂRCĂLÍT, -Ă, adj. = prăjit puțin, în grabă.
- CĂȚĂLÍ, pers. 3 sg. *cățălește*, vb. IV intrans. = a vorbi într-una, vrute și nevrute, a nu-i mai tăcea gura: *mult mai cățălește vecina*.
- CĂȚĂOĂNĂ, *cățaoane*, s.f. = femeie guralivă; *p. ext.* persoană care umblă cu vorba.
- CELÉT s.n. = totalitatea membrilor unei familii: *o vînt cu tot celetu*.
- CHEOĂȚĂ, *cheoațe*, s.f. = femeie (proastă) care se uită cruciș.
- CHEUNÍ, *cheunesc*, vb. IV tranz. și refl. = 1. *tranz.* a enerva, a plictisi, a obosi pe cineva; 2. *refl.* a se zăpăci, a se prosti: *s-o cheunit de tot*.
- CHIÁUN, -Ă, adj. = foarte obosit, amețit de oboseală.
- CHIC, subst. = ploaie, umezeală permanentă: *toată vara or stat în chic ciobanii*.
- CHILĂ s.f. sg. = 1. schilav; 2. sărac; (adverbial) *o rămas chilă*.
- CHILALĂU, *chilalauă*, s.n. = riset zgomotos, hărmălaie: *o fost un chilalău de s-o dus vesteă*.
- CHILĂLĂÍ, *chilălăiesc*, vb. I refl. = a ride cu țipete: *să chilălăiesc de-un ceas*.
- CHÍMOL s.m. sg. = om ursuz.

- CHIMOLÓS, -oÁsĂ, adj. = ursuz, uricios.
- CHÍOT s.n. sg., în expr. *a da un chiot* sau *a da un chiot la deal și unu la vale* = a nu da nimic.
- CHIȘTIRÍ, *chiștiresc*, vb. IV refl. = a se rușina, a se intimida: *s-o chiștirit toată*.
- CHIȘTOLÁ, *chiștolez*, vb. I tranz. = a acri sau a săra prea mult o mîncare.
- CIMOTÉNIÉ, *cimoteni*, s.f. = (mai ales la pl.) rude: *i-or venit toate cimoteniile*.
- CIÓICĂ, *cioci*, s.f. = 1. cuțitoaie; 2. femeie certăreață, cicălitoare, gălăgioasă.
- CIOLOVÁR, *ciolovari*, s.m. = ciorap.
- CIÓN, *ciwane*, s.n. = (în limbajul copiilor) picior.
- CIOPOTÍ, *ciopotesc*, vb. IV intranz. = a merge cu zgomot, a tropoti.
- CIOPRÁDĀ s.f. sg. = motiv ornamental în cojocărie, realizat prin înțeparea *pojifei* și împletirea ei cu curele colorate.
- CIUMÍRLÍ, *ciumírlesc*, vb. IV refl. = a se scirbi de o mîncare: *s-o ciumírilit de ciu-perci*.
- CIURÉL s.n. sg. = pînză cu o țesătură rară folosită în vechiul port, la gâteala capului.
- CÍCEA s.f. sg. = cuvînt adresat ca o alintare unui copil mic: *măi cíceó!*
- CÍLŢUF, *cîlțuiesc*, vb. IV tranz. și refl. = 1. a (se) trage de pâr, a (se) bate; 2. (mai ales despre fructe) a se mucegăi puternic, astfel ca mucegaiul să prindă fructele unele de altele: *s-or cîlțuit prunele din chelțeu*.
- CÍRCHEÁ, *cîrchele*, s.f. = om de nimic, fără caracter, secătura.
- CÍRNEÁ, *cîrneli*, s.f. = serpentină: *am mers pînă în Greși tot pe cîrneli*.
- CLÉNCI subst., în expr. *a fi cu clenți* = (despre oameni) a fi arțăgos, certăreț.
- CLÓCĂ s.f. sg. = figură ornamentală de broderie pe mîneca iilor; *bănu cel (2)*.
- CLOMNÍ, *clomnesc*, vb. IV tranz. = a lovi, pe cineva cu un lemn, cu o cracă.
- COÁȘTE s.f. sg. = un fel de furcă cu dinți întorși folosită la descărcatul gunoiului din car.
- COÁȚĂ, *coațe*, s.f. = veveriță.
- COBILÁ, *cobilesc*, vb. I tranz. și refl. = a (se) încovoia, a (se) încovriga; a (se) *coriga*.
- COCĂF, pers. 3 sg. *cocăie*, vb. IV intranz. = (despre mîncăruri) a fierbe încet și infundat: *am lăsat verzăle să cocăie pe foc*.
- COENÍ, *cocenesc*, vb. IV tranz. = a murdări, a deranja: *o cocenit toată casa*.
- COCIOMÁNDRĂ, *cociomendre*, s.f. = casă dărăpănată, cocioabă; var. *cociomeandrá*.
- COCIOMEÁNDRĂ, *cociomendre*, s.f. v. *cociomandrá*.
- COCLÍȚIT, -Ă, adj. = 1. înfrigurat, zgribulit; 2. flămînd, mort de foame.
- COCLÉAZĂ, *cocleze*, s.f. = 1. ochi de împletitură; 2. cocleț: *am sărit o coclează*.
- COCÓȘ s.m. sg. = ornament la cămașa bărbătească, dispus pe piept.
- CODÍRCĂ, *codîrci*, s.f. = (depreciativ) coadă.
- CODÍRLÁU s.m.sg. = numele unui joc tineresc; șarpele.
- COIFUF, pers. 3 sg. *coifuieste*, vb. IV refl. = (despre fructe) a se putrezi în interior: *merele se coifuiesc*.
- COIMÁNÍ, *coimănesc*, vb. IV refl. = a se codi: *se tot coimănește la treabă*.
- COLOBÓȚ, *coloboază*, s.n. = bulgăr de zăpadă adunat în copita calului.
- COPÁNEÁȚĂ, *copănețe*, s.f. = cutie: *copăneța de chibrite*.
- CÓPCĂ, *copci*, s.f. = minge făcută de obicei din iască ori din pâr de animale.
- CORIGÁ, *corig*, vb. I tranz. și refl. = a (se) *cobila*: *corig lemnul; să corigă de durere*.
- COSOÁIE s.f. pl. = curele colorate folosite la ornamentarea șerpărelor.
- COSORÍ, *cosorăsc*, vb. IV refl. = a se lua la ceartă, la bătaie: *să tot cosorăsc cochii ăștia*.
- COTÉLEA s.m. sg. = cel care scotocește.
- COȚOFÉICĂ, *coțofeice*, s.f. = (depreciativ) femeie guralivă, flecară.
- CUCURÍCI, *cucurici*, s.m. = 1. cei patru mejii de nucă scoși întregi: *am scos tot cucurici*; 2. în expr. *a pune cucurici* = a pune vîrf.

- CÚPĂ, *cupe*, s.f. = ciuperci cu formă de cupă:
am găsit tot cupe.
- CUPÍȚĂ, *cupițe*, s.f. = diminutiv al lui *cupă*.
- CUPȚÚH s.n. sg. = căptușeală care se pune pe umeri la cămășile bărbătești.
- CURĂȚURĂ, *curățuri*, s.f. = povirnișul pe care se împing să alunece buștenii în vale; *dereptătoare*.
- DÉCHILĂ, *dechile*, s.f. = scindură groasă de 5 cm.; *fostină*.
- DEREPTĂ, *derept*, vb. I tranz. = 1. a îndrepta într-o direcție anumită; 2. a alunga: *l-o dereptat în lume.*
- DEREPTĂTOARE, *dereptători*, s.f. = *curățură*.
- DESBUMBĂ, *desbumb*, vb. I tranz. = a descurca obiecte încurcate: *toată ziua o desbumbat găteje.*
- DESCEBĂLUI, *descebăluiesc*, vb. IV tranz. și refl. = 1. a (se) lămuri: *m-ai descebăluit ghine*; 2. (despre doagele butoiului) a se deschicia.
- DESHÓLT, -OÁLTĂ, adj. = (mai ales depreciativ) isteț, descurcăreț.
- DEVĂSÍ, pers. 3 sg. *devăsăște*, vb. IV refl. = a se risipi, a se pierde, a se strica: *ni s-or devăsít prunele.*
- DEVOCĂ, *devoc*, vb. I refl. = a se desface, a se dezlipi: *ni s-or devocat păpucii.*
- DEZBĂRÍ, *dezbăresc*, vb. IV tranz. = a distruge, a doborâ, a culca la pământ: *porcii or dezbărít toate cucuruzăle.*
- DICĂÍȚ, -Ă, adj. = nehotărît.
- DINĂ, *din*, vb. I refl. = a se legăna; var. *duina, zuiua*.
- DINÚȘ, *dinușe*, s.n. = leagăn făcut fie cu o funie, fie prin indoirea unei crengi; var. *duinuș, zuiuș*.
- DÍPLĂ, *diple*, s.f. = motiv ornamental de altiță.
- DÍRI adv. = lingă: *diri noi*.
- DIRICĂ, *diric*, vb. I tranz. și refl. = a (se) ridica.
- DÍCÓS, -OÁSĂ, adj. = arțăgos, ambițios; *sindăcos*.
- DÍRG s.n. = partea din față a cioarecilor formată prin introducerea unei bucăți triunghiulare de pănură.
- DOȚ, *doate* și *doțuri*, s.n. = coltuc de piine.
- DRÍNG adj. invar. = 1. virtos, trîndos; 2. greu.
- DUBEALA s.f. art. = (eufemistic, în imprecății) dracul, naiba: *hie-l (lua-l-ar) dubeala*.
- DUBÍ, pers. 3 sg. *dubește*, vb. IV refl. = a se dospî, a fermenta: *să dubesc prunele de rachiu*.
- DUHÁLMĂ s.f. sg. = om mare și greoi, matahală: *îi ca o duhalmă*.
- DUINĂ, *duin*, vb. I refl. v. dina.
- DUINÚȘ, *duinușe*, s.n. v. dinuș.
- DURLÓI, *durloaie* s.n. = locul unde cade apa la o cascadă și face clăbuci.
- FELELÁT s.n. sg., în expr. *a da ceva pe felelat* = a da ceva pe cinste, pe garanție.
- FERÉȘTI s.f. pl. = cele două tăieturi din față la cioareci, care țin loc de buzunare.
- FETEREÁSCĂ adj. f. = care este purtată numai de fete: *ie feterească*.
- FIȘȚICĂR, *fișticari*, s.m. = gușter.
- FÍRCÓI, *fircoale*, s.n. = furcă de fier.
- FÍRCÚȚĂ, *fircuțe*, s.f. = furculiță.
- FÍRCULÍȚĂ, *firculițe*, s.f. = diminutiv al lui *fircuță*.
- FLEOÁNDĂRĂ, *fleoandăre*, s.f. = zdreanță.
- FLEONDĂRÍ, *fleondăresc*, vb. IV tranz. = 1. a zdrențui, a sîșia; 2. în expr. *a fleondări iarba* = a o cosi foarte rău.
- FLORÍȘ subst. = (cu sens colectiv) flori uscate care rămîn după ce se adună finul.
- FLÚTURE, *fluturi*, s.m. = ornament în cojocărie, în formă de ciucure mic, realizat cu ibrișin.
- FOLÍȘ adv. = pe burtă, pe foale: *stă foliș; mere foliș*.
- FORFOÍ, *forfoiesc*, vb. IV refl. = a se mîndri, a se îngîmfa.
- FÓSTINĂ, *fostine*, s.f. = *dechilă*.
- FRÍNTURĂ, *frînturi*, s.f. = tiv făcut din *pojiță*, în cojocărie.

- FUGĂTOR s.n. sg. = șervet lung pus în diagonală peste fața de masă.
- FULGUÎT, -Ă, adj. = ușuratic: *fi cam fulguît.*
- FUNDOÁIE s.f. sg. = clin în croiala minecii cămășilor bărbătești.
- GÁNCE s.f. sg. = defect, cusur.
- GHETÓS, -OÁȘĂ, adj. (și substantivat; exprimă compătimire față de cineva) biet, sărman: *o rămas ghetosu singur.*
- GHIGÁN, -Ă, adj. = (mai ales despre copii) 1. vioi, voinic; 2. isteț.
- GIMBOSF, *gîmbosesc*, vb. IV intranz. = a ezita, a se bîlbîi: *il vezi tu dacă gîmbosăște.*
- GÎNDULUFT, -Ă, adj. = îngîndurat.
- GÎNJÓS, -OÁȘĂ, adj. = vînjos, musculos.
- GÎRBÁCI s.n. sg. = ornament în cojocărie, realizat prin înțeparea *pojifei* și introducerea de curelușe colorate prin aceste înțepături.
- GLÉDĂ s.f. sg. = curățenie, rînduală.
- GONÍRLÁU s.n. sg. = fundătură, ungher.
- GOLGOÁZĂ, *golgoaze*, s.f. = (mai ales la pl.) corpuri străine în cereale.
- GOMODÍ, *gomodesc*, vb. IV tranz. = a adăposti pe cineva, a-l ascunde.
- GOZÓS, -OÁȘĂ, adj. = plin de goaze: *grîu gozos.*
- GRÍU s.n. sg., în expr.: *a fi de grîu* = a fi om bun și de omenie.
- GURGULÉU, *gurguleauă*, s.n. = ridicătură de pămînt: *ne-am suit pe gurguleu.*
- HÁPOR, -Ă, adj. = lacom.
- HĂHĂU adv., în expr.: *a umbla hăhău* = a umbla fără rost, hai-hui.
- HĂLTÚCĂ, *hăltuci*, s.f. = (numai despre lichide) cantitate mare și de proastă calitate: *ne-o dat o hăltucă de zamă.*
- HĂMUÍ, *hămuiesc*, vb. IV tranz. și refl. = a (se) împovăra, a (se) istovi, a munci pe cineva: *m-am hămuít de n-am mai putut.*
- HĂRHÁÍ, *hărhăiesc*, vb. IV refl. = a ride tare și cu zgomot: *s-o hărhăít destul.*
- HĂRHÁIALĂ, *hărhăieli*, s.f. = hărmălaie, tărăboi.
- HĂȘĂU, *hășăuă*, s.n. = casma, hîrleț.
- HÉBEZĂ s.f. sg. = un fel de plăcintă cu jumări.
- HÉLCIU adv. = curat, curățenie: *am făcut helciu în curte.*
- HÉNCLEȘ, *hencleși*, s.m. = un fel de cozonac aromat, copt pe vatra cuptorului (nu în tavă).
- HÉNTELĂ s.f. sg. = mulțime, grămadă.
- HIBĂLUF, *hibăluiesc*, vb. IV = 1. refl. a se zăpăci, a se scrinti; a se hului: *s-a hibăluit de-a ghinelea*; 2. tranz. a strica ceva.
- HICLENÍ, *hiclenesc*, vb. IV tranz. = a împleti dantelă.
- HÍLBĂRÍ, *hîlbăresc*, vb. IV tranz. = a tulbura un lichid.
- HÍRĂ s.f. sg. = ceartă, conflict: *o intrat în hîră cu ei.*
- HÍRPÁLĂ, *hîrpale*, s.f. = om superficial, neglijent.
- HÍRPÁLI, *hîrpălesc*, vb. IV tranz. = a face ceva superficial, de mîntuală: *numai le-o hîrpălit.*
- HOHĂRÍ, *hohăresc*, vb. IV tranz. = 1. a doborî, a scutura: *o hohărit prunele*; 2. a alunga pe cineva din locul unde s-a stabilit: *l-am hohărit de pi-ici.*
- HÚDRĂ s.f., în expr.: *a fi* (sau *a umbla*) *ca o hădră* = a fi (sau a umbla) haimana.
- HÚLĂ s.f. sg., în expr.: *a face ceva hulă* = a distruge, a face pagubă mare, dezastru: *porcii or făcut hulă cucuruzu nost.*
- HULUÍ, *huluiesc*, vb. IV refl. = a se hîbălui (1).
- HURDUBÍNĂ s.f. = femeie grasă, nesimțită.
- HURDUÍT, -Ă, adj. = 1. care răstoarnă din grabă și neatenție obiectele, nervos, grăbit; 2. nebun.
- HURDÚNĂ, *hurdune*, s.f. = contrabas: *lăutarii cîntă la joc cu șambalu, clanaretu și hurduna.*
- IA adv. = (mai ales repetat) da.
- IEZARÁIE s.f. sg. = frig mare, ger.
- ÍPUÍ, *îpuiesc*, vb. IV refl. = a se refăce după o boală, a se îndrepta: *s-o mai îpuít o țără.*
- Istóv, -Ă, adj. = (depreciativ) mintos, isteț.

- IZNOÁVĂ, *iznoave*, s.f. = (ironic) copil deștept, inteligent.
- IZNOVÉNIE s.f. sg. = iznoavă.
- ÎMBREHĂDÍ, *îmbrehădesc*, vb. IV tranz. = a face ceva de mîntuială: *numai le-o îmbrehădit.*
- ÎMPRĂGHITĂ, *împrăghitez*, vb. I tranz. = 1. a sprijini, a pune proptele (merilor); 2. a face dezordine în lucruri: *vai, cum ai împrăghitat hainele.*
- ÎMPRILOȘTÍ, -Ă, adj. = zgîrcit, afurisit.
- ÎMPUȚÍ, -Ă, adj. = plin de apă: *nu ard lemnele că-s împuțite de apă.*
- ÎNCHILINÁ, *închilinez*, vb. I = 1. tranz. (despre obiecte) a pune împreună; 2. refl. a crește din aceeași tulpină, a se uni.
- ÎNCHILINÁT, -Ă, adj. = împreunat, unit: *doi fagi închilinați.*
- ÎNCHINÁ, *închin*, vb. I tranz. = a părăsi, a lăsa: *le-o închinat acolo și s-o dus.*
- ÎNCÍRNÍ, *încîrnesc*, vb. IV refl. = a se încapățina; a se opune; a se abate de la regula firească.
- ÎNCÍRNÍT, -Ă, adj. = îndărătnic, încapăținat.
- ÎNFULFUCÁ, *înfұлuc*, vb. I refl. = a se supăra, a se inerva, a-i sări țandăra: *să înfulfucă tot cînd vorghești cu el.*
- ÎNTORÓÍ, -Ă, adj. = 1. (despre oameni) sucit, pricinaș, care caută ceartă cu luminarea; 2. (despre obiecte) înclinat, gata să se răstoarne.
- ÎNTRÓENÁT, -Ă, adj. = cu guturai; înzălpat; var. *întroinat.*
- ÎNTRÓINÁT, -Ă, adj. v. *întroinat.*
- ÎNZÁLPÁT, -Ă, adj. = *întroinat.*
- JNEÁMÁN, *jneamăne*, s.n. = urcuș.
- JUVÉLCĂ, *juvelci*, s.f., în expr. *a fi ca o juvelcă* = a fi fandosită, îngîmfată.
- LĂMPÁȘ, *lămpașe*, s.n. = smoc alb de păr în fruntea vitelor: *Vireana-i cu lămpaș.*
- LEÁNCA s.f. sg., în expr. *a o lua leanca* = a o lua la fugă.
- LOPÁTIC, -Ă, adj. = zăpăcit, zănatic.
- MAL s.n. sg., în expr. *a fi (greu) ca malul* = 1. a fi greu de tot; 2. a fi sănătos.
- MÁNTÁL, *mantăle*, s.n. = manta, palton.
- MACLÓS, -OÁSĂ, adj. = 1. alunecos, moale; 2. viscos și neplăcut la pipăit.
- MĂJUÍ, *măjuiesc*, vb. IV refl. = a se încărca cu greutate mare, a se speti: *să măjuiește de povară.*
- MÁTINCĂ adv. = parcă; mă tem că: *mătinca-i joi.*
- MĂTRĂCĂLÍ, *mătrăcălesc*, vb. IV tranz. = a incurca, a face dezordine: *le-o mătrăcălit pe toașe.*
- MOLINZI, *molinzesc*, vb. IV = 1. refl. a (se) murdări; 2. tranz. a batjocori pe cineva: *l-o molinzit ghine.*
- MOLINDĂU, *molindăi*, s.m. = om moale, fără inițiativă.
- MORMÓCEA s.m. sg. = nătărău, nătăflet; var. *mormonea.*
- MORMÓNEA s.m. sg. v. *mormonea.*
- MOȘÍNTÓC, -OÁCĂ, adj. = (despre copii) mic, nătărău.
- MÚLĂ s.f. = om moale, tăcut, prostănac.
- MUȚÚCĂ s.f. sg. = 1. meteahnă, patimă; *are el o muțucă*; 2. eufemism pentru drac: *știe-l muțuca.*
- NÁBLÉJNIC, -Ă, adj. = 1. bleg, prost; 2. obraznic, nerușinat, nerecunoscător.
- NĂHÁC adj. m. = (și substantivat) năuc, prostănac.
- NÍLCOȘ, -Ă, adj. = ipocrit, fățarnic.
- OÁRDE, *orz, orzi, oarde, urzîm, urzîfi, oarde*, vb. III tranz. = a urzi.
- OBĂRÍ, *óbăr*, vb. IV tranz. = a doborî.
- OBINZÁLĂ s.f. sg. = fișie de pînză brodată, aplicată la guler și la terminația minciloriei.
- OBÍNCÍ, *obîncesc*, vb. IV tranz. și refl. = a (se) șifona: *și-o obîncit fusta.*
- OBLÍNCÍ, *oblîncesc*, vb. IV refl. = a-și pierde puterile.
- OCHIȘÁ, *ochișele*, s.f. = motiv ornamental floral în cojocărie.
- OCOLEÁLĂ s.f. sg. = cusătură ornamentală, cu mătase neagră, ce servește drept cadru altor grupuri ornamentale.

- OFILI, *ofilesc*, vb. IV tranz. și refl. = (mai ales cu sens depreciativ) a (se) rușina: *s-o ofilit tare*.
- OGLĂZĂNIE s.f. sg. = om slăbănog, rahitic.
- OGRINJI s.m. pl., în expr.: *a face ogrinji* = a face mofturi (mai ales la mîncare).
- OLĂLĂU s.n. sg. = veselie, tîmbălău, gîlăgie: *la nuntă-i olălău mare*.
- OMĂRI, *ómăr, ómeri*, vb. IV tranz. = a omori.
- ON, *oni*, s.m. = ornament foarte simplu în jocărie constînd dintr-o cusătură ocolită de forma literei O.
- ONIȘÓR, *onișori*, s.m. = diminutiv al lui *on*.
- OPĂCEĂLĂ, *opăceli*, s.f. = sîrbătoare mică în care nu se lucrează (la cusut, țesut, cîmp).
- OTINCI, *otînesc*, vb. IV tranz. = a lovi.
- PANC, *panci*, s.m. = papuc de casă.
- PARAPLÉU, *parapleauă*, s.n. = umbrelă.
- PARMAJĂ, *parmajele*, s.f. = pătlăgea roșie.
- PĂPĂRĂZÍ, pers. 3 sg. *păpărăzește*, vb. IV refl. = (despre mîncăruri) a se prinde, a forma cocoloașe, a se tăia.
- PĂPĂRAZÍT, -ă, adj. = prins, cu cocoloașe.
- PĂSĂ, *păsă*, vb. I refl. = a se resimți, a suferi durerea: *îmi pasă la chicior*.
- PĂSTŪRĂ, *păsturi*, s.f. = batistă.
- PĂSTURÍȚĂ, *păsturife*, s.f. = diminutiv al lui *păstură*.
- PĂZÍTORÍȚĂ s.f. sg. = (învechit) femeie de serviciu la primărie.
- PÍPĂ, *pipe*, s.f. = canea.
- PITULÚȘ, *pitulușe*, s.n. = ascunziș: *și-o făcut un pituluș*.
- PÍȘ, *pîși*, s.m. = cocean de porumb: *am scos vaca din iarnă numai cu pîși*.
- PLUMBUÍ, *plumbuiesc*, vb. IV tranz. = a tivi cu *pojiță* marginea hainelor de blană.
- POBÁ adv. v. a p o b a.
- POGÍRCI, *poğircesc*, vb. IV tranz. = a aduna rămășițele după cules: *am poğircit merele*.
- POINIC, *poince*, s.n. = varietate de mere.
- POJÍȚĂ s.f. sg. = piele de oaie sau miel, fără lînă, folosită în jocărie pentru a coase pe ea broderia.
- POLMÓD s.n. sg. = prispă, pridvor.
- POMÉANĂ s.f. sg., în expr.: *a mîncă cuiva poméana* = a strica ceva, a distruge.
- PÓRAV adj. m. = nărod, rău.
- PORÚNCI s.f. pl. = loc (de obicei la ieșirea din biserică) unde se fac comunicările administrative comunale.
- POSÍCLÍ, *posíclesc*, vb. IV refl. = a se umple de noroi: *s-o posícilit sapa de tină*.
- POSÍCLÍT, -ă, adj. = lipicios, murdărit cu ceva lipicios; *posíclos*.
- POSÍCLÓS, -oásă, adj. = *posíclic*.
- POSOLÍ, *posolesc*, vb. IV tranz. = a se inghionti (mai mult în joc).
- POTIRÁȘ, *potirași*, s.m. = lăstar crescut din rădăcina pomilor: *și-o rupt coasa-n potirași*.
- PRÁȘTIE, *prăștii*, s.f. = briu lat de piele foarte ornamentat; șerpar.
- PRĂGHÍȚĂ, *prăghite*, s.f. = unealtă de lemn sau de fier cu care se culeg fructele.
- PRICHIȘTÍ, *prichiștesc*, vb. IV tranz. = a măsura exact; pentru a nu se înșela.
- PRICHIȘTÍT, -ă, adj. = precis, exact: *ni-o măsurat prichiștit*; var. *prîștchit*.
- PRÍȘCHÍȚ, -ă, adj. v. *prichiștit*.
- PRIVÁR, *privare*, s.n. = pridvor, prispă.
- PROHÁB subst. sg. = a m n a r.
- PUI s.m. pl. = grup ornamental vertical care împreună cu ciocănelele și podobelile coboară din alțiță decorînd mînecele iilor; *șir*.
- PUMNÁȘ, *pumnași*, s.m. = manșetă care strînge mîneca iilor.
- PUȘTÍU adv., în expr.: 1. *a umbla puștiu* = a umbla haimana; 2. *a vorbi puștiu* = a) a vorbi fără rost, aiurea; b) a vorbi obscen.
- RÁHOTA adv. = în dezordine, vriaște: *o plecat de-acasă și-o lăsat toate rahota*.
- RĂSURÓI, *răsuvoie*, s.n. = pinișoară din aluatul ras de pe troacă: *io mînc răsuvoiu!*
- RĂZBORÍ, *războresc*, vb. IV tranz. și refl. = a (se) răcori: *m-am războrit*; *o întins fînu' să-l războrescă*.
- RĂZGRÓS, *răzgroși*, s.m. = par de brad, lung, pentru grad.

- ROÁNGHEȘ, -Ă, adj. = răutăcios, ranchiunos.
- ROANȚĂ s.f. sg. = 1. ciudă, mînie, pică; 2. în expr. *a se ține roanță* = a se certa, a se ține cu gura de cineva.
- RUDÎȚĂ, *rudîțe*, s.f. = opritoare la căruța cu un singur cal.
- RUJINÓS, -OĂȘĂ, adj. = nerușinat, obraznic.
- RŪPTĪNPUNT s.n. sg. = tip de broderie (opusă celei numită muscă), în formă de cusătură continuativă, lincioară.
- RUPTOÁRE, *ruptori*, s.f. = durere (la șale): *mă ține o ruptoare*.
- SĂBĂȘUF, *șăbășuiesc*, vb. IV tranz. = a ase-mui, a confunda: *m-o săbășuit cu Ion*.
- SĂCĂȚURĂ, *săcături*, s.f. = ieșătură făcută pentru a prinde mai ușor peștii: *o făcut săcătură*.
- SCĂRÉȚI s.m. pl., în expr.: *a face scăreți* = a da semne de neastîmpăr.
- SCOBÎLȚÍ, *scobîlțesc*, vb. IV refl. = a se poticni (din cauza unei greutăți sau a oboselii), a se speti.
- SCOCIORÍ, *scociorăsc* și *scocior*, vb. IV refl. = a se enerva: *să scocioară tot cînd îi spuă adevăru*.
- SCORÓG adv. = (despre plante) uscat prea tare: *ținu-i scorog pe topenia asta*.
- SCOROJÍ, *scorojesc*, vb. IV tranz. și refl. = a (se) usca tare: *am scorojit țnul*.
- SFINȚOÁICĂ, *sfințoalice*, s.f. = femeie care face pe sfînta, pe cuvioasa; femeie ipocrită.
- SFÎRȚÁĪT, -Ă, adj. = fandosit, sclifosit.
- SIROÁNE s.f. pl. = curele colorate folosite în ornamentarea șerpărelor.
- SÍNDÁC subst. = ciudă, necaz.
- SÍNDÁCÓS, -OĂȘĂ, adj. = antipatic, nesuferit, uricios; *dicos*.
- SÎȚRÍ, *sîțrăsc*, vb. IV tranz. = 1. a nu da pace cuiva, a necăji pe cineva; *țl tot sîțrește*; 2. a nu avea răbdare.
- SPOTÁĪ, *spotăiesc*, vb. IV tranz. = 1. a certa pe cineva; *l-am spotăit ghine*; 2. a alunga.
- STÁVILĂ, *stavile*, s.f. = marginea (dunga) patului: *mă culcă tot la stavilă*.
- STRĂHIDÁT, -Ă, adj. = 1. speriat; 2. zmintit: *țl cam străhidat cochilu asta*; var. *străulat*.
- STRĂULÁT, -Ă, adj. v. *străhidat*.
- STRĪMBĂNÓG s.n. sg. = cusătură în zigzag.
- STRÓPOLÍ, *stropolesc*, vb. IV refl. și tranz. = a (sc) spăla în grabă.
- SUFLÓI, *sufloaie*, s.n. = țevă din soc cu care se suflă în foc pentru a-l aprinde.
- SURÍPȘ, *surîpșuri*, s.n. = loc rîpos, teren instabil: *am dereptat lemnele pe surîpș*.
- ȘCHIDOÁLĂ, *șchidoale*, s.f. = persoană urită și rea.
- ȘENCĂLÓS, -OĂȘĂ, adj. = glumeț, șugubăț.
- ȘÉȘȚINĂ, *șeșține*, s.f. loc mocirlos.
- ȘIP interj. = (repetat) cuvînt cu care se cheamă vaca.
- ȘIR s.n. sg. = p u i.
- ȘORÍNG adv., în expr.: *a merge șorîng* = a merge șchiopătînd.
- ȘOVÍRNÓG, -OĂGĂ, adj. = olog, șchiop.
- ȘUBÁC s.n. sg. = cusătură ornamentală, care se face cu mătase neagră, pe mîneca cămășilor bărbățești.
- ȘURȚĂ s.f. sg. = adăpost sub șopron.
- TÁCOTA interj. = cuvînt adresat cuiva ca o amenințare să tacă; taci! gura!
- TÁGA s.f. art., în expr.: *a da taga* = a nega ceea ce ai afirmat.
- TÁRCĂN s.m. = tarhon; *bertin*.
- TARTAÓN, *tartaoni*, s.m. = pușlama, derbedeu.
- TĂLBĂCÍ, -Ă, adj. = buimăcit, amețit de băutură sau de durere de cap.
- TĂPĂLĂGĂ, *tăpălăgi*, s.f. = 1. cel care e îmbrăcat neglijent; 2. cel care se împiedică ușor.
- TĂPĂLĂGÓS, -OĂȘĂ, adj. = 1. dezordonat, neglijent; 2. împiedicat.
- TĂRCEÁT, -Ă, adj. = dungat, vărgat, tărcat.
- TĂRĪMBÓC adj. m. = (despre pămînt) virtos; *cărduc*.
- TECĂRĂU adj. m. = 1. îndesat, dens; 2. (despre oameni) bádăran.

- TECHEA s.f. sg. = 1. numele unui joc al băiețandrilor; 2. țepușă folosită la techea (1); 3. în expr. *a o lua techea* = a o lua la sănătoasa.
- TERFE s.f. pl. = daruri, cadouri de nuntă.
- TERFELIȚĂ, *terfelite*, s.f. = femeie care aduce *terfele*.
- TIGORÎ, *tigorăsc*, vb. IV intranz. = a se reține de la mâncare sau de la bani; a se sgîrci.
- TÎNTĂȚI, *tîntăiesc*, vb. IV refl. = a se prosti, a se timpri.
- TÎNTĂIT, -Ă, adj. = timpit, prost, zăpăcit.
- TÎRFOLÎ, *tîrfolesc*, vb. IV tranz. și refl. = 1. tranz. a face dezordine în lucruri și a le murdări; 2. tranz. a călca în picioare, a tăvăli; 3. refl. fig. a se compromite, a se înjosi.
- TÎRȘI, *tîrșesc*, vb. IV tranz. și refl. = 1. a împărășia și a face dezordine în lucruri; 2. fig. a se înjosi.
- TOĂNCIN, -Ă, adj. = prostănac și surd; tont.
- TOIECŪȚE s.f. pl. = motiv ornamental la catrințe.
- TRASURĂ s.f. sg. = curea folosită în cojocărie pentru ornamentare.
- TRĂVĂLI, *trăvălesc*, vb. IV tranz. și refl. = a (se) tăvăli.
- TRÎNDÓS adj. m. = (despre pămînt, aluat) virtos, îndesat; c ă r ă d u c.
- TUHOĂRCĂ, *tuhoarce*, s.f. = cojoc ciobănesc, tohoarcă.
- TULÉU, *tulei*, s.n. = știulete de porumb.
- TURTEĂ, *turtele*, s.f. = copac bătrîn, gros și noduros.
- ȚANGHILE s.f. pl. = (depreciativ) diverse lucruri, bagaje: *și-o luat țanghilele și s-o dus*.
- ȚIHINA s.f. sg., în expr. *a se duce cu țihina* = a se duce undeva pentru mult timp; a zăbovi undeva foarte mult.
- ȚÎNCUȘE s.f. pl. = motive ornamentale în cojocărie.
- ȚÎȚĂLĂ s.f. sg. = om certăreț, intrigant.
- ȚORFĂ adj. invar. = foarte ud, plin de apă, leoarcă.
- ȚURCĂ s.f. sg. = femeie slabă și iute.
- UCINĂȘE s.f. pl. = rugăciuni: *ți-ai făcut ucinășele?*
- VALÓS s.n. sg., în expr.: *a-și da valosu* = a-și scoate de la inimă, a se descărca de un necaz.
- VĂLITOĂRE, *vălitori*, s.f. = bucată de pînză albă, plisată foarte mărunț, cu care femeile își înveleau capul la nuntă sau la moarte.
- VĂȘCEÁN, *vășcene*, s.n. = butoi mai mic.
- VÎNDĂLAG adj. = (mai ales despre porcei) rotund, gras și nu prea mare.
- VÎRGHÎNĂ, *vărghini*, s.f. = loc în care se îmbină, în exterior, două birne.
- ZĂLÎNCĂ s.f. sg., în expr.: *a umbla ca o zalîncă* = a umbla de ici-colo fără rost și fără să se plictisească; a umbla haimana.
- ZĂGĂLĂU s.n. sg. = zeamă de gunoi sau murdărie apoasă.
- ZĂGĂLUȚ, *zăgăluiesc*, vb. IV refl. = 1. a se murdări; 2. a se zdrobi: *s-or zăgăluit afinele*.
- ZĂHĂR s.n. sg. = broască (la ușă), zar.
- ZĂMĂRI, *zămărăsc*, vb. IV refl. = a se îngrețoșa de mâncare, a se scîrbi; a se z ă r m ă d i.
- ZĂPORI, *zăporăsc*, vb. IV refl. = 1. a se umple de murdărie și bube (de zapor); 2. a slăbi, din cauza unei boale sau a mizeriei: *s-o zăporit de tot*.
- ZĂPORÎT, -Ă, adj. = 1. murdar și bubos; 2. slăbit, boinăvicios.
- ZĂRMĂDĂIT, -Ă, adj. = 1. scîrbit, îngrețoșat; 2. zdrobit (ceva ce și-a pierdut aspectul, prospețimea); var. z ă r m ă d ă l u i t.
- ZĂRMĂDĂLUȚ, -Ă, adj. v. z ă r m ă d ă i t.
- ZĂRMĂDI, *zărmădesc*, vb. IV refl. = 1. a se z ă m ă r i; 2. (despre mîncarea prea fiartă sau despre fructe) a se zdrobi.
- ZĂVOI, *zăvoiesc*, vb. IV refl. = a se murdări cu ceva dulce (lipicios), a se năclăi: *s-o zăvoit pe obraz*.
- ZBÎRCĂI, *zbîrcăiesc*, vb. IV tranz. = a mulge cu insistență ultimele picături de lapte din ugerul vacii: *am zbîrcăit-o ghine*.
- ZDRÎMBOAIE, *zdrîmboaie*, s.f. = fluiet din coaje de salcie ori răchită, făcut de copii.

ZDRUHĂÍ, *zdruhăiesc*, vb. IV tranz și refl. = a (se) zdruncina.

ZDRUHĂÍÓS, -OĂȘĂ, adj. = săltat, răpezit.

ZÍGHERÍ, *zígheresc*, vb. IV refl. = 1. a se ascunde bine; 2. a intra într-un cotlon (și a nu mai putea ieși): *s-or zígherit tofi puii de frica uliului.*

ZOMOLÍ, *zomolesc*, vb. IV tranz. = a amesteca ceva mult în gură; a mozoli.

ZOROÁNE s.f. pl., în expr. *a da zotoane* = 1. a ațța focul făcându-l să ardă mai tare; 2. a enerva pe cineva, a provoca.

ZOTONÍ, *zotonesc*, vb. IV = 1. tranz. și refl. a (se) umple pînă la refuz: *o zotonit desagii cu de-a'e gurii*; 2. tranz. fig. a încolți pe cineva, a prinde pe cineva la strîmtoare.

ZUINÁ, *zuin*, vb. I refl. v. d i n a.

ZUINÚȘ, *zuinușe*, s.n. v. d i n u ș.

NICOLAE BEMBEA

REGIUNEA BUCUREȘTI

RAIONUL ROȘIORI DE VEDE

ACĂR, *acare*, s.n. = ac de siguranță.

ACULÉGE, *aculeg*, vb. III tranz. = a culege.

aculegem porumbu; voi ați acules porumbu?

ADIBUI, *adibui*, vb. IV tranz. = a dibui: *îl adibui și-l prinț dă spinare.*

ĂIS interj. = strigăt cu care se alungă pisica; var. hăis.

ALCALIC s.n. sg. = fier balot pentru cercuri la butoaie, putini etc.; var. arcalic.

AMIROSÍ, *amirós*, vb. IV tranz. = a mirosi.

AMUȘF, pers. 3 sg. *amusește*, vb. IV refl. = a se încinge, a se strica, a mucezi: *porumbu crud vine și s-amusește.*

APEȘTÍ, pers. 3 sg. *apeștește*, vb. IV intrans. = (despre lună) a răsări în fiecare seară din ce în ce mai târziu: *astă seară luna apeștește.*

APIPÁI, *aptpái*, vb. IV tranz. = a pipăi: *îl apipăie să vadă dacă nu are ceva pe sub haină*; var. apipi.

APIPIF, *aptpii*, vb. IV tranz. v. apipi.

APRÍNDERE *aprínderi*, s.f. = arșiță mare, zăduf, căldură mare în zilele de vară: *azi a fost aprindere mare.*

ARCĂLÍC s.n. sg. v. alcalic.

ARÉTE, *areți*, s.m. = 1. berbec de prăsilă, berbec neîntors (se folosește despre mieii berbecuți mai ales în expresiile *a oprí, a fine, a fi bun de arete*; mai rar despre berbecul matur); p. ext. orice parte bărbătească bună de prăsilă; 2. (ironic) tinăr rămas în sat, neluat în armată.

ARȚABÁ, *arfabale*, s.f. = femeie neserioasă; var. arțabală.

ARȚABÁLĂ, *arfabale*, s.f. v. arțaba.

ASTRÍNGE, *astríng*, vb. III tranz. = a strînge.

ARMOȘ s.m. sg. = conducătorul jocului în care se folosește arșicul: *armoșul poruncește câte să-i dea la palmă.*

AZÍR adv. = gata, atent, așteptînd momentul să facă ceva: *cîinele stă azír să prindă pradă; stai azír să pleci; el stătea azír să-mi ia banii.*

ȚRIE, *ării*, s.f. = pasăre de pradă, dușman al porumbeilor și păsărelelor; *călea: veni aria și luă porîmbelu.*

BĂBÁR, *băbári*, s.m. = om care a fost însurat, dar nu mai e, pentru că femeia cu care a fost însurat a fost gonită (lăsată) de el

BĂNÁIE, *bănái*, s.f. = cioară neagră, cu guler de culoare mai deschisă.

BĂNICIÓR, *bánicioare*, s.n. = diminutiv de la baniță.

BĂSMÉȘTE adv. = așa cum se povestește un basm.

BĂTÁC, *bătace*, s.n. = băț cu care se bate gula (în jocul *de-a gula*).

BÉCI interj. = (repetat) cuvînt cu care se cheamă berbecul.

BENT, *benturi*, s.n. = apă stătătoare de mică întindere, dar adîncă; groapă cu fund adînc în lac sau în riu.

BEȚÍV, -ÍE, adj. = bețiv.

BÍRCĂ, *birci*, s.f. = puncte pierdute la jocurile de copii: *birtă, boabă.*

- BĪDĪDAIE s.f. pl. = bālării, buruicni mari; bĭdĭdăi.
- BĪDĪDĂI s.f. pl. = bĭdĭdaie: *grădina e plină de bĭdĭdăi.*
- BĪLCŪȚĂ, *bĭlcuțe*, s.f. = oală mică de pământ.
- BĪRĪCĂ, *bĭrĭci*, s.f. = gîrlă mică, pîrîiaș care poate fi trecut prin săritură; apă mică și murdară (stătătoare sau curgătoare); var. bĭrĭce.
- BĪRĪCE, *bĭrĭci*, s.f. v. bĭrĭcă.
- BĪRĪĂ, *bĭrĭe*, s.f. = bĭrcă
- BLEŌJDINĂ, *bleojdine*, s.f. = scîndură mare și necioplită, făcută dintr-un lemn spart în 2-3 bucăți.
- BLESCĂI, *blescăiesc*, vb. IV intranz. = a merge prin apă și a bate apa cu piciorul călcînd de sus.
- BOĂBĂ, *boabe*, s.f. = bĭrcă.
- BOĂMBĂ, *boambe*, s.f. = fructul *bombului*.
- BOĂSCĂ s.f. sg. = boștină.
- BOBĪC, *bobice*, s.n. = 1. numele unui joc de copii; 2. bucată de lemn folosită în jocul cu același nume.
- BOBĪRC, *bobirci*, s.m. = știulete de porumb mic și cu boabe puține.
- BOBĪRCI s.f. pl. = fire de cînepă (de vară) rămase pe loc după ce s-a cules cînepa de toamnă.
- BODIGĂLI, *bodigălesc*, vb. IV intranz. = a căuta pe întuneric, a bijbii; a bĭj bĭcĭi.
- BOJBĪCĪ, *bojbĭcĭi*, vb. IV intranz. = a bĭj bĭcĭi.
- BOMB, *bombi*, s.m. = corcoduș (*Prunus cerasifera*).
- BOMBŌNĪ, *bombonesc*, vb. IV intranz. = a vorbi neclar; a bombăni.
- BORŌGHĪNĂ s.f. sg. = ceea ce se depune pe fundul butoiului după ce s-a fiert vinul sau pe fundul unei sticle cu undelemn; golo veală.
- BORȚŌI s.m. sg. = soi de pește mic, plin de icre.
- BRABĒTE, *brabeți*, s.m. = 1. cocoloș de mămăligă; 2. b r a d o s.
- BRADŌS, *bradoși*, s.m. = un fel de colac făcut din cocă în formă de opt (8), care se unge cu miere deasupra și se împarte la mucenici; brabete (2).
- BRĂȚUI, *brățuiesc*, vb. IV tranz. = a face brațuri-brațuri crengile cu frunze tăiate din pomi.
- BRĂȚUIR s.n. sg. = acțiunea de a brățui.
- BREZĂIE s.f. sg. = bătaie de joc; zeflema: *ne luă în brezaie.*
- BRĪI interj. = (repetat) strigăt cu care se cheamă oile, berbecii, miei, iezii; var.: b r i ț i, b r i i.
- BRĪȚI interj. v. b r i i.
- BRĪI interj. v. b r i i.
- BRĪNCI s.f. pl. = miini, brațe: *toată dimineața a stat cu brîncile pe ulucă.*
- BŪFĂ s.f. sg. = iarbă mărunță, deasă și moale care crește pe marginea rîului și în bălți, după ce s-a retras apa revărsată.
- BUHŌS, *oasă*, adj. = (despre vreme) neguros, cețoș: *țîmp buhos; zile buhoase.*
- BURDŪF, *burdufuri*, s.n. = sacul încheiat în care se ține puful din pernă; c a l i f, c ă p t u f; f u l t u c.
- BURŪC, *buruce*, s.n. = stropitoare; d u b ă.
- CADALĪC, *cadalĭce* și *cadalĭcuri*, s.n. = cartier, mahala: *în satu nostru sînt șase cadalĭce.*
- CALEĂ interj. = (repetat) cuvînt rostit de vînători cînd sare iepurele sau cînd zboară prepelița, ca să se oprească; var. c ă l e a.
- CALĪF, *calĭfuri*, s.n. = b u r d u f.
- CALOSTĪRCĂ, *calostirci*, s.f. = săpăligă (pentru săpat în straturile de ceapă); var. carastelă.
- CARĂBĂ adv. = sătul bine, umflat în burtă: *m-am săturat, m-am făcut carabă.*
- CARASTĒLĂ, *cavastele*, s.f. v. c a l o s t i r c ă.
- CĂLEĂ¹ interj. v. c a l e a.
- CĂLEĂ², *călele*, s.f. = pasăre de pradă gri-ce-nușie: *căleaua s-a repezit după porumbei.*
- CĂLŪGĂRE, *călugări*, s.m. = loc rămas nearat între brazde; c ă l u ș, c ĭ r l a n.
- CĂLŪȘ, *călușuri*, s.n. = c ă l u g ă r e.
- CĂMĂȘUIĂLĂ s.f. = 1. strat subțire, alb, care se formează deasupra vinului în butoi, deasupra oțetului, a murăturilor: *ai spart cămășuiala și a ieșit lărima vinului;* 2. albeață (la ochi): *a făcut cămășuială la ochi.*

- CĂNȚI, *cănțesc*, vb. IV tranz. și refl. = a (se) zăpăci (de obicei din cauza bătăii); *a bătut-o de-a cânțit-o*.
- CĂPTUȚ, *căptufuri*, s.n. = burduf.
- CEACLĂU, *ceaclăuri*, s.n. = adaos de lemn sau de lanț pus la căruța pentru a mai înhăma un cal pe lângă cei doi de la oiște.
- CENĂC, *cenace* și *cenacuri*, s.n. = vas de pă-mînt ars, mai larg la gură.
- CHIAȘLŪ, -ŃE, adj. = beat.
- CHILIP, *chilipe*, (rar) *chilipuri*, s.n. = scul de borangic: *am făcut un chilip dă borangic*.
- CHIRNOGEĂLĂ, *chirnogeli*, s.f. = zgîrcenie.
- CHITŪC, *chituci*, s.m. = lemn mai scurt de 1 m.
- CIOFLĂ, *cioile*, s.f. = bucată de carne; ciosvirtă.
- CIOIMOACĂ s.f. sg. = noroi subșire; var. *ciormoacă, cirmoacă*.
- CIOIMOACĂ s.f. sg. v. *ciormoacă*.
- CIRMOACĂ s.f. sg. v. *ciormoacă*.
- CIRDÓ interj. = strigăt cu care se alungă berbecul; var. *cirdoa*.
- CIRDOĂ interj. v. *cirdo*.
- CLIC, *clicuri*, s.n. = adunare de fete și băieți seara pe uliță.
- CLO interj. = (repetat) strigăt cu care se cheamă cloșca cu pui.
- COĂVĂ, *coave*, s.f. = coajă de dovleac spart în două cu diferite întrebunțări în gospodărie; *glăbeajă*.
- CÓBLIȚĂ, *coblife*, s.f. = cobiliță.
- COCOĂCE, *cococi*, s.f. = lipie mică și subțire de pîine, coaptă de obicei pe plită sau în spuză.
- COCOCĂ, *cococole*, s.f. = diminutiv al lui *cocoace*.
- CODELFE, *codelii*, s.f. = codiriște de bici.
- CORCOVĂN, *corcovani*, s.m. = bucată mare de pîine, de mămăligă etc., codru; *șuchi, șugmete, șuchiuman*; var. *coșcovan*.
- Coș interj. = strigăt cu care se alungă capra.
- COȘĂREL, *coșărele*, s.n. = botniță de pus la boi cînd se rărițează porumbul.
- COȘCOVĂN, *coșcovane*, s.n. v. *corcovan*.
- COȘOBÎR, -Ă, adj. = bătut rău.
- COVÉIE s.f. pl. = 1. incolăcitură ale șarpelui cînd e prins cu bățul și încearcă să scape; 2. înflorituri făcute în timpul dansului.
- DĂINUȘ, *dăinușuri*, s.n. = săniuș, loc unde se dau copiii cu sania.
- DĂRĂCĂR, *dărăcare*, s.n. = pieptene cu dinții ca ai daracului, însă mai rari și mai groși; cînepa melițată se dă întii prin *dărăcar* și apoi prin darac.
- DÎRJĂLÍ, *dîrjălesc*, vb. IV tranz. = a bate pe cineva cu dîrjala.
- DÓRA num. ord. = a doua: *a dora oară a deschis procesu*.
- DRAB, *draburi*, s.n. = drug de fier gros, folosit pentru osii la car; *tr e a p*.
- DREBLEGE subst., în loc. adv. *în dreblege* = de mîntuială, fără interes: *tú-mergi în dreblege, nu-ți pasă neam*.
- DRUGÓS, -OĂSĂ, adj. = (porumb, holdă de porumb) cu știuleți mari.
- DÚBĂ, *dube*, s.f. = stropitoare, *buruc: dă-mi duba să ud flovile*.
- DURLĂC, *durlaci*, s.m. = copil mai mărișor; *durlăcan*.
- DURLĂCĂN, *durlăcani*, s.m. = *durlac*.
- ĚRES s.n. sg. = vînt, aer, curent: *cînd e zăpușeală mare în sat, ieși la cîmp, la eres: a ieșit la ireșu-ăsta de vînt*; var. *ireș*.
- FÉRECAR s.m. sg. = numele lunii februarie.
- FICĂTE, *ficați*, s.m. = ficat: *la copil, cînd tai puu, îi dai ficatele*.
- FILFĂ, *filfe*, s.f. = volan lat de 3—4 cm care se formează prin încrețire la mînecele iilor sau ale cămășilor femeiești.; var. *fulfă*.
- FÎNĂR, *fînare*, s.n. = adăpost pentru fin, construit deasupra grajdului sau a unui șopron.
- FLORICĂ s.f. sg. = floarea soarelui; *sore a*.
- FLORÍU, -ŃE, adj. = (despre vite) bălțat.
- FOCĂR, *focare*, s.n. = încăpere a caselor țărănești pe unde iarna se face foc în sobe și se pregătește mîncarea; *vatră; focărie*.
- FOCĂRFE, *focării*, s.f. = *focar*.

- FÚLFĂ, *fulfe*, s.f. v. f i l f ă.
- FULTÚC, *fuluce* și *fulcuri*, s.n. = b u r d u f.
- FULTUCÉL, *fulucele*, s.n. = diminutiv de la *fuluc*.
- FÚSTA PĂSĂRICII s.f. sg. = volbură (*Convolvulus arvensis*).
- GÁROȘ, -Ă, adj. = (mai ales despre păsări și despre oi) castaniu, galben-roșcat; *oiaia garoșă, vine galbenă pe bot*.
- GARVÓI, *garvoi*, s.m. = cioară mare, neagră, care fură pui de găină.
- GĂINEĂLĂ s.f. sg. = lincezeală, picoteală din cauza unei boli.
- GÍLCĂ, *gîlci*, s.f. = cocoloș, noduleț de lînă care se face pe fir, la tors; g u ș ă.
- GÍLCĂRÓS, -OĂȘĂ, adj. = (despre firul de lînă) care are *gîlci*, cu *gîlci*.
- GLÁBNICĂ, *glabnice*, s.f. = colac de cîrpe pus de femeii pe cap cînd transportă greutăți.
- GLÁBEAJĂ, *glăbeje*, s.f. = coajă de dovleac, tăiat în două; c o a v ă.
- GLOGOZÉNI s.f. pl. = cuvinte de glumă, care te fac să rîzi.
- GOLOVEĂLĂ s.f. sg. = ceea ce se depune pe fundul unei sticle cu ulei; b o r o g h i n ă.
- GONÁC, *gonaci*, s.m. = soi de pește de apă dulce, lung de circa 20—25 cm, rotund, alb, cu solzii mici, care se prinde greu.
- GRÁJNITĂ s.f. sg. = iarbă grasă (*Portulaca oleracea*).
- GURGUMÉU, *gurgumeie*, s.n. = ridicătură mică de pămînt.
- GÚSIU interj. = (repețat) strigăt cu care se cheamă găștele.
- GÚȘĂ, *guși*, s.f. = g í l c ă.
- HĂIS interj. v. a i s.
- HĂRĂBÚC s.n. sg. = 1. ceea ce rămîne dintr-o recoltă după ce s-a cules fruntea: *a rămas numai hărăbucu*; 2. înghesuială, învălmășeală de lume: *un hărăbuc dă lume acolo, dă n-ai loc*.
- ILÁC, *ilaci*, adj. m. = (despre boii) scurt, cu coarne mici.
- ÍRES s.n. sg. v. e r e s.
- ÎMBOROȘCĂI, pers. 3 sg. *îmboroșcăiește*, vb. IV = 1. refl. (despre copii) a se mînji (pe față), a se murdări; 2. tranz. a ara rău un loc: *a îmboroșcăt locul, adică a arat rău, cu călugări*.
- ÎMBOROȘCĂIT, -Ă, adj. = (despre copii) murdar pe față, pe cămașă.
- ÎMBUCĂTÚRI s.f. pl. = colaci, colivă etc. care se împart pentru morți: *noi facem îmbucături la morți și le ducem la cimitir*.
- ÎMPOISTRÁT, -Ă, adj. = împetrițat, amestecat.
- LÉMNE s.n. pl., în expr. *a intra în lemne de căluș* = a da în greu, a ajunge la ceva greu.
- MĂRUNTÁC, -Ă, adj. = mărunț, mic.
- MESÁLĂ, *mesale* și *mesele*, s.f. = 1. față de masă; 2. învelitoare de pe lada de zestre.
- MÍȘOMÓR s.n. sg. = grămadă, mulțime mare: (adverbial) *la țîrg era vite mișomor*.
- MÚREȘ, -Ă, adj. = (despre vitele cornute) cu părul de culoare vinăt-inchis spre castaniu: *vineși, cu părul închis dă tot, ăia sînt boii mureși*.
- NĂSFIRÓS, -OĂȘĂ, adj. = mofturos, năzuros (la mîncare).
- NÉICI interj. = strigăt cu care se gonește ciinele: *neici d-acolo!*
- NEMÉNIE, *nemenii*, s.f. = neam, rudă: *sîntem cam nemenie cu el*.
- OÁGĂN, -Ă, adj. = gol, pustiu: *tufan oagăn* = tufan putrezit la mijloc, rămas numai cu marginile; *casă oagănă* = casă goală. pustie, fără lucruri în ea, fără geamuri, numai cu pereții; *lemn oagăn* = scorburos, fără inimă, numai coaja.
- ODÍRNI, pers. 3 sg. *odírnește*, vb. IV intranz. = a pierde din putere, din forța de muncă, din cauza bătrîneții, a bolii sau a nemîncării.
- OGÍRDI vb. IV refl. = a fi slăbit și fără putere din cauza vîrstei înaintate sau a unei boli: *s-a ogîrdit de tot după boala asta*.
- OJEJÍ, *ojejesc*, vb. IV tranz. = a usca lemne, țîndări, așchii pentru a putea aprinde ușor focul: *să ojejim lemnele pentru așfîțat focul*.

- OJEJŦ, -Ă, adj. = (lemn) uscat în sobă.
- OLĂN, *olane*, s.n. = oală de pământ, mai largă la gură.
- OȘINÍ, pers. 3 sg. *oșinește*, vb. IV refl. = (despre vînt) a se liniști, a se potoli.
- OȘIȘTIE, *oșiștii*, s.f. = copil (sau animal) mic, slab, nedezvoltat.
- PITUC, -Ă, adj. = mic, pitic: *cocoș pituc; găină pitucă*.
- PITIGĂIĂT adj. m. = (despre firul de lînă) neuniform: *n-ai tras firu neled, l-ai tras pișigăiat*.
- PÍRPOR, -Ă, adj. = (despre oameni și animale) care nu rezistă la frig; plăpînd.
- PLATAGICĂ, *platagele*, s.f. = pătlăgea.
- PLEȘ, -Ă, adj. = (despre vite) cu coarnele plecate spre spate.
- PLEȘÓI adj. m. = (bou) cu coarnele crescute în părți.
- POD s.n. sg. = parte deasă, bătută, în lîna tunsă de pe oaie.
- PODOÁSĂ, adj. = (despre lînă) care are *pod: lîna e podoașă rău*.
- POLÉJNIC, -Ă, adj. = aplecat, înclinat într-o parte: *acoperișul casei este polejnic*.
- POLOGĂR, *pologare*, s.n. = 1. secerătoare care numai taie paie, fără să le lege; 2. grebla de la secerătoarea nelegătoare care dă pologul jos de pe masa mașinii.
- PorcovîțĂ s.f. sg. = fier laminat folosit pentru potcoave și pentru cercuri la butucii roților de car.
- PRIC, -Ă, adj. = (despre animale și păsări) care are diferite culori; bălțat.
- PÚICĂ, *puici*, s.f. = foile în care se va dezvolta mai tîrziu știuletele de porumb: *porumbului a început să-i dea puicile*.
- REBEĂGĂ, *rebegi*, s.f. = lucru vechi, uzat, stricat; rablă.
- SĂDELĂ, *sădelci*, s.f. = lemn ascuțit la un cap, cu care se fac gropi pentru pus răsaduri.
- SCORBELÍ, *scorbelesc*, vb. IV intranz. = a scormoni (în pământ): *cum vine primăvara, începe să scorbească în pământ*.
- SFÍRTÓC, *sfírtoage*, s.n. = rest, bucată mică din orice lucru; petec mic de pământ printre vii sau printre grădini.
- SICHÉRME s.f. pl. = lucruri mărunte.
- SMREĂG, *smreaguri*, s.n. = ceea ce rămîne în iesle din nutrețul vitelor; ogrinji.
- SOREĂ s.f. sg. = floarea-soarelui; floricică.
- ȘTÍCHI s.n. sg. = băț; în expr. *a pune știchiul pe cineva* = a-l bate.
- ȘÚCHI, *șuchiuri*, s.n. = corcovan.
- ȘUCHIUMÁN, *șuchiumane*, s.n. = corcovan.
- ȘUGMÉTE, *șugmete*, s.n. = codru de pîine, mămăligă etc.; corcovan.
- ȘURLÉȚ, *șurlețe*, s.n. = codirlă la car.
- TEBÉICĂ, *tebeici*, s.f. = săculeț: *în tebeică poși să pui și o dublă de boabe*.
- TECȘĂLĂ, *teșeli*, s.f. = rest din tulpina de porumb, floarea-soarelui, grîu etc. rămas pe cîmp după recoltare.
- TERC, *tercuri*, s.n. = (învechit) tipar folosit de croitori și cismari.
- TOCĂ vb. I, în expr. *a toca pe vatră* (sau *pe vătvai*) = a duce viață grea, plină de lipsuri.
- TREĂP s.n. sg. = fier lung folosit pentru osii la car; drab.
- TRÍNDÁV, -Ă, adj. = umed, jilav.
- TROĂCĂ s.f. (adverbial) *casa a rămas goală troacă* = pustie.
- UCÍDE, *ucid*, vb. III refl. = a se căi, a-i fi necaz cuiva de ceva: *acu să ucid ei că n-a învățat carte*.
- URLÓI, *urloaie*, s.n. = tub cilindric de pământ ars, care face legătura între sobă și coș la sobele care se încălzesc cu paie, prin focar: *astupă urloiul că iese căldura!*
- URZÁTIC, -Ă, adj. = (păr) cu fructe care se coc de timpuriu, o dată cu orzul: *păr urzatic; pere urzatic*.
- VERDÚN, -Ă, adj. = (despre cereale) care e puțin verde, care nu este copt bine și nu-i bun de secerat; *grîul e cam verdun*.
- VIGĂ adv. = în rînd, la cot cu cineva: *stă vigă cu el, nu să lasă neam*.

ZĂURDEĂLĂ s.f. sg. = lapte stricat, zăurdit.
ZĂURDÍ, pers. 3 sg. *zăurdește*, vb. IV refl. =
(despre lapte) a se strica: *laptele vechi*
să zăurdește când îl fierbi.

ZGÎRȚĂ s.f., in expr. *a-i fi cuiva zgîrță de cineva*
(sau *ceva*) = a-i fi silă.

ZUTÎNĂ, *zutine*, s.f. = 1. turmă, cireadă:
a trecut cu o zutină de oi; 2. grămadă, mul-
țime de copii.

GH. I. NEAGU

RAIONUL HUEDIN

Comuna Căpuș, satul Agîrbiciu.

- ADÎNCUȘ, *adîncușuri*, s.n. = scîndură suspendată cu lanțuri, pe care se așază copiii pentru a se balansa.
- ARȘEU, *arșei*, s.m. = (la jocul de cărți) valet.
- BĂRBĂTUȘ, *bărbătușuri*, s.n. = instrument de lemn prevăzut cu o fantă dreptunghiulară care ajută la fixarea sulului de la războiul de țesut.
- BÓCOR, *bocori*, s.m. = arbust.
- BODI, *bodi*, s.m. = grămăjoară de fin care intră ulterior în alcătuirea unei căpițe.
- BOROȘTEÁN s.m. sg. = (bot.) liliac.
- BOȘÉIT, *boșeiți*, s.m. = caș proaspăt.
- BURRÚCĂ, *burtuci*, s.f. = fintînă de cîmp.
- CĂBÁT, *căbaturi*, s.n. = haină de postav purtată în zilele de sărbătoare mai ales de flăcăi.
- CHÉRCI, *cherciuri*, s.n. = hîrb.
- CIAPLÁU, *ciaplauă*, s.n. = șiret: *de ce nu-ți legi ciaplauăle?*
- CICIBÓTĂ, *cicibote*, s.f. = brîndușă.
- CIDÉR subst. = mustul perelor pădurețe de obicei foarte acru: *acru ca ciderul*.
- CÍJĂ, *cije*, s.f. = (mai ales la pl.) rotiță de la scripetul războiului de țesut.
- CIOCÁN, *ciocane*, s.n. = tirnăcop.
- CIOŘÍNG, *ciorîngi*, s.m. = ajutorul, sluga ciobanului: *s-a băgat ciorîng*.
- CIOŢLÁU, *ciotlaie*, s.n. = fiecare din cele două bare transversale ale carului cu loitră.
- CIRÍP, *ciripuri*, s.n. = țiglă.
- CÍRLÁN, *cîrlani*, s.m. = hornul de la cuptorul de pîine.
- CONIÁRDĂ, *conierzi*, s.f. = colibă clădită din coceni de porumb.
- COTÍNGÁU, *cotîngăi*, s.m. = flăcăiandru, fecior tînăr.
- CRIȘCĂDÍ, *crișcădesc*, vb. IV tranz. = (învechit) a încerca să cîștigi ceva din ceea ce-ți lipsește: *de mult crișcădesc eu pămîntul ăla de-păluncă!*
- DĂDĂTUȘ, *dădătușuri*, s.n. = pantă folosită pentru săniuș.
- DELOÁGĂ, *delogi*, s.f. = sanie mare trasă de om, folosită în special pentru căratul lemnelor de foc.
- DESCÍNTÁ, *descînt*, vb. I tranz. = a chiui (mai ales la nuntă sau la joc).
- DICULÁ, *dícul*, vb. I tranz. = a zdrobi, a omori: *l-o dícultat de pe fața pămîntului*.
- DOSÓI, *dosoaiie*, s.n. = șervet din pînză de cînepă, de obicei înflorat pe margini.
- DUPLÉIE subst. pl. = hățuri.
- FELELÍ, *felelesc*, vb. IV tranz. = a garanta pentru ceva: *felelește că nu uiți ce ți-am spus*.
- FILCÁU, *filcăi*, s.m. = (la jocul de cărți) damă.
- FÍRCITÓRĂ, *fircituri*, s.f. = căpiță.
- FLINTÍC, *flîntici*, s.m. = om mic, pricăjit.
- FOÁITĂ s.f. sg. = soi, rasă.

- GOLIȘTE, *goliști*, s.f. = teren neîmpădurit, situat într-o pădure.
- GOZĂRIȚĂ, *gozărițe*, s.f. = fâraș.
- GURGOI, *gurgoaie*, s.n. = gurgui.
- HAGĂU, *hagauă*, s.n. = pantă: *nu poți sui hagău aista numa cu o păreche de boi..*
- HAIȚĂU, *haităi*, s.m. = paznic de cîmp.
- HĂLDOR, *haldori*, s.m. = cînepă semănată pentru sămînță.
- HARHALĂU, *harhalăi*, s.m. = (depreciativ) om înalt, puternic, dar leneș și prost; *harhalule*.
- HARHÚLE subst. sg. = *harhalău*.
- HĂZNĂLÍ, *hăznălesc*, vb. IV tranz. = a folosi: *el mi-a hăznălit tot pămîntul.*
- HÍRBÁN, *hîrbani*, s.m. = bostan, dovleac.
- HULÚG, *huluji*, s.m. = (mai ales la pl.) cocean de porumb.
- IRMĂ, *irme*, s.f. = inimă (la car).
- JAȘCĂU, *jașcauă*, s.n. = pungă de piele în care își adună bătrînii tutunul.
- JILĂU, *jilauă*, s.n. = rindea.
- JOĂMPĂ, *joampe*, s.f. = groapă.
- LÍNGALĂU, *lingalauă*, s.n. = plăcintă pregătită în vatra cuptorului din același aluat ca piinea.
- MELESTÍ, *melestesc*, vb. IV tranz. = a bate tare pe cineva.
- MESELÉU, *meseleauă*, s.n. = bidinea.
- METECĂLÍ, *metecălesc*, vb. IV tranz. = a meșteri, a lucra fără spor: *ce tot metecălești acolo?*
- MUIERÚȘCĂ, *muieruște*, s.f. = (la războiul de țesut) plăcuță de lemn, cu orificii, care se introduce în fanta *bărbătușului* și se fixează cu un cui (de obicei tot de lemn).
- NĂDĂÍ, *nădăiesc*, vb. IV refl. = a-și da seama a se dumiri: *măi, da greu te mai nădăiești tu!*
- NÉMIȘ, *nemiși*, s.m. = om a cărui îmbrăcăminte întrunește caracteristicile portului orășenesc și pe cele ale portului țărănesc.
- NEVÍSCĂ, *neviști*, s.f. = nevăstuică.
- NIMURÍC, *nimurici*, s.m. = om slab și nepuțincios; infirm.
- OGÍRCÁL, *ogircăi*, s.m. = castravete.
- PĂRĂ, *pere*, s.f. = cartofi.
- PĂDRI prep. = în dreptul: *s-a oprit tocmai pădri casa noastră.*
- PÉC, *peci*, s.m. = brutar.
- PIPIJÓI subst. pl. = pupezele (plantă erbacee)
- PÍȚĂ s.f. sg. = carne.
- POLMON, *polmoni*, s.m. = ridicătură de pămînt în jurul casei care ține, în parte, loc de prispă.
- POPÍR, *popire*, s.n. = foiță de țigară.
- POPÍRÚȘ, *popirușuri*, s.n. = hîrtie.
- POTRÚMB, *potrumburi*, s.n. = spărtură în gheața rîului.
- PRELÚCĂ, *preluci*, s.f. = poiană.
- PRÍMĂ, *prime*, s.f. = panglica pe care o poartă fetele în păr.
- PROSPOFÉT, -Ă, adj. = (în sens fizic) ieșit în evidență, ridicat, proeminent.
- PUIȚ, *puiți*, s.m. = (mai ales la pl.) bomboane.
- PUIÚC, *puiucuri*, s.n. = sertar.
- PUP, *pupi*, s.m. = franzelă.
- PURĂU, *purăi*, s.m. = vițel de bivol.
- RÓDINĂ, *rodini*, s.f. = mlaștină.
- SCHIȚOI, *schifoii*, vb. IV intrans. = a țipa; a plînge cu disperare.
- SCLEAMĂ, *scleme*, s.f. = (mai ales la pl.) bară de lemn transversală care leagă căpriorii de la acoperiș.
- SCLEBĂ, *sclerbe*, s.f. = fundiță.
- SCOPTÍ, *scoptesc*, vb. IV tranz. = a scuipa.
- SFÉRDE, *sferzi*, s.f. = așchie.
- SFÍRNAR, *sfîrnari*, s.m. = comerciant, negustor.
- SFÍRNĂRÍ, *sfîrnăresc*, vb. IV intrans. = a face comerț.
- SÍLVOITĂ s.f. sg. = magiun.
- SMEDÍȚĂ, *smedîțe*, s.f. = mlădiță.
- SOMNÓRE subst. sg. = om care doarme mult.
- STORSÚRĂ, *storsuri*, s.f. = zer neurdit.
- ȘIRÉGLĂ, *șiregle*, s.f. = roabă.
- ȘORLĂU, *șorlauă*, s.m. = frînă (la car).
- ȘPAN, *șpani*, s.m. = pădurar.
- ȘÚȘNIC, *șușnice*, s.n. = afumătoare pentru prune.

- TĂLĂLÍ, *tălălesc*, vb. IV tranz. = a nimeri, a lovi ținte.
- TERHÉTI, *terhetiuri*, s.n. = greutate, încărcătură grea.
- TEȚ, *tețuri*, s.n. = spațiul dintre partea superioară a pereților și acoperișul unei clădiri
- TICĂRĂU, *ticărauă*, s.n. = verigă de fier care se pune pe roata carului în locul unde șina este slăbită.
- TIRĂRÍ, *ticăresc*, vb. IV tranz. = a mișca (ceva) într-o parte și în alta pentru a putea porni : *greu mai ticăresc carul ăsta!*
- TICĂZÍ, *ticăzesc*, vb. IV. tranz. = a face curățenie, a curăța.
- TÍSTAȘ, -ă, adj. = curat, îngrijit.
- TÍSTĂNAȘ adv. = exact, întocmai.
- TÍZÉȘ, *tízeși*, s.m. = flăcău care angajează muzicanți pentru horă.
- TÍRBOÁNȚĂ, *tírboanțe*, s.f. = bucată de lemn, așezată pe fiecare din cele două telegi ale carului, în capetele căreia se înfig țepușele.
- TOÍ, *toiesc*, vb. IV intrans. = a face gălăgie, a produce zgomot.
- TOTOLÓZ, *totolozí*, s.m. = bôț (mai ales de mămăligă), cocoloș; *fig.* om leneș și nepricteput.
- TRĂGĂRĂ, *trăgări*, s.f. = (mai ales la pl.) bretele.
- TUZ, *tuzuri*, s.n. = (la jocul de cărți) as.
- ȚAIC subst. = drojdie de bere.
- ȚIBÓCĂ, *țiboci*, s.f. = veveriță.
- ȚOPI s.m. pl. = oameni din regiuni muntoase, mocani.
- ȚUIÁP *țuiapi*, s.m. = țaruș.
- UJÓG, *ujoguri*, s.n. = mătură confecționată din buruieni care se folosește la curățatul cuptorului de pîine.
- VALÁU, *vălauă*, s.n. = jgheab folosit pentru adăpatul vitelor.
- VALCAZÁU, *valcazăi*, s.m. = antreprenor.
- VANDRALÁU, *vandralăi*, s.m. = vagabond.
- VĂDĂZLÍ, *vădăzlesc*, vb. IV tranz. = a vîna.
- VENDEGLÉU, *vendegleauă*, s.n. = restaurant.
- VÍCĂ, *vici*, s.f. = unitate de măsură egală cu aproximativ 24—25 kg.
- VÍVICÁN, *vivicani*, s.m. = flăcău venit la horă dintr-un sat vecin; *p. ext.* musafir.
- VÍZÍPCĂ, *vizipci*, s.f. = bluză femeiască.
- VÍJÍ, *vijesc*, vb. IV tranz. și refl. = a (se) potrivi.
- VOÁVĂ, *voave*, s.f. = pănușă.
- VOJÓF, pers. 3 sg. *vojoaie*, vb. IV intrans. = a produce zgomotul caracteristic care însoțește un vînt puternic.
- ZAI, *zaiuri*, s.n. = puhoi de apă care produce inundații.
- ZÁICĂ, *zăici*, s.f. = gaiță.
- ZDIC, *zdicuri*, s.n. = bici de cîneapă.
- ZDRÁVUI, *zdrăvuiesc*, vb. IV intrans. = a strănuta.
- ZUGÁU, *zugauă*, s.n. = potcă de munte foarte abruptă.
- ZURDÚN, -ă, adj. = brumăriu.

VICTOR IANCU

RAIONUL NĂSĂUD

Comuna Feldru

- ADEVESÍ, *adevesesc*, vb. IV tranz. = a pierde.
- AÍRLEA adv. = aiurea, în altă parte.
- BADÓC, *badoace*, s.n. = cutie de metal.
- BORODÁU, *borodăie*, s.n. = coș, horn (la cup-toarele bătrînești).
- BOŢÉI, *bofeie*, s.n. = turmă de oi.
- BRÍGLE s.f. pl. = accesorii la războiul de țesut.
- BUDÁCĂ, *budăci*, s.f. = vas de lemn de 70—80 l., în care se păstrează laptele.
- BUDÉȘCĂ, *budești*, s.f. = diminutiv al lui *budacă*.

- BUHÁI, *buhai*, s.m. = berbec tânăr.
- BUHÁŞ, *buhaşi*, s.m. = brad sau molid singuratec, izolat.
- BULGI, *bulgiuri*, s.n. = tirg anual.
- BUŞULÁIE, *buşulái*, s.f. = făptură diformă.
- CARÍMB, *carímbi*, s.m. = 1. un fel de răboj pe care se înseamnă cantitatea de lapte a proprietarilor care au oi în turmă; 2. lemnul greblei în care se prind colţii.
- CĂOF, *căoiesc*, vb. IV refl. = a se căina, a se văicări.
- CĂPĂRÁ, pers. 3sg. *capără*, vb. I refl. = a simţi un junghi, a înţepa; *m-a căpărat prin şale*.
- CÍNGÁ, *cingi*, s.f. = chingă de fixat şaua pe cal.
- CÍNGÉU, *cingeie*, s.n. = prosop, ştergar.
- CIONTÁRÍŢ, -ă, adj. = căruia îi place carnea, carnivor.
- CISÁLÍŢÁ, s.f. sg. = magiun.
- CÍUVÁI, s.f. pl. = vase de lemn folosite la stină.
- CÍNTÁ, *cinti*, vb. I refl. = a plînge: *ce te cînţi?*
- CÍNTEC, *cîntece*, s.f. = plîns.
- COLNÁRE, *colnári*, s.f. = creangă mai groasă.
- CONTENÍŢ, adj. m. = (despre teren) slab, neproductiv.
- CÓRMAN, *cormani*, s.m. = larvă de cărăbuş.
- COROBÉŢE, s.f. pl. = fructe acre.
- COTÍRŞNEÁŢÁ, *cotírşnefe*, s.f. = şopron mic, improvizat.
- COTRÍMBÁ, pers. 3 sg. *cotrímbă*, vb. I refl. = a face mişcări dezordonate şi caraghioase.
- CRÁSTÓL, *crastoale*, s.n. = cratiţă.
- CRĂCÁCI, *crăcăcesc*, vb. IV tranz. şi refl. = a (se) crăcăna, a desface picioarele.
- CREDÉLNIŢÁ, *credelnişe*, s.f. = cădelniţă.
- CRÍNTÁ, *crînte*, s.f. = planşetă pe care se taie carnea.
- CRÍMPOŢÍ, *crîmpoşesc*, vb. IV tranz. = a ciupi dintr-un fruct, pîine etc.
- DÁRÁBÁ, *dărabe*, s.f. = bucată, felie.
- FUŞTÉL, *fuştei*, s.m. = inflamaţie a limbii, puşchea.
- GÚDRÁ, *gudre*, s.f. = femeie isteată, descurcăreată.
- GUMUIÉŢ, *gumuiefe*, s.n. = grămadă de şnopi nearanjaţi în clăie.
- HÁNDÁLÁU, adv. = nesigur, clătinat: *umblă hândălău*.
- HÉNTEŞ, adv. = (numai pe lângă verbul „a merge“, „a umbla“) urît, dezordonat, împărăştiat; *herleş*.
- HÉRLEŞ, adv. = *henteş*.
- HÍJDÉI, *híjdeie*, s.n. = grup mic de oi.
- HÍŞCÁ, s.f. = femeie bătrînă, rea şi urită.
- HODOROGÓS, -OÁSÁ, adj. = vorbăreţ, flecar.
- HRÉUCI, s.f. pl. = fructe; *lisniţe, prosate*.
- ÍMBULZÍŢ, adj. m. = *hebos, cocoşat*.
- ÍNCEPTORÁ, *inceoápr.*, vb. I tranz. şi refl. = a (se) încheia (la) o haină.
- ÍNGÁDUÍŢ, -ă, adj. = moale, leneş.
- JÍNTALÁU, *jîntaláuri*, s.n. = vas de lemn în care se prepară untul.
- LEŢ, *leŢuri*, s.n. = vergea de lemn, riglă.
- LÓRBÁ, *lorbe*, s.f. = despicătură lungă de lemn, lodbă.
- MANGALÁU, *mangalái*, s.m. = om moale, nedescurcăreţ; *năgírlău*.
- MÁTÁCÁR, *mătăcari*, s.m. = copil între 10-12 ani; puşti.
- MOGÍRZÁN, *mogírzani*, s.m. = om prostănac.
- MOGOROCÍ, *mogorocesc*, vb. IV intranz. = a bolborosi, a vorbi fără înţeles.
- MONTURÓS, -OÁSÁ, adj. = (despre obiecte) de calitate proastă: *ce lucru monturos o făcut*.
- NĂGÍRLÁU, *năgírlái*, s.m. = *mangalău*.
- OLTOÁNÁ, *oltoane*, s.f. = pom fructifer de soi.
- PÁSÁLUÍ, *pásătuiesc*, vb. IV tranz. = a aranja, a potrivi.
- PÍCURI, s.n. pl. = medicamente lichide.
- POAMÁ, *poame*, s.f. = prună.
- PORŢÍIE, *porŢii*, s.f. = un sfert de litru.
- PROSÁTE, s.f. pl. = fructe; *heruci*.
- PUHÁI, *puhăiesc*, vb. IV intranz. = a striga în câmp.
- RAST, s.m. sg. = pauză, repaus.
- RANCÁU, *rancái*, s.m. = junc de doi ani.
- RÁZLÓG, *rázlogi*, s.m. = bucată de lemn folosită ca şipcă pentru gard.

SĂCRÍ subst. sg. = ladă de păstrat făină, anexată la mesele bătrânești.
 SĂHÉLBE s.f. sg. = pădure tinăra cu tufişuri.
 SÉCI subst. sg. = loc de adăpost pentru oi.
 SÍLVOIŢĂ s.f. sg. = magiun, chisăliță.
 SÍRÍSCĂ, *sîrîşti*, s.f. = strecurătoare de lapte.
 SOGÍ, *sogesc*, vb. IV tranz. = a frămînta aluatul.
 SPÓNGE s.f. sg. = burete.
 STÁTIVE s.f. pl. = război de ţesut.
 SULHÁC, *sulhacuri*, s.n. = sul de lemn, mare.
 ŞAITĂU, *şaitavă*, s.n. = presă.
 ŞÁNURĂ s.f. sg. = fire de lînă toarsă, pregătite pentru ţesut.
 ŞPÉRLĂ s.f., în expr. *a se face tot şperlă* = a se nimici, a se distruge; *ştreampuri*.

ŞTERŢ, *şterfuri*, s.n. = obiect de lemn cu care se bate laptele pentru a se face unt.
 ŞTIAP, *ştiapuri*, s.n. = bucată de lemn, scurtătură.
 ŞTRÉAMPURI s.n. pl. = şperlă.
 ŞÚŞTAV,-Ă, adj. = (despre oi) care-şi pierde lînă din cauza slăbiciunii.
 TĂRŞÁG, *tărşaguri*, s.n. = vorbă lungă, taifas.
 TEARĂ s.f. sg. = totalitatea firelor întinse în războiul de ţesut; urzeală.
 TRÍNDÓS, -OÁSĂ, adj. ≅ leneş, trîndav.
 ŢÚSLĂ, *ţuşle*, s.f. = lichid care apare cînd se fierb poamele pentru ţuică.
 VÉCÁR, *vecăre*, s.n. = ceas deşteptător.

ZAHARIA SÎNGEORZAN

RAIONUL TURDA

Sălice

Comuna Ciurila, satul Sălicea

ÁBOR subst. = closet.
 AFLÍSTUCÁ, *aflîstúc*, vb. I tranz. = (despre prune) a turti, a strivi astfel încît să iasă simburile.
 AJÁG subst. = pămînt (lutoş) cu care se lipeşte vetrele.
 ALTÁN adv., în expr. *a trece altan* = a fi considerat, a trece drept...: *trece altan deştept*.
 ARÉT subst., în expr. *a se face de aret* = a se face de ris, de ruşine, a ajunge să fie arătat cu degetul.
 ASTELÚŞ, *asteluşi*, s.m. = timplar.
 BENDÉU, *bendeuri*, s.n. = burtă, pintece.
 BERTÍŢĂ, *bertiţe*, s.f. = salbă, şirag de mărgelă aplicat la pălăria ţaranului.
 BORJOÁCĂ, *borjoace*, s.f. = fişie (nefolositoare); „zdreanţă“ de blană.

BUMBÚSCĂ, *bumbuşte*, s.f. = numele unei plante „de cîmp“ cu tulpina cleioasă, cu flori roşii avînd petalele foarte crestate.
 BÚRDA subst., în expr. *a se da de-a burda* = a se da peste cap, a se da tumba.
 BURDÚŞ, *burduşe*, s.n. = stomac (de vită).
 CAFCÍNE, *căfcîni*, s.m. = căpcăun.
 CALBÓJ, *calboji*, s.m. = caltaboş.
 CARMANZÍU, -ÍE, adj. = care are o anumită nuanţă de roşu; roşu aprins.
 CATRÉŢ, *catrefă*, s.n. = coteţ (pentru păsări).
 CEALHÁU, *cealhăi*, s.m. = escroc.
 CENUŞÉR, *cenuşere*, s.n. = pinză în care se pune cenuşa pentru făcut leşie.
 CHEBZÁTE subst., în loc. adv. *în chebzate* = în galop.
 CÍNCOTE subst., în expr. *a sta pe cincote* = a sta la îndoială, a ezita.

- CIOLOÁGĂ, *cioloage*, s.f. = săniuță.
- CIOLOGÚŞ, *ciologuşuri*, s.n. = loc (înclinat) pentru săniuş; derdeluş.
- CIONC, -oÁNCĂ, adj. = căruia îi lipseşte o mină, un corn etc.
- CIR subst. = făină amestecată cu apă care serveşte la lipit; pap.
- CIRIFLEÁCĂ s.f. sg. = noroi subţire, apătos.
- CIRÍP, *cirípuri*, s.n. = olan, ţiglă.
- CIÚCĂ s.f. sg. = semn (folosit ca indicator).
- CIUCIULÁŞI s.m. pl. = (bot.) specie de bureţi de culoare galbenă.
- CIUF, *ciufi*, s.m. = om de nimic; secătură.
- CÍRCOVÍ, *círcovesc*, vb. IV tranz. = a biigui, a bolborosi, a murmura.
- CLANÉŢĂ, *clanete*, s.f. = clarinet.
- COCOŞÍ, pers. 3 sg. *cocoşeşte*, vb. IV tranz. = (despre cocoşi) a fecunda o găină; a călca.
- CUŢIROÁIE, *cuŢiroaie*, s.f. = (bot.) stinjenel (*Iris germanica*).
- DÁBILĂ, *dabile*, s.f. = om mare şi prost.
- DEADÓREA adv. = altă dată, cu alt prilej.
- DESCÍNTÁ, *descínt*, vb. I intrans. = a chiui, a spune chiuturi (la joc).
- DOLGOZÍ, *dolgozăsc*, vb. IV intrans. şi tranz. = a lucra intens.
- DRÁZNI, *dráznesc*, vb. IV intrans. = a strănută.
- FEREDÉU s.n. = izvor (cu apă rece şi limpede).
- FÚICAŞ, -Ă, adj. = (despre oameni) smintit, ăcnit, zănatic, apucat.
- FURDULÁŞ subst. = unitate (convenţională) de măsură a suprafeţelor, egală cu a treia parte dintr-un teren arabil (semănat sau lăsat ca imaş).
- GURDÚNĂ, *gurdune*, s.f. = contrabas.
- HALARÍPU subst., în expr. *a bate halarípu* = a se da peste cap, tumba (cu miinile întinse).
- HARC, *harcuri*, s.n. = arcuş.
- HÁITÁŞ, *háitaşi*, s.m. = paznic de cîmp sau de pădure.
- HÁRMÁSÍ pers. 3 sg. *hármăsăşte* vb. IV tranz. = (despre armăsari) a fecunda o iapă.
- HEBERÉU adv., în expr. *a umbla hebereu* = a umbla singur, de capul lui, hai-hui.
- HÍABA adv. = degeaba; var. *i a b a*.
- HÍRIŞ, -Ă, adj. = (despre oameni) cu faimă proastă.
- HOHÉR, *hoheri*, s.m. = om hoţ sau bătăuş.
- HOLÚMB subst. = grămadă de pietriş (pentru pietruitul drumului).
- IÁBA adv. v. *h i a b a*.
- IBDÍ, pers. 3 sg. *ibdeşte*, vb. IV intrans. = a-i folosi, a-i prii (o mîncare, un leac).
- IESTÍMB adv. v. *iestím*.
- IESTÍMP adv. = anul acestuia var. *iestím b*.
- ÍNCIOTÁ, pers. 3 sg. *íncioi. ză*, vb. I refl. = (despre ciini) a se împreună, a se căţeli.
- ÍNCROJNÁT, -Ă, adj. = (despre oameni) care este îmbrăcat excesiv de gros, (prea) înfofolit.
- JÉMBLECAŞ subst. = griş.
- JIJICÁN, *jijicani*, s.m. = flăcău din alt sat, venit ca oaspete la horă.
- JÍ BĂ s.f. sg. = gură strimbă.
- JOÍ, *joiesc*, vb. IV tranz. = a învinge (pe cineva, o dificultate etc.).
- MÁGULÍCE s.f. = măgură mică.
- MÁRGUTÍU, *mărgutie*, s.n. = portocală.
- MOI subst., în expr. *a băga de-a moiu* = a muia.
- NÁFRĂLÁU, *năfvălaie*, s.n. = şal.
- NORÓNCI s.f. pl. = portocale, naramze.
- OPÁCÍ, *opăcesc*, vb. IV tranz. = a potoli, a calma, a împăca.
- PÁPĂRÁNJINĂ s.f. = numele unei plante erbacee, „cu miros plăcut“.
- PÁZÍ, *păzesc*, vb. IV tranz. = a face mîncare, a găti.
- PIRŢIGÚŞĂ, *pirŢiguşe*, s.f. = maţ uscat de porc, fript pentru a fi consumat.
- PONÓSLU subst. = reproş; reclamaţie.
- RÁTUTĂ, *ratute*, s.f. = jumări de ouă.
- SÁBĂCIÁG, *săbăciaguri*, s.n. = concediu, permisie acordată ostaşilor în termen.
- SÁRSÁMURI s.n. pl. = tot felul de unelte (auxiliare) de pe lîngă gospodăria rurală.
- SÍR subst. = palton de postav alb, „croială ungurească“.
- SORLÍŢĂ, *sorlîfe*, s.f. = tulpina măcrişului.
- ŞODOMÁN, -Ă, adj. = nostim; poznaş.

- ȘOMFĂU subst. = lemn de care sînt legate „funiile ce duc căruța“.
- ȘPIR subst. = spirt.
- ȘUI subst. = numele unei boli; (probabil) astmă: *mîncă-te-ar șuiu*.
- ȘULNÉTIC, -Ă, adj. = smintit, țicnit, nebun.
- TARÉT subst. = regiune, ținut: *e din taretu ăsta*.
- TĂROSTE s.m. = flăcău care conduce nunta țărănească în calitate de staroste sau vornicel.
- TECHERGHÉU, *techerghéi*, s.m. = om fără căpătii, haimana.
- ȚIȘTAȘ, -Ă, adj. = curat.
- ȚRIȘTE s.f., în expr. *în tristețea cuiva* = în ciuda sau pe seama cuiva: *a spune ceva în tristețea lui Ion*.
- TROĂSCĂ, *troăște*, s.f. = clopot crăpat, care sună neplăcut, dogit.
- ȚIFRĂȘ, -Ă, adj. = mîndru, fercheș, semeț.
- ȚIGHILEAN, *fighileni*, s.m. = (ornit.) sticlete.
- ȚIFRĂ s.f. = lut care servește la lipitul vetrei.
- UCINĂȘ s.n., (în construcția) *bată-te ucinașele!* = bată-te norocul! să fii fericit.
- URECHIUȘĂ, *wrechiușe*, s.f. = (mai ales la pl.) tăiței (de forma unei urechi).
- URİÓC, *wrioci*, s.m. = cinepă sau lînă cu firul scurt.
- URJINĂT*, -Ă, adj. = (despre oameni) afurisit, al dracului; îndărătnic.
- UȚUȚUȘ, *uțuțușe*, s.n. = leagăn (atîrnat pe funii, pentru balansat).
- VÉGZEȘ s.n. = testament.
- VÉLTER, *velteri*, s.m. = felcer.
- VIZÍPCĂ, *vizipce*, s.f. = bluză femeiască.
- VOLOȘMÁN, -Ă, adj., s.m. și f. = dușman (de moarte, înrăit).
- ZĂPSÍ, *zăpsesc*, vb. IV tranz. = a vedea (ceva) cu greutate, a zări abia (ceva).
- ZMIDÁI, *zmidaiuri*, s.n. = loc (dintr-o pădure) cu tufișuri dese, greu de străbătut.
- ZUBĂN, *zubane*, s.n. = zăbun.
- VASILE FENEȘAN și MIRCEA SECHE

Comuna Săvădisla, satul Stolna

- ACĂCIURÁ, *acăciur*, vb. I refl. = a se cățăra.
- ACOÁLE adv. = pe aici, pe aproape.
- AFLÁ, *áflu*, vb. I refl. = (despre soț și soție) a se înțelege (bine).
- AGHIÚNT, *aghiunți*, s.m. = (învechit) vicenotar comunal.
- AJÁG subst. = pămînt argilos, greu de lucrat: *n-ai ce face cu plugu în ajagu ăsta*.
- ALCHEZÍ, *alchezesc*, vb. IV tranz. = a comanda o lucrare și a achita un avans convențional; a tocmi (ceva).
- ALMÁR, *almare*, s.n. = etajeră pentru mîncare.
- ÁLTU adv. = niciodată, altă dată: *nu mai viu la voi altu*.
- AMEȚEÁLĂ, *amețeli*, s.f. = epilepsie.
- AMIÁZÁZA s.f. = mîncarea de la ora 12 din zi; prînz: *m-așteapt-omu cu amiazăza în pădure*.
- AMUGEÁN, *amugeni*, s.m. = locuitor din Munții Apuseni; moț.
- BANÉT, *banete*, s.n. = baionetă.
- BÓRZOȘ, -Ă, adj. = zbîrlit, cu părul vilvol.
- BUDÍU, *budie*, s.n. = putinică pentru păstrat brînza.
- BUTÁC, -Ă, adj. = 1. (despre ace sau cuie) cu virful tocit; 2. fig. (despre oameni) tont, nerod.
- CANDÉR, *candere*, s.n. = bidon pentru lapte.
- CATRÉȚ, *catrețe*, s.n. = coteț.
- CĂLĂTÚȘ, *călătuși*, s.m. = ghiont dat cuiva; pumn.
- CIOCÁN, *ciocane*, s.n. = (învechit) tirnăcop.
- CIRÍP, *ciripuri*, s.n. = țigla.
- CIUCALÉTE, *ciucaleți*, s.m. = burete galben (comestibil).
- CIUDÁT, -Ă, adj. = nervos, sensibil, iritabil.
- CLEÁMBĂ, *clembé*, s.f. = creangă.

- CLÉNICĂ, *clenici*, s.f. = clinică.
- CLONȚ, *clonfuri*, s.n. = moțul curcanului; creastă.
- CLOP, *cloape*, s.n. = abajur; f e d e u .
- CLOPOTÍ, *clopotesc*, vb. IV intrans. = a trage clopotul: *auzi ce frumos clopotește*.
- COĂȘĂ, *coașe*, s.f. = casă de bani.
- COCIOÁNE s.n. pl. = (învechit) piftie.
- COCÓȘ, *cocoși*, s.m. = cucui.
- COHĂLÍ, *cohălesc*, vb. IV tranz. = a găti, a prepara mâncare.
- COPÉRTĂ, *coperte*, s.f. = (învechit) plic.
- CORÁÍ, *córăi*, vb. IV tranz. = a croi (haine).
- CÓRHAZ, *corhaze*, s.n. = (învechit) spital.
- CORILÁBĂ, *corilabe*, s.f. = gulie.
- CORNÚȚ, *cornuțe*, s.n. = cornuleț.
- COSTĂLÍ, *costălesc*, vb. IV tranz. = a ține pe cineva în gazdă cu masă.
- COTÁ, *col*, vb. I refl. = a-și căuta de noroc; a-și ghici (cu cărțile sau cu ghiocul).
- COTĂTOÁRE, *colători*, s.f. = persoană care se ocupă cu precizarea viitorului; ghicitoare.
- COTRIHÁLIȚĂ, *cotrihalife*, s.f. = femeie cu purtări urite.
- CÚPĂ, *cupe*, s.f. = măsură de capacitate (pentru lapte) de 1—1/2 litri.
- CUPTORÍȘTE, *cuptoriști*, s.f. = cameră rezervată ca bucătărie de vară și în care se află și cuptorul pentru piine.
- DAMIJÓN, *damijoane*, s.n. = damigeană.
- DECÚNG, *decunguri*, s.n. = tranșee.
- DESCÍNTÁ, *descínt*, vb. I intrans. = a rosti strigături la horă.
- DESCÍNTEC, *descínțele*, s.n. = strigătură.
- DOG, *doguri*, s.n. = fund; cîrpător.
- DREVÁ, *drevez*, vb. I tranz. = a dărâci lina.
- DRÉVE s.f. pl. = darac.
- DUBÍ, *dubesc*, vb. IV tranz. = a zmulge (cinepa sau inul) din pămînt.
- DUIÓS, -OÁȘĂ, adj. = dornic (de ceva): *copiii își tare duioși după poame*.
- EMELÉT, *emelete*, s.n. = etaj.
- FEDÉU, *fedeuri*, s.n. = abajur; c l o p .
- FÉLDEȚ, *feldeți*, s.m. = măsură de capacitate (pentru băuturi spirtoase) de 1/2 deciltri.
- FLINTÍC, *flinticuri*, s.n. = colț la basma sau la broboadă.
- FLIÓRÇOȘ, -Ă, adj. = flecar, palavragiu.
- FLOÁȘTĂR, *floaștăre*, s.n. = leucoplast.
- FLUIÉRĂ, *fluiere*, s.f. = fluier.
- FÓDORĂ, *fodore*, s.f. = volănaș (la haie femeiești); (învechit) g a r n e l .
- FOLT, *folturi*, s.n. = postată.
- GALÍȚCĂ, *galiște*, s.f. = colivie.
- GĂRDINĂ, *gardini*, s.f. = împrejmuire de scinduri în jurul unei fintini, de la pămînt în sus; ghizd.
- GARNÉL, *garnele*, s.n. = (învechit) volănaș; f o d o r ă .
- GOLĂȘ adj., (în construcția) *grîu golaș* = grîu rezistent la frig, cultivat în regiunile muntoase.
- GOMBÓȚ, *gomboți*, s.m. = gălușcă cu prune.
- GURDÚNÁ, *gurdune*, s.f. = contrabas.
- GURDUNÚȘ, *gurdunuși*, s.m. = persoană care cîntă la contrabas.
- HÁLDURI subst. pl. = cînepă mare, de toamnă, cultivată pentru sămînță.
- HÓBODĂ, *hobode*, s.f. = vâlul miresei.
- HORDÁU, *hordauă*, s.n. = butoi.
- ÎNCÁLTÁME s.f. = (cu sens colectiv) încălțăminte (de orice fel).
- ÎNCORDÁ, pers. 3 sg. *încordează*, vb. I refl. = (despre un car încărcat cu fin sau cu bucate) a se răsturna.
- ÎNHÍÍ, *înhii*, vb. IV refl. = 1. a se îmbolnăvi de hernie; 2. (despre o casă) a se răsturna.
- ÎNHÍÁLĂ s.f. = 1. hernie; 2. prăbușire, răsturnare.
- ÎNJITÁ, *injit*, vb. I tranz. = a ațîța, a învrăjbi.
- ÎNJITÁRE, *injitări*, s.f. = ațîțare, discordie, învrăjpire.
- JĂB, *jăbe*, s.n. = buzunar.
- JIJICÁN, *jijicani*, s.m. = denumire dată unui flăcău care merge la horă (să joace) într-un sat vecin.
- LÁITÁN, *lailăne*, s.n. = vas în care curge țuica după distilare.
- LĂDUȚÍE, *lăduții*, s.f. = (învechit) sertar; p u i u c .

- LĂPTÓS, -oásă, adj. = căruia îi place mult laptele.
- LEĂȘCĂ, *lește*, s.f. = prăjină pregătită special pentru culesul fructelor.
- LIPIU, *lipie*, s.n. = plăcintă cu mere (coaptă în cuptor).
- LOMPĂU, *lompăuri*, s.n. = felinar cu care sînt prevăzute căruțele la drum de noapte.
- LÓTRU, *loatră*, adj. = harnic, energic.
- LÚHĂRĂ s.f. = trifoi.
- MĂMĂLIGÓI, *mămligoaie*, s.n. = făcăleț.
- MISĂRĂȘ, *misarăși*, s.m. = măcelar.
- MISÉRNITĂ, *misernițe*, s.f. = măcelărie.
- MINTUCÍ, pers. 3 sg. *mintucă*, vb. IV refl. = (despre fructe) a se zdrobi, a se terciui.
- MINTUCÍR, -ă, adj. = (despre fructe) zdrobit terciuit.
- MOLÍ, pers. 3 sg. *molește*, vb. IV tranz. = (despre o apă curgătoare inundabilă) a înnoi un teren (un fînaș sau un loc cultivat) în urma inundației.
- MOLICĂU, *molicăi*, s.m. = om moliu și leneș.
- MÓSCOȘ, -ă, adj. = murdar, jegos.
- MURGULÍ, *murgulesc*, vb. IV refl. = a-și scrînti o mîină, un picior.
- NĂCREĂLĂ, *năcreli*, s.f. = oțet, borș sau alt lichid cu care se acrește o mîncare.
- NĂCRÍ, *năcresc*, vb. IV tranz. = a acri o mîncare.
- NĂVÍSCĂ, *năvîști*, s.f. = nevăstuică (*Mustela nivalis*).
- OCHI s.m. pl. = ochelari.
- PICĂTÚRĂ s.f. sg. = fruct căzut din pom, fără să fie scuturat.
- PICÍOCĂ, *picioci*, s.f. = cartof.
- PIELJOÁCĂ, *pieljoace*, s.f. = piele de pe carnea de vită (tăiată).
- PINGULÍ, *pingulesc*, vb. IV tranz. = a fura, a prăda.
- PIŢIGĂ, *pițig*, vb. I tranz. = a pișca pe cineva.
- PLÍNGÓCE s.m. = (depreciativ) copil plîngăcios.
- PLÓIER, *ploiere*, s.n. = umbrelă.
- POJÁR, *pojare*, s.n. = incendiu.
- POMÓCI, *pomoace* și *pomociuri*, s.n. = pămățuf (pentru bărbierit).
- POREGLÍ, *poreglesc*, vb. IV tranz. = a porecli.
- PORÍGLĂ, *porigle*, s.f. = poreclă.
- PORODÍCĂ, *porodici*, s.f. = 1. pătlăgea roșie; 2. bulion.
- POTOLÁȘ, *potolașuri*, s.n. = completare, adaus: *ț-o-i mai da o fîră de potolaș să fii mulțămît.*
- POTOLÍ, *potolesc*, vb. IV tranz. = a adăuga în plus (peste cantitatea măsurată, sau cîntărită).
- PRÉZLI subst. = pesmet.
- PRIMÁȘ, *primași*, s.m. = muzicant, dintr-un taraf, care cîntă cu vioara.
- PRUBĂLÍ, *prubălesc*, vb. IV tranz. = a încerca ceva, a proba; a experimenta.
- PRUBĂLEĂLĂ, *prubăleli*, s.f. = încercare, probă.
- PUI, *pui*, s.m. = 1. vițel de bivoliță; 2. bomboană; 3. porumb rupt cu scopul de a rări porumbiștea (prea deasă).
- PUIÚC, *puiucuri*, s.n. = sertar, pupitru; lăduție.¹
- RÁTOTĂ, *ratole*, s.f. = papară.
- RĂCITÓR, *răcitoare*, s.m. = dispozitiv metalic pentru distilare; alambic.
- RĂGHÍRĂ, *răghite*, s.f. = ridiche.
- RUCULÍ, *ruculesc*, vb. IV tranz. = a înrola în armată pe tineri; a! încorpora.
- SĂBĂCEĂG, *săbăceaguvi*, s.n. = concediu militar.
- SÁPUNÉLE s.f. pl. = clăbuci.
- SIGURÁT adv. = sigur, cu siguranță.
- SÍNTĂ, *sîntez*, vb. I intranz. = a fi recrutat.
- SÍNTÁRE, *sîntări*, s.f. = recrutare: *ficiorii pleacă mîne la sîntare.*
- SOROZÁȘ, *sorozașe*, s.n. = (învechit) recrutare.
- SPÉMĂ s.f. sg. = fir de ață pentru cusut.
- STELĂJ, *stelaje*, s.n. = etajeră pentru vase.
- STUPÚȘ, *stupușuri*, s.n. = dop.
- SÚCĂ s.f. sg. = nărav, apucătură; viciu.
- ȘCĂTÚIE, *șcăltui*, s.f. = cutie de chibrituri.
- ȘÓDĂR subst. = prundiș, pietriș.
- ȘOHÁN adv. = niciodată: *nu-ți mai deschizi ușa șohan.*
- ȘOȘ, *șoși*, s.m. = par pentru gard.
- ȘPITĂI, *șpitauri*, s.n. = spital.

- ȘTEAMP, *ștempi*, s.m. = par mai subțire.
 ȘUSTĂR, *șustări*, s.m. = pantofar.
 TĂLIGĂR, *tăligari*, s.m. = om care trage
tăliga.
 TĂLIGĂ, *tăligi*, s.f. = curuță (de piață) cu
 două roate, trasă de om.
 TIÉR, *tiere*, s.n. = farfurie.
 TROĂNGĂ, *troange*, s.f. = clopot mare de
 tinichea, purtat de vite sau de oi.
 ȚIȚ interj. = strigăt repetat cu care se
 cheamă pisica.
 ȚÎNGĂLĂU, *țîngalăuă*, s.n. = clopoțel purtat
 mai ales de cai.
 ȚÎNGĂLÍ, pers. 3 sg. *țîngălește*, vb. IV intranz,
 = (despre țîngalău) a suna, a clincăni.
- ȚOP, *țopi*, s.m. = moț ciubărar.
 UJÓRĂ s.f. sg. = camătă.
 URECHIÚȘĂ, *urechiușe*, s.f. = 1. (la pl.) uscă-
 țele (de aluat); 2. urechelniță.
 VENDEGLĂU, *vendeglauă*, s.n. = birt, restau-
 rant.
 VÍLOM, *viloame*, s.n. = bec (electric).
 VÍREȘ, *vireși*, s.m. = cîrnat făcut cu sînge,
 sîngerete.
 VIZITÍC, *vizitícuri*, s.n. = cișmea.
 ZĂPOR subst. = pojar.
 ZĂMÓS, -OĂSĂ, adj. = căruia îi place supă.

TRAIAN CUCU

REGIUNEA CRIȘANA

RAIONUL INEU

Comuna Șicula

- ALITĂU, *alitiie*, s.n. = capacul cuptorului.
BICĂU subst. = borceag.
BÎTELE s.f. pl. = bețe de chibrituri.
BRÎNCĂ, *brînci*, s.f. = mină.
BRÎNCĂLÍ, *brîncălese*, vb. IV intrans. = a da mîna cu cineva.
BRUȘ, *bruși*, s.m. = bulgăre de pămînt.
BRUȘULÍ, *brușuluiesc*, vb. IV tranz. = a sparge brușii.
BUDĂC, *budace*, s.n. = tirnăcop.
BÚIEC, -ă, adj. = (despre copii) zvăpăiat, neastîmpărat.
CĂISÍN, *căisîni*, s.m. = cais.
CĂISÍNĂ, *căisîne*, s.f. = caisă.
CHÉFE s.f. = perie de haine sau de ghete.
CHEFELÍ, *chefelesc*, vb. IV tranz. = a peria.
CHEFELÍT, -ă, adj. = periat.
CIRÍPĂ, *ciripe*, s.f. = țigla.
COROBÉȚE s.f. pl. = fructe.
COTREĂNC, *cotrenci*, s.m. = parte a plantei (mai ales de porumb și de floarea soarelui) care, după tăiere, rămîne în pămînt.
CORUȚ, *cotuțuri*, s.n. = batistă.
CUȘTULÍ, *cuștulesc*, vb. IV tranz. = a gusta.
DOĂSCĂ, *doaste* și *doști*, s.f. = înveliș al unei cărți sau al unui caiet; copertă.
DRÉVE s.f. pl. = coji de semințe rămase după presarea acestora.
DRUGĂLÍ s.m. pl. = deșeuri rămase după pieptănatul fuiorului de cînepă.
ÈLȘU 1. adj. m. = (despre cereale) de cea mai bună calitate: *grîu elșu*; 2. num. = prima zi a fiecărei luni: *la elșu primim banii*.
FĂITĂ s.f. sg. = rasă: *am animale de faită bună*.
FÍNGE, *finți*, s.f. = cană.
FIÓC, *fiouce*, s.n. = sertar.
FIRĂNG, *firanguri*, s.n. = perdea.
GHERM, *ghermuri*, s.n. = dispozitiv cu ajutorul căruia se scoate apă din fîntînă; cumpănă.
GÍRTEÁN, *gîrteanuri*, s.n. = esofag.
GÓȘTI s.m. pl. = oaspeți.
HÁLE s.f. pl. = păsări de curte; var. h o a r ä.
HERTELEÁN adv. = repede: *umblă hertelean!*
HOĂRĂ s.f. v. h a l e.
HOGÍ, *hogesc*, vb. IV intrans. = a striga: *hogește la mine-n urechi de mă surzăște*.
HOLÚMB, *holumburi*, s.n. = ridicătură de pămînt care desparte un teren de altul.
ÎNCROȘNĂT, -ă, adj. = îmbrăcat gros.
ÎNDĂLUÍ, *îndăalui*, vb. IV refl. = a se apuca de ceva: *mă îndălui la secerat*.
ÎNDĂLUÍT, -ă, adj. = început.
LEPETÍ, pers. 3 sg. *lepetește*, vb. IV intrans. = a vorbi mult și fără rost: *ce tot lepetești atîta?*
LEPETÍȚĂ, *lepetițe*, s.f. = femeie care vorbește mult și fără rost.
MEREUȘUȚ adv. = încetișor: *mere mereușuț*.

- MÚTĂR, *mutăre*, s.n. = piuliță.
 ÓCOȘ, -Ă, adj. = vorbăreț.
 OCOȘĂG subst. = discuție inutilă, vorbe: *nu-mai de ocoșag ești oun.*
 OCOȘÍ, *ocoșesc*, vb. IV refl. și tranz. = a (se) sfădi.
 PEC, *pecuri*, s.n. = (mai ales la sg.) brutărie.
 PELÉG, -Ă, adj. = chel.
 PICLĂZĂU, *piclăzaie*, s.n. = fier de călcat.
 PICLAZÍ, *piclăzesc*, vb. IV tranz. = a călca.
 PICLĂZÍT, -Ă, adj. = călcat.
 POGÁN, -Ă, adj. = 1. harnic: *om pogan*; 2. (adverbial) repede: *unde fugi așa pogan.*
 PUMNÁR, *pumnari*, s.m. = partea de jos a îmneei unei cămăși; manșetă.
 PUP, *pupi*, s.m. = claie de strujeni.
 RÁPTĂ s.f. sg. = porție: *și-a primit rapta de mîncare.*
 RÍPĂ, *ripe*, s.f. = sfeclă.
 STROLINCHÉT, -Ă, adj. = (despre copii) ne-bunatic, neastîmpărat.
 ȘÁNĂ, *șene*, s.f. = verișoară.
 ȘCĂTÚLĂ, *șcătule*, s.f. = cutie mică, făcută din carton sau din tablă.
 ȘÍNIC, *șinice*, s.n. = unitate de măsură de capacitate, pentru cereale.
 ȘLOG subst. sg. = apoplexie.
 ȘOALĂ, *șoale* s.f. = cană.
 ȘOLOMÁDIE, (rar) *șolomădii*, s.f. = porumb de nutreț.
 ȘOLOMÁN adj. m. = (și substantivat) bun de glume.
 ȘOLOMÁNIE, *șolománii*, s.f. = glumă.
 ȘPONDIE, *șpondii*, s.f. = burete.
 ȘPONÉRT, *șponerțe*, s.n. = sobă.
 ȘTOROLÍ, *șporolesc*, vb. IV tranz. = a economisi.
 ȘTRÁFĂ, *ștrafe*, s.f. = papuc de casă.
 ȘURLÚÍ, *șurluiesc*, vb. IV tranz. = a spăla tacîmurile cu nisip.
 ȘUSTĂR, *șustări*, s.m. = cismar.
 TÁRHÁTI, *tărhălesc*, vb. IV refl. = a se strădui, a face un efort, a se forța: *mă tărhălesc cu sacul ăsta.*
 TOLTÍȘ s.n. = drum de țară, pietruit.
 TÓRI s.m. pl. = cocenii care rămîn după ce au mîncat oile.
 TÓZLĂ, *țozle*, s.f. = portțigaret.
 UȘĂG, *ușaguri*, s.n. = ziar.
 VÍCĂ, *vici*, s.f. = unitate de măsură pentru capacitatea egală cu 30 de litri.
 ZDUPÚȘ, *zdupușuri*, s.n. = dop.

IOAN CODĂU

RAIONUL SALONTA

Comuna Cirișu-Negru

- AGHÉȘ subst., (în construcție) *agheș de ploaie* = ploaie deasă.
 ALTÁL adv. = dincolo, vizavi: *altal e o casă faină.*
 AMUCÁRE pron. = careva, cineva: *o zis amucăre că-i rău beteag.*
 AMUCÉ pron. = ceva, oarece: *mi-o spus amuce, dar am uitat.*
 AMUCÍNE pron. = cineva.
 AMUCÍND adv. = (indică un timp nu prea îndepărtat) cîndva, oarecînd: *o vînit amucînd la noi.*
 AMUCÍT adv. = cîtva: *mi-o dat amucît pe vacă, dar nu o am vîndut.*

- AMUCUM adv. = cumva, într-un fel oarecare :
s-o lovit amucum, de și-o rupt brînca.
- AMUINDE adv. = undeva, într-un loc oarecare :
o zis că mere amuinde la lucru.
- ANDĂLUI, *andălui și andăluiesc*, vb. IV intrans.
și refl. = a (se) porni din loc : *să nu pici
din car când andăluie boii ; când m-am andă-
luit d-acasă încă nu răsărise soarele.*
- APROSTU adv. = în zadar, degeaba : *o mărș
aprostu pîn-acolo.*
- AZDÎNCĂ, *azdînc*, vb. I tranz. și refl. = a (se)
arunca, a (se) avînta.
- BATALĂUĂ s.n. pl. = instrumentele cu care
se bate coasa.
- BĂNUI, *bănuși și bănuiesc*, vb. IV refl. = 1. a
regreta : *mă-am pierdut pița și tare-mi bănuși
după ea ; 2. a avea milă, a compătimi :
îmi bănuși de pruncu-aista că n-are mamă,
săracu.*
- BĂTELĂ, *bătelez*, vb. I intrans. = a pâlăvrăgi,
a vorbi fără rost.
- BELCI, *belciuri*, s.n. = leagăn pentru copii
mici.
- BIRI interj. = (adesea repetat) strigăt cu care
se cheamă giștele.
- BORHĂLI, *borhălesc*, vb. IV intrans. = a co-
trobăi, a scotoci : *tătă noaptea tăt o borhă-
lit amucine aici la vecini.*
- BREBUCĂ, *brebuci*, s.f. = minie, furie, necaz :
*amu nu poți vorovi nimică cu el că-i cu
brebucă.*
- CĂIERĂ, *caier și căierez*, vb. I = 1. refl.
a (se) tîngui, a (se) văicări ; 2. tranz.
a compătimi.
- CĂIMĂCEĂLĂ, *căimăceli*, s.f. = amețeală, ză-
păceală.
- CĂIMĂCĂ, *căimăcesc*, vb. IV refl. = a se tul-
bura, a se zăpăci.
- CĂLCĂI, *călcăie*, s.n. = (învechit) clăie formată
din 14—15 snopi de grîu așezați în formă
de cruce.
- CĂSOAIE, *căsoi*, s.f. = (învechit) primărie.
- CĂȚ interj. = strigăt cu care se alungă
pisica.
- CĚLU interj. = (adesea repetat) sigăt cu
care se cheamă purceii.
- CHÉFE, *chefe*, s.f. = perie.
- CHERHELÉIE, *cherchelei*, s.f. = clanță la ușă.
- CHIC, *chicuri*, s.n. = doniță întrebuințată (mai
ales) pentru păstrarea ouălor și a făinei
în bucătărie.
- CHÍMAN, -Ă, adj. = nemișcat ; c r e a m ă n ;
(adverbial) *stă chiman.*
- CHÍRI conj. = (în corelație cu sine însuși)
fie : *chiri el, chiri frate-so, tăt una-i.*
- CHIȘITURĂ, *chișituri*, s.f. = ceea ce rămîne
pe cîmp după ce s-au cosit păioasele.
- CIO interj. = (adesea repetat) strigăt cu care
se cheamă porcii.
- CIÓNC, *cioncuri*, s.n. = parte în formă de
ogivă de la capătul acoperișului caselor
țărănești.
- CIOTRICĂLI, *ciotricălesc*, vb. IV intrans. = a
trebălui, a roboti : *astăzi numa am ciotricălit
p-aci pe lîngă casă.*
- CIOZMOLÍ, *ciozmolesc*, vb. IV = 1. refl. a
se murdări ; 2. tranz. a batjocori pe
cineva, a certa rău.
- CIRÍPĂ, *ciripi*, s.f. = țigla.
- COBÍRLĂU, *cobírlăuă*, adj. = (mai ales despre
ciini) care scotocește peste tot ; *fi tare
cobírlău cîinele aista.*
- COCOTOÁRE, *cocotori*, s.f. = oglindă.
- CONHÁZ s.n. sg. = merinde pentru drum.
- COPTORÍȘTE, *coptoriști*, s.f. = casă mai mică
în care se locuiește vara și în care se găsește,
de obicei, și cuptorul pentru copt piinea ;
var. c u p t o r i ș t e.
- CORHĂLI, *corhălesc*, vb. IV tranz. = a cheltui
fără rost, a risipi banii.
- CÓTRĂ, *cotre*, s.f. = despărțitură într-un po-
rumbur.
- COTRÓV, *cotroave și cotrovuri*, s.n. = culcuș
pe care și-l face cîinele în paie.
- CREĂMÁN, -Ă, adj. = neclintit, nemișcat ; c h i -
m a n : *ce stai acoloa așa creamăn ?*
- CRÚCE, *cruci*, s.f. = clăie de grîu formată
din 18—20 de snopi așezați în formă de
cruce.
- CUPTORÍȘTE, *cuptoriști*, s.f. v. c o p t o r i ș t e.
- DÁHOI adv., în expr. *dahoi nu* = cum să nu ;
var. d e h o i.

- DĂRĂBURÍ, *dărăburesc*, vb. IV refl. = a vorbi repede, furios, fără rind.
- DÉHOI adv. v. d a h o i.
- DELÓC adv. = îndată, imediat: *așteaptă-mă că viu deloc*.
- DERMELÍ, *dermelesc*, vb. IV tranz. = a merita: *ai dermeli să-ți trag o bătaie*.
- DOÁLMĂ, *doalme*, s.f. = ridicătură de pământ făcută pe malul unei ape pentru a apăra terenul împotriva inundațiilor.
- DUBÍ, *dubesc*, vb. IV = 1. tranz. a tăbăci; 2. refl. (despre plante) a se ofili.
- DÚGHIU subst., în expr. *pute ca dughiu* = miroase foarte urît
- DUHĂNIȘ, *duhăniși*, s.m. = fumător.
- DULÉU, *duleauă*, s.n. = drum de cîmp, nepietruit, pe care merg carele.
- DURGĂLU, *durgalauă*, s.n. = tăvălug.
- DURGĂLI, *durgălesc*, vb. IV = 1. tranz. a tăvălugi pămîntul; 2. refl. a se rostogoli.
- DURIȘC, *duriște*, s.n. = loc în care se dau copii pe gheață.
- DURIȘCĂ, *durișc*, vb. I = 1. tranz. a trage pe cineva pe gheață; 2. intranz. și refl. a se da pe gheață, a aluneca, a patina.
- FÁNDRĂ s.f. sg., în expr. *a face fandră cu banii* = a risipi banii, a cheltui fără rost.
- FETÁN, *fetani*, s.m. = arbore tinăr.
- FETĂNAȘ, *fetănași*, s.m. = diminutiv al lui *fetan*.
- FIJLEÁGĂ, *figlegi*, s.f. = fișie îngustă de pămînt.
- FITÍCĂ s.f. sg., în expr. *a duce cu fitica* = a ademini, a înșela.
- FLÓUTĂ, *floute*, s.f. = muzicuță.
- FOL, *foluri*, s.n. = obadă la roata carului.
- FRÍMBIE, *frimbii*, s.f. = șnur cu care își încing femeile șorțul sau rochia.
- GÁNCE, *gănci*, s.f. = rană mare.
- GĂTĂNIE s.f. sg., în expr. *pă gătănie* = pe terminate.
- GHÉRM s.n. v. g h i o l m.
- GHIÓLM, *ghiolmuri*, s.n. = cumpăna fîntinii; var. g h e r m.
- GÓȘTE subst., în expr. *a avea goște* = a avea oaspeți.
- GRUMĂZĂRÍȚĂ, *grumăzărițe*, s.f. = laț.
- HĂRĂPIȘ adv. = cu furie: *cînele bate hărăpiș cînd vin oameni străini*.
- HÍRE, *hiri*, s.f. = veste, știre: *i-o mărș hirea că-i om vâu*.
- HIRÍT, -ă, adj. = vestit, renumit.
- HÍRBÓICĂ, *hîrboici*, s.f. = oală mare de pămînt.
- HOȘCOCORĂ, *hoșcocorez*, vb. I refl. = a se răsti, a vorbi tare și cu furie.
- HOZLÁTE subst. pl. = clădirile dintr-o gospodărie.
- HÚȚĂ, *huțe*, s.f. = casă sărăcicioasă, colibă.
- ÍDA adv., în expr.: *ida că...* = nu-i așa că...: *ida că vii astăzi la noi?*
- IERBOÁIE, *ierboi*, s.f. = floarea soarelui.
- IERCĂZÍ, *iercăzesc*, vb. IV tranz. = a termina, a isprăvi.
- ÍSTINĂ adv., în expr. *a fi istină* = a fi sigur: *fi istină că nu mai vine*.
- ÍNCĂRUNȚĂ, *incărunț*, vb. I tranz. și refl. = a (se) plimba cu un vehicul.
- ÍNGÍNA. *ingîn*, vb. I refl. = a trăi în armonie cu cineva, a se înțelege: *fi om cu care nu te poți îngîna*.
- ÍNGÍNJÍ, *ingînjesc*, vb. IV tranz. și refl. = a (se) strîmba.
- ÍNTOLÓCĂ, *intolóc*, vb. I tranz. și refl. = a (se) căsători.
- ÍNVÁSCĂ, *invăsc*, vb. I tranz. = a înfășura, a înveli.
- JELUITÓRĂ, *jeluituri*, s.f. = așchie care cade cînd se lucrează cu rindeaua.
- JUP, *jupi*, s.m. = grămăjoară făcută din tulpini de porumb, floarea soarelui, trestie etc. care echivalează cu snopul de grfu.
- JÚRĂ, *jure*, s.f. = dungă lată de 20—25 cm. de obicei de culoare închisă (albastru, cenușiu), care se trage la baza pereților exteriori ai casei.
- JUTRÁI, *jutrairi*, s.n. = chin, necaz, amar: *mare jutrai o vînit pă casa lor*.
- LÓPTĂ, *lopte*, s.f. = 1. minge; 2. trîntă.

- MĂSÓR subst. sg. = (învechit, rar) sertarul mesei.
- MÎNCĂ, *mînc*, vb. I refl. = a face șicane, a glumi.
- MULȚĂMÍ, *mulfănesc*, vb. IV intrans. = a renunța la o slujbă.
- NIMOTÉNIE, *nimoteniei*, s.f. = rudă, rudenie.
- NOPSĂM subst. sg., în expr. *a se duce pe nopsam* = a merge la lucru cu ziua.
- NOPSĂMOȘ, *nopsamoși*, s.m. = lucrător plătit cu ziua.
- OCTR, -Ă, adj. = leit: *îi ocit frate-so*.
- PĂSOȘ adj. = cu pasul mare.
- PĂLPĂG, *pălpaguri*, s.n. = băț gros de dimensiunile unui par.
- PĂRDĂ prep. = lingă.
- PIS adj. m. = cîrn, cu nasul turtit: *îi pis dă nas*.
- POĂRĂ s.f. sg., în expr. *cal cu poară* = cal năraș.
- POĂȘOȘ, *poașoși*, s.m. = om vrednic, care se descurcă în orice împrejurare: *om poașoș ca el iese de oriunde*.
- PONIOĂVĂ, *ponioave*, s.f. = cearșaf mare, țesut din cînepă groasă, care se așterne pe jos la treieratul grîului.
- PÓPĂ, *popi*, s.m. = ultimul snop care se pune pe o claie.
- PORBICE s.f. pl. = spicele rămase pe miriște după seceratul grîului.
- POȘICĂLÍ, *poșicălesc*, vb. IV intrans. = a pierde timpul cu lucruri mărunte.
- PUP, *pupi*, s.m. = claie de coceni așezați pentru iarnă în formă de căpiță.
- PUȘICĂ, pers. 3 sg. *pușică*, vb. I intrans. = a țîșni.
- PUȘICĂT, -Ă, adj. = găurit: *oală pușicătă*.
- RĂCĂDÍ, *răcădesc*, vb. IV refl. = a-i veni cuiva rău.
- RĂCLUÍ, *răcluiesc*, vb. IV tranz. = a zidi în interior pereții unei fîntîni.
- SĂRĂ, *săr*, vb. I tranz. = a certa pe cineva, a adresa cuiva cuvinte jignitoare.
- STRÍJELĂ, *strijelez*, vb. I tranz. = a scrijela, a zgîrîia, a cresta.
- ȘIRĂLÍ, *șirălesc*, vb. IV tranz. = a prăși porumbul cu prășitoarea.
- ȘOLOMÁN adj.m. = (și substantivat) șugubăț, glumeț.
- ȘULDÉU, *șuldei*, s.m. = iepure tinăr; p. ext. purcel de 1—5 luni.
- TAG, *taguri*, s.n. = loc neted.
- TĂRE adj. = vreun, oarecare.
- TĂGĂȘÍ, *tăgășesc*, vb. IV tranz. = a face curățenie.
- TE interj. = (adesea repetat) strigăt cu care se alungă sau se cheamă cîinii.
- TIZĂLÍ, *tizălesc*, vb. IV intrans. = a face foc mare, punînd mereu lemne.
- TOLTÍȘ, *tolțișuri*, s.n. = drum de țară pietruit.
- TUTUNÁC, -Ă, adj. = prost.
- ȚÍȚ interj. = (adesea repetat) strigăt cu care se cheamă pisica.
- ȚÍLÍ, *țilesc*, vb. IV intrans. = 1. a ochi; 2. a nimeri.
- ȚÍNE, vb. III refl., în expr. *a-și ține de cineva* = a bănuî, a suspecta pe cineva.
- URLÍȘ, *urlișuri*, s.n. = șanțuleț.
- VIDÉRE s.f., în expr. *a venit pã videre* = a venit pentru scurt timp.
- ZBĂRLUNȚĂ, *zbărlunț*, vb. I v. z b ă r u n ț a.
- ZBĂRUNȚĂ, *zbărunț*, vb. I intrans. și refl. = a (se) atîrna de ceva, a (se) da huța; var. z b ă r l u n ț a.
- ZÍPICHICIT, -Ă, adj. = mic, sfrijit; var. zipicit.
- ZÍPICÍT, -Ă, adj. v. zipichicit.
- ZMÍNTĂ, *zminte*, s.f. = 1. defect: *vaca asta are oarece zmintă la picior*; 2. greșeală: *a scris fără nici o zmintă*.
- ZOCÍ, *zocesc*, vb. IV tranz. și refl. = 1. a (se) frămînta, a (se) zbate; 2. (despre plante) a (se) culca la pămînt: *tăt îi grîul zoci: dă ploi*.

GHEORGHE HAȘ

Comuna Holod

- ALCHEZÍ, pers. 3 sg. *alchezește*, vb. IV refl. = a se târgui, a se tocmi.
- ALIPÓT, *alipoturi*, s.n. = alinare
- ALIPÚÍ, *alipuiesc*, vb. IV refl. = a face un rost, a se aranja: *bine te-ai alipuit în casa cea nouă*.
- AMUÍNDE adv. = undeva: *Pare-mi mie că s-aude, Glasul badii p-amuinde*.
- ANDILÉTE adv. v. andirete.
- ANDIRÉTE adv. = în alt loc, în altă parte; var. andilete.
- ARCIÚG s.n. sg. = mînie: *arde oarece arcium în ei*.
- ARULÁU, *arulái*, s.m. = vînzător de țară, trădător.
- BAGRÍN, *bágrini*, s.m. = salcîm.
- BARŞÍN subst. sg. = catifea.
- BÁRTÁ, *bárți*, s.f. = margine lată a ferestrei (mai ales la casele vechi).
- BAUNÁ, pers. 3 sg. *báuná*, vb. I tranz. = (despre cîini) a urla.
- BÁLÁTRÚC, *bălătruci*, s.m. = piatră rotundă (cît pumnul).
- BENDÉU, *bendeauă*, s.n. = stomac, burtă.
- BERLÍJ, *berlijuri*, s.n. = căptușeală (la haine).
- BEŢÍE s.f. = epilepsie.
- BITIÉR, *bitieri*, s.m. = hoț, tilhar.
- BÍŢÁ, *bife*, s.f. = tulpină a unor plante agățătoare sau tîritoare, vrej.
- BIZTÁTI, *biztătesc*, vb. IV intranz. = a îndemna: *m-a biztătit să cumpăr vaca*.
- BOC, *bocuri*, s.n. = încuietore de lemn la ușa casei (mai ales la casele vechi de lemn).
- BOCIOLÉ, *bociolii*, s.f. = capsulă, măciulie; var. buciulie.
- BODÓRCÁ, *bodorci*, s.f. = trifoi: *după bodorcă se face bine grîul*.
- BOLD, *bolduri*, s.n. = prăvălie.
- BORBÍL, *borbili*, s.m. = frizer.
- BORZ, *borzi*, s.m. = viezure.
- BRĂDÍE, *brădii*, s.f. = vas de lemn pentru măsurat cereale.
- BRÍZGÁIÁ, pers. 3 sg. *brízgáie*, vb. I intranz. = a ploua mărunț, a cerne.
- BRUŞ, *bruși*, s.m. = bucată de mălai (atît cît se poate ține în mînă).
- BUCIULÉ, *buciulii*, s.f. v. bociolie.
- BUGHILÁRÁŞ, *bughîlavășuri*, s.n. = pungă de piele în care se păstrează banii mărunți.
- BUMB, *bumbi*, s.m. = strop: *bumb de rouă*.
- BUNGÁR, *bungari*, s.m. = insectă: *bungari primăvara ies la soare*.
- BUŞULÍ, -Ă, adj. = supărat, trist.
- CAMÍŞ, *camîse*, s.n. = țeava pipei.
- CANDALÁU, *candalauă*, s.n. = sobă de fier (cilindrică) folosită la încălzit; godin.
- CĂBÉL, *căbele*, s.n. = (învechit) măsură de capacitate pentru cereale, egală cu aproximativ patru vici.
- CĂPÚT, *căputuri*, s.n. = poartă: *Maica care m-o făcut Mă plînge seara-n căput*.
- CĂSĂŞIŢÁ, *căsășițe*, s.f. = fată care se pricepe la gospodărie.
- CHÉNDRE s.f. sg. = batjocură, ris.
- CHERĂTI, *cherătește*, vb. IV refl. = a apărea pe neașteptate, a se ivi.
- CHERCELÉIE, *cherchelei*, s.f. = (învechit) dispozitiv de lemn cu care se încuie ușa.
- CHERT, *cherturi*, s.n. = grădină.
- CHEŞCHENÉU, *cheșcheneauă*, s.n. = batistă.
- CHIC, *chicuri*, s.n. = vas de lemn în care se păstrează smîntînă, brînză ș.a.
- CHIDEÁRŢÁ, *chiderțe*, s.f. = chibrit.
- CHINEÁLĂ, *chineli*, s.f. = tihnă, odihnă.
- CHIŢINÉL adv. = foarte încet, tiptil.
- CIALÁU adj. m. = care amăgește, înșelător: *ochi cialái*.
- CIATÁRNĂ, *ciatárni*, s.f. = jgheab la streășină
- CIÓCI, *cioci*, s.m. = cocian de porumb cu boabe, știulete.
- CIONT, *cioante*, s.n. = os.

- CIÓȘ, *cioși*, s.m. = pîndar, paznic.
 CIRÎP, *ciripuri*, s.n. = (mai ales la pl.) țiglă.
 CISTOMÍ, *cistomesc*, vb. IV refl. = a se lovi, a se răni.
 CIUGÁIE, *ciugăi*, s.f. = vas format din coaja uscată a unui dovleac (folosit în gospodărie).
 CIUMPÁVI, pers. 3 sg. *ciumpăvește*, vb. IV intranz. = a șchiopăta.
 CIUP, *ciupi*, s.m. = ciucure, franj.
 CIUPÚȚ, *ciupuți*, s.m. = diminutiv al lui *ciup*.
 CIURGÁU, 'ciurgauă', s.n. = izvor, șipot.
 CLÁPÁCI, *clăpaci*, s.n. = ciocan.
 COCIOÁNE s.f. pl. = răcitură, piftii.
 COLDÚȘ, *colduși*, s.m. = cerșetor.
 COMINȚÁU, *comințauă*, s.n. = (învechit) plată în natură pentru argați.
 CORHÁZ, *corhazuri*, s.n. = spital.
 COSMIDEÁ, *cosmidauă*, s.f. = agrișă.
 COVÍRLÍ, *covírlesc*, vb. IV intranz. = a mesteca cu lingura (în mâncare).
 CUSTÁ vb. I refl. = (folosit numai la imperativ) a trăi; *Mai custă-mă doamne un an, Să pun mîna pe dușman*.
 CUȘTULÍ, *cuștulesc*, vb. IV tranz. = a gusta.
 DÁRÁLÁU, *dărălauă*, s.n. = rișniță.
 DÉGE, *degi*, s.f. = ciubăr.
 DINȚÁR, *dințari*, s.m. = parte a pipei care se ține în gură, între dinți.
 DOSODÍ, *dosodesc*, vb. IV tranz. și refl. = a (se) amări, a (se) mîhni: *Nimeni nu mă dosodească, Nu îi om să nu greșească*.
 DRÍMBOÁIE, *drimboi*, s.f. = drimbă.
 DUGÁU, *dugauă*, s.n. = dop.
 DULÉU, *duleauă*, s.n. = drum de hotar printre pămînturi.
 DURDOIÁT, -Ă, adj. = supărat, bosumflat.
 EMELETÍU, *emeletiu*, s.n. = etaj.
 FEDÉU, *fedeauă*, s.n. = capac.
 FELELÍ, *felelesc*, vb. IV tranz. și intranz. = a răspunde.
 FÉNE s.m. = naiba, dracul.
 FETÁN, *fetani*, s.m. = arbore înalt, cu co-roană mare.
 FÍNGE, *fingene*, s.f. = cană.
 FIÓC, *fiocuri*, s.n. = sertar: *fiocul mesii*.
 FIRÍ, *firtesc*, vb. IV tranz. = a descoase pe cineva, a iscodi.
 FIȘCURÁ, pers. 3 sg. *fișcură*, vb. I intranz. = a fluiera.
 FLÁNȚURÍ, *flănțuresc*, vb. IV tranz. = a distruge: *flănțurește rochia*.
 FLÁÚTĂ, *flăute*, s.f. = flaut.
 FÓDRĂ, *fodre*, s.f. = încrețitură, volan.
 FOLT, *folluri*, s.n. = 1. pată (pe un obiect); 2. petec.
 FOLTOZÍ, *foltozesc*, vb. IV tranz. = a peteci.
 FOTÁG, *fotaguri*, s.n. = vînt puternic, viscol.
 FÚGLĂ, *fugle*, s.f. = potfirniche.
 GÁDINĂ, *gadine*, s.f. = (mai ales la pl.) păsări de curte.
 GĂBĂNÁȘ, *găbănașuri*, s.n. = cămară în care se păstrează cereale.
 GHEAPLÁU, *ghepleauă*, s.n. = hăț: *căii se țin de ghepleauă*.
 GÍRLÍȚ, *gîrlîți*, s.m. = stejar de cîmpie.
 GOLÚMB, *golumburi*, s.n. = șiret, șnur: *pan-tofii se leagă cu golumb*.
 HAIÉU, *haiăuă*, s.n. = luntre: *pescarii umblă pe apă cu haieu*.
 HÁNGOȘ, -Ă, adj. = (despre oameni) care vor-bește mult și tare, zgomotos.
 HĂBĂDÍCURI s.n. pl. = lucruri fără valoare, nimicuri.
 HĂIBÁT, -Ă, adj. = (despre oameni) idiot, tîmpit, hăbăuc.
 HĂMÚCĂ s.f. sg. = nisip.
 HĂTÁLMÁȘ adv. = foarte puternic, tare; var. h o t ă l m a ș: *vîntul suflă hătălmaș*.
 HÍNTĂ, *hinți*, s.f. = scrînciob, leagăn.
 HÍR, *hiruri*, s.n. = știre, veste.
 HÍRTILEÁN adv. = repede, iute.
 HODRÍNCÁ, *hodrînc*, vb. I tranz. = a hurduca.
 HOTÁLMÁȘ adv. v. h ă t ă l m a ș.
 HÚNȚUT, -Ă, adj. = (mai ales despre copii) ștregar.
 IÁGĂ, *iegi*, s.f. = sticlă: *vas de iagă; o iagă de vin*.
 IÁGĂR, *iagări*, s.m. = pădurar.
 IRTUÍ, *irtuiesc*, vb. IV tranz. = a despăduri; a defrișa.

- ÎNCELUI, *incelui*, vb. IV tranz. = a înșela pe cineva; a ciștiga ceva prin înșelăciune.
- JAȘCĂU, *jașcauă*, s.n. = săculeț făcut din bășică de porc uscată, în care se ține tutunul de pipă.
- JINUÍ, *jinui*, vb. IV tranz. = a bănuí: *nu jinui pe nedrept*.
- JUPÚI s.m., (în construcția) *jupui de foc* = foc cu flacără mică.
- JÚRĂ, *jure*, s.f. = dungă colorată într-o țesătură de casă, alesătură; *p. ext.* orice dungă pe un fond de altă culoare.
- LACĂU, *lacăi*, s.m. = chiriaș.
- LIBĂRÍȚI s.f. pl. = coacăze.
- LIBĂZÍ, *libăzesc*, vb. IV tranz. = a muștra, a dojeni pe cineva.
- LIBIDĂU, *libidauă*, s.n. = (mai ales la pl.) tâlpicile războiului de țesut pe care se apasă cu piciorul ca să se schimbe ițele.
- LIULÚȚ, *liuluțuri*, s.n. = leagăn, scrinciob.
- LUTÓS, -OĂȘĂ, adj. = murdar, nespălat; *m o l o s*.
- LUTOȘĂ, *lutoșez*, vb. I refl. = a se murdări.
- MAL s.n. sg. = piatră de var nears.
- MĂLNĂ s.f. sg. = zmeură.
- MANCĂU, *mancauă*, s.n. = cîrjă: *ologul umblă cu mancauă*.
- MEZDREĂUĂ, *mezdrele*, s.f. = unealtă în formă de cuțit cu care se cioplește lemnul: *cu mazdreaua se face coadă de sapă*.
- MEZDRÍȚĂ, *mezdrife*, s.f. = așchie de lemn care se formează cînd se dă cu rîndea.
- MIHÉI, *miheiuri*, s.n. = atelier.
- MOLÓS, -OĂȘĂ, adj. = *l u t o s*.
- MUNÚNĂ, *munune*, s.f. = răzor, hat.
- NĂRĂVÍ, *nărăvesc*, vb. IV tranz. = a aștepta pe cineva.
- NEĂLCOȘ, -Ă, adj. = mîndru, fălos.
- NELCOȘÍ, *nelcoșesc*, vb. IV refl. = a se mîndri; a se făli.
- NEMUȘĂG, *nemușaguri*, s.n. = (mai ales la pl.) rudenii, neamuri.
- NESÉLNIC, -Ă, adj. = (mai ales despre copii) zburdalnic, zglobiu.
- NOSODÍ, *nosodesc*, vb. IV tranz. = a certa pe cineva, a-l supăra.
- OBLĂCÉL, *oblăcele*, s.n. = fereastră mică.
- ÓCOȘ, -Ă, adj. = (despre oameni) cuminte, așezat, înțelept.
- ODODÍ, *ododesc*, vb. IV refl. = a se liniști, a se potoli, a se ogoi.
- ORFÉNE s.f. pl. = vorbe rele: *Nu veni, bade, la mine, Cu orfene și minciune*.
- PĂTĂȘCĂ, *pătăști*, s.f. = pungă de piele în care se țin banii mărunți.
- PERNÉU, *perneauă*, s.n. = cenușă rezultată prin arderea paielor: *din perneu se face jură neagră la casă*.
- PINGĂLÍȚ, -Ă, adj. = zugrăvit.
- PIPORÚȘ, *piporușuri*, s.n. = hirtie.
- PÍRCĂVIȚĂ adj. f. = timpurie: *fasole pîrcăviță*.
- PLÁNCE, *plânci*, s.f. = secure mare.
- POCRÚȚ, *pocrufuri*, s.n. = pătură, țol.
- POHÁNCĂ s.f. = hrișcă: *din făină de pohancă se face pîine amară*.
- PORODĂICĂ, *porodăici*, s.f. = pătlăgică roșie; var. *porodică*
- PORODÍCĂ, *porodici*, s.f. v. *porodaică*
- PROBOZÍ, *probozesc*, vb. IV tranz. = a certa a dojeni.
- PUP, *pupuri*, s.n. = coc, concii.
- RĂGHÍȚI s.f. pl. = ridichi.
- RÍF, *rifuri*, s.n. = (învechit) unitate de măsură pentru lungime.
- RÓNGHI, *ronghiuri*, s.n. = cîrpă, zdreanță.
- RUGĂU, *rugauă*, s.n. = arc de ceas.
- STRIGEĂUĂ, *strigele*, s.f. = felie de piine.
- STUPÚȘ, *stupuşuri*, s.n. = dop.
- TAG, *taguri*, s.n. = loc larg, fără lemne în pădure.
- TĂMĂDÍ, *tămădesc*, vb. IV refl. = a se tămădui, a se vindeca.
- TENTÍȘTE s.f. = nutreț pentru vite compus din tulpini de porumb, cu frunze, fără știuleți.
- TOPORÍ, *topotesc*, vb. IV tranz. = a netezi ceva cu palma (prin lovituri scurte, repetate) *mălaiul îl pune pe lopată, îl topotește cu palma udă, apoi îl bagă în cuptor*.
- ȚÍFRĂ s.f. = nisip.

UIĂM, *uiamuri*, s.n. = usturime, durere.

UIUŢ, *úiuŷ*, vb. IV intranz. = a cînta din frunză: *Nici ŷesui, nici pusei pînză, Numai uiuuuu în frunză.*

VICĂ, *vici*, s.f. = unitate de măsură pentru capacitate egală cu 30 l.

VOŞOLĂU, *voşolauă*, s.n. = fier de călcat.

ZĂMNĂTĂ s.f. = jar amestecat cu cenuşă: *în zămnata de pe vatră se frig cartofi.*

ZIUŢ, *ziuiesc*, vb. IV intranz. = a cînta cu strigături.

IOAN TĂMAŞ

RAIONUL BUJORU

Comunele : Aldești, Berești și Măstăcani

- ANGĂR, *angari*, s.m. = stejar.
BERBÉCI s.m. pl. = floricele din grăunțe ;
cocoșei.
BLEÁV, *bleavuri*, s.n. = lucru uzat, rablă.
CARÍMB, *carímbi*, s.m. = (mai ales la pl.)
picioarele războiului de țesut.
CATALÍGI s.m.pl. = papuci.
CIUHÁC s.n. = clopot de oi, talangă.
COFÉR, *cofere*, s.m. = cană mare.
CORNÚTĂ s.f. = furcă de fier.
CRÍȚĂ, *crițe*, s.f. = peniță.
CUDRÍCĂ adj. f., (în construcția) *poamă cu-
drică* = varietate de struguri, rozii, zemoși
și foarte dulci.
DĂRÍNGĂ, *dăríngi* s.f. = băț cu care se poartă
ciubărul.
GÓLOTĂ s.f., în loc. adv. *cu golota* = cu gră-
mada, cu droaia.
MERCOÁRE s.f. pl. = albăstrele.
MIȘÍCĂ s.f. = mătușă mai bătrână.
MUSTĂRÉȚ, *mustăreți*, s.m. = jugastru.
NACÍL, *naciluri*, s.n. = floare de culoare roșie,
cu frunza rotundă, care se întinde pe
pământ.
NALANGÍTĂ, *nalangíte*, s.f. = un fel de gogoasă.
PĂHĪIÁLĂ s.f. sg. = ceață, negură.
SĂLĂȘ, *sălaşuri*, s.n. = sicriu.
SFÍRTÁC, *sfirtace*, s.n. = ciomag.
STRÍȘNIC, *strișnice*, s.n. = gaură făcută la
butoi, pentru ca să fermenteze mustul.
SUCURÉI interj. v. *sucurel*.
SUCURÉL interj. = (repetat) cuvînt cu care se
strigă mieii ; var. *sucurei*.
TECUCÉLE s.f. pl. = flori mici de culoare
roșie închisă.
TIUGÍCĂ, *tiugele*, s.f. = vas mic, rotund, de
forma unei cratițe.
USTUROIĂȘ s.m. sg. = plantă cu flori albe și
cu frunze ca ale usturoiului.
ZALADÚD, *zaladuzi*, s.m. = nebun.

LILIANA PARFANE

RAIONUL TECUCI

Comunele: Ciorăști și Gohor

- BANDÓU, *bandouri*, s.n. = coc : *te porți cu
bandou*.
BĂRÁGE s.f. pl. = răuște.
BII interj. = cuvînt cu care se strigă curcile
și bibilicile.
BLEM interj. = haidem !
CIOROBÓR subst. = ceartă, gălăgie.
CICOÁPE s.f. pl. = cartofi.
CIPÓR, *cipoave*, s.n. = cană de băut apă.
COCOLÉTE, *cocoleți*, s.m. = știulete de porumb.

- CORBÁN, *corbane*, s.n. = coastă de deal rî-
poasă.
COTRÓN, *cotroane*, s.n. = colibă.
COTÚNĂ s.f. = magazie; d o a n d ă.
DOÁNDĂ, *doande*, s.f. = c o t u n ă.
GĂLETĂR, *găletare*, s.n. = albie (pentru spălat
rufe).
GĪLI interj. = (repetat) cuvînt cu care se
strigă porumbeii.
GOÁRBĂ, *goarbe*, s.f. = mînerul uşii.
HOJMALEÁNCĂ s.f. sg. = teren accidentat pe
care cresc bălării.
- IŞITÓR s.n. sg. = closet, privată.
OCHIŞOÁRE s.f. pl. = agrafe pentru pâr, clame.
PEJÚRĂ s.f. = livadă de pruni.
POLGÁN, -ă, adj. = urit şi murdar.
SUFRÁDĂ, *sufrade*, s.f. = sertar.
TRIÉHER, *triehere*, s.n. = sfeşnic cu trei braţe.
VLÁDNIC s.n. = lac mare.
ZAMBÁCI s.m. pl. = lălele.
ZDRIL, *zdriluri*, s.n. = ţesătură deasă.

LILIANA PARFENE.

Comuna Țepu

- ÁCRĂ adj. f. = albă: *cel cu căciula acră*.
ADĂPÁ, vb. I tranz. = a face fermece: *Găgiu-
leasa ştie să adape*.
ADĂURÁ, pers. 3 sg. *adăură*, vb. I refl. = a
folosi, a prii: *aerul de munte i-a adăurat
mult*.
AIÁR s.n. sg. = probă: *să-i facem aiar dacă
nu te încrezi*.
AMINOSÍ, pers. 3 sg. *aminoáse*, vb. IV intrans.
= a mirosi frumos: *tare mai aminoasă*.
ANALÓG, *analoguri*, s.n. = (învechit) parte
din moşia boierului pe care o aveau de
secerat ţăranii pentru că păşteau vitele în
pădurea lui.
APROPIÁ, pers. 3 sg. *apropie*, vb. I refl. = a fi
pe sfîrşite: *făina din sac se apropie*.
BABALÚC, *babaluci*, s.m. = stîlp de care se
prind uşile pivniţei.
BAHAHÚIE, *bahahui*, s.f. = femeie toantă,
neroadă.
BARAGHÍNĂ, *baraghine*, s.f. = femeie grasă,
leneşă.
BARAMÓI subst. = chef, petrecere mare.
BÁTCA, *băci*, s.f. = unealtă de dogărie în
formă de ciocan cu o parte şanţuită, cu
care se bat cercurile la butoaie.
BÁTE, *bat*, vb. III tranz. şi intrans. = 1.
a obişnuit (să mănînce mai des), a prefera: *alde
Irimia bat mai mult cu borşurile*; 2.
în expr. *a bate cărţile* = a juca cărţi: *toată
ziua bate cărţile*; *a bate la papuc* = a risipi,
a cheltui: *toată averea a bătut-o la papuc*;
a bate din cap = a întrece: *Nică îi bătea
din cap pe toţi la şcoală*.
BĂRĂNGÍ, pers. 3 sg. *bărăngeşte*, vb. IV refl. =
a plînge tare: *uite cum se bărăngeşte!*
BELEUJÁT, -ă, adj. = saşiu.
BERBÉCI s.m. pl. = floricele de porumb,
cocoşei.
BIDIDÍE, *bididii*, s.f. = fleac, vorbă de nimic:
nu-mi spune bididii de ale tale.
BINDISÍ, *bindisesc*, vb. IV refl. = a-i păsa:
nu se bindiseşte.
BLEOTOCÁRÍ, *bleotocăresc*, vb. IV tranz. = a
pisa, a bate la cap.
BLIÓT, -OÁTĂ, adj. = idiot, cretin.
BOÁNCĂ, *boance*, s.f. = vită bătrînă; *fig.*
femeie proastă.
BOÁNȚĂ, *boanţe*, s.f. = boroboanţă: *se ţine
numai de boanţe*.
BROÁJBE s.f. pl. = vorbe de clacă.
BUCÁTĂ, *bucăfi*, s.f. = holdă la cîmp; *îl trimite
cu demîncare la bucată*.
BUŞMACHÍU, *buşmachii*, s.m. = pantof de casă
făcut din lînă.
CALACATÍRI s.m. pl. = încălţăminte care se
foloseşte cînd e noroi.

- CĂPETE s.n. pl. = colaci de diferite forme și mărimi, care se fac numai pentru morți și se duc la biserică în fiecare sîmbătă din postul Paștelui: *după Sîntoader se poartă capetele.*
- CĂLCĂTURĂ s.f. sg. = inclinare, talent: *are călcătură spre carte.*
- CĂȚEL, *căței*, s.m. = 1. cui cu care se înțepenește coasa; 2. dinte care apare întii la copil: *începe să-i crească căței.*
- CĂRĂȘEL, *cărășei*, s.m. = fructul bobului: *nu prea-s cărășei în boș.*
- CETĂRI, *cetărăsc*, vb. IV tranz. = a cicăli: *toată ziua mă cetărăște la cap.*
- CHIRFOSĂLĂ s.f. sg. = fructe strivite; terciuală: *perjele în traistă s-au făcut chirfosală.*
- CEAMBŪRA adv. = degeaba, fără rost: *umbliă ceambura toată ziua.*
- CIÓMP, -OÁMPĂ, adj. = ciung, retezat: *îi ciomp de-o mîină.*
- CIRCIOBĂR, *circiobari*, s.m. = om care găsește motiv la orice; siciitor.
- CLĂDĂRĂ s.f. = grămadă, morman, cladă: *stau omizile clădără pe el.*
- COCNÍ, pers. 3 sg. *cocnește*, vb. IV tranz. = a lovi boala: *l-a cocnit și pe el.*
- CORCHEZÍ, *corchezesc*, vb. IV tranz. = a face o treabă de mîntuială, superficial: *numai corchezește treaba.*
- COVRÁG, *covragi*, s.m. = ciorchine de strugure fără boabe: *a bătut piatra și au rămas numai covragi la vie.*
- COȘMÁNDRĂ, *coșmandre*, s.f. = casă dărăpănată.
- CRIHÁN subst. = vin tare.
- CURIÁC, *curiece*, s.n. = clăie mică de snopi de formă rotundă.
- DA vb. I, în expr. *a da cu busuiocul* = a face aluzie la ceva.
- DERÉG, *deregi*, s.m. = stîlp la porți, la coșere etc.
- DÍRDÁLĂ, *dîrdale*, s.f. = om mare și greoi, mătăhală.
- DÓHÓRNIȚĂ, *dohornișe*, s.f. = vas în care se ține păcura de uns roatele sau încălțăminte.
- FÁCE vb. III, în expr. *a face sat* = a sta mult într-un loc; *a face curu urs* = a se supăra: *și-a făcut curu urs și-a plecat.*
- FĂLCĂRIȚĂ s.f. sg. = 1. umflătură la falcă; 2. plantă cu care se vindecă fălcarita (1).
- FUIÓR adv. = repede, ușor: *se duce mîncarea fuior pe gît.*
- GĂLETĂR, *găletare*, s.n. = vas în care se face baie.
- GÓZURĂ s.f. sg. = resturi de paie de la treierat.
- GURLÁN, *gurlani*, s.m. = șobolan, guzgan.
- HANȚŪȘCĂ s.f. = femeie de viață, petrecăreață.
- HĂTÁL subst. = folos, hasnă: *n-am avut nici un hătal de el.*
- HĂDĂRÁG, *hădăragi*, s.m. = arac mare.
- HÉPSI adv. = în întregime: *orzu ista-i hepsi numai firu.*
- HÍRĂ s.f. sg. = gripă, guturai cu tusă: *îi hîră prin sat.*
- HÍRÍȘ, *hîrișuri*, s.n. = loc cu gheață pe care se joacă copiii, ghețuș: *mă duc la hîriș.*
- HUCHÍ, pers. 3 sg. *huchește*, vb. IV refl. = a rămîne fără rod: *grîul s-a huchit anul acesta.*
- HUCHIÓM, *huchiumuri*, s.n. = bucată mare de mămăligă.
- HRA M s.n. v. h r e a m.
- HREÁM s.n. = rost: *n-are nici un hream la lucru*; var.: h r a m.
- IORGÁN, *iorgane*, s.n. = plăpumioară în care se înfașă copiii cînd sînt mici.
- IRITÍC, *iritici*, s.m. = copil mic de țîță.
- ÎNCĂLȚĂLĂ, pers. 3 sg. *încălțalează*, vb. I refl. = a se înrădăcina bine: *îi încălțalat bine, nu se smulge cu una cu două.*
- ÎNDREPTĂRI s.f. pl. = acte, certificate.
- ÎNȚÁNCUȘÁ, *înțâncușez*, vb. I tranz. = a face țâncușă (la pepeni).
- ÎNVEGHÍÁ, *înveghiez*, vb. I refl. = a învăța dintr-o întîmplare: *nici după asta nu te-ai înveghiat.*
- JUCÁ, pers. 3 sg. *joacă*, vb. I tranz. = (despre prețuri) a oscila. a varia: *cum a mai jucat prețul azi la vite?*

- LEÁRFĂ s.f. = (peiorativ) om care vorbește mult, gură-spartă.
- LESÓI, *lesoaie*, s.n. = leasă în care se bate porumbul.
- LITIRÁTĂ, *litirate*, s.f. = closet, privată.
- MĀHÁL s.m. = hamal: *la Ploiești mi-a dus un măhal cușărul.*
- MÍȘĂ, *miși*, s.f. = minge: *joacă mișea; dîcu eram mici făceam miși din cîrpe.*
- MÍTIRISÍ, *mítiriesc*, vb. IV tranz. = a netezi, a bate pămîntul.
- MIRĂÍ, pers. 3 sg. *mirăiește*, vb. IV refl. = a se rîncezi, a se mucogăi: *carnea s-a mirăit.*
- MÎNCĂ, vb. I tranz., în expr.: *a mânca lut și pămînt* = a susține cu încăpăținare, a jura.
- NĀBÓI, *năboaie*, s.n. = ploaie mare de scurtă durată.
- ODÍRLÍ, pers. 3 sg. *odîrlește*, vb. IV refl. = a se jigări, a slăbi: *mielul cela s-a odîrlit.*
- PESTÉLCĂ, *pestelci*, s.f. = partea din spate a batozei unde curg paie și pleava.
- PÍCLITĂ s.f. sg. = ceață, negură deasă: *a căzut o pielită de nu vezi la doi pași.*
- POCRÍȘ, *pocrișuri*, s.n. = scheletul acoperișului la case.
- POLÁTIE s.f. = (cu sens colectiv) ceată, mulțime.
- POR adj. m. = (mai ales despre boi) cenușiu.
- PREDÚȘCĂ, *preduști*, s.f. = cep mic făcut lingă vrană la butoaie.
- PÚNE vb. III, în expr. *a pune cuiva paru-n bătătură* = a face cuiva rău.
- RĂPĂGĂ, *răpăg*, vb. I intrans. = a aluneca.
- RĂU subst., (în construcția) *rău de cela* = epilepsie.
- SFINȚÍ, pers. 3 sg. *sfințește*, vb. IV tranz. = a îmbăta de miros: *floarea de tei te sfințește.*
- STRÍNGE vb. III, în expr. *a strînge genunchii de inimă* = a te restrînge, a te mărgini la cît ai: *dacă nu poți, strînge-ți genunchii de inimă.*
- ȘÚGĂ s.f. sg. = 1. boală la oi: *a dat șuga în oi*; 2. în expr. *a se ține șugă de cineva* = a se ține scai: *se ține șugă de mine.*
- ȘPÉRLĂ s.f. = femcie iute, sprintenă.
- ȘÍȘTOÁRE, *șiștori*, s.f. = felie, bucată tăiată în lung: *taie o șiștoare de carne; slămina a tăiat-o în șiștori.*
- TIÓC, *tiocce și tiocuri*, s.n. = ceaun mic.
- TOGMĂGÉI s.m. pl. = mîncare făcută din făină de grîu, un fel de ciulama.
- ȚÍNE vb. III, în expr. *a nu ține pe cineva nici în două bețe* = a disprețui, a nesocoti: *Bugan nu-l ține nici în două bețe pe Ilie.*
- ÚTMĂ s.f. sg. = umflătură.
- VĂITÁL adv. = veșnic, pentru totdeauna: *ți-l dau de văital.*
- VÉDRE s.f. pl. = jocul (petrecerca) de simbătă seară la mireasă.
- ZÁDĂ adj. = foarte uscat: *orzul îi zadă, nu-l poți lega.*
- ZAP, *zapuri*, s.n. = obrăznicie, rău: *se ține numai de zapuri.*

IORGU GANE

REGIUNEA HUNEDOARA

RAIONUL ORĂȘTIE *

Comunele: Beriu, Bucium, Căstău, Costești, Ludești, Orăștioara.

- ABRICTĂLÍ, *abRICTĂlesc*, vb. IV tranz. = a muștrului, a pedepsi: *de nu taci, te abRICTĂlesc*.
- ACĂTĂREA adv. = (mai ales după o negație) bine, potrivit: *nu-i acĂtĂrea să înjuri*.
- ACRÍȘ subst. = lapte covăsit.
- ACRÍȘ, *acrÍșe*, s.n. = (învechit) taxă de timbru; impozit.
- ADĂMEGÍ, *adĂmegesc*, vb. IV tranz. = a ademni; a amăgi: *m-o adĂmegit cu vorba*.
- AIEPTĂ, pers. 3 sg. *aiăptă*, vb. I refl. = 1. a se potrivi, a veni bine: *i se aiăptă bine pe cap căciula asta*; 2. a avea aptitudine, îndeminare pentru ceva: *nu mi se aiăptă să cînt din fluier*.
- AIREA adv. = aiurea.
- ALDUÍ, *alduiesc*, vb. IV tranz. = (ironic) a spune cuiva cuvinte grele, a-l apostrofa: *o sărit cu gura pe el și l-o alduit*.
- AMIRUI, *amirui*, vb. IV tranz. = a ciștiga: *l-o dat în judecată și o amiruit*.
- ANTÍSTIE, *antistii*, s.f. = (învechit) consiliu comun, primărie: *antistia comună!*
- ARIÓC, *arioace*, s.n. = parte a urzelii de la capătul pinzei, uruioc.
- ARÚNC, *aruncuri*, s.n. = (învechit) impozit (comunal).
- ASPĂSAT, -ă, adj. = apăsat.
- AȘIȚELE s.f. pl. = așchii, surcele pentru aprins focul.
- BĂBÚȘCĂ, *băbuști*, s.f. = ac de siguranță.
- BĂGĂTÚRĂ, *băgături*, s.f. = (în exploatarea forestieră) acțiunea de a trage lemnele (de foc) pe pantă în jos, cu ajutorul țapei.
- BĂRBÍR, *bărbiri*, s.m. = bărbier.
- BĂTĂCÚI, *bătăcuie*, s.n. = traistă din pinză de cînepă.
- BĂTÉLE s.f. pl. = uneltele (ciocanul și nicovala, la un loc) care servesc la bătutul coasei.
- BĂRÚCĂ, *bătuci*, s.f. = pipotă: *îi cu bătuca mare*, se spune despre un om supărăcios, care ține mînie multă vreme.
- BELETUTĂLĂ, *beletuieli*, s.f. = 1. căptușeală la haină; 2. toc la ușă.
- BERC, *bercuri*, s.n. = (mai ales la pl.) crăci mărunte, vreascuri (rămase în urma tăierii copacilor).
- BERTELÍE, *bertelii*, s.f. = betelie.
- BÍBOL, *biboli*, s.m. = (învechit) locomotivă: *tvenu ăsta are doi biboli*.
- BICÉU, *biceie*, s.n. = evaluare a unei pagube: *dacă-mi plătești stricăciunea scot biraiete să facă biceu*.
- BÍR, *biruri*, s.n. = 1. (învechit) chirie: *stă într-o casă cu bir*; 2. arendă: *și-o luat pămînt cu bir pe trei ani*.
- BÍRJĂ, *birji*, s.f. = clopot pentru vite (din aliaj de argint).
- BIȚÍRC s.n. = (în vechea organizare administrativă) plasă.

* Materialul a fost redactat de Leontin Ghergariu.

- BÎNDĂREȚE, *bîndăreți*, s.m. = caltaboș.
- BLIZÍ, *blizesc*, vb. IV refl. = a se hlizi.
- BOÁTĂ, *boate*, s.f. = bită mare, ciomag.
- BOBÍRCĂ s.f. = varietate de fasole albă, timpurie, cu bobul mărunț.
- BOCÓNC, *boconci*, s.m. = bocanc.
- BOHÍRȚE s.f. pl. = catrafuse.
- BOLBOIÁT, -Ă, adj. = care are ochii mari, holbat.
- BOLDIȘ adv. = dintr-o parte: *i-a dat una boldiș, de s-a dus cât colo.*
- BONCORÍ, pers. 3 sg. *bóncoră*, vb. IV intrans. = (despre boi, tauri) a boncălui.
- BORNÁIE, *bornăi*, s.f. = buză: *taci, că-ți rup bornăile.*
- BORZÚNĂ s.f. = terci de prune din care, prin distilare, se prepară țuica.
- BROÁSCĂ, *broaște*, s.f. = (mai ales la pl.) varice.
- BROTÁN, *brotani*, s.m. = 1. broatec, brotac; 2. *fig.* copil mic și dolofan.
- BROZNÁT, -Ă, adj. = grăsuliu, bucălai: *e prea broznat la față.*
- BUDURÓI, *buduroaie*, s.n. = horn scurt care ține loc de burlan la mașina de gătit zidită din cărămidă.
- BUFĂR, *bufare*, s.n. = carnet de însemnări.
- BUGEÁG s.n. = buruienș: *holda asta îi plină de bugeag.*
- BURÁUCĂ s.f. = ceață deasă, negură.
- BURDULÍ, *burdului*, vb. IV tranz. și refl. = 1. a (se) răvăși, a (se) răscoli, a (se) împrăștia: *de ce ai burduluit hainele din dulap; fig. mi s-o burduluit veninul în mine;* 2. (despre vreme) a se schimba (în rău); a se burzului.
- BURFÉTE, *burfeți*, s.m. = (glumeț) copil grăsuliu, dolofan: *unde-ai fost, mă, burfete?*
- BURHÉICĂ s.f. = sanie mică, trasă de om, cu care se transportă saci la moară sau lemne din pădure.
- BUȘULUF, *bușuluiesc*, vb. IV refl. = a se amări, a se întrista: *îi bușuluit că și-o pierdut banii.*
- CĂLMĂCEÁLĂ, *călmăceli*, s.f. = amețală, zăpăceală: *m-o apucat o călmăceală.*
- CĂLMĂCÍ, *călmăcesc*, vb. IV refl. = a ameți, a se zăpăci: *am citit pînă m-am călmăcit.*
- CĂMÉTIN, -Ă, adj. = isteț.
- CĂRÁTÉNIE s.f., în expr. *a da (ceva) în cărătenie* = a) a începe ceva (un lucru, o muncă etc.): *mama dete războiul în cărătenie;* b) *a umbla în cărătenie (de ceva)* = a se îngriji de ceva, a asigura ceva.
- CELÉT s.n. = mulțime de copii (într-o familie): *ce-or fi dînd de mîncare la atîta celet?*
- CELÍ, pers. 3 sg. *celește*, vb. IV refl. = (despre plante) a se ofili, a se vesteji.
- CESÁR, *cesari*, s.m. = ceasornicar.
- CHILÍM adv., în loc. adv. *de chilim* = deosebit, separat: *ăi tineri stau în casă de chilim de bătrîni.*
- CIMPOVÍ, *cimpovesc*, vb. IV intrans. = 1. a nu se putea ține pe picioare, a nu putea umbla; 2. a-și pierde firea, a i se tăia picioarele.
- CIÓRT, *ciorturi*, s.n. = cioc de pasăre.
- CIRUÍ, *cirui*, vb. IV refl. = a o duce de azi pe mâine: *se ciruie și ei cum pot.*
- CITOVÍ, *citovesc*, vb. IV refl. = a se întrema: *am fost rău bolnav, da acum m-am mai citovit.*
- CIUJDÍ, *ciujdesc*, vb. IV tranz. = a ciopîrți, a scrijeli un obiect din lemn: *mi-o ciujdit copilul masa cu cușitul.*
- CIUPÁG s.n. = ie (la femei).
- CLEDICIÓS, -OÁSĂ, adj. = argilos, lutos.
- COÁFĂ, *coafe*, s.f. = lovitură, bătaie: *îfi dau niște coafe de mi-i pomeni.*
- COÁȘĂ s.f. = (învechit) 1. casă de bani; 2. bancă: *mai demîlt, tot satu era dator la coașă.*
- COBÉLCI subst. = belciug (în ritual porcului).
- COMIȘTE, *comișii*, s.f. = comisie.
- COMÍNDÁTĂ, *comîndate*, s.f. = recomandată: *am pus o comîndată la poștă.*
- COMNĂRIE, *comnării*, s.f. = bucătărie.
- CORHÓL, *corhoale*, s.n. = teren, loc accidentat: *umblai pe toate corhoalele să-m gălesc vaca.*

- CÓRMI s.m. pl. = trei șuvițe de lână, învelite în pînză neagră și legate la un capăt, pe care își împleteau femeile părul.
- CORTÓG, *cortoguri*, s.n. = culcuș făcut de un animal în paie.
- CORROGÍ, pers. 3 sg. *cortogeste*, vb. IV refl. = (despre un animal) a se cuibări, a-și face culcuș (în paie): *s-o cortogit bine cîinele, să nu-i fie frig.*
- COVÉRT s.n. = plic pentru scrisori.
- CRAMP, *crampuri*, s.n. = tîrnăcop.
- CREDÉNȚ, *credențuri*, s.n. = dulap de bucătărie; bufet.
- CRIȚĂRÍ, *crițaresc*, vb. IV tranz. = a cheltui banii pe lucruri de mică importanță.
- CRÍNCED, -Ă, adj. = (despre lemne) care nu este bine uscat; tăiat de curînd.
- CÚCĂR, *cucăre*, s.n. = binoclu.
- CUJMÍT, *cujmiți*, s.m. = medic veterinar.
- CURĂȚÉLE s.f. pl. = placentă (la vaci).
- CURIGÁ, pers. 3 sg. *curigă*, vb. I refl. = (despre obiecte) a se îndoi, a se strîmba.
- CURIGÁT, -Ă, adj. = curbat, încovoiat: *blana asta-i curigată.*
- CÚȘTI interj. = strigăt cu care se alungă ciinele.
- CUȘTULÍ, *cuștulesc*, vb. IV tranz. = (ironic) a fura lucruri mărunte: *cine o cuștulit oul din cuibar?*
- DEȘCHILÍMÍ, *deșchilimesc*, vb. IV tranz. = a deosebi, a separa.
- DÍRJÁLĂ, *dîrjeli*, s.f. = coadă lungă (de 2—3m.) la furcă; *p.ext.* furcă cu astfel de coadă.
- DOHĂNĂȘ, *dohănași*, s.m. = fumător.
- DOIÓS, -OĂȘĂ, adj. = dornic, pofditor: *tare-s doiós să mînc.*
- DRIPUÍ, *dripui*, vb. IV tranz. = a călca în picioare, a strivi, a bătători: *dripuie o fîră fîmul din pod.*
- DÚFLU, -Ă, adj. = dublu.
- DUFLUÍ, *duflui*, vb. IV tranz. = a căptuși o haină.
- DURDÚC, *durduci*, s.m. = 1. bulgăre: *durduc de zăpadă*; 2. în expr. *a lega* (pe cineva) *durduc* = a lega pe cineva strîns de tot, cobză.
- FÁRTO interj. = strigăt cu care se îndeamnă vitele (legate la iesle sau la car) să se dea la o parte.
- FĂȘÁNG, *fășanguri*, s.n. = cișlegi.
- FÉDÁR, *fedăre*, s.n. = arc la diferite mecanisme.
- FÉRDEL, *ferdele*, s.n. = măsură de capacitate de 32 litri.
- FÉȘTÁR, *feștări*, s.m. = (învechit) funcționar silvic; pădurar.
- FEȘTÁRIE, *feștării*, s.f. = (învechit) ocol silvic.
- FEȘTEÁLĂ, *feștele*, s.f. = vopsea.
- FEȘTI, *feștesc*, vb. IV tranz. = a vopsi: *vecinu și-o feștit feștele.*
- FEȚÉ s.f. sg. = parte a unui deal sau a unui munte îndreptată spre soare sau spre miazăzi.
- FÍNGIE, *fangii*, s.f. = ulcică de metal sau de porțelan: *am băut o fîngie de lapte.*
- FÍÓC, *fiocce*, s.n. = sertar: *masa noastră are două fiocce.*
- FÍRHÓNG, *firhonguri*, s.n. = perdea la fereastră.
- FLÓIERĂ, *floiere*, s.f. = fluiet.
- FORSÍT, *forșituri*, s.n. = obicei, rînduială: *pe la noi așa-i forșitu.*
- FOSPÁN s.n. = prestație în muncă de interes public; corvoadă.
- FRAS subst. = epilepsie.
- GÁIS s.n. sg. = petrol lampant.
- GĂBĂNĂȘ, *găbănașe*, s.n. = magazie în care se păstrează cereale; hambar.
- GĂLÁTUȘÍ, pers. 3 sg. *gălătușeste*, vb. IV refl. = (despre angrenaje, rulmenți, osii etc.) a se uza: *s-o gălătușit butucul la roată.*
- GÍB, -Ă, adj. = ghebos, cocoșat.
- GÍLDÁU, *gîldaie*, s.n. = loc amenajat într-o rovină, la care se adăpă vitele.
- GLÁNSPÁPIR s.n. = glaspaper.
- GOÁNȚĂ, *goanțe*, s.f. = pietricică rotundă de mărimea unei alună.
- GOBÉIE s.f. pl. = (ironic) picioare.
- GOMÍLĂ, *gomile*, s.f. = movilă, grămadă de piatră sau pietriș așezată pe drum.
- GONRÍȘ, *gonțișe*, s.n. = sol nisipos și plin de goanțe.

- GÓVĂ, *gove*, s.f. = cîntec ritual pe care îl cîntă nevestele la plecarea miresei din casa părintească.
- Goví, *govesc*, vb. IV tranz. = a cînta un cîntec ritual la plecarea miresei din casa părintească.
- GRĂMUJDI, *grămujd*, vb. IV tranz. = (numai după o negație) a tăcea, a nu deschide gura, a nu spune o vorbă: *să nu grămujdi!*
- GRIGĂLONȚ s.n. = gîtlej.
- Guí, *gui*, vb. IV refl. = a se sui, a se urca: *mă gui în măr.*
- HÁCI interj. = strigăt cu care se alungă porcii.
- HAIÉU, *hăieuri*, s.n. = șanț format de lemnele trase din deal la vale.
- HĂMEȘ, -Ă, adj. = isteț; șiret, viclean: *copilu ăsta îi tare hameș.*
- HELICI, *helicesc*, vb. IV tranz. și refl. = (despre pămînt) a secătui, a nu mai produce: *n-o mai pus gunoi de pămînt și s-o helicit.*
- HIRÉD subst. = bucată: *n-am hîred de lenn să pun pe foc.*
- HODROBÉIE subst. pl. = obiecte, lucruri casnice (mărunte).
- HOLDÁN, *holdani*, s.m. = cînepă mare, care se semănă printre porumb și care servește pentru a se recolta din ea sămînța.
- HOMNÍ, *honnesc*, vb. IV refl. = a se da înapoi, a se opri; a se reține: *cînd l-o văzut cu cușitu în mîină, odată s-o homnít.*
- HÚBLĂ, *huble*, s.f. = mistrie.
- HÚLĂ, *hule*, s.f. = drum îngust și întortochiat pe o pantă lungă.
- IÉSCĂLE, *iescăli*, s.f. = iesle.
- IÚFĂ s.f. = nume, reputație, faimă: *i-a ieșit o iufă cam rea.*
- ÍMPREGETÓS, -OÁSĂ, adj. = care șovăie, care ezită; *p.ext.* care lenevește, pasiv.
- ÍNTROMNÁ, *întromn*, vb. I refl. = a îmbolnăvi de tromnă: *m-am întromnat, de aia străfig atîta.*
- JerUITÓR, *jeruitoare*, s.f. = prăjină cu care se scormonește focul în cuptor.
- JEȘCĂU, *jeșcăie*, s.n. = pungă sau scăuleț din bășică de porc în care fumătorii păstrau tutunul.
- JILĂU, *jilaie*, s.n. = gealău, rindca.
- JIP, *jipi*, s.n. = copac tînăr, lung și subțire.
- JORDĂI, *jordăi*, vb. IV tranz. = a bate cu joarda.
- LÉSNE adj. invar. = (și adverbial) ieftin.
- LOÁZNIC, -Ă, adj. = nerod, prost: *om loaznic*; (adverbial) *umblă loaznic.*
- MĂLĂȘTE, *mălăști*, s.f. = loc cultivat cu porumb sau cu mei.
- MĂRHÚȚĂ, *mărhuțe*, s.f. = (mai ales la pl.) 1. vite mărunte (oi, capre etc.); 2. vite puține.
- MERINDEĂȚĂ, *merindețe*, s.f. = șervet în care se învelesc merindele.
- MEȘTEĂLĂ, *meșteli*, s.f. = chibzuală.
- MEȘTÉȚ, -EĂȚĂ, adj. = chibzuit, soțotit: *e om meșteț.*
- MEȘTI, *meștesc*, vb. IV refl. = a se gospodări bine; a chibzui.
- MIERDÍU, -IE, adj. = roșiatic, cărămiziu.
- MIEZUINĂ, *miezuini*, s.f. = zid despărțitor între două camere.
- MOÁGĂR, -Ă, adj. = abătut, indispus.
- MÓLEA s.m. = om molatic, lipsit de vlagă, domol.
- MOTÍLCĂ, *motlce*, s.f. = umflătură, gîlcă.
- MÚLĂ, *mule*, s.f. = om posac, mutălău: *zi și tu ceva, mulo!*
- MULȚĂMI, *mulțamesc*, vb. IV intrans. = a renunța la o funcție a demisiona.
- MULȚĂMITĂ, *mulțămite*, s.f. = cerere de renunțare la o funcție, demisie.
- MUZGÚȘ s.n. = lunecuș.
- NĂDĂI, *nădăi*, vb. IV refl. = a băga de seamă; a bănui: *se nădăi că vorbim de el.*
- NĂLUCÍ, *nălucesc*, vb. IV refl. = a se zăpăci: *s-a nălucit și a uitat de toate.*
- NĂRĂVÍ, *nărăvesc*, vb. IV refl. = a se potrivi, a se înțelege.
- NĂȘFLNIC, -Ă, adj. = 1. (despre pămînt) rău, greu de lucrat; 2. (despre persoane) îndărătnic, încăpăținat.
- OFLETÍ, *ofletesc*, vb. IV refl. = a se sătura: *porcul mîncă tot și se ofletí.*
- OTÍC, *oticuri*, s.n. = unealtă de plivit, alcătuire dintr-o lopățică prinsă într-o coadă lungă.

- PĂCLĂ, *pacle*, s.f. = pachet (de tutun).
- PĂCÉL, *păcele*, s.n. = pat mic, pătuț.
- PĂCUIN, -ă, adj. = (despre persoane) liniștit, blînd.
- PĂRĂPLÉU, *părăpleie*, s.n. = umbrelă.
- PEC, *peci*, s.m. = brutar.
- PECĂRIE, *pecării*, s.f. = brutărie.
- PETRÉCE, *petrec*, vb. III refl. = a leșina, a-și pierde cunoștința: *azi-noapte s-a petrecut, credeam că moare.*
- PIROTĂ s.f. = oboseală, osteneală, trudă: *e cu pirotă mare să faci un cuptor de cărămidă.*
- PIROTI, *pirotesc*, vb. IV intranz. = a se obosi, a se osteni; a se trudi: *a pirotit mult pînă a putut să-și facă casa.*
- PITULUȘ s.m., (în construcția) *de-a pitulușul* = numele unui joc de copii, de-a v-ați ascunselea.
- PINC, *pîncuri*, s.n. = preferință, plăcere: *măzarea verde e pîncul meu.*
- PİRLĂU, *pîrlaie*, s.n. = vas făcut dintr-o buturugă de salcie (retezată cu fierăstrăul și scobită) în care se opărește rufăria.
- PİRLUI, *pîrlui*, vb. IV tranz. = a opări rufăria de cînepă în *pîrlău*.
- PİȚĂ, *pîțe*, s.f. = scamă; *ești plin de pîțe pe haine.*
- PLEUĂR, *pleuari*, s.m. = tinichigiu.
- PLÉVERE s.f. = plivitul cerealelor: *după ce se ia roua, mă duc la plevere.*
- PONEĂVĂ, *poneve*, s.f. = pătură de lînă, țesută în casă.
- PÓNTOȘ, -ă, adj. = (și adverbial) punctual; corect; *om pontos.*
- PORÁV, -ă, adj. = harnic, voinic.
- POTICĂREȘ, *poticareși*, s.m. = farmacist.
- POTICĂ, *potici*, s.f. = farmacie.
- POZDĂRE, *pozdări*, s.f. = puzderie.
- PRĂCÓIȚĂ, *prăcoițe*, s.f. = pătură groasă de lînă.
- PRĂHUPÍ, pers. 3 sg. *prăhupește*, vb. IV refl. = a se dărîma, a se prăbuși.
- PRĂPĂNJICĂ s.f. = arpagic.
- PREMINDĂ s.f. = plată în natură.
- PRIMĂȘ, *primași*, s.m. = prim violonist într-un taraf de lăutari.
- PRİȘTİPEĂLĂ s.f. = economie; chibzuială.
- PRİȘTİPÍ, *prîștipesc*, vb. IV tranz. = a economisi, a cruța: *tot prîștipești și tot nu ai deajuns.*
- PUIÁG, *puiaguri*, s.n. = despărțitură a șurii, fără pod, în care se păstrează nutrețul.
- PUP, *pupi*, s.m. = cocoasă.
- RĂCĂDUÍ, *răcăduiesc*, vb. IV refl. = a se răsti la cineva: *s-a răcăduit la mine de gîndești că eu aș fi de vină.*
- RĂȘTINȚĂ, *răștințez*, vb. I intranz. = 1. a lipsi, a absenta: *am răștințat de la adunare*; 2. a fi în restanță.
- RĂZĂLĂU, *răzălăie*, s.n. = răzuitoare.
- RĂZĂLUÍ, *răzăluiesc*, vb. IV tranz. = a răzui.
- REZ, *rezuri*, s.n. = cuptor la mașina de gătit.
- ROSTÍ, *rostesc*, vb. IV refl. = a se gospodări, a se rostui.
- RUCULUI, *ruculuiesc*, vb. IV intranz. = a fi încorporat, a se prezenta la unitatea militară pentru serviciul militar.
- SĂBÁȘ s.n. = aspect, fizionomie: *cunoscui copilul numai pe sábaș că-i al lui Ion.*
- SĂMUȚĂ, *sămuț*, vb. I tranz. = a ațîța, a amuți: *a sămuțat cîinii să mă muște.*
- SCUPIÁ, *scúpiu*, vb. I intranz. = a scuipa.
- SCUPIÁT, *scupiaturi*, s.n. = scuipat.
- SÍMCICĂ, *simcici*, s.f. = cuțitaș cu virful bine ascuțit, făcut dintr-o lamă de coasă și întrebuițat de ciobani la creștături artistice în lemn.
- SOCÁCI, *socaci*, s.m. = bucătar.
- SOCĂCÍȚĂ, *socăcițe*, s.f. = bucătăreasă.
- SONSÓL, *sonsoli*, s.m. = (învechit) casier comunal.
- SOROÁCĂ, *soroace*, s.f. = citație: *căpătai soroacă să merg la judecată.*
- SPĂCEĂLĂ, *spăcele*, s.f. = ie femeiască.
- STĂLÚȘ, *stăluși*, s.m. = tîmplar.
- STĂLÚȘÍ, *stălușesc*, vb. IV tranz. = a exercita meseria de tîmplar.
- STĂLÚȘÍR s.n. = meseria de tîmplar: *s-a scum-pii mult stălușitul.*

- STILPOCI, *stîlpocesc*, vb. IV refl. = a se opinti : *nu te stîlpoci să ridici sacu că-i greu.*
- STRĂFIGĂ, *străfig*, vb. I intranz. = a strănuta.
- STRĂLI, pers. 3 sg. *străleşte*, vb. IV tranz. = a simți durere, a înjunghia : *m-a strălit la inimă; mă străleşte prin ochi.*
- STRĪJNITĂ, *strĭjniŭte*, s.f. = mînză de doi ani.
- SULZUI, *sŭlzui*, vb. IV tranz. = a stringe, a aduna : *sulzuie ban cu ban.*
- SUNDOCÓS, -OĂȘĂ, adj. = tăcut, ursuz : *om sunducos.*
- SUVULCĂ, *suvŭlc*, vb. I tranz. = a rupe aluatul și a-l modela în formă de piine pentru a fi pus la copt.
- ȘAF, *șafuri*, s.n. = vas mare de doage, ciubăr mare.
- ȘCĂTUCĂ, *șcătuici*, s.f. = cutie : *o șcătuică de chibrituri.*
- ȘIRÉGLĂ, *șiregle*, s.f. = partea de dinapoi, mobilă, a unei căruțe; codîrlă.
- ȘLEAM, *șleamuri*, s.n. = (mai ales la pl.) așchii sau scurtături care rămîn după ce se taie lemne.
- ȘLIPĂR, *șlipăre*, s.n. = traversă de cale ferată.
- ȘURLOCĂTĂR, *șorlocatăre*, s.n. = oblon (la ferastră).
- ȘTÉMĂ, *șteme*, s.f. = mana laptelui (despre care poporul credea, că se poate răpi prin vrăji și farmece sau de către strigoaice).
- ȘTIMOSI, *știmosesc*, vb. IV refl. = a se slui, a se deforma : *copilul s-a știmosit după boală.*
- ȘTIOMPOREĂG, *știomporeaguri*, s.n. = parte a tulpinii de porumb care rămîne pe cîmp după ce acesta a fost tăiat.
- ȘTREC, *ștrecuri*, s.n. = cale ferată : *a mers tot pe lîngă ștrec că-i drumul mai drept.*
- ȘTRIC, *ștricur*, s.n. = grad alcoolic : *vinarsul are 42 de ștricuri.*
- ȘTRIMF, *ștrimfi*, s.m. = ciorap de lînă.
- ȘTROPĂȚIE, *ștropații*, s.f. = sancțiune.
- ȘUCĂ, *șuci*, s.f. = capriciu, toană, nărav : *e om bun, dar cînd îi vin șuci, să fugi din calea lui.*
- ȘUGĂRÓS, -OĂȘĂ, adj. = subțire; *p ext.* uscățiv.
- ȘŪPĂ s.f., în expr. *a lua* (pe cineva) *cu șupa* = a lua pe cineva prin surprindere, cu forța.
- TĂRĂIRĂM subst. = ceartă, tărăboi, scandal.
- TĂRHĂTÓS, -OĂȘĂ, adj. = greoi, împovărat.
- TEBELÉU, *tebeleie*, s.n. = vas de lemn (de formă ovală), în care ciobanii covălesc laptele.
- TIÉR, *tiere*, s.n. = farfurie.
- TINDÉU, *tindeie*, s.n. = ștergar, prosop.
- TIOCŪȘ, *tiocușuri*, s.n. = pungă de hirtie (pentru împachetat).
- TIPOSI, *tiposesc*, vb. IV tranz. = a așeza cu îngrijire, a aranja : *îi place să tiposească cămășile în ladă.*
- TIPSŪR, -Ă, adj. = îngrijit, aranjat.
- TŪȘE, *țiuși*, s.f. = 1. (bot.) tîgvă (*Lagenaria vulgaris*); 2. pilnie făcută din fructul uscat al tigvei.
- TIZÉȘ, *tizeși*, s.m. = chezaș, garant.
- TIRNOMEĂȚĂ s.f. = pleavă amestecată cu paie rămase de la treierat.
- TIRNOSI, *tîrmosesc*, vb. IV tranz. și refl. = a (se) boți, a (se) șifona.
- TOHÓC, *tohoace*, s.n. = nutreț mărunt, zdrobit; sfărîmătură.
- TOHOCI, *tohocesc*, vb. IV tranz. și refl. = (mai ales despre păioase) a (se) fărîmița, a (se) zdrobi : *s-a tohociț trifoiul că nu avusei vreme să-l cosesc la timp.*
- TORHOĂCĂ, *torhoace*, s.f. v. t o r h o c.
- TORHÓC, *torhoace*, s.n. = cojoc sau pieptar, tohoarcă; var. t o r h o a c ă.
- TRÁNCĂ, *trance*, s.f. = clopot, făcut din tablă, care se atîrnă la gîtul vitelor; talangă.
- TRÁȘTIE, *trăștii*, s.f. = slujbă religioasă care se face în săptămîna dinaintea paștilor, denie.
- TRĂFICĂ, *trăfici*, s.f. = tutungerie.
- TRINC s.n. = băutură răcoritoare făcută din zeamă de mere sau struguri amestecată cu apă
- TRÓHNĂ s.f. v. t r o m n ă.
- TROMF, *tromfi*, s.m. = (la jocul de cărți) atu : *verdele-i tromf.*
- TRÓMNĂ s.f. = guturai; var. t r o h n ă.

- TRUȘTE s.f. pl. = obiecte casnice mărunte; catrafuse.
- TURUI, *turui*, vb. IV intranz. = a moțai, a cocăi: *scoală-te, nu mai turui*.
- TUZ, *tuzuri*, s.n. = as (la jocul de cărți).
- ȚAP, *țapi*, s.m., (în construcția) *țap de iarbă* = insectă din familia lăcustelor, coșaş.
- ȚĂLI, *țălesc*, vb. IV intranz. = a trage la țintă, a ținti, a ochi: *a țălit o pasăre cu praștia*.
- ȚĂPIȘ, *țăpișuri*, s.n. = pantă abruptă, povirniș.
- ȚĂFLĂ, *țifle*, s.f. = pantă domoală și îngustă prin pădure.
- ȚĂFRĂȘ, *țăfrași*, s.m. = persoană care lucrează cu cifre; socotitor.
- ȚĂNIȘ adv. = permanent, stabil: *locuitor de ținiș*.
- ȚĂȚĂNĂ, *țățini*, s.f. = fișie de teren mlăștinos de la izvor spre pîriu.
- ȚOLÉTE, *țoleți*, s.m. = țol mic.
- ȚUȚURĂU, *țuțuraie*, s.n. = izvor mic.
- URJÓG, *urjoguri*, s.n. = cîrpă legată de un băț lung, cu care se șterge cuptorul înainte de a băga piinea la copt.
- USPĂCIOI, *uspăcioi*, s.m. = persoană invitată la ospăț.
- VĂNDRA adv., în expr.: *a umbla vandra* = a hoinări.
- VĂCĂL, *vecăle*, s.n. = ceas deșteptător: *pune vecălu să zuruie la 4*.
- VĂCTĂR, *veclări*, s.m. = infirmier.
- VĂCTĂRIȚĂ, *veclărițe*, s.f. = infirmieră.
- VEIĂGĂ, *veiege*, s.f. = puiă pentru țesăturile de lînă.
- VERȘ, *verșuri*, s.n. = cîntec ocazional care se execută la înmormîntare și în care se laudă faptele celui decedat.
- VÉRZE s.f. pl. = diferite plante verzi care servesc ca hrană pentru animale: *du-te și adă niște verze că n-am ce da la porci*.
- VIZĂRĂPÉRT, *vizărăperturi*, s.n. = certificat medical de constatare a unor semne de lovire.
- VÍLCED, -Ă, adj. = învinețit; livid, palid.
- VÍLCEZI, *vîlcezesc*, vb. IV tranz. și refl. = a (se) face vilced; a (se) invineți.
- VINDĂLÓG, *vîndălogi*, s.m. = cîneapă mărunță, care rămîne pe holdă după cules.
- VOZ, *vozuri*, s.n. = cadă mare, înaltă, cu gura mai largă decît baza, în care se strîng prunedele pentru țuică.
- VOZULÉTE, s.n. = diminutiv al lui *voz*
- VRÁU s.n. = praf.
- ZĂI, *zaiuri*, s.n. = ploaie mărunță, de scurtă durată.
- ZĂPOR subst. = pojar, rujeolă: *copilu s-a umplut de zapor*.
- ZĂCÉRE s.f. = grup de zece gospodării care primește un lot la împărțirea pădurii din proprietatea obștească.
- ZĂMĂȚIȘE s.f. = brînză de vacă.
- ZBRUȘ, *zbruși*, s.m. = bulgăre, bruș.
- ZGÎRCOLÍ, *zgîrcolesc*, vb. IV tranz. = a mototoli, a boți: *așază cămeșile frumos, nu le zgîrcoli*.
- ZGLĂCINĂ, *zglăcin*, vb. I tranz. = a zgîlții, a scutura: *am zglăcinat destul pomul*.
- ZGOADĂ s.f. = nimereală, întimplare: *s-a în-surat așa pe zgoadă*.
- ZGODÍ, *zgodesc*, vb. IV tranz. și refl. = a (se) nimeri: *omul cearcă, da nu știe cum o zgo-dește*.
- ZMICIÚG, *zmiciuguri*, s.n. = smoc de păr din virful cozii la vite.
- ZMÍCÍT, -Ă, adj. = (despre oameni) clătít (de cap), zăpăcít, hăbăuc.
- ZOTÓN, *zotonuri*, s.n. = torent format de ploaie, puhoi.
- ZOTONÍ, *zotonesc*, vb. IV tranz. = a îngrămădi, a înghesui: *nu mai zotoni iescălea vitelor cu fîn*.
- ZOTÓR, *zotoare*, s.n. = mamelă, țîță (la scroafe).
- ZUĂȘ, *zuași*, s.m. = muncitor angajat și plătit cu ziua; ziler.

RAIONUL SEBEȘ

Comuna Sebeșel

- ACRÎȘ subst. = lapte acru.
- AHINÁT, -ă, adj. = amețit de băutură, afumat; *cioanghin*.
- BÎNȘĂG, *bînșaguri*, s.n. = pădure tinără și deasă.
- BROȚĂC, *broface*, s.n. = săculeț în care se păstrează piinea.
- BRUDĂRIE, *brudării*, s.f. = cuptorul mașinii de gătit.
- BŪGLĂ, *bugle*, s.f. = grămadă de lemne (din pădure) care se dă unui om.
- CĂFĂR, *caferi*, s.m. = căprior la casă sau la șură.
- CĂPĂTIĞĂ, *căpătigi*, s.f. = sapă mică, săpăligă.
- CIOĂNGHIN, -ă, adj. = *ahinat*.
- CIONGHINĂ, *cionghinesc*, vb. IV refl. = a se ameți de băutură.
- CLICHINĂ, *clichine*, s.f. = îmbrăcăminte cam roasă, uzată.
- COCLEĂNG, *coclengi*, s.m. = firul de porumb pe care se face tuleul.
- CRÎNTIȚĂ, *crîntițe*, s.f. = greșeală făcută la firele, războiului de țesut.
- DRĂCILE subst. pl. = foarfece de tăiat sirmă.
- HĂGĂU, *hăgauă*, s.n. = (la pl.) surcele.
- HĂNDRĂLĂU, *hândrălăi*, s.m. = drumeț.
- HOĂSPĂ, *hoaspe*, s.f. = (mai ales la pl.) așchie curățată de pe lemn.
- HOLĂNGĂR, *holoangări*, s.m. = salahor.
- ÎMBÓI subst., în loc. adv. *de-a îmboiu* = peste cap, de-a dura, de-a rostogolul: *l-o împins de s-o dus tot de-a îmboiu*.
- LOIÁN s.n. = baltă formată pe locurile mlăștinoase (după o ploaie mare).
- OLĂLĂU, *olălauă*, s.n. = zgomot mare, hărmălaie.
- PĂLĂNC, *pălancuri*, s.n. = gard.
- PLOȘCOÁNĂ, *ploșcoane*, s.f. = grămadă de fin (nu tocmai uscat), făcută în mod provizoriu.
- PLOȘCONI, *ploșconesc*, vb. IV tranz. = a aduna finul în grămezi, a-l face *ploșcoane*.
- PRELŪCĂ, *preluci*, s.f. = loc deschis în mijlocul unei păduri.
- PREPELICI, *prepelici*, s.m. = căpiță de fin, făcută sistematic, pe par.
- ȘELCHINĂ, *șelchine*, s.f. = cupă mai mică.
- ȘNÉCER, *șnecere*, s.n. = unealtă, asemănătoare cu un cuțit, cu care se cioplesc cercurile de lemn.
- ȘUPÉLNIȚĂ, *șupelnițe*, s.f. = rîpă mică situată între două dealuri împădurite.
- TRĂMPĂLĂU, *trămpălăi*, s.m. = om prost.
- TRÉNCHINE s.f. pl. = resturi, corpuri străine, rămase în grîul treierat.
- VĂGĂGĂU, *văgăgauă*, s.n. = furtună mare.
- VĂNDĂLĂC, *vândălagi*, s.m. = legătură de crengi strînse cu o nuia, cu care se astupă un pîrîiaș, o gaură în gard ș.a.
- ZDROMȘ, *zdromșuri*, s.n. = lemn prevăzut la un capăt cu 5—6 lemne retezate scurt, cu care se zdrobesc strugurii.

VASILE ZDRENGHEA

REGIUNEA MARAMUREȘ

RAIONUL CAREI

Comunele: Craidorolț, Giorocuta, Marna Nouă, Vezendiu

- BĂNTĂLÍ, *bântălesc*, vb. IV tranz. = a dojeni pe cineva, a certa.
- BISÍÍ, *bistesc*, vb. IV tranz. = a asigura, a promite.
- BITÚȘĂ, *bituși*, s.f. = haină lungă ciobă-nească făcută din piei de oaie.
- BUREȚÓS, -OÁSĂ, adj. = pistruiat.
- CANDALÁU, *candalauă*, s.n. = mașină de gătit.
- CLOCÍUMB, *clociumbi*, s.m. = țaruș.
- DICĂ, *dici*, s.f. = unitate de măsură pentru cereale, de cca 25 kgr.
- FIZÁU, *fizauă*, s.n. = șiret.
- FLOÁSTĂR, *floatăre*, s.n. = trotuar.
- FÓDORĂ, *fodore*, s.f. = încrețitură, cută, pliu.
- FURDULÁU, *furdulauă*, s.n. = teren arabil în care se respectă o ordine strictă a semănăturilor.
- IROÁDĂ, *iroade*, s.f. = cancelarie.
- LĂCRÚȚĂ, *lăcrufe*, s.f. = cutie.
- POGÍRJÍT, -Ă, adj. = avar, zgîrcit.
- RĂMÉȚI s.m. pl. = metri cubi: *în pădure am lucrat la aranjatul rămeșilor.*
- SCORBÁNCI, *scorbance*, s.n. = bici.
- SCROBI s.f. pl. = clătite.
- STÍRCĂ, *stirci*, s.f. = chibrit.
- TICĂZÍ, *ticăzesc*, vb. IV tranz. = a curăța.
- TINGHIRÉLE s.f. pl. = piersici.
- VALÁU, *valauă*, s.n. = jgheab de adăpat.
- VALCAZÁU, *valcazii*, s.m. = brigadier.
- VINDIGLÁU, *vindiglană*, s.n. = restaurant.

POP GHEORGHE

RAIONUL CEHUL SILVANIEI

Comunele: Ariniș, Băița, Corund, Sălsig, Țicău, Urmeniș

- BĂBĂTÍE, *băbății*, s.f. = instalație în podul caselor țărănești care înlocuiește coșul.
- BĂNCĂLÍT, -Ă, adj. = supărat, abătut, trist.
- BÍRGĂ s.f. sg. = 1. necaz; 2. stare de boală.
- BOLBUȘÍE, *bolbușii*, s.f. = sticlă de lampă.
- BORȘONCĂ s.f. sg. = mazăre.
- BRÁCITĂR, *bracităre*, s.n. = cuptor (de copt).
- BÚICĂ, *buici*, s.f. = haină bărbătească de iarnă.
- CIÓCĂ, *cioci*, s.f. = cîrjă.
- CIORÓZLĂ, *ciorozle*, s.f. = cuțitul plugului.
- CORHÁZ, *corhazuri*, s.n. = spital.

- DOSÓI, *dosoae*, s.n. = șervet folosit în bucătărie.
- DROÁNE subst. pl. = resturile ce se obțin după storsul strugurilor.
- FEȘLÓG, *feșloguri*, s.n. = 1. hambar mic; 2. pupitru pentru diferite scule și unelte.
- FIRMOÁNG, *firmoanguri*, s.n. = perdea.
- GÁBÁNÁȘ, *găbănășe*, s.n. = clădire în care se păstrează cereale; hambar.
- GÍNDÁCÍE, *gîndăcii*, s.f. = (un soi, varietate de) ciupercă necomestibilă.
- GOZÁC, *gozaci*, s.m. = guzgan.
- GÚLE, *guli*, s.f. = cireadă de vite plecată pentru câteva luni, pentru pășune, într-un loc îndepărtat.
- GULÉȘ, *guleși*, s.m. = cel care păzește cireada de vite.
- HÁPT adv. = chiar: *hăpt acuma trebuie să mergem la lucru.*
- HERÉDIE, *heredii*, s.f. = treabă multă: *ai destulă heredie cu vișeii ăștia.*
- IRIÓC, *irioci*, s.m. = (la sg. cu sens colectiv) așele scurte rămase pe pinza țesută în război.
- LÁ, *lau*, vb. I refl. = a se pieptăna.
- LOCIORLÁU, *lociorlauă*, s.n. = stropitoare pentru flori.
- PIELI subst. = făină de cea mai bună calitate.
- PÍŢĂ s.f. sg. = carne de găină.
- POCIRÉȘI s.m. pl. = puieți de pomi fructiferi.
- POGÁCE, *pogăci*, s.f. = turtă care se formează când se presează sâmița de floarea soarelui.
- SÁBÁCEÁG, *săbăceaguri*, s.n. = concediu, vacanță.
- SÁBOŢŢĂ, *săboițe*, s.f. = croitoreasă.
- SILVOŢŢĂ s.f. sg. = magiun de prune.
- SIRISÁU, *sirisauă*, s.n. = fereastră de tăiat lemne, cu care lucrează doi oameni.
- STÁCIUNÁ, *stăciunez*, vb. I tranz. = a tăia partea arsă din fitil.
- ȘITÁU, *șitauă*, s.n. = presă primitivă de ulei.
- ȘUVIX subst. sg. = cremă de ghete.
- TECHENEÁUĂ, *techenele*, s.f. = albie mare de lemn.
- TÉPȘE, *țepși*, s.f. = tigaie.
- TIRIBÓNŢĂ, *tiribonțe*, s.f. = roabă.
- TISÁU s.n. sg. = brîu de piele, lat și împodobit cu ornamente.
- TOCÁNĂ s.f. sg. = mămăligă.
- TONCÁNI, *toncănesc*, vb. IV tranz. și refl. = a (se) bate.
- URÍŢ, -Ă, adj. = obosit.
- VÁLÁȘ, *vălașuri*, s.n. = obicei.
- VIJȘCĂ, *vișșce*, s.f. = bluză făcută din material fin.
- VLENGĂLÍ, *vlengălesc*, vb. IV tranz. = a flutura.
- VÓȘCOTĂ, *voșcote*, s.f. = zvon tendențios.
- VOȘORLÁU, *voșorlaie*, s.n. = fier de călcat.
- ZVÍRDÍNĂ, *zvîrdine*, s.f. = cumpăna fîntînii.

POP GHEORGHE

RAIONUL ȘOMCUTA MARE

Comunele: Ardușat, Colțirea, Șindrești, Văleni

- BADÓC, *badoace*, s.n. = cană de băut apă.
- BÁSÁDÍ, *băsădesc*, vb. IV intranz. = a vorbi.
- CIUMULCÉI s.m. pl. = ghicitoare.
- GHIP, *ghipur*, s.n. = batoză.
- HÍJ s.n. sg. = viță de vie; var. h i j.
- HÍJ s.n. sg. v. h i j.
- MULCEÁG, *mulceaguri*, s.n. = nuntă.
- SÁRÁNDÍC, *sărândici*, s.m. = om sărac.
- SINALÁU, *sinalăuri*, s.n. = încăpere în care se păstrează fînul în timpul iernii.
- ȘIȘCALÁU, *șișcalauă*, s.n. = mașină de tocat furaje.
- TOPÁNCĂ, *topânci*, s.f. = pantof.
- ȚĂMĂRMÁN, *țămărmani*, s.m. = dulgher.
- VÁCĂLÍ, *văcălesc*, vb. IV tranz. = a tencui.
- VÁLĂTÁȘ, *vălătașuri*, s.n. = dezbatere.

POP GHEORGHE

RAIONUL LĂPUȘ

Comunele: Coroeni, Copalnic, Berința, Mănăstur

- ABLEZÍ, *ablezesc*, vb. IV tranz. = a alunga, a goni, a îndepărta.
- ÁRILEA adv. = în altă parte, în alt loc.
- ALEGĂDÍ, *alegădesc*, vb. IV refl. = a se mulțumi, a se îndestula.
- ARAPGÁU, *arapgăuri*, s.n. = clește.
- ÁRJĂ, *arje*, s.f. = schelet de lemn al acoperișului casei.
- BÁRTĂ, *berți*, s.f. = tiv mai lat la cioareci, prin care se introduce cureaua.
- BĂCIULÉ, *băciului*, s.f. = 1. capsulă de mac; 2. căpățină de usturoi.
- BÉRLEȘ s.n. sg. = căptușală la îmbrăcăminte.
- BISTĂȘ, *bistașe*, s.n. = sfat, povață.
- BIZĂRÍ, *bizărăsc*, vb. IV intrans. = (despre animale) a porni în goană nebună.
- BOBOLÓZ, *boboloz*, s.m. = cocoloș de făină care rămâne nemestecat în mămăligă.
- BONGÁR, *bongari*, s.m. = cărăbuș.
- BORDILÍ, *borďilesc*, vb. IV refl. = a vaccina.
- BUTÁN, *butane*, s.n. = trunchi de copac rămas după tăierea arborilor.
- BUZOÁRE s.f. sg. = miros neplăcut provenit prin arderea rînțașului.
- CANÓC subst. = fitil, feștilă.
- CANTALÁU, *cantalauă*, s.n. = cană mai mare pentru apă.
- CARÍMBÁR, *carimbare*, s.n. = lemn pe care se încrestează nivelul laptelui de la oi, cînd se face măsuratul.
- CĂBÁT, *căbaturi*, s.n. = haină, scurteică.
- CEAPÁU, *ceapauă*, s.n. = 1. bici din piele; 2. șireturi din piele pentru bocanci sau pentru opinci.
- CHITILÍN adv. = încet, domol.
- CICĂDÁIE, *cicăďăi*, s.f. = cîine slab, potaie, javră, jigodie.
- CILÉDI s.m. pl. = copiii unei familii: *mi-am crescut bine cilediul*.
- CIOPÓC, *ciopocuri*, s.n. = (la sg. cu sens colectiv) unelte de muncă de pe lingă casă.
- CITODÍ, *citodesc*, vb. IV tranz. = a ucide.
- CIUCALÁU, *ciucalăi*, s.m. = ciucure care se prinde la coarnele vitelor.
- CIULÍNĂ, *ciuline*, s.f. = cartof.
- CIURIGÁU, *ciurigăi*, s.m. = un fel de prăjitură uscată, din aluat.
- CIUVĂI s.f. pl. = totalitatea vaselor de bucătărie dintr-o casă.
- COPÁLNIȚĂ, *copalnice*, s.f. = adăpost de iarnă pentru oi; saivan.
- COȘCONÁR, *coșconare*, s.n. = coteț pentru găini.
- CREDÉNȚ, *credențe*, s.n. = dulap de bucătărie.
- CUJÉICĂ, *cujeici*, s.f. = furcă de tors.
- DIGÁN, -ă, adj. = sănătos.
- DRUȘCULÍ, *drușculesc*, vb. IV refl. și tranz. = a (se) netezi, a (se) face urmă bună.
- DÚPLAS, -ă, adj. = dublu.
- FIDÉU, *fideie*, s.n. = capac pentru acoperit oalele.
- FIDILÍȘ, *fidilișe*, s.n. = capac cu care se acoperă găleata.
- FIȘTULÍ, *fiștulesc*, vb. IV tranz. = a întreba amănunte, intimități; a iscodi.
- FITÉU, *fiteie*, s.n. = sobă de gătit.
- FÍȘCĂ s.f. sg. = iarbă slabă de culoare roșie, care crește pe locuri neproductive.
- FLENCÁU, *flencăi*, s.m. = om moale, lipsit de bărbăție.
- FLÓȘCOTĂ, *floșcote*, s.f. = vorbă goală, palavă.
- FÓAȘ, *foășuri*, s.n. = grămadă mare de zăpadă adusă de vînt; troian.
- FÓDORĂ, *fodore*, s.f. = încrețitură care se face la mîncile sau pe poalele hainelor femeiești.
- FOTOGHÍN subst. = petrol.
- FURDULÍ, *furdulesc*, vb. IV intrans. = (despre sanie) a aluneca într-o parte și-n alta.
- FUSĂRÍȚĂ, *fusărițe*, s.f. = dispozitiv de lemn care ține fusele pentru a se putea face ghem firul de pe ele.

- GIFĂ, *gîfe*, s.f. = lingură mare de lemn cu care se ia urda din căldare pentru a se pune la stors.
- HABÚC, *habuci*, s.m. = cilți.
- HÁDĂ s.f. sg. = grup de oameni.
- HEREDÍE, *heredi*, s.f. = treabă multă, ocupație.
- HERNÉU, *herneie*, s.n. = coviltir.
- HÍRBÓI, *hírboai*, s.n. = oală mai mare, din lut.
- HOBĂNÍ, *hobănesc*, vb. IV refl. = a se legăna, a se balansa.
- HREBĂNÁ, *hrébán*, vb. IV tranz. = a scărmana lînă.
- HRÉBENI s.m. pl. = piepteni primitivi pentru scărmanatul lînii.
- HRÍBÁ, *hribe*, s.f. = ciupercă comestibilă.
- IBĂȘÚNG, *ibășunguri*, s.n. = centură, mai lată, din piele.
- IERÚGÁ, *ierugi*, s.f. = suprafață acoperită cu iarbă, într-o depresiune.
- ÍNGĂTÍ, *îngătesc*, vb. IV tranz. = a opri tenđențios pe cineva de la o activitate oarecare.
- ÍNGROȘÁLÁ s.f. sg. = un fel de mîncare făcută din mălai și smîntînă.
- JÁNDRÁ s.f. sg. = mîncare preparată din mă-măligă, grăsimi, brînză, cîrnați și carne.
- JOÁMPÁ, *joampe*, s.f. = groapă în care se adună apă.
- LÉSPEDE, *lespezi*, s.f. = tigiaie cu coadă.
- LÚȘCÁ, *luști*, s.f. = ghiocel.
- MÁNDÁȘ, *măndașuri*, s.n. = nădejde, speranță.
- OBORÓC, *oboroage*, s.n. = construcție fără pereți în care se ține finul pentru animale.
- OFÍRLÍ, *ofírlesc*, vb. IV tranz. = a înșulta.
- OTICÁU, *oticaúă*, s.n. = vas de cca 5 kgr folosit pentru măsuratul cerealelor.
- PALȚÁU, *palțauă*, s.n. = băț împodobit cu funde de diferite culori folosit de staroste la nunți.
- PETÉICÁ, *peteici*, s.f. = plasă de dus mîncare făcută din sfoară.
- PINDILÉU s.n. sg. = jupon din pinză.
- PIRÓȘCÁ, *piroști*, s.f. = sarma.
- PISÓC subst. = nisip întrebunțat la tencuit.
- PÓNIVÁ, *ponive*, s.f. = prelată.
- PREVINGÁLÁ, *previngale*, s.f. = lanț legat de oiștea carului și de jug pentru ca unul din boi să tragă mai mult.
- RÁPOR s.n. sg. = pojar.
- RESTÉNȚE s.f. = tăiței pentru supă.
- RÚJDÁ, *rujde*, s.f. = obiect foarte rău, scos din uz.
- SANCÁU, *sancaúă*, s.n. = sanie cu patru tălpi.
- SCHIÓCÁ, *schioci*, s.f. = sapă mică folosită la scosul pietrelor.
- SCLONȚÍ, *scloņfesc*, vb. IV tranz. = (despre oameni) a mînca semințe de dovleac sau de floarea soarelui.
- SCOPT, -ă, adj. = fermentat.
- SPÁCÉL, *spăcele*, s.n. = bluză din pinză de casă.
- SPOROZÁU s.n. sg. = stratul de fosfor de pe cutia de chibrituri.
- STRUJÁC, *strujece*, s.n. = saltea din paie.
- ȘERPENÉU, *șerpeneauă*, s.n. = cratiță mare din lemn.
- ȘEȘ, *șeși*, s.m. = stîlp vertical de care se prinde canatul ușii.
- ȘTRÍMFLU, *ștrimfli*, s.m. = ciorap.
- ȘULUÁRI s.m. pl. = ițari ștrimți făcuți din pinză sau din lînă țesută în casă.
- TARTÁU, *tartauă*, s.n. = lanț legat de capătul oiștei și de gîțul cailor.
- TÁLÁLÍ, *tălălesc*, vb. IV tranz. = a nimeri.
- TĂRĂMTĂTÍ, *tărămtătesc*, vb. IV tranz. = a vorbi mult și fără rost.
- TELEGÚȚÁ, *teleguțe*, s.f. = rotile pe care se sprijină capătul superior al plugului cu tracțiune animală.
- TICLÁZÁU, *ticlăzaie*, s.n. = fier de călcat.
- TÍRBÓNȚÁ, *tírboanșe*, s.f. = roabă.
- TRASCÁU, *trascaúă*, s.n. = clopot de mărime mijlocie, pentru oi.

ȚIRĂI, *țirăie*, s.n. = ploaie deasă și de scurtă durată.
 VALĂU, *valăuă*, s.n. = jgheab pentru adăparea vitelor.
 VIDERĂ, *videresc*, vb. I tranz. = a lumina.
 VIDERĂ, *videre*, s.f. = găleată.

VIGANĂU, *viganauă*, s.n. = rochie de stambă.
 VIZĂRĂPÉRT, *vizărăperturi*, s.n. = certificat medical de constatare a urmelor unei bătăi.

POP GHEORGHE

Satul Libotin

ABLEZÍ, *ablezesc*, vb. IV tranz. = a alunga, a îndepărta, a goni: *l-a ablezit de pe lângă casă*.
 ABLEZÍT, -Ă, adj. = alungat, îndepărtat, gonit.
 AGÍMBÁ, *agîmb*, vb. I tranz. și refl. = a avea epilepsie.
 AGÍMBÁT, -Ă, adj. = epileptic.
 AIRLEA adv. = în altă parte, în alt loc.
 AIRŪRI s.f. pl. = piftii.
 ALBĂŪȚ, *albăuți*, s.m. = specie de prun timpuriu, cu fructe zemoase, de culoare galbenă.
 ALBĂŪȚĂ, *albăuțe*, s.f. = fructul albăuțului.
 ALEGĂDÍT, -Ă, adj. = 1. mulțumit; 2. îndestulat.
 ALUDĂU, *aludăi*, s.m. = dovleac turcesc; luda.
 AMINÓS, *aminosuri*, s.n. = miros.
 AMÍȚĂ, *amîț*, vb. I tranz. = a îndemna ciinele să muște sau să latre pe cineva; a asmuța.
 ARĂDÍ, *arădesc*, vb. IV tranz. = a începe un lucru sau o activitate; var. *arădui*.
 ARĂDÍT, -Ă, adj. = (despre lucruri sau acțiuni) început.
 ARĂDUÍ, *arădui*, vb. IV tranz. v. *arădi*.
 ÁRJĂ, *arjăle*, s.f. = scheletul de lemn al acoperișului casei pînă la tavan.
 AȚAPÓC, *ațapoci*, s.m. = așchie, care pătrund zind sub piele, produce dureri.

BĂRTĂ, *berți*, s.f. = tiv lat la cioareci sau la izmene țărănești prin care se introduce cureaua sau brăcinarul.
 BĂCIULÍE, *băciulii*, s.f. = 1. capsulă (de mac); 2. căpățină de usturoi.
 BERBÍNĂ, *berbini*, s.f. = mușcată.
 BINDEŪ, *bindei*, s.m. = copil neastîmpărat.
 BISTĂȘ, *bistașuri*, s.n., (mai ales în expr.) *a da bistașul* = a fi de acord, a consimți.
 BIZÁRI subst. sg. = streche.
 BIZĂRÍ, *pers.* 3. sg. *bizărește*, vb. IV tranz. = (despre animale) a porni în goană nebună.
 BOBOLÓZ, *boboloz*, s.m. = bulgăre mic de mlai care rămîne uneori în mămăligă.
 BOLOȘTRÓC, *bolostroace*, s.n. = baltă mică.
 BONGÁU, *bongăi*, s.m. = bondar, viespe.
 BONZÁR, *bonzari*, s.m. = cărăbuș.
 BÓRDIL subst. sg. = vaccin.
 BORDILÍ, *bordilesc*, vb. IV refl. și tranz. = a (se) vaccina.
 BORDILÍT, -Ă, adj. = vaccinat.
 BOTROCÍ, *botrocesc*, vb. IV tranz. și refl. = 1. (despre apă) a (se) tulbura; 2. (despre rufe) a spăla superficial.
 BUCÍȘTE subst. = gunoi bine putrezit.
 BULĂTÁU, *bulătauă*, s.n. = băltoacă.
 BURLÁN, *burlane*, s.n. = butoi mic de lemn sau de metal.
 BUTÁCĂ, *butace*, s.f. = (mai ales la pl.) opinci cu gurgui lat.

- BUTÁN, *butane*, s.f. = butucul roții.
- BUZOÁRE s.f. sg. = miros neplăcut provenit din arderea rîtașului.
- CANÓC subst. = fitil pentru lampa de gaz; feștilă.
- CARÍMBÁR, *carîmbare*, s.n. = bucată de lemn cioplită pe care se însemnează nivelul laptelui, cînd se face, primăvara, măsuratul.
- CĂNTĂLÍ, *cântălesc*, vb. IV tranz. și refl. = a (se) cîntări.
- CĂRÉȚ, *căreși*, s.m. = cicoare.
- CĂȘIȚĂ, *cășite*, s.f. = ghizd la fîntînă; var. cîșîță, tișîță.
- CEAPÁU, *ceapauă*, s.n. = 1. bici făcut din piele; 2. (la pl.) nojițe de opinci făcute din piele sau cauciuc.
- CHITIALIGÚȚ interj. = strigăt cu care se alungă vițelul.
- CHITILÍN adv. = încet, domol.
- CICĂDÁIE, *cicădăi*, s.f. = ciine slab și pricăjit; javră, potaie.
- CIGĂLÍ, *cigălesc*, vb. IV tranz. = 1. a mîngia, a alinta; 2. a gustări.
- CIGĂLÍȚ, -Ă, adj. = mîngiat, alintat.
- CILÉDI s.m. pl. = copii, succesori, urmași.
- CIOÁCA interj. = strigăt cu care se cheamă mînzul.
- CÍOPÓC, *ciopocuri*, s.n. = totalitatea uneltelor de muncă dintr-o gospodărie.
- CITODÍ, *citodesc*, vb. IV tranz. = a omori pe cineva.
- CITODÍȚ, -Ă, adj. = omorît, ucis.
- CIUCALÁU, *ciucalăi*, s.m. = ciucure, canaf.
- CIUPLICĂ, *ciuplic*, vb. I tranz. și refl. = a (se) apleca, a (se) îndoi, a (se) înclina.
- CIUPLICÁȚ, -Ă, adj. = aplecat, îndoit.
- CIURIGÁU, *ciurigăi*, s.m. = un fel de prăjituri, făcute din făină, lapte și ouă și prăjite în untură.
- CIUVÁI s.f. pl. = totalitatea vaselor dintr-o gospodărie.
- CÍRLOBÁI s.f. pl. v. cîrlofăi.
- CÍRLOFÁI s.f. pl. = cele două lemne găurite care prind roțile plugului de tînjală; var. cîrlobăi, prăgînjele.
- CÍRȚĂ, *cîrșe*, s.f. = pește mic.
- Cîșîță, *cășite*, s.f. v. cîșîță.
- CLEAC adj. invar. = learcă, foarte ud.
- CLOCOTÍC, *clocotici*, s.m. = zurgălău.
- COCLÍNTĂ, *coclinte*, s.f. = felie de mămăligă prăjită pe plită.
- COMÍNJÍ, *comînjesc*, vb. IV tranz. = a mîzgăli.
- COMÍNJÍȚ, -Ă, adj. = mîzgălit.
- CONOÁBĂ, *conoabe*, s.f. = coropișniță (*Gryllotalpa vulgaris*).
- COPÓLNIȚĂ, *copolnișe*, s.f. = adăpost de iarnă pentru oi; saivan.
- COTÓZ subst. = mîncare făcută cu mai multe zarzavaturi, ghiveci.
- COTOZÍ, *cotozesc*, vb. IV tranz. și refl. = (despre alimente) a (se) amesteca, a se terciui.
- COTRÉNCIURI s.n. pl. = ogrinji.
- CRÉ interj. = strigăt cu care se alungă caprele.
- CUCÚLBĂȚĂ, *cuculbete*, s.f. = (peiorativ) cutie craniană, țeastă.
- CUJÉICĂ, *cujeici*, s.f. = furcă de tors; var. cujoică.
- CUJÓICĂ, *cujoici*, s.f. v. cujeică.
- CUȘTÚIE, *cuștui*, s.f. = cutie.
- DÉLE s.f. pl. = preocupări, pasiuni.
- DESCIORLUȚ, *desciorluiesc*, vb. IV tranz. și refl. = (despre funii, sfori etc.) a (se) descurca, a (se) descilci.
- DESCIORLUȚȚ, -Ă, adj. = descurcat, descilcit.
- DÍLAV, -Ă, adj. = (adesea substantivat) invalid, mutilat.
- DÍN, *dinuri*, s.n. = daltă cu tăișul curbat întrebuițată pentru a lărgi butucul roții.
- DIȘÉU, *dișauă*, s.n. = daltă cu tăișul drept.
- DÍLBOÁNCĂ, *dîlbónci*, s.f. = loc mai adînc în albia unei ape curgătoare; duldină.
- DÍRLĂÍ, *dîrlăiesc*, vb. IV tranz. = a cînta, a doini, a hori.
- DON, *donuri*, s.n. = scîndură groasă de 5—8 cm.
- DROÁNGĂ, *droange*, s.f. = clopot rău, stricat.
- DRUȘCULÍ, pers. 3 sg. *drușculește*, vb. IV tranz. și refl. = (despre drumuri) a (se) nivela, a (se) netezi.
- DULDÍNĂ, *duldîni*, s.f. = dîlboancă.

- DURGĂLAȘ, *durgălașuri*, s.n. = 1. gălăgie, zarvă, hărmălaie; tă ră p a n e ; 2. dezordine, neorînduială.
- FĂITE, *făitii*, s.f. = așchie (mai ales de mesteacăn) care, cioplită în lung, se folosea la luminat.
- FĂUȘI, pers. 3 sg. *făușește*, vb. IV intranz. = a troieni: *atîta o făușit, de nu mai vezi drumul*.
- FĂUȘITURĂ, *făușituri*, s.f. = 1. troian; 2. viscol: f o a ș .
- FIȘTULI, *fiștulesc*, vb. IV tranz. = a descoase pe cineva, a iscodi.
- FIȘTULIT, -Ă, adj. = (despre oameni) descusut, iscodit.
- FIZÉR, *fizeve*, s.n. = scoabă de fier care prinde loitrele, fixîndu-le.
- FÎȘCĂ s.f. sg. = iarbă de culoare roșie, puțin hrănitoare, care crește pe locuri neproductive.
- FLECĂDĂIE, *flecădăi*, s.f. = viscere, măruntaie.
- FLÉCE s.f. sg. = zăpadă de toamnă sau de primăvară, care se topește ușor.
- FLENCĂU, *flencăi*, s.m. = om moale fără bărbăție; flețiucău.
- FLEȚIUCĂU, *flețiucăi*, s.m. = flencău.
- FLÔSCOTĂ, *flôscote*, s.f. = vorbă goală, palavră.
- FOAȘ, *foașuri*, s.n. = făușitură (2).
- FOCȘOR s.m. = floare din familia cruciferelor, cu petalele roșii și inflorescență paniculă.
- FÓRTĂȘ, *fortăși*, s.m. = specie de prun.
- FÓRTĂȘĂ, *fortășe*, s.f. = specie de prună mare și foarte zemoasă; var. *fortișă, fortășă*.
- FÓRTIȘĂ, *fortișe*, s.f. v. *fortășă*.
- FÓRTOȘĂ, *fortoșe*, s.f. v. *fortășă*.
- FRIȘ, *frișuri*, s.n. = haină țărănească scurtă, făcută din dimie, cu mînci, fără buzunare și fără nasturi, cusută cu mîna, pe care o poartă atît femeile cît și bărbații.
- FUSĂRIȚĂ, *fusărișe*, s.f. = dispozitiv de lemn care ține fusele, pentru a se putea face ghem.
- GHELÉNG, *ghelenguri*, s.n. = zid pe marginea unui pod sau a unei punți; parapet.
- GIFĂ, *gife*, s.f. = lingură mare din lemn cu care se ia urda din căldare pentru a se pune la stors.
- GÎNDĂCFE, *gîndăcii*, s.f. = ciupercă necomestibilă, toxică.
- GLORI s.m. pl. = cocori.
- GLÚPAN, -Ă, adj. = lacom, nesățios.
- GÓNDĂ, *gonde*, s.f. = insectă.
- GOZĂC, *gozaci*, s.m. = guzgan.
- HABÚC s.m. = cîlți.
- HĂDĂ s.f. sg. = grup de oameni (care întreprind o acțiune).
- HAIABÍC, *haiabícuri*, s.n. = petrecere, chef.
- HÁLIPĂ, *halípi*, s.f. = aripă.
- HALÚBĂ, *halube*, s.f. = rufă, albitură.
- HANGĂU, *hangăi*, s.m. = flăcăiandru, țingău.
- HAȚĂU, *hațauă*, s.n. = 1. drum de țară bătătorit (mai ales de vite); 2. parte a chimicului care se prinde în cataramă.
- HĂITĂȘ, *hăitașuri*, s.n. = iaz, zăgaz.
- HEREDÍE s.f. = 1. activitate intensă, treabă multă; 2. acareturi.
- HETÉAUĂ s.n. pl. = totalitatea uneltelor agricole; var. *heteie*.
- HETÉIE s.n. pl. v. *heteauă*.
- HÍGHE interj. = hăis!
- HLEB, *hleburi*, s.n. = totalitatea clădirilor unei gospodării (case, șura etc.).
- HOBĂNĂ, *hobăn*, vb. I refl. = a se legăna, a se balansa.
- HOBĂNÁT, -Ă, adj. = legănat.
- HOBLÁNCURI s.n. pl. = unelte țaranului cu care lucrează la fin; var. *hodrancuri, hojboturi*.
- HODRÁNCURI s.n. pl. v. *hoblancuri*.
- HOJBÓTURI s.n. pl. v. *hoblancuri*.
- HOPĂLÍ, *hopălesc*, vb. IV tranz. = a vîntura cerealele, rudimentar, cu covata.
- HORJ, *horjuri*, s.n. = 1. instrument folosit la prelucrarea șindrilei; 2. un fel de cuțit cu care se însemnează pe coaja lemnului în pădure.
- HORJÓC, *horjoace*, s.n. = coada cociorvei.
- HREBĂNĂ, *hrebăn*, vb. I tranz. = a dărăci lină.

- HRÉBINI s.m. pl. = piepteni primitivi pentru dărăcit lina.
- HROȘTI, *hroștiuri*, s.n. = rogoz.
- IBĂȘUNG, *ibășunguri*, s.n. = centură de piele; var. *ibușung*.
- IBUȘUNG s.n. v. *ibășung*.
- IERHĂLÍ, *ierhălesc*, vb. IV tranz. = a tăbăci pielea de oaie.
- IEROĂGĂ, *ierogi*, s.f. = formă de relief situată la nivel mai jos decît regiunile înconjurătoare; depresiune.
- ÎMPROHODÍ, *împrohodesc*, vb. IV tranz. și refl. = a (se) îmbrobodi.
- ÎMPROHODÍT, -ă, adj. = îmbrobodit.
- ÎNCUȘLUÍ, *încușluiesc*, vb. IV tranz. = a proteja, a ajuta.
- ÎNDEHORÁ, *îndéhor*, vb. I tranz. = a intimida pe cineva, a înfricoșa.
- ÎNDEHORÁT, -ă, adj. = înfricoșat.
- ÎDOITÚRĂ, *îndoituri*, s.f. = clătită.
- ÎNDULÍ, *îndulesc*, vb. IV tranz. și refl. = a (se) începe un lucru, o acțiune.
- ÎNDULÍT, -ă, adj. = început.
- ÎNTĂRĂNT adv. = de acum înainte, în viitor.
- ÎNTRUMPICÁ, *întrumpic*, vb. I tranz. și refl. = a (se) amesteca.
- JÁNDRĂ s.f. sg. = mîncare preparată din grăsimi, brînză, mămăligă și carne.
- JDEÁNCĂ, *jdenci*, s.f. = 1. cavitatea osoasă a craniului în care se află globul ochiului; orbită: *mă dor jdencile ochilor*; 2. găoace.
- JÍBÍDĂ, *jíbide*, s.f. v. *juludă*.
- JOÁMPĂ, *joampe*, s.f. = groapă mică în care se adună apa.
- JOBÍDĂ, *jobide*, s.f. v. *juludă*.
- JULÚDĂ, *julude*, s.f. = umflătură pe corpul omului sau al animalului; var. *jíbidă*, *jobidă*.
- LÉCRU, *lecruri*, s.n. = un fel de vestă făcută din dimie de casă.
- LÉSPEDE, *lespezi*, s.f. = tavă întinsă sau rotundă folosită pentru copt în cuptor.
- LEȘTREÁNG, *leștreanguri*, s.n. = rangă.
- LŪȘCĂ, *luști*, s.f. = ghiocel.
- MĂLCÉD s.n. sg. = lichid sinovial la încheieturile și articulațiile animalului.
- MĂLCEZÍ, pers. 3 sg. *mălcezește*, vb. IV tranz. și refl. = a (se) mucegăi: *mi-o mălcezit multe halube în ladă*.
- MEHÉI subst. = hamei.
- MÍNDÁȘ, *mîndașuri*, s.n. = nădejde, speranță.
- MOL, *moluri*, s.n. = noroi.
- MOTROÁȘCĂ s.f. sg. = 1. ștergar legat la un capăt, cu care se joacă feciorii în șezătoare; 2. numele unui joc de feciori.
- MŪTE s.f. sg. = loc pe cuptorul de piine, unde se poate dormi.
- NĂTORDÍ, *nătordesc*, vb. IV intranz. = a năvăli, a da buzna.
- NIMÉST, *nimeste* și *nimesturi*, s.n. = casa împreună cu construcțiile care țin de ea; acaret.
- NÍNTĂ s.f. sg. = (bot.) mintă.
- OBORÓG, *oboroage*, s.n. = șură, în care se ține finul pentru iarnă.
- ÓCĂȘ, -ă, adj. = (om) deștept, inteligent.
- ONÉL, *onele*, s.n. = inel.
- ORÓC, *orioci*, s.m. = fir rămas pe sulul dinapoi al războiului de țesut.
- PALŤÁU, *palțauă*, s.n. = par de lemn, băț; var. *șpalțău*.
- PARÓȘCĂ, *paroște*, s.f. = un fel de mîncare făcută din mălai muiat în lapte acru și smîntînă, frămîntat bine și copt în cuptor.
- PĂDĂÍ, *pădăiesc*, vb. IV tranz. = a curăța casa, a vărui.
- PĂDĂÍT, -ă, adj. = curățat, vărui.
- PĂPĂRÚJĂ, *păpăruji*, s.f. = buburuză.
- PĂZÍ, *păzesc*, vb. IV refl. = a se grăbi: *mă păzesc să ajung mai iute*.
- PĂZÍT, -ă, adj. = grăbit.
- PETRECTÁ, *petrectez*, vb. I tranz. = a da în judecată.
- PETRECTÁRE, *petrectări*, s.f. = proces, judecată.
- PISÓC subst. = nisip întrebunțat la drumuri și la tencuitul caselor.
- PÍTŪȘ, *pituși*, s.m. = mănunchi format din pănuii de pe știuletele porumbului.
- PIŤIÁNĂ, *pițiene*, s.f. = fiecare din foile care înfășoară știuletele de porumb.

- PLENCĂCI, *plencace*, s.n. = secure lată, cu coada lungă, pe care o folosesc dulgherii.
- PLIT, *plituri*, s.n. = ritul porcului.
- PLÓŢĂ, *plofe*, s.f. = pește de apă dulce, plătică (*Abramis brama*).
- POCIRÉȘ, *pocireși*, s.m. = cotorul păioaselor rămas după secerat.
- PÓIBĂ, *poibe*, s.f. = prelată.
- PÓPĂ, *popi*, s.m., (în construcția) *popă de hat* = greier.
- POPIR, *popire*, s.n. = foiță de țigară.
- POPIRÚȘ, *popirusuri*, s.n. = hirtie.
- PORLAȘ, *porlașuri*, s.n. = scîndură pusă pe osiile carului, între loitre.
- POTROMOCÍ, *potromocesc*, vb. IV tranz. = a ascunde ceva, a mușamaliza, a cocoloși.
- POVÍRNEÁLĂ, *povírneli*, s.f. = acoperișul unei colibe (la oi) făcut din două rînduri de șindriile.
- PRĂGINJÉLE s.f. pl. = cîrlofăi.
- PRĂPICI, *prăpiciuri*, s.n. = copileț.
- PUP, *pupi*, s.m. = stog mic de păioase.
- PURLIC s.n. sg. = plantă (mai ales în sau cînepă) mică, pipernicită: *am avut numai un purlic de cînepă*.
- RÁPOR s.n. sg. = rujeolă, pojar.
- RĂCURĂ, *răcurez*, vb. I intranz. = a face apel, a face recurs la tribunal.
- RĂTÉZ, *răteze*, s.n. = lanț cu inele mici folosit în gospodărie.
- RÚJDĂ, *rujde*, s.f. = unealtă uzată, veche; ciorasă: *am cosit cu o rujdă de coasă de m-am omorît*.
- SANCĂU, *sancauă*, s.n. = sanie care are patru tâlpi dintre care primele două sînt mobile putîndu-se întoarce cu ușurință pe loc.
- SCLEÁPŢ, *sclepți*, s.m. = țințar.
- SCLOŢÍ, *sclonțesc*, vb. IV tranz. = a mîncea semințe de dovleac sau de floarea soarelui.
- SCRIVĂLĂ, *scrivele*, s.f. = lemn cu patru sau cinci brațe în care se pune drobul de sare pentru oi.
- SCURMUZÍ, *scurmuzesc*, vb. IV tranz. = a scurma, a rîci.
- SCURMUZÍR, -Ă, adj. = scurmat, rîciit.
- SFÁRDIE, *sfărdii*, s.f. = bucată de lemn tăiată în lung; lodbă.
- SMÚGĂ s.f. sg. = spumă care apare la suprafața laptelui sau a altor lichide în fermentare.
- SPÁTĂ, *spete*, s.f. = joagăr, sîrisău mare.
- SPÁGMĂ s.f. sg. = ață de cusut; var. *s p ă m ă*.
- SPĂMĂ s.f. sg. v. *s p ă g m ă*.
- SPOROZĂU s.n. sg. = stratul de fosfor de pe cutia de chibrituri.
- STECIUNÁ, *stécium*, vb. I tranz. = a lua tăciunele de pe fitilul lămpii.
- STUR s.n. sg. = urticarie.
- ȘĂȘ, *șăși*, s.m. = stilp vertical de care se prinde canatul ușii; ușor.
- ȘERPENÉU, *șerpeneauă*, s.n. = cratiță de tuci.
- ȘPALŢĂU, *șpalțauă*, s.n. v. *p a l ț ă u*.
- ȘPIR subst. = spirt.
- ȘULUÁRI s.m. pl. = ițari strimți făcuți din pinză de cînepă.
- ȘUȘTÁ, *șuști*, vb. I intranz. și refl. = a ofta: *mă șuști că am necazuri*.
- ȘUT, *șuți*, s.m. = măsură de lungime de aproximativ 15—16 cm.
- TAR, *tare*, s.n. = greutate, sarcină: *avea un tar de găteje în spate*.
- TĂGÍRCÍE, *tăgírccii*, s.f. = unealtă de lemn în formă de T cu care se toarce lînă sau păr de capră pentru noițe la opinci.
- TĂLĂLÍ, *tălălesc*, vb. IV tranz. și intranz. = 1. a nimeri; 2. a sosi (întîmplător) la locul sau momentul potrivit.
- TÁPTĂLĂGĂ, *tăptălăgi*, s.f. = pitpalacă.
- TĂRĂPÁNE s.n. sg. = hărmălaie, tãmbălău; *d u r g ă l a ș (1)*.
- TE interj. = strigăt cu care se alungă ciinele.
- TEMIÉȘ, *temieși*, s.m. = zidar.
- TÉPȘE, *tepși* și *tepșuri*, s.f. = tavă pentru copt pîinea.
- TÉRDE, *terzi*, s.f. = coș de nuiete cu mîner, în care se adună, la cules, știuleții de porumb; telteu.
- TERFÁȘ, *terfași*, s.m. = reprezentant al mirelui care în timpul nunții poartă spic de grîu la pãlărie.

- TÉRTI, *tertiuri*, s.n. = loc, în jurul casei, pe care se cultivă cereale.
- TÍRI conj. = ori, sau.
- TIRLIŪTE s.f. pl. = palavre, baliverne.
- TIȘȚĂ, *tișițe*, s.f. v. cășiță.
- TOCĂIER, *tocăiere*, s.n. = făcăleț: tocănău.
- TOCĂNAU, *tocănauă*, s.n. = tocăier.
- TOPÂNCĂ, *topânci*, s.f. = (mai ales la pl.) tîrlici.
- TŪPU subst., (în construcția *de-a tupu* = numele unui joc de copii, de-a v-ați ascunselea.
- TURȘ, *turși*, s.m. = copac pipernicit (de la marginea pădurii); *p.ext.* pădure formată din astfel de copaci.
- ȚINGĂREU, *țingăteauă*, s.n. = clopot mic de alamă.
- ȚINCŪȘĂ, *țincuși*, s.f. = (bucată de lemn sau de hîrtie) cu care se trage la sorți (după ce au fost însemnate); și în expr. *a trage țincușa* = a hotări prin sorți o împărțeală.
- ȚIRĂI, *țirăie*, s.n. = ploaie mărunță, deasă și de scurtă durată.
- TİRĂI, pers. 3 sg. *țirăiește*, vb. IV intranz. = a ploua mărunț și des, a bura.
- UCÍR, -Ă, adj. = leit.
- UMBRĂR, *umbrare*, s.n. = umbrelă.
- URÍ, *urăsc*, vb. IV tranz. și refl. = a(se) obosi.
- VÉLTER, *velteri*, s.m. = infirmier.
- VELTĂRIȚĂ, *veltărițe*, s.f. = soră de caritate.
- VÍDOM adv., (în construcția *de vidom* = de tot, cu totul, în întregime: *și-a tăiat degetu de vidom*.
- VITROMOLÓI subst. = vitriol.
- VÍRCĂ, *vîrci*, s.f. = dungă, vargă.
- VRĂNĂ, *vrăni*, s.f. = deschizătură la cioarecii de dimie, pe unde se trece cureaua.
- ZMICIOÁCĂ, *zmicioace*, s.f. = nuia; var. *zmicioac*.
- ZMICIÓC, *zmicioci*, s.m. v. *zmicioacă*.

GH. BOGA

REGIUNEA SUCEAVA

REGIUNEA SUCEAVA

Comunele* : Cacica (C), Cașvana (Cș), Comănești (Com),
Fundul Moldovei (Fm), Ostra (O), Pîrteștii de Jos (Pj),
Pîrteștii de Sus (Ps), Pojorîta (Poj), Stulpicani (S),
Valea Putnei (Vp)

- ĂICI-CŪȚA adv. = foarte aproape (Cș).
ĂICI-ĂȚĂ adv. = aproape, prin preajma (Cș. Com.).
ĂNTÎȘT, *antiști*, s.m. = (invechit) primar (Pj).
ĂRMEĂN, *armeni*, s.m. = negustor de porci (Com.).
ĂUȘŪȚ s.m. = (rar) consilier comunal (Pj).
ĂȘĂMEĂ, *bașamele*, s.f. = (izolat) prelată pentru camion (Pj).
ĂRÎĂC, *bîrîieci*, s.m. = miel care sugă la altă oaie (O); gîrgariș.
ĂOITŪRĂ, *boituri*, s.f. = (mai ales la pl.) fire de lînă vopsită: *am adus de la Burdujeni boiturile* (Pj).
ĂORTEĂNCĂ, *bortenci*, s.f. = bucată de lemn, găurită, în care se pune un băț pentru a ține pînza întinsă pe sulul dinainte (la războiul de țesut) (Cș).
ĂOTIRÉU, *botireie*, s.n. = tulpina uscată de floarea soarelui rămasă pe cîmp după recoltare: *pe coastă îs numa niște botireie* (Pj).
ĂOȚURI s.n. pl. = căpițe mici de fîn, făcute fără par: *după ce-i plog, îl facem boțuri* (O).
ĂOURIE, *bourii*, s.f. = stîină de boi (O).
ĂRÎNZĂ s.f. = (rar) frînă la trenurile de marfă (Pj).
ĂRÎNZÉR, *brînzeri*, s.m. = frînar: *îi brînzera la jug* (Pj).
ĂÚICĂ, *buici*, s.f. = baracă mică (Pj).
ĂULEĂRCĂ s.f. = rachiu; *holercă, sămăhoancă, stropșală* (Pj).
ĂALVÎN, *calvini*, s.m. = om hain, rău la inimă (Pj).
ĂALVÎNCĂ, *calvinci*, s.f. = femeie haină, rea la inimă (Pj).
ĂĂMEȘOI, *cămeșoie*, s.n. = cămașă femeiască, fără altițe pe mîneci (Pj, Cș).
ĂARBUNĂR, *carbunari*, s.m. = tren de marfă, încărcat numai cu cărbuni: *pînă la personal tre (= trebuie) să treacă cărbunariu* (Pj).
ĂARMINĂDĂ s.f. = carne tocată, șnițel (S.).
ĂĂSĂ, *case*, s.f. = o jumătate dintr-un iț (Cș).
ĂĂTRĂFOI s.sg. = trifoi cu patru frunze: *Foaie verde catrafoi Hai, bădiță, pe la noi!* (Pj).
ĂĂTRĂPŪLCĂ, *catrapulci*, s.f. = praștie (C).
ĂĂPĂRŪȘ s.m. = numele unui dans popular, asemănător cu perinița (Pj).
ĂĂRILÓZĂ s.f. = (izolat) celuloză (Pj).
ĂĂĂLFĂ, *cioalfe*, s.f. = umflătură dureroasă, cît un grăunte sau o alună, crescută pe piele: *am o cioalfă subsuoară* (Pj).
ĂĂȘȚICĂ, *ciuștic*, vb. I refl. = a se furișa: *hoțul s-a ciușticat prin huceag* (O).

* În paranteză dăm prescurtările folosite.

- CLIMP, *climpuri*, s.n. = pîlc de pădure (O).
- COBÉLNIȚĂ, *cobelnițe*, s.f. = capră de tăiat lemne (C).
- COCOSFÉT s.sg. = pachet de margarină (O).
- CODÍȚE s.f. pl. = șnururi la pantofi: *ia-ți codițe la papuci* (Pj).
- CÓLDURĂ s.f. = plapumă (S).
- COPCIIÁC s.m. = copileț (Cș).
- COTLÉJE s.n. pl. = resturi de fîn (O).
- CRĂMPĂCI, *crâmpaciuri*, s.n. = tirnăcop mare (Pj).
- CREDÉNȚĂ s.sg. = bufet (Fm).
- CÚPCĂ, *cupci*, s.f. = una din cele două table mici în formă de triunghi care încheie cele două table mari ale șurii: *ne trebuie draniță pentru cupci* (Cș).
- CUȘCĂI s. pl. = scînduri care se pun pe jilip, pentru a da lemnele la vale (O).
- CUȚURUPCHI s.m. pl. = o specie de bureți comestibili (C).
- DĂLTIȚĂ, *dăltițe*, s.f. = semn în urechea oilor (O).
- FALTĂU, *faltăie*, s.n. = bucată: *am primit pîne și un faltău de unt* (Pj).
- FESTÚNG, *festunguri*, s.n. = (numai în vorbirea bătrînilor) fortificație, cazemată: *trăgeam cu canoanele din festung* (Pj).
- FLOÁRE s.f. = polen: *păpușoiul are floare* (Cș).
- FLÚTURE, *fluturi*, s.m. = scocul morii; canal prin care intră apa pentru a învîrți roata morii (S.).
- FOCUNĂR, *focunare*, s.n. = felinar (Cș).
- FORÁITĂR s.m. = (rar) călăreț înaintaș (Pj).
- FORT adv. = mereu: *fort merge la Suceava* (Pj).
- FRECĂTÚRĂ, *frecături*, s.f. = boală specifică oilor, care se manifestă prin zdrobirea unghiilor.
- FRIGĂRE, *frigări*, s.f. = cratiță cu coadă pentru prăjit carnea (C).
- GĂLBÍOR, *gălbiori*, s.m. = specie de bureți comestibili (Cș, Pj, Poj); *jido va ș.*
- GĂSÉLNIȚĂ s.f. = boală la oi (se fac niște viermi în cap și oile căpiază) (O).
- GHIȘÍȚ, *ghișițuri*, s.n. = harnașamentul cailor: *am pus ghișițul pe cai* (Pj).
- GHIȚURÍ, *ghițuresc*, vb. IV tranz. = 1. a stăpîni caii; 2. a ține din scurt copiii obraznici (Pj).
- GÍRGÁRIȚ, *gîrgariți*, s.m. = bîrîiac.
- GÍRLĂ, *gîlle*, s.f. = drum de țară cu maluri înalte (Pj); *hîgă*.
- GODÍRLÁN, *godîrlani*, s.m. = porc mistreț tinăr (Pj).
- GRÉURI s.n. pl. = tunuri de calibru mare (Pj).
- GROZĂVÍT adv. = grozav, foarte: *ți grozăvit de frig* (Pj).
- HĂȘPĂU, *hașpăie*, s.n. = butucul (sulul) de la fîntîna cu roată pe care se fixează lanțul de care se leagă găleata (Cș).
- HATNĂU, *hatnăie*, s.n. = urma lăsată de roatele carului (Cș).
- HĂCLUF, *hăcluiesc*, vb. IV intrans. = a lucra cu iglița (Com); var. *h e c l u i*.
- HECLUF vb. IV intrans. v. *h e c l u i*.
- HECNĂR, *hecnari*, s.m. = igliță.
- HÍGĂ, *hîgi*, s.f. = drum de țară, cu maluri înalte (Pj); *gîrlă*.
- HONDROBÓS adj. = (despre terenuri) cu multe gropi (O).
- HORNĂRÉAȚĂ s.f. = hornul casei (Cș).
- HREÁBĂN, *hreabăne*, s.n. = greblă mică, de forma unui pieptene, pentru cules afine (Fm, Vp, Poj).
- ÍBERMĂȘ, *ibermașuri*, s.n. = capătul bușteanului, retezat cu ferăstrăul, înainte de a intra la gater (O).
- ÎNPREORÁT adv. = mersul oilor la păscut dimineața: *dimineața mărg înpreorat, iar sara în porneală* (O).
- ÎNTEMEIĂ, *intemeiez*, vb. I refl. = (rar) a se intimida (Pj).
- ÎNTOCĂTÚRĂ, *intorcături*, s.f. = petrecerea care are loc a treia zi după nuntă (marți seara) (Pj).
- JIDOVĂȘ, *jidovași*, s.m. = *gălbior* (Fm).
- JOLDÁN, *joldani*, s.m. = pui de găină bun de fript: *o pîrlit un joldan și o adus rachiu* (Pj).

- LEGUMÓS, -oásă, adj. = (despre cereale) cu multe boabe străine (măzăriche, neghină etc.), (Pj, Ps).
- LELÚNC subst. = (numai la bătrâni) soldă în vechea armată (Cș).
- LÓTRU adj. = mîndru, fudul (Fm).
- MATASÁR, *matasari*, s.m. = vierme de mătase (Pj).
- MECI s.n. = fitil de lampă (Cș).
- MESTEĂCĂ s.f. = zeamă de brad și molid care se scurge primăvara cînd înmuguresc conifele (S, Fm, Poj, Vp).
- MINCÍUNI s.f. pl. = flori pe suman, făcute din ață de lînă (Cș).
- MINÚNE, *minuni*, s.f. = furtună; slavă, strășnicie (Pj).
- NÁIR, *naiire*, s.n. = muzicuță (Pj).
- NUCÁR, *nucari*, s.m. = instrument de lemn, în formă de unghi în care se pun bulgări mici de sare pentru oi (Pj).
- PÁJĂ s.f. = fișe de pînză (Fj).
- PANĂ, *pene*, s.f. = scîndurică pe care se așază strecurătorile pentru a se scurge cașul (0).
- PAS, *pasuri*, s.n. = bilet pentru vite (il întrebuințează numai bătrînii) (Pj).
- PÁLÉR, *păleri*, s.m. = îngrijitor de drumuri (Cș).
- PÁLTÍNÉLE s.f. pl. = coacăze roșii (Fm).
- PÁSÁT s.n. = făină muiată cu apă care se dă puilor de găină (Cș).
- PÍRLÚCĂ, *pîrluci*, s.f. = poiană în pădure (Pj).
- PLESCÁIT subst. = (cu sens colectiv) bubulițe pe obraz (numele unei boli) (Pj).
- PLICÁR, *plícari*, s.m. = factor poștal (Ps).
- POPOSITÚRĂ s.f. = locul unde stau caii, cînd se oprește căruța (Pj).
- POSPÁIÁLĂ s.f. = boală a cailor (se scutură și au spume la gură) (0).
- PROÁȘCĂ s.f. = stropitoare pentru straturi (Pj, Ps).
- PROPOÁCĂ s.f. = promoroacă: *de Crăciun îi propoacă pe toți copacii* (0).
- PUP, *pupi*, s.m. = (mai ales la pl.) burete comestibil; zbîrciog (0).
- RAT, *rați*, s.m. = (învechit) procuror, judecător (Pj).
- RÚJĂ, *ruji*, s.f. = umflătură roșie și dureroasă în obraz (Pj).
- SĂMÁHOÁNCĂ s.f. = rachi; *bulearcă* (Pj).
- SÁPÁLÁU, *săpălaie*, s.n. = sapă grea, cu o muchie mare, cu care se sfarmă bulgării de pe arătură (Cș).
- SCÁUN, *scaune*, s.n. = lemnul de la creasta casei în care se împreună căpriorii (0).
- SCÍNDURÍ, *scînduresc*, vb. IV tranz. = a bate scînduri la șură (în părțile laterale) (S).
- SCORȚÉR, *scorțeri*, s.m. = scîndură subțirică cu care se înlocuiesc loitrele carului pentru a putea transporta cartofi sau porumb (Ps).
- SCORȚÁR, *scorțari*, s.m. = par la gard (Cș).
- SCOVÉRZE s.f. pl. = alivenci (Cș).
- SINGEÁP, *singeapuri*, s.n. = un sfert de litru (O, Pj).
- SLÁVĂ s.f. = furtună; *minune* (Pj).
- SLÁBIE, *slăbii*, s.f. = anemie (Com. Pj).
- SOFREĆĂ, *sofreci*, s.f. = loc sub acoperiș pe unde iese fumul din colibă (O, S).
- SPLINUÍT, -ă, adj. = (despre vite) bolnav, cu splina umflată din cauza răcelii (O, S).
- STAMBÚL, *stambuluri*, s.n. = unitate de măsură de cea 25 kg (O, S).
- STRÁJĂ s.f. = om de serviciu la sfat (Pj).
- STRĂȘNICIE, *strășnicii*, s.f. = furtună; *minune* (Pj).
- STROFȘÁLĂ s.f. = rachi; *bulearcă* (Pj).
- SUITÚRĂ s.f. = semn în urechea oilor (Pj).
- SVÉTER s.n. = pulover, flanea (Fm, Pj, Vp).
- ȘĂMULTÓC, *șamultoace*, s.n. = mănunchi de paie cu care se aprinde focul (P).
- ȘÁNĂTÁU, *șănătăie*, s.n. = șir de cartofi săpați și lăsați pe ogor (Pj).
- ȘCARP, *șcarpuri*, s.n. = terasament de cale ferată (Pj, PS, Com.).
- ȘFÁLĂ, *șfele*, s.f. = traversă de cale ferată (Pj, Ps).
- ȘFINCUÍ, *șfincuiesc*, vb. IV tranz. = a fura, a șterpeli (Pj, Com.).
- ȘNAIT, *șnaiuri*, s.n. = vîrf, culme (Pj).
- ȘNÉLFAIER s. sg. = (numai la bătrîni) rafală (Pj).

- ȘPIȚĂC, *șpițace* și *șpițacuri*, s.n. = tîrnăcop subțire și foarte ascuțit, folosit la tăierea buruienilor de pe linia ferată (Pj).
- ȘTÉRNE s.f. pl. = (numai la bătrîni) grade militare în armată (Pj).
- ȘUH subst. = papuc (O).
- TOMOROAGĂ s.f. = ceață groasă: *în zorii zilei se lasă tomoroagă pe obcină* (O).
- TRUC, *trucuri*, s.n. = vagon de cale ferată forestieră, pentru bușteni (S).
- ȚOMP, *țompuri*, s.n. = vîrf, pisc (Pj).
- ȚUFLĂCĂ s.f. = loc înalt pe care abia te poți urca (O).
- ȚUHĂN, *țuhani*, s.m. = pătură (Fm).
- UNT subst. (în construcția) *unt de post* = margarină (Pj).
- VERNICI s.f.pl., = țesătură în dungi care se pune pe pereții casei (Cș).
- VIZÓC, *vizocuri*, s.n. = vagonet de cale ferată (Pj).
- VÎRSTĂT, *vîrstate*, s.n. = masa de lucru a dulgherului (Pj).
- VÓRNIC s.m. = ciucălău cu grăunțe roșii (Pj).
- ZAPCÍU, *zapcii*, s.m. = îngrijitor de drum (Pj).
- ZNAC, *znacuri*, s.n. = indemn (Pj).

ILIE DAN

RAIONUL DOROHOI

Comuna Cîndești

- ABÎR interj. = cuvînt cu care se alungă oile.
- ABRĂȘ, -ă, adj. = 1. păgubit: *am rămas și eu abraș*; 2. nebăgat în seamă: *sta deo-partea abraș ca al nimănui*; 3. zgîrcit: *nu fii așa abraș, mai scutură și tu buzunarele*.
- ARDĖGE, *ardeg*, vb. III tranz. = a vorbi fără rost, a jigni: *i-ai ardes cîte și mai cîte; nu mai ardege atîtea din gura aia că superi omul*.
- BAIDÉR, *baideri*, s.m. v. b a n d e r.
- BANDÉR, *banderi*, s.m. = fular (țărănesc); var. b a i d e r.
- BARÁN, *barani*, s.m. = berbec.
- BASTRIÚC, *bastriuci*, s.m. = copil nelegitim, copil din flori.
- BLAZGÓNIE, *blazgonii*, s.f. = gălăgie, larmă, zgomot asurzitor făcut de copii.
- BUNTAȚIE, *buntații*, s.f. = 1. grămădeală, îngheșuală; 2. răscoală, revoluție: *la 907 a fost buntație mare*.
- BURHÓS, -oásă, adj. = (despre drumuri) cu noroi; mocirlos.
- BUTÉLIȘTE s.f. sg. = loc neproductiv, pietros, mlăștinos.
- CORN s.n. sg. (în construcția) *întuneric corn* = întuneric beznă.
- COTOÁRBĂ, *cotoarbe*, s.f. = 1. femeie bătrînă, intrigantă; 2. poreclă dată unei astfel de femei.
- COTOROÁNȚA, *cotoroanțe*, s.f. = 1. îmbrăcăminte ruptă; 2. persoană care umblă cu îmbrăcăminte veche sau ruptă.
- DIURNÁT, -ă, adj. = comic, caraghios: *diurnat băiat, face pe toți să rîdă*.
- DÍRLÁU, *dîrlăi*, s.m. = om ușuratic, neserios.
- DRIC s.n., în loc adv. *la dric* = la timp, tocmai cînd trebuie.
- DÚRDURĂ, *durdure*, s.f. = frică, teamă: *am tras o durdură bună dar am avut dreptate și am scăpat*.
- FANTOȘÍT, -ă, adj. = spilkuit, gătit: *ce te-ai fantoșit așa?*
- FAPTÓRNIȚA, *faptornițe*, s.f. = (depreciativ) femeie care se ocupă cu vrăji: *e o faptorniță să nu stai de vorbă cu ea*.
- FARFARÁ, *farfarale*, s.f. = 1. fișie de catifea care se cosea după moda de la țară (pînă la primul război mondial), la poala fustei;

2. fudul, încrezut: *umblă farfara, parcă cine știe cine ar fi el.*
- FARTOI interj. = cuvînt cu care se îndeamnă vitele să se dea la o parte; var. fortoaie
- FORTOÁIE interj. v. fortoi.
- GHÉAUL s.m. = copil neasptîmpărat, care face numai rele: *gheauale, ce-ai făcut! te învăț eu minte să te astîmperi odată!*
- GOZ, gozi, s.m. = cocoloș de mălai nefiert rămas în mămăligă.
- HABACHÍR, -Ă, adj. = mîndru, încrezut, fudul.
- HAHÁU, *hahái*, s.m. = băț zdravn, ciomag.
- HALABÚDĂ, *halabude*, s.f. = casă mică, sărăcicioasă, cocioabă: *a făcut și el o halabudă, de locuit după putere.*
- HARCALÍC s.n. sg. = larmă mare, gălăgie, tărăboi făcut de copii la joacă.
- HARTÁPÉLE s.f. pl. = deșeuri de lemne.
- HAȚMAȚÚCHI s.m. sg. = glumă; joacă: *să nu faci cu mine hațmațuchi, că nu-s jucăria ta.*
- HLÉAUCĂ, *hleauci*, s.f. = gură rea, gură spartă.
- HÓBLA s.f. sg., în expr. *de-a hobla* = numele unui joc de copii, de-a ascunselea.
- HOBLÁF, *hoblăiesc*, vb. IV intranz. = (despre copii) a juca *hobla*.
- HÓRTĂ interj. = cuvînt cu care se îndeamnă boii să se dea la o parte.
- HÓTA interj. = cuvînt cu care se îndeamnă și se mîină caii.
- HRÉAPCĂ s.f. sg. = (învechit) muncă cu coasa pe pămînturile marilor proprietari; cîștigul obținut cu această muncă; 2. *p. ext.* orice muncă grea: *hai la hreapcă mă, că destul n-ași știut de greutăți.*
- HÚRĂ, *hure*, s.f. = grămadă mare de cereale.
- HÚȘTE s.f. pl. = obicei la nuntă, care are loc simbătă seara și care constă în pregătirea miresei pentru cununie, cu flori.
- ÎNCUJBÁT, -Ă, adj. = îmbrăcat bine, de iarnă (cu căciulă și cojoc): *cine este încujbat bine nu simte iarna.*
- MÁCIUHĂ s.f. sg. = mamă vitregă: *vai de copilul crescut de o maciuhă.*
- MACÚH s.m. = persoană închisă la suflet, tăcută.
- MORONCEÁLÁ s.f. sg. = stare de toropeală, somnolență.
- NIHÓDĂ s.f. sg. = 1. vreme urită; 2. *hig.* ceartă mare, tulburare: *în casa lor e nihodă mare.*
- ȘCÓADĂ, *școade*, s.f. = pagubă.
- TĂRĂGÁNIE s.f. = (cu sens colectiv) fire de păioase rămase pe miriște după strînsul și căratul recoltei.

DEM. AHRÎTCULESEI

Comunele: Fundul Herței și Pomîrla

- BARDĂȘĂ, *bardășe*, s.f. = prună mare care provine de la un prun altoit.
- BÁRTOP, *bartoppe*, s.n. = topor cu tăișul lat ca barda.
- BÉRDĂ, *berde*, s.f. = broboadă de lînă cu care se învelesc femeile pe cap.
- BONCĂNÍ, *boncăneste*, vb. IV intranz. = 1. a bate, a ciocăni în ușă; 2. a lovi cu degetul în ceva.
- BRĂNHÍ, *brăhnește*, vb. IV intranz. = (despre ciini) a mirii, a lătra încet.
- BUCFCĂ, *bucele*, s.f. = 1. mosor de 5—6 cm. pe care se deapănă ață pentru cusut; 2. inelul de fier de la capătul tocului în care se fixează penița.
- BULENDRÍ, *bulendreșete*, vb. IV refl. = (despre piele) a se încreți (din cauza bătrîneții), a se zbirci.
- BULENDRÍF, -Ă, adj. = zbircit, îmbătrinit.

- BULUGHEANĂ, *bulughene*, s.f. = (mai ales la pl.) un fel de aluat subțire care se fierbe în supă în loc de tăiței sau fidea; zdrențe.
- BUNGHIOȘI, *bunghioșesc*, vb. IV intranz. = a face un lucru cu migală, a bunghini.
- CALEÁP, *caleapuri*, s.n. = scul mare făcut din tort din cînepă sau de in.
- CEÁPSĂ, *cepse*, s.f. = lovitură dată cuiva cu palma; p o a n c ă , ș t a l a g h i e , t a n c ă .
- CHÉLMĂ, *helme*, s.f. = aluat acrit care înlocuiește drojdia.
- CÍÚJĎĂ, *ciujde*, s.f. = grup mare de oameni: o ciujdă de copii.
- CIUVÉIE s.f. pl. = unelte necesare în gospodărie.
- COCÍRTÁȘ, *cocírtași*, s.m. = om rău, îndărătnic; cîrcotaș.
- COLODÁRCA adv., în expr. a umbla colodarca = a umbla fără rost.
- CONOFÁI, *conofăiește*, vb. IV refl. = a întirzia, a zăbovi.
- COTÍRJI, *colírjesc*, vb. IV tranz. = a lovi pe cineva (mai ales la picioare) aruncînd cu un băț; a otînji.
- COTRICÉR, *cotricere*, s.n. = loc făcut între o sobă de cărămidă și perete, în care se țin vasele de bucătărie.
- DRÁNCĂ s.f. = uneltă uzată, rea.
- DRÁNCĂNI, pers. 3 sg. *drăncănește*, vb. IV intranz. = a suna a dogit, a stricat.
- DREHLÁ, *drehlez*, vb. I refl. = a se pieptăna.
- DRUGHINEÁȚĂ, *drughinefe*, s.f. = nuiă legată de capete și atirnată orizontal (mai ales sub streășina casei), pe care se întind rufele la uscat; d u r b a ț .
- DUDULÁTIC, -Ă, adj. = (mai ales despre copii) fără minte, fără judecată.
- DURBAȚ s.n. = d r u g h i n e a ț ă .
- FÉȘTER, *feșteri*, s.m. = paznic la pădure, care locuiește în pădure.
- FIRFIRIU, -IE, adj. = (despre oameni) 1. imbrăcat subțire, sărăcăcios; 2. superficial ușuratic.
- FLEÁURA adv., în expr. a umbla fleaura = a umbla fără rost.
- FLIÚȘCĂ s.f. = (învechit) măsură de capacitate de 100 gr.
- GÁRNIȚ, *garnițe*, s.n. = cofă mică din lemn de brad; cofăel.
- GHIJGĂLÁU *ghijgălăi*, s.m. = om încăpăținat și obraznic; var. g h i j g ă r ă u .
- GHIJGĂRÁU, *ghijgărâi*, s.m. v. g h i j g ă l ă u .
- GHÍLȚĂ, *ghilțe*, s.f. = bucată de lemn găurită, care se pune la grapă sau la poartă.
- GHIOLDÚM, *ghioldumuri*, s.n. = bucată mare de piine sau de mămăligă, pe care o mănîncă cineva: ce ghioldumuri înghite.
- GOLOMOZÍ, *golomozesc*, vb. IV tranz. = 1. a frămînta, a amesteca (mai ales pămînt cu paie și apă); 2. a mesteca ceva în gură fără să înghiți.
- GRÁLIE, *gralii*, s.f. = furcă de fier cu 3 sau 4 coarne.
- HÁPCHINĂ, *hapchine*, s.f. = bucată mare de piine etc.; harchină.
- HÁHÁU s.n. = băț lung și gros, cu noduri; ciomag.
- HARADÁICĂ, *haradaice*, s.f. = căruță veche, stricată.
- HARCALIC, *harcalicuri*, s.n. = ceată, grup de copii care fac multă gălăgie.
- HEBETIÚC, *hebetiucuri*, s.n. = creangă subțire, cu care se face focul; h r e ș t .
- HÍNSĂ s.f., în loc. adv. *într-o hínsă* = foarte repede, într-un suflet.
- HÍRLĂ, *hírle*, s.f. = ciine foarte slab, de obicei bătrîn.
- HODROBÉIE subst. pl. = diferite unelte necesare în gospodărie.
- HOHÉR, *hoheri*, s.m. = copil care umblă fără rost.
- HOLEÁC, *holeacuri*, s.n. = cîmpie între dealuri.
- HORÁIȚĂ, *horaițe*, s.f. = casă mare și cam stricată.
- HREȘT, *hreștiuri*, s.n. = h e b e t i u c .
- HUȘNI, pers. 3 sg. *hușnește*, vb. IV intranz. = (despre un lichid) a se vărsa brusc, pe neașteptate: a sărit dopul la butoi și a hușnit tot vinul.

- HUTUPI, *hutulpesc*, vb. IV tranz. = a trage căciula prea pe ochi, a o îndesa la întimplare pe cap.
- LABRĂȘ, -Ă, adj. = (despre oameni) harnic, răzbătător.
- ITĂ, pers. 3 sg. *ițează*, vb. I refl. = a umbla fără rost de ici-colo: *toată ziua te-ai ițat și n-ai făcut nimic*.
- JBÎRC, *jbîrcuri*, s.n. = carne cu zgîrciuri și cartilaje.
- LIMÁNDRĂ, *limandre*, s.f. = muscă mare, care atacă frunza de brad.
- LUTÍNĂ, *lutine*, s.f. = fir lat desprins de pe tulpina cînepii.
- MÁGLU, *maghuri*, s.n. = bucată de scîndură crestată pe o parte, cu care se spală rufe.
- MEREJÍ, *merejesc*, vb. IV tranz. = a repara superficial un gard stricat.
- MEREU adj. m. = (despre lemne) tăiat cu fierăstrăul și nedespicat: *lemne mercie*.
- MITIRISÍ, *mitirisesc*, vb. IV tranz. = a repara ceva.
- MOCÍRCĂ, *mocîrce*, s.f. = femeie care nu știe să se îmbrace sau care este îmbrăcată dezordonat.
- MOHORÍȘ s.n., în expr. *a bea mohorișul* = a bea aldămașul.
- MOȚÓC, *mofoace*, s.n. = 1. pieptănătură femeiască cu părul strîns la ceafă, coc; 2. în expr. *a arăta mofoac* (sau *mofoace*) = a avea obiceiuri rele, năravuri.
- NĂBORÍ, pers. 3 sg. *năborăște*, vb. IV intranz. = a năvăli, a năhoi.
- NĂCREÁLĂ, *năcreli*, s.f. = ciorbă de zarzavat acrită cu zer.
- NĂSÍLNIC, -Ă, adj. = sperios, năvălaș; *cal năsilnic*.
- NIBILÍȚ, *nibilîțuri*, s.n. = lucru de mică importanță; fleac.
- OCINAȘ, *ocinași*, s.m. = om înstărit, moșier.
- ÓCINĂ, *ocine*, s.f. = moșie mare, avere.
- ODĂINUȘ, *odăinușuri*, s.n. = leagăn cu scaune care se învîrtește în cerc; scrînciob.
- OLOJÍȚ, -Ă, adj. = (mai ales despre plante) fără vlagă, veștejit.
- ORIÓC, *oriocuri*, s.n. = capătul de urzeală care rămîne în război după ce se termină țesătura; urioc.
- PADÓC, *padocuri*, s.n. = coteț pentru păsări.
- PATĂȘCĂ, *patăște*, s.f. = roabă, tărăboanță.
- PĂRÍNCĂ adv. = împotriva, în contră: *nu te pune în pârîncă cu mine că te dau gata*.
- PELETIÚC, *peletiucuri*, s.n. = pînză de păianjen plină de praf (care atîrnă prin casele părăsite).
- PÍHĂ s.f. = iarbă măruntă, un fel de mușchi de cîmp.
- POÁCĂ, *poace*, s.f. = lovitură dată cu palma; c e a p s ă.
- POCHINÉCI, *pochineciuri*, s.n. = bucată de lemn dăltuită și ascuțită la un capăt, cu care se trage sulul de dinainte la războiul de țesut.
- POCRÍȘ, *pocrișe*, s.n. = capac din lut (făcut de olar) cu care se acoperă oalele.
- PODÚȘCĂ, *poduște*, s.f. = pod (provizoriu) peste un șanț.
- POGHIBĂLĂ, *poghibale*, s.f. = om (sau animal) foarte slab.
- RÁNTIE, *rantii*, s.f. = cămașă sau haină veche, uzată.
- RATACÁNĂ, *ratacane*, s.f. = groapă foarte largă, dar nu adîncă.
- SCĂLDÚȘCĂ, *scălduște*, s.f. = mică petrecere la botezul unui copil.
- SCRÍNGHIȚĂ, *scrînghițe*, s.f. = greșeală la urzit pînza, făcută atunci cînd se strică rostul firelor.
- SÍAC, *siace*, s.n. = coș de nuiete în care se țîn știuleții de porumb.
- SÍNGEÁP, *sîngeape*, s.n. = (învechit) măsură de capacitate de 200 gr.
- STOLOHÁN, *stolohani*, s.m. = 1. bulgăre mare de pămînt care iese în urma plugului cînd pămîntul este uscat și bătut; 2. bolovan de sare.
- STOLOHÁNÓS adj. m. = (despre pămînt) bolovanos.
- STÚDINIȚĂ, *studinițe*, s.f. = carie.

- SUHLÁR, *suhlari*, s.m. = copac tânăr înalt și drept.
- ȘOTÉLNIC, -Ă, adj. = (despre copii) care face șotii; obraznic; zavistnic.
- ȘPARHÁT, *șparhate*, s.n. = plită.
- ȘTALAGHÍE, *ștalaghii*, s.f. = lovitură dată cu palma; cea psă.
- ȘUȘCHINĂ, *șușchine*, s.f. = bucată de carne sau de slănină, tăiată în lung, fișie.
- TÁNCĂ, *tănci*, s.f. = lovitură dată cu palma; cea psă.
- TĂBÍLTÓC s.n. = sac mic de pînză în care încap cca 20-25 kg.; tăbircă, tăfilcă.
- TĂBÍRCĂ, *tăbirci*, s.f. = tăbiltoc.
- TĂFÍLCĂ, *tăfilci*, s.f. = tăbiltoc.
- TÍRSÓC adj. m. = gras, dolofan.
- ȚÍGLĂ, *figle*, s.f. = băț ascuțit cu care se frige o bucată de carne pe foc.
- ȚÍPÍȘCĂ s.f. = bucată mică de hirtie care cuprinde o însemnare scurtă, adevierind ceva; țidulă.
- ȚOLINC, *folince*, s.n. = bucată de covor uzat.
- ȚONC, *foncuri*, s.n. = clește, cherpedin.
- VÍSLĂ, *visle*, s.f. = lopată mică de lemn, cu coadă lungă, cu care se pun plăcinte în cuptor, pe cenușă.
- VLÁȘTIE adv. = peste tot: *vlaștie s-a împărășiat vestea*.
- ZAGARĂ, *zagarale*, s.f. = marginea rășfrintă a pălăriei; bor.
- ZAVÍSTNIC, -Ă, adj. = șotelnic.
- ZĂGRĂÍ, *zăgrăiesc*, vb. IV refl. = 1. a se înșela; 2. a se zăpăci.
- ZULÚM, *zulumuri*, s.n. = învălmășeală, năvălire gălăgioasă.

GH. CRIHAN MĂGURĂ

RAIONUL FĂLTICENI

Comunele: Drăceni, Găinești, Mălini, Poiana Mărului

- ACĂȘTÁIE, *acăștăi*, s.f. = clădire urită; p. ext. orice construcții fără gust.
- AGALÁR, *agalari*, s.m. = copil rău, care bate drumurile.
- ALICNÍ, *alicnesc*, vb. IV intranz. = a șchio-păta puțin.
- ARGÉSTRU, *argestre*, s.n. = îngrădire de bușteni pe apă.
- ARȘÍȚĂ, *arșite*, s.f. = loc despădurit, bătut de soare.
- BARÁNĂ, *barane*, s.f. = oaie.
- BĂCĂLÍE, *băcălii*, s.f. = un soi de burete fibros care crește pe fagi și] din care copiii fac mingi.
- BĂTRÍNÓG, -OÁGĂ, adj. = care a îmbătrînit de timpuriu.
- BELEUJÁT, -Ă, adj. = 1. descheiat; 2. (despre oameni) cu îmbrăcămîntea în dezordine.
- BLIUMBÁU adj. m. = prostănac.
- BODRÍNGÍ, *bođringește*, vb. IV refl. = a se supăra fără motiv, a se bosumfla.
- BOFT, *bofturi*, s.n. = (ironic) burtă.
- BORTÁC, *bortace*, s.n. = gaură mare.
- BÓȘTIR, -Ă, adj. = găunos, scorburos.
- BÓȘTIRĂ, *boștire*, s.f. = scorbură.
- BÓTĂ, *bote*, s.f. = capsula macului.
- BOZOÁNCĂ, *bozoance*, s.f. = haină rea, zdreanță.
- BRÁNIȘTE, *braniști*, s.n. = (învechit) graniță între moșiile mănăstirești.
- BREHNÍ, *brehnește*, vb. IV intranz. = (mai ales despre oi) a tuși; (despre oameni) a tuși sec.
- BÚJLĂ, *bujle*, s.f. = casă dărăpănată.
- BULIHÁI s.f. pl. = buruieni.
- BURÁTICU, -FE, adj. = de culoarea buraticului.
- BURÉU, *bureie*, s.n. = butoiăș care are cîte o gaură la fiecare capăt.

- BURLÚI, *burluie*, s.n. = sticlă de lampă.
- BUZÁR, *buzari*, s.m. = tăciune pe care se sprijină nacladul să ardă.
- CĂHLEÁȚĂ, *căhlețe*, s.n. = bucată de tablă cu care se astupă hornul ca să se păstreze căldura în casă.
- CĂȘȚĂ, *cășițe*, s.f. = despărțitură, sertar.
- CĂOÁCI, *căoaci*, s.m. = fierar.
- CEACANĂU adj. m. = prost.
- CHISÓC subst. = pietriș amestecat cu nisip.
- CHITROSAG subst. = obiect îndesat și tare.
- CIUHUF, *ciuhuiesc*, vb. IV tranz. = a acoperi cu crengi un loc cosit, ca astfel protejat să crească iarba bine.
- CIUȘTÁC, *ciuștace*, s.n. = băț, ciomag.
- COCILTÁU, *cociltăie*, s.n. = mușuroi.
- COHÁI, *cohăiesc*, vb. IV intrans. = a tuși.
- COLDĂȘI, *coldășește*, vb. IV refl. = a se aciuia.
- COLNICIÓS, -OÁȘĂ, adj. = (despre copii) obraznic, rău.
- CÓLTIȘ, *colțișe*, s.n. = bucată de cca 30 cm. tăiată dintr-o lodbă.
- CÓPȘĂ, *copșe*, s.f. = săritură, salt.
- CORHĂNI, *corhănesc*, vb. IV tranz. = a curăța de crengi brazii tăiați.
- CÓRLĂ, *corle*, s.f. = plasă de zăbrele fixată deasupra iezlei, în care se pune fîn.
- COȘTEI, *coșteie*, s.n. = săculeț de pînză folosit în gospodărie.
- COTÍRJÁC, *cotírajaci*, s.m. = sac prins de oiștea căruței în care se pune nutreț pentru cai.
- COTORÓS, -OÁȘĂ, adj. = care caută ceartă, certăreț.
- CRĂMĂLUIÁLĂ, *crămăluiei*, s.f. = jale, tinguire.
- DÍRJÁU, *dírjaie*, s.n. = băț lung și flexibil.
- DUPURLUF, *dupurluiesc*, vb. IV tranz. = a curăța o pasăre de pene, a jumuli.
- FÍȘCĂ s.f. sg. = vas mic de lemn în care se bate brinza.
- FLIZGUF, *flizguie*, vb. IV intrans. = a ninge cu ploaie.
- FLIZGUIÁLĂ s.f. = ninsoare cu ploaie.
- GÍMBOÁZĂ, *gímboaze*, s.f. = gînganie mică.
- GOMONÍ, *gomonește*, vb. IV intrans. = (despre copii) a gînguri; *p. ext.* a vorbi prin somn a bigui.
- GOMONÍT s.n. sg. = gîngurit; *p. ext.* vorbă neclară, biiguială: *S-aude, s-aude, Sus pe-un vîrf de munte, Gomonit de om Ca noaptea prin somn.*
- HARPÚC s.n. sg. = minge.
- HARPÚCEA subst., (în construcția) *de-a harpucea* = numele unui joc de copii cu minge.
- HARȚAPÉLE s.f. pl. = leațuri de cea mai bună calitate.
- HĂLĂLÁU adv., în expr. *a umbla hălălău* = a umbla fără rost, brambura.
- HÍȚĂ, *hițe*, s.f. = prima cărare făcută de un animal într-un lan sau într-o grădină.
- HOIȚÍNĂ, *hoiține*, s.f. = femeie mătăhăloasă.
- HOLOMÓC s.n. sg. = dezordine.
- HONDROBÉIE subst. pl. = lucruri uzate, stricate.
- HONDROBÓS, -OÁȘĂ, adj. = (despre obiecte) care prezintă neregularități, asperități.
- HOSPÁR adj. m. = hrăpăreț, avar.
- HUDUBÁU adj. = (despre oameni) greoi.
- IRŪGĂ, *irugi*, s.f. = rîpă, prăpastie.
- IzĂRI, *izărește*, vb. IV intrans. = (folosit și imprecății) a trăzni.
- JBÓRNĂ s.f. sg. = 1. izvor; 2. *fig.* loc în care se țes zvonuri.
- LEORBÁI, pers. 3 sg. *leorbăie*, vb. IV intrans. = (ironic) a vorbi mult și fără rost.
- LIPCÁN, *lipcani*, s.m. = hoț.
- LITROÁNCĂ, *litroance*, s.f. = cană mare de tablă.
- MIHUȚĂ, pers. 3 sg. *mihuță*, vb. I refl. = (despre copii) a se sclifosi, a se strădui să plîngă.
- NACLÁD, *naclazi*, s.m. = lemn mare care se pune căpătii la foc (mai ales la stîină).
- NÍMÁZ s.n. sg. = staul în care se țin miei noaptea.
- OGILÍT, -Ă, adj. = amărit, ofilit.
- OLETUF, *oletuiesc*, vb. IV tranz. și refl. = a (se) vlăgui.
- PAHÓNȚ, *pahonți*, s.m. = șmecher, hoț.
- PATÁȘCĂ, *pătăști*, s.f. = platformă de scîndură care formează fundul căruței.

- PICLIȘTR, -ă, adj. = (despre oameni) răutăcios.
- PLEFTURÍ, *plefturesc*, vb. IV tranz. = a certa, a ocări.
- PLÉGIȚĂ, *plegițe*, s.f. = scoabă cu care se string părțile unei coveți sparte.
- PLIÚRD, -ă, adj. = care nu aude bine, surd.
- POÁȘCĂ, *poaște*, s.f. = cojoc rău.
- POȘÍDNIC, *poșidnici*, s.m. = copil mic și obraznic.
- POTIRÉI s.m. pl. = plantă cu tulpină tare și cu spini.
- PORÍNG, -ă, adj. = foarte murdar.
- PRIPÁLOG, *pripălogi*, s.m. = om pripășit, străin de sat.
- PRISLOȘÉNIE, *prisoșenii*, s.f. = slujenie.
- SĂCI s.n. sg. = gard improvizat din lemne de brad (pentru a despărți oile de miei).
- SCORȚĂÍ, *scorțăie*, vb. IV intrans. = a produce un zgomot ca ronțăitul șoarecelui.
- SÍNCEÁ, *síncele*, s.f. = parte ascuțită a fusului.
- SMÍRD, -ă, adj. = urit, slut.
- SMÍRZÉNIE, *smírzenii*, s.f. = urîtenie, slujenie.
- STOHNÍ, pers. 3 sg. *stohnește*, vb. IV intrans. = a respira, a răsufila greu.
- STOLOHÁN, *stolohani*, s.m. = bulgăre.
- ȘLAIF, *șlaifuri*, s.n. = frînă la căruță.
- ȘOFÍRNÓG, -OÁGĂ, adj. = șchiop, schilod.
- ȘPARHÁT, *șparhate*, s.n. = sobă de cărămidă cu plită de gătit și cuptor.
- ȘPLIHOÁRCĂ s.f. sg. = băutură de calitate inferioară.
- TACSÍM s.n. sg. = plimbare; *p. ext.* chef.
- TAFLÍC, *taflici*, s.m. = papuc.
- TÉAPȘĂ, *tepșe*, s.f. = lopățică pentru mămăligă.
- TÍRTÓC, -OÁCĂ, adj. = (despre oameni) scund și gros.
- TRIGORNICÉR, *trigornicere*, s.n. = vas în care se păstrează cheagul la stână.
- VÁRDA interj. = cuvînt cu care se anunță venirea pe uluc a unui butuc (semnal pentru oameni să se ferească).
- VESTEGÁLUÍ, *vestegăluiesc*, vb. IV tranz. = a risipi avutul fără chibzuială.
- VIO interj. = strigăt cu care se îndeamnă calul să meargă.
- ZĂTŪLĂ, *zătule*, s.f. = 1. capac la gura cup-torului; 2. foc mic aprins în gura cup-to-rului.

IOAN LAZĂR

RAIONUL GURA HUMORULUI

Comuna Costina, satul Părâuți

- ACARÍT, -ă, adj. = îmbrăcat în haine de sâr-bătoare, împodobit, înzorzonat.
- ACHIPUÍ, *achipuiesc*, vb. IV tranz. = a pipăi.
- ACÍRCI interj. = cuvînt cu care se alungă vițelii.
- ADUCÁT, *aducați*, s.m. = avocat.
- AHI interj. = cuvînt cu care se exprimă mirarea.
- AUZÍ, pers. 3 sg. *aude*, vb. IV refl. = (despre carne, cadavre) a miroși urît din cauza alterării, a descompunerii.
- BÁHUR, *bahuri*, s.m. = copil neastîmpărat.
- BÁIȚ, *baițuri*, s.n. = compoziție de oțet și mirodenii în care se ține carnea înainte de a fi pusă la fum sau pregătită pentru mîncare.
- BĂIESTRÚC, *băiestrucii*, s.m. = băiețandru in-teligenț și poznaș.
- BIȚÍCLU, *bițicluri*, s.n. = bicicletă.
- BÍRLÁC, *bírlaci*, s.n. = încălțăminte de casă, înaltă pînă la gleznă, confecționată din lînă împletită, avînd tălpile și laturile acoperite cu piele moale.

- BLEĂHURI s.n. pl. = (peiorativ) obiecte confecționate din tablă.
- BORTĂR, *bortari*, s.m. = (învechit) om nevoiaș, care locuia în bordei.
- BUCHISĂ, *buchisez*, vb. I tranz. și intrans. = 1. a zdrobi, a fărîma, a pisa: *buchisează câteva bucăți de zahăr*; 2. a distruge, a face fărîme: *a buchisat cofa cu toporu*.
- BURȚI, pers. 3 sg. *buștește*, vb. IV refl. = 1. a se îngrășa, a se rotunji la față; 2. (despre pline, cozonaci) a crește.
- BURCĂȘ, *burcași*, s.m. = țigan nomad; șătră.
- BURCĂȘIȚĂ, *burcășițe*, s.f. = țigancă de șătră.
- BURIZĂ, *burizează*, vb. I intrans. = a ploua mărunț, a burnița.
- BUȚUMĂ, *buțumez*, vb. I refl. = a se umfla la față.
- CĂSĂUȚI, vb. IV refl. = a se isprăvi.
- CEPÎȚĂ, *cepițe*, s.f. = șapcă.
- CHELARĂB, *chelarabi*, s.m. = nap.
- CINCÉR, *cincerii*, s.m. = 1. carte de joc marcată cu cifra cinci; 2. nota cinci obținută la examen.
- CIORȚOLȚI, -ă, adj. = murdar pe haine, plin de noroi.
- CIUBCIURUC, *ciubciuruci*, s.m. = subchirurg.
- CÎRNITURĂ, *cîrnituri*, s.f. = cotitură a drumului.
- CLĂPĂUGĂ, *clăpăugesc*, vb. IV refl. = 1. a se pleoști; 2. fig. a arăta rău, a fi tras la față.
- COSTRUȘI, *costrușesc*, vb. IV tranz. = a tunde rău pe cineva.
- COTOZĂ, *cotozesc*, vb. IV tranz. = (mai ales despre rechizitele școlare) a murdări (cu creionul sau cu cerneală).
- CÔTA interj. = cuvînt cu care se alungă pisica.
- COTOĂRBĂ, *cotoarbe*, s.f. = femeie bătrînă, slabă și rea.
- DĂICA s.f. art., în expr. *a umbla cu daica* = a cerși.
- DÎRVĂLNIC, *dîrvălnici*, s.m. = slujitor nevoit să îndeplinească tot felul de munci grele.
- DÎRDĂLĂ, *dîrdale*, s.f. = obiect uzat, fără valoare; fig. om bătrîn, neputincios.
- DOIÉR, *doieri*, s.m. = 1. carte de joc marcată cu cifra doi; 2. nota doi obținută la examen.
- DRĂPĂNĂ, pers. 3 sg. *dveapănă*, vb. I tranz. = (despre cîini, pisici) a zgîria.
- FALÓN, *faloane*, s.n. = haină lungă preoțească.
- FARBUȚI, *farbuiesc*, vb. IV tranz. și refl. = 1. tranz. a colora; 2. refl. (ironic) a se farda, a se sulimeni; a se malu i.
- FLECUȚI, pers. 3 sg. *flecuiește*, vb. IV tranz. și refl. = (mai ales despre fructe) a (se) zdrobi, a (se) terciui.
- FRÎNGÉLE s.f. pl. = bete.
- FRUMUȘICA s.f. sg. = numele unui dans popular moldovenesc, de doi sau de trei.
- GĂIȚ subst. = petrol.
- GHIFLĂ, *ghiflează*, vb. I intrans. = a învăța stăruitor, dar mai mult mecanic; a toci
- GHIFLĂU, *ghiflăi*, s.m. = cel care învață mecanic; tocilar.
- GHIȚĂRĂ s.f. sg. = instrucție militară.
- GÎNSĂC, *gînsaci*, s.m. = (învechit) sticlă de doi litri.
- HAPSÎNI, *hapsînesc*, vb. IV intrans. și refl. = a (se) lăcomi.
- HĂNȚUȚI, *hănțuiesc*, vb. IV tranz. = a folosi ceva pînă la epuizare.
- HENTÉU, *henteie*, s.n. = trăsură.
- HONÎR interj. = cuvînt cu care se opresc oile.
- HOȘPÓNȚI s.n. sg. = (învechit) muncă gratuită făcută cu căruța pentru stat.
- HRAM, *hramuri*, s.n. = 1. petrecere, chef; 2. dezordine, neorînduială.
- HULUBĂȘ, *hulubași*, s.m. = colăcel împletit în formă de porumbel.
- HUMÓR, *humoare*, s.n. = vale între munți, prin care trece, de obicei, o apă.
- JĂPNĂ, *jăpnesc*, vb. IV tranz. = a lovi pe cineva, a bate.
- LĂCRÚȚI, *lăcruți*, s.m. = recrut.
- LIOĂRĂ, *lioare*, s.f. = vagon platformă.
- LIPSĂ, *lipse*, s.f. = eclipsă (de lună, de soare).
- MALUȚI, *maluiesc*, vb. IV refl. = **f a r b u i** (2)
- MĂSĂ s.f., în expr. *a sta cu mulți la masă* = a avea relații sociale cu multe persoane.

- MÎNDRU adv. = plăcut.
- MÎȚȚĂLŪC, -Ă, adj. = foarte mic.
- MOTOCĒL, *motocei*, s.m. = pislar de forma unui șoșon, care se încălță direct pe ciorap.
- MUF, *mufuri*, s.n. = piesă de îmbrăcăminte feminină, făcută din lână sau din postav, care apără miinile de frig; manșon.
- MŪGHIU s.m. sg. = prostănac.
- NĂVLĒE, *năvălii*, s.f. = curte, ogradă.
- NOIĒR, *noieri*, s.n. = 1. carte de joc notată cu nouă; 2. nota obținută la examen.
- OGNISĪ, *ognisește*, vb. IV refl. = a se uni, a se contopi.
- OJĪNDĂ s.f. sg. = gustare care se ia între prînz și cină.
- OMNIBŪS, *omnibusuri*, s.n. = (învechit) caiet în care se luau notițe la diverse cursuri; maculator.
- ŌSTRU, -Ă, adj. = sever.
- PACUĪ, *pacuiesc*, vb. IV tranz. = 1. a împacheta; 2. a împături.
- PAHĀIE, *păhăi*, s.f. = (depreciativ) femeie înaltă, mătăhăloasă.
- PALĒR, *paleri*, s.m. = cel care se îngrijește de întreținerea șoselei, cantonier de șosea.
- PANSTŪRĂ, *pansturi*, s.f. = maramă pe care o pun pe cap femeile măritate.
- PARAZŌL, *parazoale* și *parazoluri*, s.n. = umbrelă.
- PĀRHĂ s.f. = om murdar, plin de răni, de bube.
- PASUĪ, *pasuiesc*, vb. IV tranz. = a potrivit părțile componente ale unui obiect, ca să se îmbuce bine.
- PATĂȘCĂ, *pătăși*, s.f. = mică platformă portativă, cu ajutorul căreia se transportă materiale de construcție; targă.
- PATRĒR, *patreri*, s.m. = 1. carte de joc notată cu patru; 2. notă obținută la examen.
- PICLUĪ, *piclui*, vb. IV tranz. = a măcina grâu la mori sistematice, pentru a obține făină de calitate superioară.
- PREPENĂȚIE, *prepenații*, s.f. = circiumă.
- PRIPURŌS, -ŌĂSĂ, adj. = (despre terenuri) înclinat, povîrnit.
- PUCLUĪ, *pucluiesc*, vb. IV intrans. = a trece prin nevoie, prin situații grele: a *puclui* prin multe.
- PŪJLĂ, *pujle*, s.f. = (depreciativ) ciine leneș, javră.
- ROST, *rosturi*, s.n. = grătarul din interiorul sobelor.
- RŪRĂ, *rure*, s.f. = cuptor la mașina de gătit.
- RUSĂSCĂ s.f. sg. = dans viu, în cerc, la care participă numai flăcăii.
- SBRIHUIĒȚIC, -Ă, adj. = (despre copii) neas-tîmpărat, poznaș.
- SCĂUNĒNCI, *scăunence*, s.n. = scaun mic, scăunel.
- SCHIZ s.n. sg. = (la jocul de cărți țaroc) cartea cu cea mai mare valoare.
- SECŪNDĂ, *secunde*, s.f. = (învechit) notă rea obținută la examen.
- STŌLNIȚĂ, *stolnițe*, s.f. = scindură lată pe care se întind cu vergeaua foile de aluat; planșetă.
- ȘAFLĪC, *șaflice*, s.n. = căldare mare, în care se fierbe apă.
- ȘATRĂNCĂ, *șatrânci*, s.f. = măcat îngust și lung.
- ȘCRĂBE s.f. pl. = încălțăminte veche, ruptă.
- ȘEPTĒR, *șepteri*, s.m. = 1. carte de joc notată cu șapte; 2. notă obținută la examen.
- ȘOFRĂNCĂ, *șofrânci*, s.f. = masă țărănească rotundă și joasă.
- ȘOTIŌS, -ŌĂSĂ, adj. = poznaș.
- ȘPAGĂȚ, *șpagaturi*, s.n. = sfoară de împachetat.
- ȘPĪRC, *șpîrcuri*, s.n. = carne cu fibre lungi, ațoasă.
- ȘTRAIFUĪ, pers. 3 sg. *ștraifuiește*, vb. IV refl. = (despre cai) a se lovi în mers cu un picior
- ȘURGĂU, *șurgaie*, s.n. = pîrîiaș de munte. de celălalt.
- ȘURUĪ, *șuruiesc*, vb. IV intrans. = a merge tirînd încălțăminte.
- ȘVIȚ, *șvițuri*, s.n. = baie comună.
- TĂFĪLCĂ, *tăflici*, s.f. = traistă, săculeț (cu făină).
- TĂPĂLĪGĂ s.f. sg. = om molliu, neîndemînic.
- TEȘMECHĪ s.f. pl. = bomboane, dulciuri.

TÓCINĂ, *tocine*, s.f. = mîncare preparată din cartofi cruzi, dați pe răzătoare, amestecați cu făină și ouă și prăjiți în grăsime.
 TRAPĂCICĂ, *trapacici*, s.f. = palma cu care se scutură covoarele
 TRIER, *trieri*, s.m. = 1. carte de joc notată cu trei; 2. notă obținută la examen.
 TUZ, *tuzi*, s.m. = as (la cărțile de joc).
 ȚIITÓRI s.m. pl. = bare de protecție de pe marginea șoselei.
 UNÉR, *umeri*, s.m. = 1. carte de joc notată cu unu; 2. notă obținută la examen.

VESTÍRI ș.f. pl., în expr. *a face vestirile* = a anunța în biserică data căsătoriei cuiva.
 VIO interj. = cuvînt cu care se mină cai.
 VITUPERÁT, -Ă, adj. = (învechit, despre elevi), cu situație școlară de repetent.
 ZĂLBĂ, *zalbe*, s.f. = alifie.
 ZECÉR, *zeceri*, s.m. = 1. carte de joc notată cu zece; 2. notă obținută la examen.

TRAIAN CANTEMIR

RAIONUL RĂDĂUȚI

Comuna Horodnicu

BLEĂH, *bleahuri*, s.n. = tavă pentru copt în cuptor.
 BUCCIU, -IE, adj. = prost, nepriceput.
 BÚFTĂ, *bufte*, s.f. = cozonac.
 CEANĂTUÍ, *ceanătuiesc*, vb. IV tranz. = a curăța o pasăre de pene.
 CHIÚȘTE, *chiuști*, s.f. = ghețuș; în expr. *a se da de-a chiuștea* = a se da pe gheață.
 CIORTOLÍR, -Ă, adj. = murdar.
 COĂMĂ, *coame*, s.f. = virgulă.
 COTOZÍR, -Ă, adj. = murdar.
 CUVIȚĂ, pers. 3 sg. *cuviță*, vb. I intrans. = a guița; var. țu v i c a.
 DÓBĂ, *dobe*, s.f. = cuptor în care se coace piine.
 FARBUÍ, *farbuiesc*, vb. IV tranz. = a vopsi.
 FARBUÍT, -Ă, adj. = vopsit.
 HÍRIȘ, -Ă, adj. = priceput, isteț.
 HOLOÁTĂ, *holoate*, s.f. = grupă de oameni.
 HÓTA interj. = strigăt cu care se îndeamnă caii să meargă la dreapta.
 HOZBÓC, *hozboace*, s.n. = capră de tăiat lemne.
 HRINTUÍ, *hrintui*, vb. IV tranz. = a sfărîma ceva.
 JAPRĂȘCĂ s.f. = rintaș.

PAMPÚȘCĂ, *pampuște*, s.f. = un fel de prăjitură făcută din aluat dospit și prăjit în grăsime, gogoasă.
 PAPÍNDÉCĂ s.f. sg. = carton gudronat.
 PARAZÓL, *parazoale*, s.n. = umbrelă.
 PICLIȘÍR, -Ă, adj. = sluiț.
 PLUMB, *plumburi*, s.n. = creion
 PÓGIN, -Ă, adj. = urît, slut.
 POMOCÍR, -Ă, adj. = supărat, trist.
 PRIPÓI, *pripoie*, s.n. = masă servită în seara nunții.
 REZVEDÍR, -Ă, adj. = clar, răspicat.
 SBOÍ, pers. 3 sg. *sboiește*, vb. IV intrans. = a fermenta.
 ȘARAMPÓI, *șarampoie*, s.n. = grad.
 ȘFÁRTUG, *șfartuge*, s.n. = șorț.
 ȘPÍNIȚĂ, *șpinițe*, s.f. = fustă largă.
 ȘPRAHAIT s.n. = partea de deasupra a mașinii de gătit; plită.
 ȘTRÍCĂ, *ștrice*, s.f. = linie ferată.
 ȚÍBRÍC, *țibrice*, s.n. = chibrit.
 ȚUVICĂ vb. I intrans. v. c u v i ț a.
 VÍȘTA interj. = strigăt cu care se îndeamnă caii să meargă la stînga.

SEVATIA OPRESCU și STELIAN
 OPRESCU

INDICE

- á prep. 19
 abír interj. 118
 ablezí vb. 107, 109
 ablezit adj. 109
 abobota adv. 11
 abor s.n.sg. 45
 abor subst. 77
 abort s.n. 45
 abraş adj. 118
 abrictáli vb. 97
 abrictálui vb. 47
 abrictáluială sf. 47
 abur s.m.sg. 56
 abureală s.f.sg. 11
 acar s.n. 67
 acarit adj. 124
 acăciura vb. 79
 acăstaie s.f. 122
 acătărea adv. 97
 acătătură s.f. 38, 47
 achipui vb. 124
 aciuca vb. 11
 acrci interj. 124
 acoale adv. 79
 acră adj. 94
 acriş subst. 97, 104
 acţiş s.n. 97
 aculege vb. 67
 adămegi vb. 97
 adăpa vb. 94
 adăuga vb. 56
 adăura vb. 94
 adevesí vb. 75
 adiba adv. 19
 adibui vb. 67
 adibului vb. 56
 adibuluit adj. 56
 adincuş s.n. 73
 aducát s.m. 124
 afla vb. 79
 aflíştuca vb. 77
 afurisenie s.f. 47
 agalar s.m. 122
 agărâi vb. 19
 agărui vb. 35
 agăruială s.f.sg. 35
 agăura vb. 56
 agheş subst. 84
 aghiunt s.m. 79
 agiui vb. 35
 agîmba vb. 109
 agîmbat adj. 109
 ahi interj. 124
 ahinat adj. 104
 aiar s.n.sg. 94
 aici-cuţa adv. 115
 aici-iată adv. 115
 aiepta vb. 97
 airea adv. 97
 airilea adv. 107
 airlea adv. 75, 109
 ais interj. 67
 aitari s.f.pl. 109
 ajag subst. 77, 79
 ajucuţiu s.m. 48
 ajui vb. 38
 alangă s.f. 19
 alaş s.n. 48
 albăuţ s.m. 109
 albăuţă s.f. 109
 albete s.m. 19 —
 alboiat adj. 38
 alcalíc s.n.sg. 67
 alcată s.f.sg. 11
 alchezi vb. 79, 88
 aldui vb. 97
 alegădi vb. 107
 alegădit adj. 109
 alergata s.f.art. 56
 aleşteu s.n. 18
 alibzi vb. 19
 alibzui vb. 19
 alicni vb. 122
 alipot s.n. 88
 alipui vb. 88
 alitáu s.n. 83
 almar s.n. 79
 altal adv. 84
 altan adv. 77
 altu adv. 79
 aludáu s.m. 109
 alvług s.n. 38
 ambala s.f. 19
 ameţeală s.f. 79
 amiazăza s.f. 79
 aminos s.n. 109
 aminosi vb. 94
 amirosi vb. 67
 amirui vb. 56, 97
 amiruială s.f.sg. 56
 amiţa vb. 109
 amnar subst. 56
 amucare pron. 84
 amuce pron. 84
 amucine pron. 84
 amucînd adv. 84
 amucit adv. 84
 amucum adv. 85
 amugean s.m. 79
 amuinde adv. 85, 88
 amunte adv. 56
 amuşí vb. 67
 analog s.n. 94
 andălui vb. 85
 andilete adv. 88
 andirete adv. 88
 angar s.m. 93
 antíst s.m. 115
 antístie s.f. 35, 45, 97
 apă s.f. 19

- apesti vb. 67
 apipăi vb. 67
 apipii vb. 19, 67
 aplic s.n. 19
 aplecătoare s.f. 19
 apoba adv. 56
 aprindere s.f. 67
 aproima adv. 19
 apropia vb. 94
 aprostu adv. 85
 arapgău s.n. 107
 arădi vb. 109
 arădit adj. 109
 arădui vb. 109
 arăni vb. 11
 arcalic s.n.sg. 67
 arcuig s.n.sg. 88
 ardege vb. 118
 areapă s.f. 48, 56
 aret subst. 77
 arete s.m. 67
 argestru s.n. 122
 arioc s.n. 97
 arită s.n. 35
 arjă s.f. 107, 109
 armean s.m. 115
 arminție s.f. 38
 armoș s.m.sg. 67
 arșeu s.m. 73
 arșiță s.f. 122
 arțaba s.f. 67
 arțabală s.f. 67
 arulău s.m. 88
 arunc s.n. 38, 45, 48, 97
 asilă adv. 56
 aspăsat adj. 97
 asteluș s.m. 77
 astrînge vb. 67
 astruca vb. 19
 așchieturi s.f.pl. 56
 așezămînt s.n. 19
 așapoc s.m. 109
 așîțele s.f.pl. 97
 aușuș s.m. 38
 aușuț s.m. 115
 auzi vb. 124
 azdînca vb. 85
 azîr adv. 67
 ărie s.f. 67

 balaluc s.m. 94
 babiță s.f. 19
 bacină s.f. 19
 bacolți s.m.pl. 56
 badoc s.n. 75, 106
 bagrin s.m. 88
 bahahuie s.f. 94

 bahamet s.n.sg. 48
 bahonț -oanță s.m. și f. 19
 bahur s.m. 124
 baidier s.m. 118
 baiț s.n. 124
 bală s.f. 45
 bandier s.m. 118
 bandou s.n. 93
 banet s.n. 79
 baracă s.f. 19
 baraghină s.f. 94
 barahorniță s.f. 11
 baramoi subst. 94
 baran s.m. 118
 barană s.f. 122
 bardașă s.f. 119
 barice s.f. 18
 barșin subst. sg. 88
 bartă s.f. 88, 107, 109
 bartop s.n. 119
 basama adv. 56
 basancă adv. 38
 bastriuc s.m. 118
 bașamea s.f. 115
 bașbugiuc adj. invar. 11
 bașoldiu adj. 11
 batal adv. 11
 batalauă s.n. pl. 85
 batcă s.f. 94
 bate vb. 94
 bauna vb. 88
 băbar s.m. 67
 băbătie s.f. 105
 băbușcă s.f. 97
 băcălie s.f. 122
 băcăraie s.f. 56
 băcăraie s.f. pl. 19
 băciui vb. 19
 băciulie s.f. 107, 109
 bădana s.f. 19
 bădărău s.n. 19
 băgătură s.f. 97
 băgău s.n. 38
 băiestruc s.m. 124
 bălălău s.n.sg. 11
 bălăncanie s.f. 11
 bălătruc s.m. 88
 bălură s.f.sg. 11
 bănaie s.f. 67
 băncălit adj. 105
 băndălău s.m. 48
 bănicior s.n. 67
 băntăli vb. 105
 bănuțel s.m. 56
 bănuți vb. 85
 bărage s.f.pl. 93
 băradui vb. 45

 bărăngi vb. 94
 bărătui vb. 45, 48
 bărbătuș s.n. 73
 bărbir s.m. 97
 bășădi vb. 106
 bășălăgi vb. 19
 bășălărgi vb. 11
 bășălărgit adj. 11
 bășmește adv. 67
 bătac s.n. 67
 bătăcui s.n. 97
 bătăioasă s.f. 11
 bătătarnic adj. 11
 bătător s.n. 19
 bătăuș s.n. 19
 bățela vb. 85
 bățele s.f.pl. 97
 bătrînog adj. 124
 bățucă s.f. 38, 97
 bățăganie s.f. 19
 beci interj. 67
 belci s.n. 85
 beletuială s.f. 97
 beleujat adj. 94
 beleujăt adj. 122
 belnic adj. 56
 bendeu s.n. 77, 88
 bent s.n. 67
 beoăia s.f.art. 48
 berbeci s.m.pl. 93, 94
 berbină s.f. 109
 berc s.n. 97
 berdă s.f. 119
 berleş s.n.sg. 107
 berlij s.n. 88
 bertelie s.f. 97
 bertin s.m.sg. 56
 bertiță s.f. 77
 besidie s.f. 19
 beție s.f. 88
 bețiu adj. 67
 bibă s.f. 19
 bibol s.m. 97
 bicău s.n. 38
 bicău subst. 83
 biceu s.n. 97
 bici vb. 19
 biciului vb. 38, 45
 bididie s.f. 94
 biedă interj. 11
 bii interj. 93
 bină s.f. 45
 bindeu s.m. 109
 bindisi vb. 94
 bir s.n. 97
 birbeac s.m. 19
 bircă s.f.35

- birgă s.f.sg. 105
 biri interj. 85
 birjă s.f. 97
 birjărie s.f. 19
 biscână s.f. 48
 bistaș s.n. 107, 109
 bisti vb. 105
 bitângi vb. 38
 bitier s.m. 88
 bitușă s.f. 105
 biță s.f. 88
 bițicu s.n. 48, 124
 bițirc s.n. 97
 bizărau s.n. 35
 biztăti vb. 88
 bicii vb. 19
 bîdihală s.f.sg. 11
 bîdidaie s.f. 68
 bîdîdanic s.f. 11
 bîdîdăi s.f.pl. 19, 68
 bîdii vb. 19, 56
 bigă s.f.sg. 19
 bihă s.f.sg. 19
 bijbană s.f. 11
 bijbă s.f. 18
 bilbătaie s.f. 11
 bilboacă s.f. 19
 bilcă s.f. 18, 19
 bilcuță s.f. 68
 bildăreș s.n. 19
 bildîgii vb. 19
 bîltat adj. 20
 bîndărete s.m. 98
 bînșag s.n. 104
 birăi vb. 48
 birăială s.f. 48
 bîrcă s.f. 67
 bîrdalog adj. 56
 bîrdălan adj. 56
 bîrgaci s.n. 48
 bîrică s.f. 68
 bîrice s.f. 68
 bîriiac s.m. 115
 bîrlac s.n. 124
 bîrtă s.f. 68
 bistîcîi vb. 11
 bișniță s.f.sg. 20
 bitele s.f.pl. 83
 bitochiat adj. 11
 bizai subst. sg. 109
 bizărat adj. 11
 bizări vb. 107, 109
 blazgonie s.f. 118
 blăjni vb. 56
 blăzni vb. 48, 56
 bleah s.n. 45, 127
 bleahuri s.n.pl. 125
 bleandă s.f. 20
 bleav adj. m. 48
 bleav s.n. 93
 bleavină s.f. 20
 blehăi vb. 48
 blehăială s.f. 48
 blei s.n.sg. 20
 blejdereu s.m. 45
 blem interj. 93
 blencăzău adv. 56
 blendărau adv. 56
 blendărie s.f.sg. 20
 bleoace s.f. pl. 35
 bleoci vb. 35
 bleondărau adv. 56
 bleojdină s.f. 68
 bleotocări vb. 94
 blescăi vb. 68
 blești vb. 20
 blezne s.f.pl. 35
 blid s.n. 20, 48
 bliot adj. 94
 bliumbău adj. m. 122
 blizi vb. 98
 blodărie s.f. 48
 blucă s.f. 35
 boabă s.f. 68
 boacă s.f.sg. 20
 boactăr s.m. 39, 48
 boage s.f.pl. 11
 boambă s.f. 68
 boană s.f. 56
 boancă s.f. 94
 boangă s.f. sg. 20
 boanța s.f. 94
 boarcă s.f.sg. 20
 boască s.f.sg. 68
 boată s.f. 98
 bobă s.f. 45
 bobescă s.f. 48
 bobî vb. 56
 bobic s.n. 68
 bobirc s.m. 68
 bobircă s.f. 98
 bobirci s.f.pl. 68
 bobit adj. 56
 bobîlcuță s.f. 11
 bobleagă s.f. 56
 boboacă s.f. 20
 boboloș s.n. 56
 boboloz s.n. 107, 109
 bobon s.n. 45
 bobona vb. 11
 bobonat adj. 11
 boboroadă s.f. 20
 boboroană s.f. 56
 boboș adj. 48
 bobota adv. 11
 bobric s.m. 39
 boc s.n. 88
 bocină s.f. 11
 bocioacă s.f. 45
 bociolie s.f. 88
 boconc s.m. 98
 bocor s.m. 73
 boctărie s.f. 39, 48
 bodi s.m. 73
 bodicăi vb. 35, 39
 bodigăli vb. 56, 68
 bodigălit adj. 56
 bodîrni vb. 20
 bodomoc adj. 11
 bodorcă s.f. 88
 bodrîngi vb. 122
 boft s.n. 122
 bogdășe s.f.pl. 39
 boghiuleș s.n. 48
 bohirțe s.f.pl. 98
 boiște s.f.sg. 11
 boitură s.f. 115
 bojbiții vb. 68
 bolboiat adj. 98
 bolbor s.m. 48
 bolbușie s.f. 105
 bolcăt adj. 20
 bold s.n. 20, 88
 boldiș adv. 98
 boldoașă s.f. 20
 bolhotină s.f. 45
 bolocan adj. 48
 bolomoc s.m. 35
 bolomoc adj. 39
 boloștroc s.n. 109
 bolteală s.f. 48
 bomb s.m. 68
 bomboni vb. 68
 bomboroji vb. 56
 bon s.n. 48
 boncăi vb. 20
 boncăni vb. 119
 bonchena vb. 48
 bonchenat adj. 48
 bonci vb. 20
 boncioc s.n. 39
 boncorî vb. 98
 bondărau s.m. 56
 bongar s.m. 107
 bongău s.m. 109
 bonos adj. 57
 bonoși vb. 57
 bonzar s.m. 109
 borăi vb. 35
 borbil s.m. 88
 borboanță s.f. 48

- borbonaci s.m.pl. 20
 borboneci s.m.pl. 57
 bordă s.f. 48
 bordil subst. sg. 109
 bordili vb. 107, 109
 bordilit adj. 109
 borhăli vb. 85
 borjoacă s.f. 77
 bornaie s.f. 100
 borodău s.n. 75
 boroghină s.f.sg. 68
 borosteian s.m.sg. 73
 borostină s.f. 57
 borșecă s.f. 20
 borșoncă s.f.sg. 105
 bortac s.n. 122
 bortar s.m. 125
 borteancă s.f. 115
 borțoi s.m.sg. 68
 borz s.m. 88
 borzoș adj. 79
 borzună s.f. 98
 boscomelniță s.f. 57
 boșală s.f. 20
 boșarcă s.f. 20
 boșeit s.m. 73
 boștir adj. 122
 boștiră s.f. 122
 botă s.f. 122.
 botireu s.n. 115
 botiie s.f. 20
 botroci vb. 109
 boței s.n. 75
 boțoganie s.f. 20
 boțogaș adj. 11
 boțuri s.n. pl. 115
 bourie s.f. 11, 115
 bozoancă s.f. 122
 brabete s.m. 68
 bracitar s.n. 105
 brad s.m. 20
 brados s.m. 68
 braniște s.n. 122
 brascove s.f.pl. 11
 brașoavă s.f. 20
 bravurat adj. 11
 brăcie s.f. 48
 brăcinăriță s.f. 39
 brădie s.f. 88
 brădoaie s.f. 20
 brăhni vb. 119
 brănișter s.m. 48
 brățară s.f. 18
 brățui vb. 68
 brățuit s.n.sg. 68
 brebeji vb. 48
 brebejit adj. 48
 brebucă s.f. 85
 brechencală s.f. 35
 brecheni vb. 35
 brehni vb. 122
 brențui vb. 57
 brețuială s.f.sg. 57
 brezaie s.f.sg. 68
 bricegel s.n.sg. 20
 brichiseală s.f.sg. 11
 brichisi vb. 11, 20
 brigadele s.f.pl. 12
 brii interj. 68
 briți interj. 68
 briglă s.f. 45
 brigle s.f.pl. 75
 brii interj. 68
 brîncă s.f. 83
 brîncăli vb. 83
 brînci s.f.pl. 68
 brînel s.n.sg. 57
 brînză s.f. 115
 brînzer s.m. 115
 brîzgăia vb. 88
 broadă s.f. 48
 broajbe s.f.pl. 94
 broancă s.f. 35
 broască s.f. 98
 broazbă s.f. 57
 brohodi vb. 57
 brohodit adj. 57
 brojbie s.f. 20
 broncăi vb. 35
 brotan s.m. 98
 broțac s.n. 104
 broznat adj. 98
 brudărie s.f. 104
 brunjuc s.n. 39
 bruș s.m. 83, 88
 brușului vb. 83
 bubă s.f. 20
 huburuză s.f. 45
 bucată s.f. 94
 bucciu adj. 127
 bucea s.f. 20
 bucher s.m. 45
 buchisa vb. 125
 buciacă s.f. 119
 buciște subst. 109
 buciulie s.f. 88
 bucsăios adj. 20
 budac s.n. 83
 budacă s.f. 75
 budă s.f. 48
 budăci vb. 39
 budeancă s.f. 20
 budeșcă s.f. 75
 budideu s.m. 57
 budiu s.n. 79
 buduhală s.f. 48
 buduroi s.m.sg. 20
 buduroi s.n. 98
 buf s.m. 20
 bufar s.n. 98
 bufă s.f.sg. 68
 buft s.m. 20
 buftă s.f. 127
 bufti vb. 125
 bugeac s.n. 57, 98
 bughilărăș s.n. 88
 bugiulari s.n. 35
 buglă s.f. 106
 buhaci s.m.sg. 57
 buhai s.m. 20, 76
 buhaș s.m. 76
 buhaz s.n. 12
 buhos adj. 68
 buhuhui adj. 20
 buică s.f. 107, 115
 buieac adj. 83
 buiede s.f. 35
 bujdulă s.f. 57
 bujla s.f. 122
 bujlui vb. 20
 bujniță s.f.sg. 57
 bulburuc s.m. 12, 20
 bulearcă s.f. 115
 bulendri vb. 119
 bulendrit adj. 119
 bulgi s.n. 76
 bulihăi s.f.pl. 122
 bulion s.n. 20
 bulugheană s.f. 120
 bumb s.m. 88
 bumbușcă s.f. 77
 bunatic adj. 57
 bunefuri s.m.pl. 57
 bungar s.m. 88
 bunghioși vb. 120
 buntație s.f. 118
 buntuzi vb. 39
 buraucă s.f. 98
 burățiciu adj. 122
 burcaș s.m. 125
 burcășiță s.f. 125
 burda subst. 77
 burduf s.n. 48, 68
 burdului vb. 98
 burduș s.n. 77
 burdușală s.f. 35
 burdușel s.m. 57
 burduși vb. 35
 burfete s.m. 98
 bureșos adj. 105
 bureu s.n. 122

- burfe s.f.pl. 57
 burhai s.n. 48
 burheică s.f. 98
 burhos adj. 181
 buri s.n. 35
 buriza vb. 125
 burlac s.m. 20
 burlan s.n. 109
 butălău s.n. 109
 burluc s.n. 20
 burlui s.n. 123
 bursuca vb. 48
 burtafoi s.n. 20
 burtucă s.f. 73
 buruc s.n. 68
 buşmachieu s.m. 94
 buşnigai s.n.sg. 12
 buşnigăraie s.f.sg. 12
 buşti vb. 20
 buştină s.f.sg. 57
 buşulaie s.f. 76
 buşulit adj. 88
 buşului vb. 98
 buşuluit adj. 57
 butac adj. 79
 butacă s.f. 109
 butan s.n. 107, 110
 butelişte s.f.sg. 118
 butic s.n. 21
 butuci vb. 57
 butuşină s.f. 21
 buţuma vb. 125
 buzăr s.m. 123
 buzdură s.f. 35, 39
 buzgan s.m. 48
 buzoarcă s.f. 48
 buzoare s.f.sg. 107, 110
 buzumeneală s.f.sg. 35
 buzumenit adj. 35
 buzuvenit adj. 21

 caciori vb. 21
 cadalîc s.n. 68
 cadrof s.n. 39
 cafăr s.m. 104
 cafîne s.m. 77
 cal s.m. 39
 căla s.f.art. 57
 calacătiri s.m.pl. 94
 calboj s.m. 77
 cale s.f. 21
 calea interj. 68
 caleap s.n. 120
 calici vb. 21
 calif s.n. 68
 caliu adj. invar. 12

 calostircă s.f. 68
 calvin s.m. 115
 calvincă s.f. 115
 camiş s.n. 88
 campană s.f. 39
 candalău s.n. 88, 105
 cander s.n. 79
 canoc subst. 107, 110
 cantalău s.n. 107
 cantaul adj. 12
 capete s.n.pl. 95
 capovenie s.f. 21
 carabă s.f.sg. 12
 carabă adv. 68
 carabă s.f. 21
 carastelă s.f. 68
 caratenie s.f. 12
 carbunar s.m. 115
 carcalete s.m. 21
 carîmb s.m. 76, 93
 carîmbar s.n. 107, 110
 carmanziu adj. 77
 carminadă s.f. 115
 casă s.f. 115
 cataligi s.m.pl. 93
 catrafoi subst. sg. 115
 catrapulcă s.f. 115
 catreţ s.n. 77, 79
 caţă s.f. 21
 caulă s.f. 21
 cavat s.m. 21
 căbat s.n. 73, 107
 căbăniţă s.f. 39
 căbel s.n. 88
 căbuz s.n. 21
 căciulă s.f. 21
 căhală s.f. 48
 căhleată s.f. 123
 căiera vb. 85
 căigană s.f. 35
 căimăceală s.f. 85
 căimăci vb. 85
 căisîn s.m. 83
 căisînă s.f. 83
 călătuş s.m. 79
 călca vb. 21
 călcăier s.n. 21
 călcătură s.f. 95
 călcii s.n. 85
 căldăreală s.f. 48, 57
 căldări vb. 49
 căldărit adj. 45
 călea¹ interj. 68
 călea² s.f. 68
 călifar s.m. 21
 călişcă s.f. 39
 călit adj. 12

 călmăci vb. 98
 călmăceală s.f. 98
 călugăre s.m. 68
 căluş s.n. 21, 68
 căluşar s.m. 21
 căluşi vb. 21
 cămăşuială s.f. 21, 68
 cămeşoi s.n. 115
 cămetin adj. 98
 cămilă s.f. 21
 cămiş s.n. 39
 căntăli vb. 110
 căntuţă s.f. 39
 cănţi vb. 69
 căoaci s.m. 123
 căocel s.m. 21
 căoi vb. 76
 căpăci vb. 21
 căpăra vb. 76
 căpătigă s.f. 104
 căpătii s.n. 12
 căpeneag s.n. 21
 căpisterie s.f. 21
 căpreşte adv. 21
 căptuf s.n. 69
 căput s.n. 88
 căracăti vb. 21
 căraduc adj.m. 57
 cărăşel s.m. 95
 cărătenie s.f. 98
 cărător s.n. 21
 cărcăli vb. 21
 cărcălit adj. 57
 căreţ s.m. 110
 cărine s.m. 35
 cărlăunţ s.n. 21
 cărtuţ s.n. 35
 cărţar s.m. 49
 căruţă s.f. 39
 căsăraş s.n. 39
 căsăşiţă s.f. 88
 căsăui vb. 127
 căsoaie s.f. 85
 căşcăli vb. 21
 căşiţă s.f. 21, 110, 123
 cătină s.f. 21
 cătăni vb. 45
 căţ interj. 85
 căţăli vb. 57
 căţăoană s.f. 57
 căţel s.m. 95
 căuc s.n. 12
 căuit adj. 21
 căuli vb. 49
 ceacanău adj. m. 123
 ceacea s.m.sg. 35
 ceacîr adj. 21

- ceaclă s.f. 39
 ceaclău s.n. 69
 cealhău s.m. 77
 ceambura adv. 95
 ceanătui vb. 129
 ccapău s.n. 107, 110
 ceapsă s.f. 120
 ceaun s.n. 21
 cebală s.f. 39
 cecirt s.n. 39
 ceflăi vb. 12
 cegode pron. 35
 cehui adj. 49
 celainic s.m. 39
 celar¹ s.n. 21
 celar² s.m. 21
 celceu s.n. 21
 celet s.n. 57, 98
 celi vb. 22, 49, 98
 celu interj. 85
 cenac s.n. 69
 cenușar s.n. 45
 cenușer s.n. 77
 ccoaiie subst. 49
 cepiță s.f. 125
 cerap s.m. 22
 cercel s.m. 22
 cesar s.m. 98
 cetări vb. 95
 cetîrnă s.f. 22
 cheant adj. 22
 cheantaur adj. 22
 cheaun adj. 22
 chebzate subst. 77
 chefe s.f. 83, 85
 chefeli vb. 83
 chefelit adj. 83
 chelarab s.m. 125
 helci s.n. 39
 chelmă s.f. 122
 chendălă s.f. 45, 49
 chendre s.f. sg. 88
 cheoață s.f. 57
 cheră s.f. 39
 cherăti vb. 88
 chercheleie s.f. 85, 88
 cherci s.n. 73
 chert s.n. 88
 ches s.n. 39
 cheșcheneu s.n. 88
 cheșiță s.f. 49
 cheș s.m. 39
 cheul adj. 35
 cheuni vb. 57
 chiașliu adj. 69
 chiaun adj. 12, 57
 chiblă s.f. 39
 chic s.n. 85, 88
 chic subst. 45, 57
 chichiricit adj. 12
 chideartă s.f. 88
 chilabana s.f. 22
 chilalău s.n. 57
 chilă adj. invar. 49
 chilă s.f. sg. 57
 chilălăi vb. 57
 childă s.f. 12
 chilim adv. 98
 chilip s.n. 69
 chiman adj. 85
 chimol s.m.sg. 57
 chimolos adj. 58
 chinapaste s.f. 22
 chindeu s.n. 45
 chineală s.f. 88
 chinopastie s.f. 12
 chiombriu adj. 12
 chiorbaliu adj. 22
 chiot s.n.sg. 58
 chipăruș s.m. 117
 chiprie s.f. 22
 chirfosală s.f.sg. 95
 chiri conj. 85
 chiriloză s.f. 115
 chirnogeală s.f. 69
 chirțoi s.n. 22
 chisăr s.n.sg. 12
 chisămoi s.n. 22
 chisoii s.n.sg. 22, 123
 chișitură s.f. 85
 chișiță s.f. 36
 chiștiri vb. 58
 chiștola vb. 58
 chită s.f. 12
 chiti vb. 22
 chitialiguț interj. 110
 chitilin adv. 107, 110
 chitoveș s.n. 22
 chitri vb. 22
 chitrosag subst. sg. 123
 chituc s.m. 12, 69
 chișilean s.m. 45
 chișinel adv. 88
 chiurliu adj. 22
 chiuște s.f. 127
 cialău adj. m. 88
 ciangă s.f.sg. 22
 ciaplău s.n. 73
 ciasuri s.n.pl. 39
 ciatarnă s.f. 88
 cicădaie s.f. 107, 110
 cicăși vb. 12
 cicibotă s.f. 73 —
 ciclic s.n. 22
 cicoape s.f.pl. 93
 cider subst. 73
 cigă s.f.sg. 36
 cigăli vb. 110
 cigălit adj. 110
 cijă s.f. 73
 ciledi s.m.pl. 107, 110
 cimotenie s.f. 58
 cimpovi vb. 98
 cinaș adj. 45
 cincer s.m. 125
 — cincote subst. 77
 cinegode pron. 36, 39
 ciner s.n. 36
 cingă s.f. 76
 cingeu s.n. 76
 cio interj. 85
 cioaca interj. 110
 cioaclă s.f. 49
 cioalfă s.f. 115
 cioalfă s.f.sg. 22
 cioanchin adj. 104
 ciobanie s.f. 39
 ciocan s.n. 73, 79
 ciocă s.f. 22, 105
 ciocărauă s.f.sg. 22
 cioci s.m. 49, 88
 ciocilteu s.n. 49
 ciocirti vb. 36
 ciocovelniță s.f. 49
 ciofic s.n. 12
 ciohilă s.f.sg. 22
 cioică s.f. 58
 cioilă s.f. 69
 ciolbăcări vb. 22
 ciolfăi vb. 22
 ciolmoacă s.f.sg. 69
 cioloagă s.f. 78
 ciologuș s.n. 78
 ciolovar s.m. 58
 ciolpan s.m. 22
 ciomăndi vb. 22
 ciomp adj. 18, 95
 ciompei s.n. 12
 cion s.n. 58
 cionc s.n. 85
 cionc adj. 78
 cionchini vb. 104
 ciont adj. 22
 ciont s.n. 88
 ciontariș adj. 76
 ciopoc s.n. 107, 110
 — ciopoti vb. 58
 ciopradă s.f.sg. 58
 ciorcăi vb. 22
 ciorcovi vb. 12
 ciorfing s.m. 73

- ciormoacă s.f.sg. 69
 ciorobor subst. 93
 ciorofleacă s.f. 12
 cioroflecit adj. 12
 ciorogar s.m. 22
 ciorozlă s.f. 105
 ciort s.n. 98
 ciortan s.n. 22
 ciortă s.f. 22
 ciortolit adj. 125, 127
 cioș s.m. 89
 cioștoloii s.n. 12
 ciotlău s.n. 73
 ciotoi s.n. 22
 ciotoiag s.n. 22
 ciotoreală s.f. 49
 ciotori vb. 49
 ciotricăli vb. 85
 ciovică s.f.sg. 22
 ciozmoli vb. 85
 cip s.n. 49
 cipăi vb. 22
 cipor s.n. 93
 cipui vb. 49
 cipuială s.f. 49
 cir s.n. 36
 cir subst. 78
 ciric s.n. 36
 cirifleacă s.f.sg. 78
 cirip s.n. 73, 78, 79, 89
 ciripă s.f. 83, 85
 ciriviș s.n.sg. 18
 cirmoacă s.f.sg. 12, 69
 cirmăvit adj. 12
 cirui vb. 98
 cisăliță s.f.sg. 76
 cistomi vb. 89
 citireag s.n. 12
 citodi vb. 107, 110
 citodit adj. 110
 citov adj. 12
 citovi vb. 98
 ciubciuruc s.m. 125
 ciublă s.f. 36
 ciuble s.f.pl. 39
 ciuca vb. 49
 ciucalău s.m. 107, 110
 ciucalete s.m. 79
 ciucă s.f.sg. 78
 ciuci vb. 12
 ciuciudeană s.f. 22
 ciuciulași s.m.pl. 78
 ciuciumel s.n. 22
 ciudat adj. 79
 ciuf s.m. 78
 ciuf s.n. 45, 49
 ciufulete s.m. 22
 ciufuli vb. 49
 ciugaie s.f. 89
 ciuglugi vb. 36
 ciuhac s.n. 93
 ciuhui vb. 123
 ciuietic adj. 22
 ciujdă s.f. 120
 ciujdi vb. 22, 98
 ciulină s.f. 107
 ciumar adj. 22
 ciumāfoi s.n. 22
 ciumeli vb. 49
 ciumîrli vb. 58
 ciumpăvi vb. 89
 ciumulcei s.m.pl. 106
 ciumurluit adj. 22
 ciunăvi vb. 36
 ciunteie s.f. 22
 ciup s.m. 89
 ciupag s.n. 36, 98
 ciupercă s.f. 22
 ciuplica vb. 110
 ciuplicat adj. 110
 ciupuț s.m. 89
 ciurciumel s.n. 12, 22
 ciurciumelit adj. 12
 ciurdină s.f. 22
 ciurel s.n.sg. 58
 ciurgău s.n. 89
 ciurigău s.m. 107, 110
 ciurluit adj. 22
 ciurpene s.n.sg. 12
 ciuștac s.n. 123
 ciuștica vb. 117
 ciutac s.n. 49
 ciuturugă s.f. 49
 ciuvăi s.f.pl. 76, 107, 110
 ciuveie s.f.pl. 120
 cîcea s.f. sg. 58
 cîfăi vb. 45
 cîi s.n. 22
 cîlțui vb. 58
 cînechișteriță s.f. 45, 49
 cînta vb. 76
 cîntec s.f. 76
 cîrcală s.f. 49
 cîrcăli vb. 49
 cîrcălos adj. 49
 cîrceag s.n. 39
 cîrceag s.n.sg. 12
 cîrchea s.f. 58
 cîrci s.n. 22
 cîrciac s.n. 36
 cîrciobar s.m. 95
 cîrciogar s.m. 22
 cîrcii vb. 12
 cîrciială s.f.sg. 12
 cîrcovi vb. 78
 cîrdilă s.f. 23
 cîrdo interj. 69
 cîrdoa interj. 69
 cîrdui vb. 49
 cîrlan s.m. 73
 cîrlobăi s.f.pl. 110
 cîrlofăi s.f.pl. 110
 cîrnea s.f. 58
 cîrnitură s.f. 125
 cîrpi vb. 23
 cîrpitură s.f. 23
 cîrpuță s.f. 39, 45, 49
 cîrstat s.m. 23
 cîrșanie s.f. 12
 cîrșenie s.f. 23
 cîrșenos adj. 12
 cîrțiță s.f. 12
 cîrțar s.m. 23
 cîrță s.f. 110
 cișiță s.f. 110
 cișuri s.n.pl. 23
 cladără s.f. 95
 clanetă s.f. 78
 clăpaci s.n. 89
 clăpăugi vb. 125
 clățău s.n. 23
 cleac adj. invar. 110
 cleambă s.f. 79
 clean adj. invar. 12
 cleant adj. 23
 cleată s.f. 12
 cledicios adj. 98
 clejă s.f. 49
 clejniță s.f. 49
 clenci subst. 58
 clenică s.f. 80
 clic s.n. 69
 clichină s.f. 104
 clicoș adj. 49
 climp s.n. 116
 clo interj. 69
 cloamfăr s.m. 39
 cloance s.f.pl. 23
 cloanțe s.f.pl. 23
 cloațe s.f.pl. 23
 clocă s.f.sg. 58
 clociumb s.m. 105
 clocotic s.m. 110
 clomni vb. 58
 clonț s.n. 80
 clop s.n. 80
 clopoti vb. 80
 clotar s.m. 45
 clupsă s.f. 49
 coadă s.f. 23
 coafă s.f. 98

- coajă s.f. 49
 coamă s.f. 127
 coasă s.f. 23
 coașă s.f. 80, 98
 coaște s.f. sg. 58
 coață s.f. 58
 coavă s.f. 69
 cobelci subst. 98
 cobelniță s.f. 116
 cobila vb. 58
 cobiliță s.f. 23
 cobîrlăi vb. 49
 cobîrlău adj. 85
 cobîrlău s.m. 49
 cobîrlău s.n. 45
 cobîrlui vb. 45
 cobliță s.f. 69
 cocaie s.f. 39
 cocăi vb. 23, 49, 58
 cocărau s.m. 18
 coceni vb. 58
 cocioane s.n.pl. 80, 89
 cociomandă s.f. 58
 cocioameandă s.f. 58
 cociltău s.n. 125
 cocilțit adj. 58
 cocîrlă s.f. 23
 cocîrli vb. 12
 cocîrtaș s.m. 120
 cocleang s.m. 104
 coclează s.f. 58
 — coclete s.m. 23
 coclîntă s.f. 110
 cocni vb. 95
 cocoace s.f. 69
 cocobarză s.f. 49
 cococică s.f. 69
 — cocolete s.m. 93
 cocoli vb. 12
 cocosfet subt. sg. 116
 cocoș s.m. 80
 cocoș s.m. sg. 58
 cocoși vb. 78
 cocotoare s.f. 85
 cocovamă s.f. 39
 codelie s.f. 69
 codițe s.f.pl. 116
 codîrcă s.f. 58
 codîrlău s.m.sg. 58
 codușcă s.f. 23
 cofă s.f. 23, 49
 cofer s.m. 93
 cohăi vb. 123
 cohăli vb. 80
 cohîcă s.f.sg. 49
 cohîcăi vb. 49
 coifui vb. 58
 coimăni vb. 58
 col s.n.sg. 23
 coldăși vb. 123
 coldură s.f. 116
 colduș s.m. 89
 coleșit adj. 12
 colivă s.f.sg. 23
 colnare s.f. 76
 colnicios adj. 123
 coloboț s.n. 58
 colodarca adv. 120
 colomidă s.f. 36
 colțiș s.n. 123
 colțurar s.n. 49
 comănac s.m. 18
 comegit adj. 36
 comințau s.n. 89
 comișie s.f. 98
 comîndată s.f. 98
 comînji vb. 110
 comînjit adj. 110
 comlău s.n.sg. 36
 comnărie s.f. 98
 comnău s.n. 39
 comșănie s.f.sg. 36
 conc s.n. 39
 conciumb s.n. 23
 coniardă s.f. 73
 conihaz s.n.sg. 85
 conoabă s.f. 110
 conofăi vb. 120
 contenit adj.m. 76
 conteșman s.n. 23
 convei s.n. 36
 conzum s.n. 49
 copalniță s.f. 107
 copăneață s.f. 58
 copcă s.f. 58
 copciac s.m. 116
 copertă s.f. 80
 coprea s.f. 12
 copitarită s.f. sg. 23
 copită s.f. 12
 copolniță s.f. 110
 copșă s.f. 123
 copt adj. 23
 coptoriște s.f. 85
 coptorit adj. 12
 corajie s.f.sg. 49
 corăi vb. 80
 corban s.n. 94
 corbană s.f. 23
 corchezi vb. 95
 corcofiele subst. pl. 36
 corconos adj. 49
 corcorozi vb. 49
 corcos adj. 49
 — corcote subst. pl. 36
 corcovan s.n. 69
 corelnic s.n. 36
 corfă s.f. 36, 49
 corhaz s.n. 80, 89, 105
 corhăli vb. 85
 corhăni vb. 123
 corhănitor s.m. 23
 corhol s.n. 98
 coriga vb. 58
 corilabă s.f. 80
 corlat adj. 23
 corlă s.f. 123
 corlăție s.f. 23
 corli vb. 50
 corliță s.f. 23
 corlon s.n. 50
 corlopan s.m. 23
 corman s.m. 76
 cormi s.m.pl. 99
 corn s.n. 23
 corn s.n.sg. 118
 cornorar s.n. 45
 cornurar s.n. 50
 cornută s.f. 93
 cornuț s.n. 80
 corobețe s.f.pl. 76, 83
 coropcan s.m. 23
 coropcar adj. 23
 corovăț s.n.sg. 23
 cortog s.n. 99
 cortogi vb. 99
 corvodi vb. 23
 corvodit adj. 23
 cosaș s.m. 18
 cosmidea s.f. 89
 cosoacie s.f.pl. 58
 cosoi s.n. 23
 cosori vb. 58
 costăli vb. 80
 coștruși vb. 125
 coș interj. 69
 coșărel s.n. 69
 coșcăi¹ s.f. pl. 23
 coșcăi² vb. 23
 coșcăit adj. 23
 coșconar s.n. 107
 coșcovan s.n. 69
 coșeriu s.n. 12
 coșmandă s.f. 95
 coșobit adj. 69
 coștei s.n. 123
 coștoabar s.n. 23
 cot s.n. 23
 cota vb. 80
 cota interj. 125
 cotătoare s.f. 80

- coteacă s.f. 24
 cotelea s.m.sg. 58
 cotici vb. 24
 cotilici s.m. 24
 cotină s.f. 12
 cotii s.n. 12, 24
 cotingău s.m. 73
 cotinji vb. 50
 cotirjac s.m. 123
 cotirji vb. 120
 cotirneată s.f. 76
 cotleje s.n.pl. 116
 cotoarbă s.f. 24, 118, 125
 cotoc s.m. 12, 45
 cotocel s.m. 24
 cotoloi s.n. 24
 cotoroanță s.f. 118
 cotoros adj. 123
 cotovei s.n. 13
 cotoz subst. 110
 cotozi vb. 110, 125
 cotozit adj. 127
 cotră s.f. 85
 cotreanc s.m. 83
 cotrenciuri s.n.pl. 110
 cotricer s.n. 120
 cotrihaliță s.f. 80
 cotrimba vb. 76
 cotron s.n. 94
 cotrov s.n. 85
 cotrovea s.f. 50
 cotrușe s.f.pl. 24
 cotună s.f. 94
 cotuț s.n. 83
 coțofeică s.f. 58
 covrit adj. 18
 covată s.f. 24
 coveie s.f.pl. 69
 covert s.n. 99
 covirli vb. 89
 covrag s.m. 95
 cozăi vb. 50
 cozăială s.f. 50
 cozândragi s.m.pl. 24
 craiștic s.n. 24
 cramfoc s.n. 39
 cramp s.n. 99
 crancor s.m. 50
 crastol s.n. 76
 craval s.n. 50
 crăcăci vb. 76
 crămăluială s.f. 123
 crâmpaci s.n. 116
 crâstolă s.f. 39
 crăvi vb. 13
 cre interj. 110
 creamăn adj. 85
 credelniță s.f. 76
 credenț s.n. 39, 99, 107
 credență subst. sg. 116
 cricală s.f. 45
 crifalău s.m. 50
 crifălău s.n. 45
 crihan subst. 95
 crintă s.f. 50, 76
 crișcădi vb. 73
 criștă s.f. 24
 criță s.f. 93
 crițări vb. 99
 crîmpită s.f. 45
 crîmpoți vb. 76
 crînced adj. 99
 crîntiță s.f. 104
 crîznic s.m. 39
 crocnă s.f. 39
 crofnă s.f. 39
 crov s.n.sg. 13
 cruce s.f. 50, 85
 cruhos adj. 24
 cucăr s.n. 99
 cucie s.f. 36
 cuclă s.f. 24
 cucliță s.f. 24
 cucnă s.f. 36
 cuculbătă s.f. 110
 cuculi vb. 13
 cucurici s.m. 58
 cucurișca s.f.art. 39
 cucuriță s.f. 24
 cucuruză s.f. 39
 cudrică adj. f. 93
 cuclă s.f. 50
 cuclărie s.f. 50
 cuhui vb. 24
 cui s.n. 24
 cuieț s.n. 24
 cujeică s.f. 107, 110
 cujmit s.m. 99
 cujoică s.f. 110
 culaș adj.m. 39
 cumgode adv. 39
 cumpăniță s.f. 24
 cupă s.f. 39, 59, 80
 cupcă s.f. 116
 cupitură s.f. 36
 cupiță s.f. 59
 cuptoriște s.f. 80, 85
 cuptuh s.n.sg. 59
 curătură s.f. 59
 curățele s.f.pl. 99
 curiac s.n. 95
 curiga vb. 99
 curigat adj. 99
 curmeț s.n. 24
 curui vb. 45
 custa vb. 89
 cușcăi subst. pl. 116
 cușculie s.f. 50
 cuști interj. 99
 cuștuie s.f. 110
 cuștuli vb. 83, 89, 99
 cută s.f. 13
 cuțitoaie s.f. 78
 cuțitori vb. 50
 cuțurupchi s.m.pl. 116
 cuvița vb. 127
 da vb. 95
 dabilă s.f. 78
 dahoi adv. 85
 daica s.f.sg. 125
 damijon s.n. 80
 dandură s.f. 36
 dar s.n. 24
 daringă s.f. 93
 dăbălog adj. 50
 dăbălogi vb. 50
 dădătuș s.n. 73
 dăinie s.f. 24
 dăinuș s.n. 69
 dălțiță s.f. 116
 dămîndăciune s.f. 36
 dărăbă s.f. 76
 dărăburi vb. 39, 86
 dărăcar s.n. 69
 dărălău s.n. 89
 dărînat s.m. 36
 dărînat adj. 50
 dăslut adj. 13
 dăsmînat adj. 13
 dăturni vb. 13
 deadorea adv. 78
 deauna adv. 50
 dechilă s.f. 59
 dechilin adv. 45
 decung s.n. 80
 dede s.f.sg. 13
 dehămat adj. 50
 dehoi adv. 86
 dege s.f. 89
 dele s.f.pl. 110
 deloagă s.f. 73
 deloc adv. 86
 depăna vb. 50
 dereg s.m. 95
 derepta vb. 59
 dereptătoare s.f. 59
 dermeli vb. 86
 dert s.n. 24
 desbumba vb. 59
 descebălui vb. 50, 59

- descebăluire s.f. 50
 deschilini vb. 50
 desciocăla vb. 50
 desciorlui vb. 110
 desciorluit adj. 110
 descînta vb. 73, 78, 80
 descîntec s.n. 80
 desclini vb. 36
 desfăcut adj. 24
 desholt adj. 59
 deşchilimi vb. 99
 devăsi vb. 59
 deveghea vb. 13
 devenea s.f. 24
 devesi vb. 50
 devoca vb. 59
 dezbări vb. 59
 dezbumba vb. 50
 dezmargini vb. 13
 dică s.f. 105
 dicăit adj. 59
 dichiu subst. 13, 24
 dicula vb. 73
 diġan adj. 107
 dilav adj. 110
 dili vb. 24
 dilmigeană s.f. 50
 dilui adj. 24
 din s.n. 110
 dina vb. 59
 dincă prep. 39
 dinte s.m. 24
 dinţar s.m. 89
 dinuş s.n. 59
 diplă s.f. 24, 59
 diri adv. 59
 dirica vb. 59
 dirimel s.n. 24
 dişeu s.n. 110
 diug adj.m. 45
 diug s.n.sg. 50
 diurnat adj. 118
 dică s.f. 45
 dîcos adj. 46, 59
 diinii vb. 13
 dilboancă s.f. 110
 dîngă s.f. 18
 dîrdală s.f. 95, 125
 dîrg s.n. 50, 59
 dîrj adj. 24
 dîrjală s.f. 13, 99
 dîrjali vb. 69
 dîrjău s.n. 123
 dîrjeli vb. 13
 dîrlăi vb. 110
 dîrlău s.m. 118
 dîrmon s.n. 24
 dîrsă s.f. 24
 dîrsit adj. 24
 dîrvalnic s.m. 125
 doalmă s.f. 86
 doandă s.f. 94
 doască s.f. 83
 dobă s.f. 127
 doda vb. 36
 dodă s.f. sg. 13, 36, 39
 dog s.n. 39, 80
 dohănaş s.m. 99
 dohorniţă s.f. 95
 doier s.m. 125
 doios adj. 99
 dolgozi vb. 78
 dolie s.f. 24
 doloji vb. 36
 domă s.f.sg. 13
 domăi vb. 13
 don s.n. 110
 donţ s.n. 46
 dora num. ord. 69
 dorovăi vb. 50
 dosnic adj. 46
 dosodi vb. 89
 dosoi s.n. 73, 106
 doţ s.n. 59
 dovingă s.f. 13
 drab s.n. 69
 drancă s.f. 120
 drăcile subst. pl. 104
 drăgăiţa vb. 13, 24
 drăncăni vb. 120
 drăpăna vb. 125
 drăzni vb. 78
 dreblă s.f. 13
 dreblege subst. 69
 drehla vb. 120
 dreva vb. 80
 dreve s.f.pl. 80, 83
 dric s.n. 118
 drigală s.f. 36
 drigană s.f. 46, 50
 dripui vb. 99
 drîmboaie s.f. 89
 drînd s.n. 39
 drîndală s.f. 13
 drîndar s.n. 24
 drîng adj. invar. 59
 droagă s.f. 24
 droajă s.f.sg. 13
 droane subst. pl. 106
 droangă s.f. 110
 droaşcă s.f. 13
 drugălăi s.m.pl. 83
 - drughineaţă s.f. 120
 drujină s.f. 13
 druşculi vb. 107, 110
 dubă s.f. 69
 dubeala s.f. art. 59
 dubeală s.f. 50
 dubi vb. 50, 59, 80, 86
 dubină s.f. 36
 dudă s.f. 24
 dudulan s.m. 24
 dudulatic adj. 120
 duduloaie s.f. 24
 duflas adj. 46
 duflu adj. 99
 duftui vb. 99
 dugău s.n. 89
 dughiu subst. 86
 dugos adj. 69
 duhalmă s.f.sg. 59
 duhănaş s.m. 39
 duhăniş s.m. 86
 duina vb. 59
 duinuş s.n. 59
 duios adj. 80
 dujdic s.m. 24
 duldină s.f. 110
 duleu s.n. 86, 89
 dulfă s.f. 24
 dulghen s.n. 13
 dulie s.f. 24
 dulugeacu subst. 13
 dumnezei vb. 50
 dună s.f. 39
 duplas adj. 107
 duplele subst. pl. 73
 dupurlui vb. 123
 durbaţ s.n. 120
 durdoi s.n. 24, 50
 durdoiat adj. 89
 durduc s.m. 99
 durdui vb. 50
 durdură s.f. 118
 durduzan s.n. 24
 durduzău s.n. 24
 durgălaş s.n. 111
 durgălău s.n. 86
 durgăli vb. 86
 durigă s.f. 13
 durişc s.n. 86
 durişca vb. 86
 durlac s.m. 69
 durlăcan s.m. 69
 durloi s.n. 59
 durnet s.n. 24
 durori s.f.pl. 13
 dusoare s.f. 50
 duşancă s.f. 40
 duşnic s.n. 36

- elșu adj. 83
 emelet s.n. 80
 emeletiu s.n. 89
 eres s.n.sg. 69

 face vb. 95
 faită s.f.sg. 83
 faite s.f. 111
 falon s.n. 125
 faltău s.n. 116
 fandră s.f.sg. 86
 fantoșit adj. 118
 fapornită s.f. 118
 farbui vb. 125, 127
 farbuit adj. 127
 farfara s.f. 118
 farto interj. 46, 50, 99
 fartoi interj. 119
 făcăli vb. 24
 făcălitoare s.f. 25
 fălcariță s.f.sg. 95
 făntăuzit adj. 40
 fășang s.n. 99
 fătaș s.n. 25
 făuși vb. 111
 făușitură s.f. 111
 fedăr s.n. 99
 fedeleș s.m. 46
 fedeleș s.n.. 18
 fedeu s.m. 80, 89
 feldeș s.m. 80
 felelat s.n.sg. 59
 feleli vb. 73, 89
 felclui vb. 46
 felentic s.n. 13
 feluri s.n.pl. 25
 fene s.n. 46, 89
 ferchetău s.m. 46
 ferdel s.n. 101
 ferecar s.m.sg. 69
 feredeu s.n. 78
 ferești s.f.pl. 59
 ferțalui vb. 50
 festung s.n. 116
 feșlog s.n. 106
 feștăr s.m. 99
 feștărie s.f. 99
 feșteală s.f. 99
 feșter s.m. 46, 120
 fești vb. 25, 99
 feștilă s.f. 40, 46
 fetan s.m. 86, 89
 fetănaș s.m. 86
 feterească adj. 59
 feție s.f.sg. 99
 ficate s.m. 69
 fideu s.n. 107

 fidiliș s.n. 107
 fiertură s.f. 50
 fifii vb. 13
 filcău s.m. 73
 filimină s.f. 40
 fijleagă s.f. 86
 fimitură s.f. 13
 finanț s.m. 46
 finge s.f. 83, 89
 fingie s.f. 99
 fioc s.n. 83, 89, 99.
 firang s.n. 40, 83
 firănguș s.n. 40
 fircăli vb. 46
 firfiriu adj. 120
 firhong s.n. 99
 firmoang s.n. 106
 firti vb. 89
 fișcă s.f.sg. 123
 fișcura vb. 89
 fișticar s.m. 59
 fiștigoaie s.f. 46
 fiștuli vb. 107, 111
 fiștulit adj. 111
 fiteu s.n. 107
 fizău s.n. 105
 fizer s.n. 111
 filfă s.f. 69
 finar s.n. 25, 69
 fișcă s.f.sg. 107, 111
 fircitură s.f. 73
 fircoi s.n. 59
 firculiță s.f. 59
 fircuță s.f. 59
 firn adj. 36
 fittică s.f.sg. 86
 flainir s.n. 40
 flănțuri vb. 89
 flăută s.f. 89
 fleaura adv. 120
 flecădaie s.f. 111
 flece s.f.sg. 111
 flecui vb. 125
 flegnit adj.m. 40
 flencăni vb. 25
 flencău s.m. 107, 111
 flențui vb. 25
 fleoandără s.f. 59
 fleondări vb. 59
 fleorțai vb. 50
 flejiucău s.m. 111
 fleură s.f. 46
 flintic s.m. 73
 flintic s.n. 80
 fliorcoș adj. 80
 flišcă s.f. 25
 flišcui vb. 25

 flišcă s.f. 36, 120
 flizgui vb. 123
 flizguială s.f. 123
 floare s.f. 25, 50, 116
 floastăr s.n. 105
 floaștăr s.n. 50, 80
 floieră s.f. 99
 floricică s.f.sg. 69
 floriș subst. 59
 floriu adj. 69
 floșcotă s.f. 107, 111
 floută s.f. 86
 fluieră s.f. 80
 fluriu adj. 25
 fluștan s.m. 50
 fluture s.m. 59, 116
 foafă s.f. 40
 foaită s.f.sg. 73
 foaichi s.m. 50
 foaș s.n. 107, 111
 focar s.n. 69
 focărie s.f. 69
 focșor s.m. 111
 focunar s.n. 116
 fodoră s.f. 80, 105, 107,
 fodră s.f. 89
 fol s.n. 86
 foliș adv. 59
 folomoci vb. 36
 folt s.n. 80, 89
 foltozi vb. 89
 foraităr s.m. 116
 forfoi vb. 59
 forgaci s.n. 46
 forșit s.n. 99
 fort adv. 116
 fortăș s.m. 111
 fortășă s.f. 111
 fortișă s.f. 111
 fortoaie interj. 119
 fortoșă s.f. 111
 fostină s.f. 59
 foșpan s.n. 50, 99
 fotag s.n. 89
 fotoghin subst. 107
 fras subst. 99
 frățuican s.m. 40
 frățuț s.m. 40
 frecătură s.f. 116
 frichinici s.n. 25
 frigare s.f. 116
 frij s.n. 46
 frimbie s.f. 86
 friș s.n. 111
 frimgele s.f.pl. 125
 frîne s.f.pl. 25
 frîngătoare s.f. 50

- frintură s.f. 59
 frumușica s.f. sg. 125
 fuchiaș s.n. 25
 fudrais s.n. 40
 fugător s.n.sg. 60
 fuglă s.f. 89
 fuicaș adj. 78
 fuior adv. 95
 fulfă s.f. 70
 fulfuc s.m. 25
 fulguit adj. 60
 fultuc s.n. 70
 fultucel s.n. 70
 fundoaie s.f. sg. 60
 funtăzit adj. 36
 furcă s.f. 25
 furcer s.n. 13
 furchiță s.f. 40
 furcuță s.f. 25
 furdulaș subst. 78
 furdulău s.n. 105
 furduli vb. 107
 furt adv. 40
 fusăriță s.f. 107, 111
 fusta păsăricii s.f.sg. 70
 fușer s.m. 40
 fuștel s.m. 76
- gadină s.f. 89
 gale interj. 25
 galițcă s.f. 80
 gai s.n. 36
 gaidarace s.f.pl. 25
 gaie s.f. 25
 gais s.n.sg. 99
 gaiț subst. 125
 galiscă s.f. 46
 gance s.f. 86
 gance s.f.sg. 60
 garagașniță s.f. 25
 gardilop s.n. 25
 gardină s.f. 80
 garnel s.n. 80
 garniț s.n. 120
 garobete s.m. 25 —
 garoi s.m. 25
 garoș adj. 70
 garvoi s.m. 70
 gaură s.f. 25
 gavăt subst. 36
 găbănaș s.n. 89, 99, 106
 găbur s.m. 51
 găineală s.f.sg. 70
 găinușă s.f. 25
 gălan s.n. 40
 gălăgini vb. 25
 gălătuși vb. 99
- gălbior s.m. 116
 găleată s.f. 46, 51
 găletar s.n. 94, 95
 gănel s.m. 51
 găniță s.f. 51
 găoni vb. 13
 gărai vb. 25
 gărgăzău s.n. 25
 găselniță s.f. 116
 gătănie s.f.sg. 86
 găunea s.m. sg. 13
 găzdoaie s.f. 46
 gealap interj. 25
 geaplău s.n. 89
 geaul s.m. 119
 ghebău s.n. 25
 gheleng s.n. 111
 gheluš s.n.sg. 13
 gheran s.n. 13, 25
 gherăni vb. 25
 gherm s.n. 40, 83, 86
 ghermea s.f. 25
 ghetos adj. 60
 ghifla vb. 125
 ghiflău s.m. 125
 ghigan adj. 60
 ghișgălău s.m. 120
 ghișgărău s.m. 120
 ghiță s.f. 120
 ghin s.n. 25
 ghindurice s.f. 25
 ghioagă s.f.sg. 25
 ghiocel s.m. 25
 ghiolcâni vb. 51
 ghiolcura vb. 25
 ghioldum s.n. 120
 ghiolm s.n. 86
 ghionoși vb. 13
 ghiorghinar s.m. 13
 ghioroaie s.f. 25
 ghioroi s.n. 13
 ghioroi vb. 25
 ghiozdac s.n. 25
 ghip s.n. 106
 ghiscan s.n. 40
 ghișiț s.n. 116
 ghișircă s.f.sg. 125
 ghișuri vb. 116
 ghiunghiură s.f. 13
 gioavla s.f. 25
 giorsăi vb. 13
 giosa vb. 25
 giovlan s.m. 25
 giublic s.n. 26
 giuclit adj. 25
 gib adj. 51, 99
 gifă s.f. 110, 111
- gilău s.n. 26
 gilcă s.f. 70
 gilcăros adj. 70
 gildan s.n. 26
 galdău s.n. 99
 gili interj. 94
 giltan s.n. 13
 gimboază s.f. 123
 gimbosi vb. 60
 gindăcie s.f. 106, 111
 ginduluit adj. 60
 gînjos adj. 60
 gînsac s.m. 125
 gîrbaci s.n.sg. 60
 gîrbovenie s.f. 36
 girdan s.n. 26
 girdău s.n. 26
 gîrgariț s.m. 116
 gîrlă s.f. 116
 gîrlice s.f. 18
 gîrliț s.m. 89
 gîrtean s.n. 83
 glabnică s.f. 70
 glafnic s.n. 26
 glanspapir s.n. 99
 glavie s.f. 26
 glăbeajă s.f. 70
 glăvățină s.f. 13
 glăveajă s.f. 13
 gleavă s.f.sg. 13
 gledă s.f.sg. 60
 glodit adj. 26
 glogozenii s.f.pl. 70
 glojdie s.f. 13
 glojdori vb. 13
 glojduri vb. 26
 glori s.m.pl. 111
 glugă s.f. 26
 glupan adj. 111
 goangăriță s.f. 26
 goanță s.f. 13, 99
 goarbă s.f. 94
 gobeie subst. pl. 99
 godină s.f. 26
 godirlău s.n.sg. 60
 godirlan s.m. 116
 gog s.n. 26
 gogel s.m. 26
 gogilț s.m. 26
 goglează s.f. 13
 gogleze s.f.pl. 26
 gogoază s.f. 26
 gogolană s.f. 26
 golaș adj. 80
 goleț adj. 51
 goldană s.f. 26
 golgoază s.f. 26, 60

- goliște s.f. 74
 golomozi vb. 120
 golopelniț adj. 14
 golotă s.f. 93 —
 goloveală s.f.sg. 70
 golumb s.n. 89
 gomboț s.m. 80
 gomilă s.f. 99
 gomodi vb. 60
 gomoni vb. 123
 gomoniț s.n.sg. 123
 gomu s.n.sg. 14
 gonac s.m. 70
 gondă s.f. 111
 gongăni vb. 26
 gongorici s.m. 26
 goniță s.f. 14
 gontiș s.n. 99
 goroveală s.f. 26
 goște subst. 86
 goști s.m.pl. 83
 govă s.f. 100
 govi vb. 100
 goz s.m. 118
 goz s.n. 26
 gozac s.m. 106, 111
 gozăriță s.f. 74
 gozos adj. 60
 gozură s.f.sg. 95
 grajniță s.f.sg. 70
 gralie s.f. 120
 grămuji vb. 100
 grăunț s.m. 26
 greier s.m. 26
 greuri s.n.pl. 116
 grigălonț s.n. 100
 grîu s.n.sg. 60
 gropnicer s.m. 26
 grozăvit adv. 116
 grumăzăriță s.f. 86
 grumbuc s.n. 40
 guberi vb. 36
 gudră s.f. 76
 gudrulușcă s.f. 40
 gui vb. 100
 gulă s.f. 36
 gule s.f. 106
 guleș s.m. 106
 gumuiet s.n. 76
 gungulă s.f. 40
 guratic adj. 46
 gurdună s.f. 78, 80
 gurdunuș s.m. 80
 gurgoi s.f. 74
 gurguleu s.n. 60
 gurgumeu s.n. 70
 guri vb. 26
 gurlan s.m. 95
 gusiu interj. 70
 gusulei interj. 26
 gușă s.f. 70
 habachir adj. 119
 habuc s.m. 108, 111
 haci interj. 100
 hadă s.f.sg. 108, 111
 hagău s.n. 74
 hahău s.m. 119, 120
 haiabic s.n. 111
 haieu s.n. 89, 100
 haitău s.m. 74
 halabudă s.f. 119
 halaripu subst. 78
 haldor s.m. 74
 halduri subst. pl. 80
 hale s.f. pl. 83
 halipă s.f. 111
 halubă s.f. 111
 hameș adj. 40, 100
 handic s.n. 26
 handic s.n.sg. 14
 hangău s.m. 111
 hangoș adj. 89
 hanțușcă s.f. 95
 hapchină s.f. 120
 hapor adj. 60
 hapsini vb. 125
 hapșă s.f. 51
 haradaică s.f. 120
 harău s.m. 51
 harc s.n. 78
 harcalete s.m. 14 —
 harcalic s.n. 119, 120
 harghilă s.f. 40
 harhalău s.m. 74
 harhalie s.f. 14
 harhalios adj. 14
 harhule subst. sg. 74
 harmel s.m. 26
 harpuc s.n.sg. 123
 harpucea subst. 123
 harșău s.n. 46
 harțapele s.f.pl. 119, 123
 hașpău s.n. 116
 hatnău s.n. 116
 hațău s.n. 111
 hațmațuchi s.m.sg. 119
 hazna s.f. 26
 hăbădicuri s.n.pl. 89
 hăclui vb. 116
 hădărag s.m. 95
 hăgău s.n. 104
 hăhău adv. 60
 hăibat adj. 89
 hăis interj. 70
 hăitaș s.m. 78
 hăitaș s.n. 111
 hălăi vb. 14, 26
 hălălău adv. 123
 hăltucă s.f. 60
 hămucă s.f.sg. 89
 hămui vb. 51, 60
 hândălău adv. 76
 hândrălău s.m. 104
 hândrăni vb. 14
 hântăni vb. 14, 26
 hântui vb. 125
 hăpt adv. 106
 hărăbuc s.n.sg. 70
 hărănaci adj. 51
 hărăpiș adv. 86
 hărhăi vb. 60
 hărhăială s.f. 60
 hărmăsi vb. 78
 hărtăpăli vb. 14
 hășău s.n. 60
 hătal subst. 95
 hătălmaș adv. 89
 hătui vb. 51
 hăznăli vb. 74
 hebereu adv. 78
 hebetiuc s.n. 120
 hebeză s.f.sg. 60
 heclui vb. 116
 hecnar s.m. 116
 helciu adv. 60
 helici vb. 100
 hencleș s.m. 60
 hentelă s.f.sg. 60
 henteș adv. 76
 henteu s.n. 125
 hepsi adv. 95
 heredie s.f. 106, 108, 111
 herenchi vb. 26
 hergheli vb. 46
 heria adv. 14
 herleș adv. 76
 herneu s.n. 108
 hertelean adv. 83
 heteauă s.n.pl. 111
 heteie s.n.pl. 111
 heteș adj. 26
 hia interj. 26
 hiaba adv. 78
 hibaș adj. 51
 hibălui vb. 60
 hicleni vb. 60
 highe interj. 111
 hij s.n.sg. 106
 hilibă s.f. 26
 hintă s.f. 89

- hir s.n. 89
 hire s.f. 86
 hirean s.n. 46
 hired subst. 100
 hiriş adj. 78, 127
 hirit adj. 86
 hişteag s.n. 26
 hîgă s.f. 116
 hîhii vb. 26
 hîj s.n.sg. 106
 hîjdei s.n. 76
 hîlbări vb. 60
 hîmb s.n. 26
 hîmbă adj.f. 14
 hînsă s.f. 120
 hîră s.f.sg. 46, 60, 95
 hîrban s.m. 74
 hîrbar s.m. 46
 hîrboi s.n. 108
 hîrboică s.f. 86
 hîrcă s.f. 18
 hîrciog s.n. 26
 hîrghie s.f. 36
 hîrîiş s.n. 95
 hîrlă s.f. 120
 hîrpală s.f. 60
 hîrpăli vb. 60
 hîrşim adv. 26
 hîrţilean adv. 89
 hîşcă s.f. 76
 hîţă s.f. 123
 hîţă s.f.sg. 14
 hleaucă s.f. 119
 hleb s.n. 111
 hoanţă s.f. 26
 hoară s.f. 83
 hoaspă s.f. 104
 hobăna vb. 111
 hobănat adj. 111
 hobăni vb. 108
 hobla s.f.sg. 119
 hoblancuri s.n.pl. 111
 hoblăi vb. 119
 hobodă s.f. 80
 hodaie s.f. 40
 hodălău s.n. 14
 hodorogos adj. 76
 hodrancuri s.n. pl. 111
 hodrînca vb. 89
 hodrobeie subst. pl. 100, 120
 hogi vb. 26, 83
 hoha interj. 40
 hohărf vb. 60
 hoher s.m. 78, 120
 hohîr interj. 125
 hoiţină s.f. 123
 hojboturi s.n.pl. 111
 hojmaleancă s.f.sg. 94
 holdan s.m. 100
 holeac s.n. 120
 holoangăr s.m. 104
 holoată s.f. 127
 holomoc s.n.sg. 123
 holumb subst. 78
 holumb s.n. 83
 homni vb. 102
 honănaie s.f. 14
 hondrobeie subst. pl. 123
 hondrobele s.f.pl. 51
 hondrobos adj. 118, 123
 hondromăni vb. 26
 hondroni vb. 14
 honticîi vb. 26
 hontonog adj. 26
 hopăli vb. 111
 horaiţă s.f. 120
 horcan s.n. 26
 hordău s.n. 80
 hordorosit adj. 14
 horholi vb. 26
 horhoni vb. 26
 horj s.n. 111
 horjoc s.n. 111
 hornăreaţă s.f. 116
 hortă interj. 119
 horţai vb. 26
 hosmăndău s.m. 14
 hospar adj. m. 123
 hoşcocora vb. 86
 hoşpont s.n.sg. 125
 hota interj. 119, 127
 hotâlmaş adv. 89
 hoti vb. 40
 hozboc s.n. 127
 hozlate subst. pl. 86 —
 hram s.n. 95, 125
 hrăpi s.f.pl. 26
 hreabăn s.n. 116
 hream s.n. 96
 hreapcă s.f.sg. 119
 hrebăna vb. 108, 111
 hrebeni s.m.pl. 108
 hrebini s.m.pl. 112
 hreşt s.n. 120
 hreuci s.f.pl. 76
 hribă s.f. 108
 hrintui vb. 127
 hristov s.n. 14
 hroşti s.n. 112
 hublă s.f. 51, 100
 hublăi vb. 51
 huchi vb. 95
 huchium s.n. 95
 hudăjiu s.m. 40
 hudră s.f. 60
 hudubău adj. 123
 hugi s.n. 51
 huhă s.f. 40
 huiţana vb. 51
 huiţanuş s.n. 51
 hulă s.f. 27, 100
 hulă s.f.sg. 60
 huligaie s.f. 27
 hulubaş s.m. 125
 hulubă s.f. 27
 hulug s.m. 74
 hului vb. 60
 humor s.n. 125
 huncă s.f. 40
 hunie s.f. 27
 hunţut adj. 89
 hură s.f. 119
 hurdubină s.f. 60
 hurduit adj. 60
 hurdună s.f. 60
 hurduzău s.n. 27
 hurhuţă s.f. 27
 hurlui vb. 51
 hurluitoare s.f. 51
 huroaie s.n.pl. 27
 huşni vb. 120
 huşte s.f.pl. 119 —
 hutupi vb. 121
 huţă s.f. 86
 huţupină s.f. 27
 ia adv. 51, 60
 iaba adv. 78
 iabraş adj. 121
 iagă s.f. 89
 iagăr s.m. 40, 89
 iancăl s.n. 40
 iarnă s.f. 51
 iataj s.n. 14
 ibăşung s.n. 108, 112
 ibdi vb. 78
 ibermaş s.n. 116
 ibuşung s.n. 112
 ida adv. 86
 iegărit s.n. 40
 iencăluţ s.n. 40
 ientru s.n. 27
 iepar s.m. 27
 iepure s.m. 27
 ierboaie s.f. 86
 iercăzi vb. 86
 ierhăli vb. 112
 iernici subst. 27
 ieroagă s.f. 112
 ierugă s.f. 108
 iescăle s.f. 100

- iestimb adv. 78
 iestimp adv. 78
 ieșitor s.n. 27
 iezăraie s.f.sg. 60
 ilac adj.m. 70
 imăla vb. 40
 imălos adj. 40
 ingliș adj. 40
 inima vb. 51
 inimă s.f. 27
 inoșit adj. 14
 intigas s.n.sg. 27
 iognu s.n. 40
 iorgan s.n. 95
 iorman s.n. 40
 ipui vb. 60
 ireș s.n.sg. 70
 irioc s.m. 106
 iritic s.m. 95
 irmă s.f. 74
 iroadă s.f. 105
 irtui vb. 89
 irugă s.f. 123
 iscă s.f. 14
 istină adv. 86
 istov adj. 60
 istovi vb. 27
 ișitor s.n.sg. 94
 ișteag s.n. 27
 ița vb. 121
 iță s.f. 40
 iub s.n.sg. 14
 iufă s.f. 100
 izări vb. 123
 izda vb. 40
 izidă s.f. 51
 iznoavă s.f. 61
 iznovenie s.f.sg. 61
 izvor s.n. 40

 îmbărăica vb. 14
 îmbirca vb. 51
 îmboi subst. 104
 îmboldori vb. 46
 îmboldoși vb. 27
 îmbombura vb. 14
 îmbonghina vb. 14
 îmboroșcăi vb. 70
 îmboroșcăit adj. 70
 îmbrehădi vb. 61
 îmbucături s.f.pl. 70
 îmbuhora vb. 27
 îmbulgăneală s.f. 51
 îmbulgăni vb. 51
 îmbulzit adj.m. 76
 îmbumba vb. 40

 îmbunghenit adj. 27
 îmbura vb. 51
 îmburica vb. 46
 îmburlugi vb. 14
 îmbuturi vb. 36
 împăivănat adj. 14
 împătula vb. 14
 imperceat adj. 14, 27
 împielma vb. 27
 împildi vb. 14
 împoficat adj. 14
 împofida vb. 14
 împofila vb. 27
 împoivăna vb. 27
 împomila vb. 27
 împopistra vb. 27
 împopistrat adj. 14, 70
 împrăghita vb. 61
 îngregetos adj. 100
 împrilostit adj. 51
 împriloștit adj. 61
 împrohodi vb. 112
 împrohodit adj. 112
 împungăceală s.f. 51
 împungăci vb. 51
 împuțit adj. 61
 încălțame s.f. 80
 încălțala vb. 95
 încărunța vb. 86
 încelui vb. 90
 încenușat adj. 46
 începtora vb. 76
 încheibăra vb. 14
 încheibărat adj. 14
 încheibăra vb. 27
 încheși vb. 40
 închilina vb. 61
 închilinat adj. 61
 închina vb. 61
 închinosit adj. 14
 înciocăla vb. 46
 încioflîngat adj. 14
 înciota vb. 78
 încîrceia vb. 51
 încîrji vb. 40
 încîrni vb. 61
 încîrnit adj. 61
 încoclița vb. 27
 încofringa vb. 27
 încondurat adj. 40
 încorda vb. 80
 încrojnăt adj. 78
 încroșnat adj. 83
 încușbat adj. 119
 încușlui vb. 112
 îndălui vb. 83
 îndăluit adj. 83

 îndărîna vb. 14
 îndehora vb. 112
 îndehorat adj. 112
 îndoitură s.f. 112
 îndrăbăla vb. 51
 îndreptări s.f.pl. 95
 înduli vb. 112
 îndulit adj. 112
 înecăciune s.f.sg. 51
 înfăima vb. 27
 înfola vb. 27
 înfricoșă vb. 14
 înfrunți vb. 51
 înfulfua vb. 61
 îngăibăra vb. 27
 îngăduit adj. 76
 îngăti vb. 108
 îngăzdui vb. 27
 înghebeji vb. 14
 înghebejit adj. 14
 înghiora vb. 51
 înghiorțai vb. 27
 înghiorțani vb. 14
 înghiorțanitură s.f. 14
 îngilveală s.f. 27
 îngilvi vb. 27
 îngina vb. 86
 înginji vb. 86
 îngirlui vb. 51
 îngirluială s.f. 51
 înglăvținat adj. 14
 îngropătoare s.f. 51
 îngropcila vb. 27
 îngroșală s.f.sg. 108
 îngurlui vb. 14
 înhăimura vb. 14
 înhătia vb. 27
 înhîi vb. 80
 înhîială s.f. 80
 îniepta vb. 51
 înjita vb. 80
 înjitare s.f. 80
 înpreat adv. 116
 însănina vb. 14
 însăra vb. 51
 înspițat adj. 15
 însprînji vb. 36
 întarânt adv. 112
 întăifășa vb. 15
 întăifășat adj. 15
 întemeia vb. 116
 întilni vb. 51
 întoloca vb. 86
 întorcătură s.f. 116
 întoroit adj. 61
 întorsuri s.f.pl. 27

- întroenat adj. 61
 întroinat adj. 61
 întromna vb. 100
 întrumpica vb. 112
 întronat adj. 46
 întunecat adj. 46
 înțâncușa vb. 95
 înțâporeșa vb. 36
 înțigloia vb. 51
 înțurluiat adj. 18
 învăluială s.f.sg. 52
 învăluri vb. 27
 învășca vb. 86
 înveghia vb. 95
 învelit adj. 27
 înviola vb. 15
 înviolat adj. 15
 învîrlăvi vb. 27
 înzâlpat adj. 61
 înzbilța vb. 52
 înzdroba vb. 52
 înzili vb. 27, 52
- jaină s.f. 27
 jaiță s.f.sg. 15
 jalichie s.f. 52
 jaluință s.f. 52
 jandră s.f.sg. 108, 112
 japiță s.f. 46
 japni vb. 125
 japașcă s.f. 127
 jarcalete s.m. 15
 jarel s.m. 27
 jașcău s.n. 74, 90
 jăb s.n. 80
 jăruitor s.n. 52
 jăbirc s.n. 121
 jbornă s.f.sg. 123
 jdeancă s.f. 112
 jefăni vb. 15
 jelăveață s.f. 15
 jeler s.m. 46
 jelet s.n. 15
 jeluitură s.f. 86
 jemblecaș subst. 78
 jep s.n.sg. 15
 jepat adj. 15
 jeri vb. 15
 jeruitor s.n. 100
 jeșcău s.n. 100
 jevri vb. 27
 jidău s.n. 27
 jidovaș s.m. 116
 jighini vb. 27
 jijican s.m. 78, 80
 jilav adj. 28
 jilău s.n. 74, 100
- jilvară s.f. 28
 jimbă s.f.sg. 78
 jinui vb. 90
 jip s.m. 100
 jipui vb. 46
 jira vb. 28
 jiradă s.f. 40
 jirfă s.f.sg. 15
 jîbidă s.f. 112
 jîntalău s.n. 76
 jîpchi vb. 46
 jneamăn s.n. 61
 joagără s.f. 28
 joampă s.f. 74, 108, 112
 jobidă s.f. 112
 joi vb. 78
 joimăriță s.f. 28
 joldan s.m. 116
 jordăi vb. 100
 jorpăni vb. 52
 juca vb. 95
 jugar s.m. 28
 jugău s.n. 52
 juludă s.f. 112
 jumișcă s.f. 40
 jup s.m. 86
 jupui s.m. 90
 jură s.f. 86, 90
 jurui vb. 18
 jutrai s.n. 86
 juvelcă s.f. 61
 juvete s.m. 28
- la vb. 106
 lac s.n. 28
 lacău s.m. 90
 lafnic s.n. 28
 laieră s.f. 28
 laita adv. 15
 laităn s.n. 80
 lală s.f.sg. 15
 lanț s.n. 40
 laviță s.f. 28
 lăbânt adj. 28
 lăcriță s.f. 28, 40
 lăcrut s.m. 125
 lăcruță s.f. 105
 lăduție s.f. 80
 lăicer s.n. 28
 lămpaș s.n. 61
 lăptos adj. 81
 lăscovoi s.n. 28
 lăstun s.m. 46
 lături vb. 15
 lăturiș adj. 46
 leanca s.f.sg. 61
 learfă s.f. 96
- leasă s.f. 28
 leașcă s.f. 81
 leau s.n. 28
 lecu s.n. 112
 legumeală s.f. 28
 legumos adj. 117
 lelunc subst. sg. 117
 lemne s.n.pl. 70
 lencăni vb. 28
 lenie s.f. 40
 leorbăi vb. 123
 leoruscă s.f.sg. 36
 lepeti vb. 83
 lepetiță s.f. 83
 lesne adv. 28
 lesne adj. invar. 52, 100
 lesoi s.n. 96
 lespede s.f. 108, 112
 lespelniță s.f. 15
 leșia vb. 40
 leștreang s.n. 112
 leșui vb. 52
 leț s.n. 76
 li interj. 40
 libăni vb. 28
 libăriți s.f.pl. 90
 libăzi vb. 90
 libidău s.n. 90
 libră s.f. 36
 licit adj. 15
 licură s.f. 28
 lihod adj. 46
 limandă s.f. 121
 limpănit adj. 15
 lioară s.f. 125
 liodnă s.f. 28
 lipăi vb. 28
 lipcan s.m. 123
 lipiu s.n. 81
 lipsă s.f. 125
 listavoi s.n.sg. 15
 lișteavă s.f. 28
 litirată s.f. 96
 litroancă s.f. 123
 litrosi vb. 28
 liuluț s.n. 90
 lîngalău s.n. 74
 loaznic adj. 100
 lociorlău s.n. 106
 logov s.n. 40
 lohon s.n.sg. 15
 loian s.n. 104
 loitrar s.n. 46
 lompău s.n. 81
 loncoti vb. 15
 lopatic adj. 61
 loptă s.f. 86

- lorbă s.f. 76
 lotru s.m. 40
 lotru adj. 81, 117
 loză s.f. 40
 lucernă s.f. 28
 lucit adj. invar. 15
 luhără s.f. 81
 lușcă s.f. 108, 112
 lușcă s.f.sg. 28
 lutină s.f. 121
 lutos adj. 90
 lutoșa vb. 90
 lutunoaie s.f. 52
 lutunoi s.n. 46
 luțu s.n. 40
 luțui vb. 40

 maciuhă s.f.sg. 119
 macuh s.m. 119
 magarici s.n.sg. 15
 mașlu s.n. 121
 majă s.f. 40
 majerit adj. 15
 mal s.n.sg. 61, 90
 malaie s.f. 28
 malin s.m. 46
 malnă s.f.sg. 90
 mălui vb. 125
 mamatină s.f.sg. 40
 mancău s.n. 90
 mangălău s.m. 76
 mantăl s.n. 61
 manțog s.n. 28
 marcheză s.f. 28
 marda s.f.sg. 28
 marmuri vb. 41
 marod adj. 46
 masă s.f. 125
 mașlă s.f. 41
 matasar s.m. 117
 matcă s.f. 28
 mazdraghină s.f.sg. 28
 mazilos adj. 28
 măcel s.n. 28
 măcică s.f.sg. 28
 măclos adj. 61
 măgar s.m. 28
 măglisi vb. 28
 măgulice s.f. 78
 măhal s.m. 96
 măjui vb. 61
 mălăiște s.f. 100
 mălced s.n.sg. 112
 mălcezi vb. 112
 mămăligoi s.n. 81
 mândaș s.n. 108
 mărgutiu s.n. 78

 mărușă s.f. 100
 măros adj. 15
 mărunțac adj. 70
 măsoi subst. sg. 87
 mătăcar s.m. 76
 mătăcăni vb. 15
 mătăhuz s.m. 28
 mătănăi vb. 15
 mătăringă s.f. 41
 mătincă adv. 61
 mătrăcăli vb. 61
 mătrăcăni vb. 28
 mătrăși vb. 36
 meci s.n. 117
 mehei subst. 112
 melă s.f. 28
 melehoaiie s.f. 28
 melești vb. 74
 melic s.n. 15
 mercoare s.f.pl. 93
 mereji vb. 121
 meremeli s.f.pl. 28
 mereu adj. m. 121
 mereușuț adv. 83
 merindeață s.f. 100
 mermeli vb. 15, 28
 mermelitură s.f. 15
 mesală s.f. 70
 meseleu s.n. 74
 mesteacă s.f. 117
 mestecănaș s.m. 28
 meșteală s.f. 100
 meșteț adj. 100
 mești vb. 100
 metăr s.m. 41
 metea s.f. 29
 metecăli vb. 74
 mezdreaună s.f. 90
 mezdriță s.f. 90
 mierdău adj. 100
 mierliu adj. 29
 miezuină s.f. 100
 mihei s.n. 90
 mihuța vb. 123
 milcoi s.n. 29
 miliat subst. 36
 minciună s.f. 29
 minciuni s.f.pl. 117
 minune s.f. 117
 mirăi vb. 96
 mirug s.n. 15
 mirui vb. 29
 misarăș s.m. 81
 miscăraie s.f. 29
 miserniță s.f. 81
 misturei s.m.pl. 29
 mișă s.f. 96

 mișcoc s.m. 29
 mișică s.f. 93
 mișomor s.n.sg. 70
 miști vb. 15
 mitrisi vb. 96, 121
 mină s.f. 29
 minca vb. 87, 96
 mîndaș s.n. 112
 mîndru adv. 126
 mîntuci vb. 81
 mîntucit adj. 81
 mîrșav adj. 15
 miș s.m. 29
 mișii vb. 29
 miță s.f. 29
 mițităluc adj. 126
 moacă s.f. 29
 moagăr adj. 100
 moaimă s.f. 29
 mocircă s.f. 121
 modrigăli vb. 15
 mogîrzan s.m. 76
 mogoroci vb. 36, 76
 mohoriș s.n. 121
 moi subst. 78
 mol s.n. 112
 moldoveancă s.f. 29
 molea s.m. 100
 moli vb. 81
 molicău s.m. 81
 molinzi vb. 61
 molindău s.m. 61
 molos adj. 90
 molotea s.f. 29
 monturos adj. 76
 moreață s.f.sg. 29
 morinci vb. 18
 mormocea s.m.sg. 61
 mormonea s.m.sg. 61
 moroi vb. 29
 moronceală s.f.sg. 119
 moșcoș adj. 81
 moșintoc adj. 61
 moșor s.n. 29
 motilcă s.f. 100
 motocel s.m. 126
 motroască s.f.sg. 112
 moțoc s.n. 121
 moțochină s.f. 46
 moureață s.f. 29
 mozur s.m. 29
 muf s.n. 126
 mughiu s.m.sg. 126
 mujdi vb. 36
 muierușcă s.f. 74
 mulă s.f. 46, 61, 100
 mulceaș s.n. 106

- mulțami vb. 87, 100
 mulțămită s.f. 100
 munștuc s.n. 29
 munună s.f. 90
 mure s.f.pl. 15
 mureș adj. 70
 murguli vb. 81
 murugă s.f. 29
 mustăreț s.m. 93
 mutăr s.n. 46, 84
 mute s.f.sg. 112
 muțucă s.f.sg. 61
 muzguros adj. 29
 muzguș s.n. 100
- nacafa s.f. 15
 nacil s.n. 93
 naclad s.m. 123
 nair s.n. 117
 nalangită s.f. 93
 naloghie s.f. 29
 naștronț s.f. 29
 natantol adj. 29
 natraulă s.f. 15
 năblejnic adj. 61
 năboi s.n. 96
 năbori vb. 121
 năcîrcale s.f.pl. 29
 năcreală s.f. 81, 121
 năcri vb. 81
 nădăi vb. 74, 100
 năduli vb. 46
 năfrălău s.n. 78
 năgîrlău s.m. 76
 năgrabă adv. 15
 năhac adj. m. 61
 năloagă s.f. 41
 năluci vb. 102
 nănios adj. 15
 năplod s.n. 36
 nărăvi vb. 90, 100
 năsfiros adj. 15, 70
 năsilnic adj. 100, 121
 năstrece s.f.sg. 36
 nătordi vb. 112
 năviscă s.f. 81
 năvlie s.f. 126
 năznaie s.f. 15
 ne s.m. 41
 nealcoș adj. 90
 nebun s.m. 41
 negroaică s.f. 29
 neici interj. 70
 nelcoși vb. 90
 nemenie s.f. 70
 nemiș s.m. 74
 nemușag s.n. 90
- neselnic adj. 90
 nestajnic adj. 41
 neviscă s.f. 74
 ni interj. 29
 nibiliț s.n. 121
 nieză s.f.sg. 36
 niezos adj. 37
 nihodă s.f.sg. 119
 nilcoș adj. 61
 nimăz s.n.sg. 123
 nimest s.n. 112
 nimotenie s.f. 87
 nimuric s.m. 74
 nintă s.f.sg. 112
 niuraț s.m. 41
 nocovalmă s.f. 46
 noier s.n. 126
 nopsam subst. sg. 87
 nopsamoș s.m. 87
 noreată s.f.sg. 29
 noriu adj. 18
 noronci s.f.pl. 78
 nosodi vb. 90
 notovrac s.m. 37
 novină s.f. 41
 novigîi vb. 15
 nucar s.m. 117
 nuia s.f. 29
- oagăn adj. 70
 oarde vb. 61
 oarzană s.f. 46
 obări vb. 61
 obejdia s.f.sg. 15
 obinzală s.f.sg. 61
 obinci vb. 61
 oblăcel s.n. 90
 obli vb. 52
 oblicări vb. 15
 oblit adj. 46
 oblînci vb. 61
 oborog s.n. 108, 112
 obraniță s.f. 41
 ocăș adj. 112
 oceși vb. 37
 ochete s.m. 15, 29, 41 —
 ochet s.n. 37
 ochi s.m.pl. 81
 ochișa s.f. 61
 ochișoare s.f.pl. 94
 ocinaș s.m. 121
 ocină s.f. 121
 ocit adj. 87
 ocoleală s.f.sg. 61
 ocoș adj. 46, 84, 90
 ocoșag subst. 84
 ocoși vb. 84
- odăinuș s.n. 121
 odăios adj. 15
 odări vb. 29
 odîrli vb. 96
 odîrni vb. 70
 ododi vb. 90
 odolon s.n. 37
 odoloși vb. 15
 ofili vb. 62
 ofirli vb. 108
 ofleti vb. 100
 ogașă s.f. 46
 ogări vb. 16
 ogeț s.m. 37
 ogilit adj. 123
 ogîrcâl s.m. 74
 ogîrdi vb. 70
 ogîrși vb. 41
 ogîrsit adj. 41
 ogîrși vb. 37
 ogîrșit adj. 37
 oglamic s.n. 37
 oglăzanie s.f.sg. 62
 ognisi vb. 126
 ogrinji s.m.pl. 62
 ojeji vb. 70
 ojejit adj. 71
 ojiji vb. 16
 ojindă s.f.sg. 126
 oi s.n. 16
 olac s.n. 29
 olan s.n. 71
 olălău s.n. 104
 olălău s.n.sg. 62
 olări vb. 29
 oletui vb. 123
 olim s.n. 29
 olojit adj. 121
 oltoană s.f. 76
 omări vb. 62
 omnibus s.n. 126
 omotoc s.m. 41
 on s.m. 62
 onel s.n. 112
 onișor s.m. 62
 opacină s.f. 16
 opăceală s.f. 62
 opăci vb. 78
 opăcinitură s.f. 16
 oracol s.n. 29
 orbenicea s.f.art. 52
 orbete s.m. 29 —
 orcăț s.m. 29
 ordicîi vb. 16
 orfene s.f.pl. 90
 oricel s.n.sg. 29
 orioc s.n. 121

- oroc s.m. 112
 ostru adj. 126
 oșini vb. 16, 71
 oșistie s.f. 16, 71
 otcă s.f.sg. 29
 otic s.n. 100
 oticău s.n. 108
 otinci vb. 46, 52, 62
 otinji vb. 52

 paciariș s.m. 16
 pacicăr s.m. 41
 pacă s.f. 41, 101
 pacui vb. 126
 padoc s.n. 121
 pahaie s.f. 126
 pahonț s.m. 123
 pajă s.f. 117
 pajere s.f. 29
 paler s.m. 126
 palital s.n. 46
 paliță s.f. 52
 paliu adj. 16
 palțau s.n. 108, 112
 pampușcă s.f. 127
 paor s.m. 41
 pană s.f. 117
 panc adj. 16
 panc s.m. 62
 pandalios adj. 29
 panglică s.f. 29
 panstură s.f. 126
 papainoagă s.f. 29
 papalete s.n.sg. 16
 papindecă s.f.sg. 127
 par s.m. 29
 paradău subst. 16
 paradichiu subst. 16
 parapleu s.n. 62
 parazol s.n. 126, 127
 pară s.f. 74
 parhă s.f. 126
 parmaja s.f. 62
 paroșcă s.f. 121
 pas subst. sg. 117
 pasos adj. 87
 pasui vb. 126
 pasuș s.n. 41
 patașcă s.f. 121, 123, 126
 patrer s.m. 126
 păcăraie s.f. 41
 păcel s.n. 101
 păcuin adj. 101
 pădăi vb. 112
 pădăit adj. 112
 pădri prep. 74
 pădureț adj. 46

 păduri vb. 52
 pădurit s.n. 52
 păhăială s.f.sg. 93
 păip s.m. 37
 pălan s.n. 46
 pălanc s.n. 104
 pălămăti vb. 29
 păler s.m. 117
 păloni vb. 37
 pălpag s.n. 87
 pătinele s.f.pl. 117
 păna vb. 29
 păoji vb. 16
 păpălașcă s.f. 52
 păpăranjină s.f. 78
 păpărăzi vb. 62
 păpărăzit adj. 62
 păpărujă s.f. 112
 păpuc s.m. 41
 păpușoi s.n. 30
 părădaisă s.f. 41
 părăpleu s.n. 101
 părădă prep. 87
 părăncă adv. 121
 părăngă s.f. 30
 părănzor s.n. 41
 părăușcă s.f.sg. 52
 păsa vb. 62
 păsat s.n. 117
 păsălui vb. 41, 76
 păstrăgăli vb. 30
 păstrămi vb. 16
 păstrămit adj. 16
 păstură s.f. 62
 păsturiță s.f. 62
 pătașcă s.f. 90
 păticar s.m. 41
 păticariță s.f. 41
 pătică s.f. 41
 pățog s.m. 41
 păuri vb. 41
 păuriță s.f. 41
 păzi vb. 78, 117
 păzit adj. 112
 păzitoriță s.f.sg. 62
 pearc adj. 30
 pec s.m. 74, 101
 pec s.n. 84
 pec subst. 41
 pecărie s.f. 101
 pece s.f. 41
 pejură s.f. 94
 peleg adj. 84
 peleș s.n. 30
 peletiu s.n. 121
 pelț s.n. 41
 peni vb. 30

 percent s.n. 46
 pergonie s.f. 30
 perișoară s.f. 41
 peritură s.f.sg. 46
 perneu s.n. 90
 perpeliciuri s.n.pl. 30
 pestelcă s.f. 96
 pește s.m. 30
 peteac s.n. 30
 peteică s.f. 108
 petiță s.f. 41
 petrece vb. 101
 petrecta vb. 112
 petrectare s.f. 112
 piatră s.f. 30
 picătură s.f.sg. 81
 pichită s.f. 41
 picioacă s.f. 81
 picior s.n. 30
 picioruș adj. 52
 piclăzău s.n. 84
 piclăzi vb. 84
 piclăzit adj. 84
 piclui vb. 126
 picuri s.n.pl. 76
 piele subst. 30
 piele subst. 106
 pieljoacă s.f. 81
 pieptea s.m.sg. 30
 piglu s.n. 41
 piglui vb. 41
 pigluit adj. 41
 pițona vb. 30
 pilos adj. 30
 pimnic s.n. 30
 pindileu s.n.sg. 108
 pingălit adj. 90
 pinguli vb. 81
 pinten s.m. 30
 pintoc s.m. 16
 pipă s.f. 52, 62
 pipercă s.f. 30
 pipijoi subst. pl. 74
 piporuș s.n. 90
 pircota vb. 16
 pirnicit adj. 16
 pirotă sf. 101 —
 piroti vb. 101
 piroșcă s.f. 108
 pirțigușă s.f. 78
 pis adj. m. 87
 pisoc subst. 108, 112
 pisoci vb. 30
 pistanflore s.m. 41
 pișculi vb. 30
 pișcurea vb. 37
 pișleag s.n. 30

- pituc adj. 18, 71
 pituluș s.m. 101
 pituluș s.n. 62
 pituș s.m. 112
 piță s.f.sg. 74, 106
 pițara vb. 41
 pițărău s.m. 41
 pițiană s.f. 112
 pițiga vb. 81
 pițigăiat adj.m. 71
 piclșit adj. 124, 127
 piclți vb. 16
 piclțit adj. 16
 piclțiță s.f.sg. 96
 pihanie s.f. 16
 pihav adj. 16, 30
 pihă s.f. 121
 pihniit adj. 16
 pinc s.n. 101
 pircaviță adj. f. 30
 pirci s.m. 37
 pirci s.n. 52
 pirciui vb. 52
 pircu adv. 41
 pirlău s.m. 30
 pirlău s.n. 101
 pirlucă s.f. 117
 pirlui vb. 101
 pîrpală s.f. 30
 pîrpor adj. 71
 pîrșcău s.n.sg. 16
 piș s.m. 62
 piță s.f. 101
 plahilă s.f. 46
 plance s.f. 90
 planisi vb. 30
 plat s.n. 30
 platagică s.f. 71
 platoriță s.f. 52
 plăieș s.m. 30, 41
 plefturi vb. 124
 plegiță s.f. 124
 plehilă s.f. 52
 plencaci s.n. 113
 plescait subst. 117
 plesneveală s.f. 37
 plesnevi vb. 37
 plesnevit adj. 37
 pleș adj. 71
 pleșoi adj. m. 71
 pleșuveală s.f. 52
 pleter s.n. 30
 pleteră s.f. 30
 plenar s.m. 101
 pleve s.f. pl. 52
 plevere s.f. 101
 plicar s.m. 117
 plimbă s.f. 52
 plimbie s.f. 16
 plinicer s.n. 52
 plit s.n. 113
 pliurd adj. 124
 plîngoce s.m. 81
 plînsoare s.f. 52
 ploaie s.f.sg. 30
 ploier s.n. 81
 ploșcoană s.f. 104
 ploșconi vb. 104
 plotoage s.n.pl. 30
 plotogi s.m.pl. 30
 ploță s.f. 113
 plugui vb. 52
 pluguială s.f. 52
 pluhud adj. 30
 plumb s.m. 41
 plumb s.n. 127
 plumbui vb. 62
 pluștit adj. 30
 poacă s.f. 121
 poajgă s.f.sg. 30
 poamă s.f. 76
 poară s.f.sg. 87
 poașcă s.f. 124
 poașoș s.m. 87
 poba adv. 62
 pocanie s.f. 46
 pocă s.f.sg. 30
 pocăi vb. 30
 pochea vb. 16
 pochineci s.n. 121
 pochinzărească s.f. 30
 pocie s.f. 46, 52
 pocireș s.m. 113
 pocireși s.m.pl. 106
 pocriș s.n. 96, 121
 pocruț s.n. 90
 pod s.n.sg. 71
 podeț s.n. 30
 podoasă adj. f. 71
 podușcă s.f. 121
 pogace s.f. 106
 pogan adj. 46, 84
 poghibală s.f. 121
 pogin adj. 127
 pogîrci vb. 62
 pogîrjit adj. 105
 pofiltaie s.f. 52
 pohancă s.f. 90
 poiadă s.f. 30
 poibă s.f. 113
 poinic s.n. 62
 pojar s.n. 81
 pojiță s.f.sg. 62
 polatie s.f. 96
 poleajen s.n. 30
 polejnic adj. 71
 polfai vb. 29
 polgan adj. 94
 polimă s.f. 52
 poliță s.f. 30
 polmod s.n. 41, 62
 polmon s.m. 74
 pologar s.n. 71
 poloscă s.f. 30
 poloște s.f. 37
 pomeană s.f.sg. 62
 pomeselnic s.n. 52
 pomină s.f.sg. 30
 pomit adj. 16
 pomoci s.n. 81
 pomocit adj. 127
 pomojdii s.f.pl. 16
 pomoroancă s.f. 41
 ponc adj. 37
 ponc s.m. 41
 poneavă s.f. 41, 101
 ponioavă s.f. 87
 ponivă s.f. 108
 ponivos adj. 47
 ponosi vb. 41
 ponoslu subst. 78
 pontoș adj. 101
 popă s.m. 87, 113
 popir s.n. 74, 113
 popiruș s.n. 74, 113
 popistan s.m. 30
 popositură s.f. 117
 por s.m. 30
 por adj. m. 96
 poranic s.m. 47
 porav adj. 101
 porav adj. m. 62
 porbice s.f. pl. 87
 poregli vb. 81
 poriglă s.f. 81
 porlaș s.n. 113
 porneală s.f. 47
 poroboti vb. 16 —
 porodaică s.f. 90
 porodică s.f. 81, 90
 portocală s.f. 30
 porție s.f. 76
 porție s.f.sg. 37
 porunci s.f.pl. 62
 postcli vb. 62
 postclit adj. 62
 postcloc adj. 62
 posnit adj. 47
 posodeală s.f. 52
 posodi vb. 52
 posoli vb. 62

- pospăi vb. 41
 pospăială s.f. 117
 poștaș s.m. 30
 postavă s.f. 30
 poșicăli vb. 87
 poșidnic s.m. 124
 poșmoagă s.f.sg. 16
 poșmogea s.m.sg. 16
 poșvoaica s.f. art. 52
 poștă s.f. 31
 poșuș s.n. 47
 potcoviță s.f.sg. 71
 potecă s.f. 31
 poticareș s.m. 52, 101
 potică s.f. 47, 52, 101
 potiraș s.m. 62
 potirei s.m.pl. 124
 poting adj. 124
 potirnog s.m. 16
 potirnogi vb. 16
 potolaș s.n. 81
 potoli vb. 81
 potoaroască s.f. 16
 potroacă adv. 16
 potromoci vb. 113
 potrumb s.n. 74
 povăială s.f. 41
 povirneală s.f. 113
 pozdare s.f. 101
 poznat adj. 52
 poznui vb. 37
 prai s.n. 41
 prajilă s.f.sg. 18
 prașchie s.f. 37
 praștie s.f. 62
 pravăț s.n. 31
 prăcoiță s.f. 101
 prăghită s.f. 62
 prăgînjele s.f.pl. 113
 prăhupi vb. 101
 prăpânjică s.f. 101
 prăpici s.n. 113
 prăvălitor s.f.sg. 37
 predel s.n. 47
 predeli vb. 47
 predușcă s.f. 96
 prefira vb. 31
 prelucă s.f. 74, 104
 premîndă s.f. 101
 pepeleac subst. 31
 prepelici s.m. 104
 prepenație s.f. 126
 prepinge vb. 16
 prerupe vb. 41
 previngală s.f. 108
 prezli subst. 81
 pric adj. 71
 prichiști vb. 62
 prichiștit adj. 62
 prici vb. 37
 prijona vb. 31
 prijoni vb. 16
 prilaz s.n. 46
 prileaz s.n. 37
 prilostit adj. 47
 primaș s.m. 81, 101
 primă s.f. 74
 primez s.n. 37
 primezui vb. 37
 primit adj. 16
 prindere s.f. 52
 pripălog s.m. 124
 pripoi s.n. 127
 pripuros adj. 126
 prisloșenie s.f. 124
 pristân s.n. 52
 pristini vb. 16, 31
 priștepeală s.f. 101
 priștîpi vb. 101
 privar s.n. 53, 62
 prizări vb. 41
 prisni vb. 37
 proașcă s.f. 117
 probozi vb. 90
 prodan s.m. 53
 prohab subst. sg. 62
 propis s.n. 37, 41
 propoacă s.f. 117
 prosate s.f.pl. 76
 prospoiet adj. 74
 prostovala s.f.art. 41
 prostovol s.n. 31
 prubăleală s.f. 81
 prubăli vb. 81
 prunicea s.f. 53
 pruzluc s.n. 41
 puchinos adj. 31
 puclui vb. 126
 puță s.f. 53
 puhăi vb. 76
 pui interj. 41
 pui s.m. 81
 pui s.m.pl. 62
 puiață s.f. 31
 puiaș s.n. 101
 puică s.f. 31, 71
 puț s.m. 74
 puic s.n. 74, 81
 puț s.n. 42
 puțlă s.f. 126
 puloinic s.n. 18
 pumnar s.m. 84
 pumnaș s.m. 62
 pumnișor s.m. 47
 pune vb. 96
 pungui vb. 31
 pup s.m. 42, 74, 84, 87, 101, 113, 117
 pup s.n. 90
 pupăză s.f. 31
 pupui vb. 42
 purău s.m. 74
 purd adj. 53
 purdalău s.m. 53
 puricea s.m.pl. 18, 31
 purlic s.n.sg. 113
 puștica vb. 87
 pușticat adj. 87
 puștiu adv. 62
 putori vb. 53
 rabodc s.f.pl. 16 ✗
 raburi s.n.pl. 16 ✗
 racul s.m.art. 53
 rahota adv. 62 ✗
 raipelț s.n. 42
 rancău s.m. 76
 rantie s.f. 121
 rapainoage s.f.pl. 16
 rapor s.n. sg. 47, 108, 113
 raptă s.f.sg. 84
 rast s.m.sg. 76
 rat s.m. 117
 ratacană s.f. 121
 ratin s.m. 53
 ratotă s.f. 81 ✗
 ratută s.f. 78 ✗
 răbontat adj. 31
 răbori vb. 37
 răbunit adj. 31
 răcădi vb. 87
 răcădui vb. 37, 101
 răcitor s.m. 81
 răclui vb. 87
 răcura vb. 113
 răgăoci vb. 16
 răghită s.f. 81
 răghiți s.f.pl. 90
 răgulos adj. 53
 râmeți s.m.pl. 105
 rânțui vb. 53
 rânțuială s.f. 53
 răpăga vb. 96
 răstăniță s.f. 37
 răsuroi s.n. 62
 rășlui vb. 53
 rășluire s.f. 53
 răștința vb. 101
 rățez s.n. 113
 rătinos adj. 53
 rău subst. 96

- răuli vb. 16
 răura vb. 53
 răureală s.f. 53
 răvar s.n. 47, 53
 răzălău s.n. 101
 răzălui vb. 101
 războri vb. 62
 răzgros s.m. 62
 răzlog s.m. 76
 răzlogi vb. 53
 rebeagă s.f. 71
 relut s.n. 47
 restențe s.f.pl. 108
 rez s.n. 101
 rezvedit adj. 127
 rif s.n. 90
 righi adj.m. 42
 righițoancă s.f. 53
 ripă s.f. 84
 rișcă s.f. 31
 ribii vb. 16, 31
 rică s.f. 53
 riciitură s.f. 31
 rit s.n. 31
 rintura vb. 53
 rinzar s.m. 16
 rinzoc s.n. 31
 roangheș adj. 63
 roanță s.f.sg. 63
 roată s.f. 53
 roc s.n. 47
 rodină s.f. 74
 ronghi s.n. 90
 ropot s.n.sg. 42
 ros adj. 31
 rost s.n. 126
 rosti vb. 101
 roșnăi vb. 53
 rotovei s.n. 16
 rotunjică s.f. 31
 rozinchin s.m. 53
 rozinchină s.f. 53
 ruculi vb. 81
 rucului vb. 101
 rudiță s.f. 63
 rugău s.n. 90
 rui interj. 53
 rujă s.f. 117
 rujdă s.f. 108, 113
 rujinos adj. 63
 runcui vb. 31
 ruptînpunt s.n.sg. 63
 ruptoare s.f. 63
 ruptul s.n.art. 53
 ruptură s.f. 42
 rură s.f. 126
 rusască s.f.sg. 126
 ruscă s.f. 31
 rustunoi s.n. 47, 53
 rut s.n.sg. 31
 saia s.f. 31
 salavat s.n. 31
 salmutar s.n. 53
 sancău s.n. 108, 113
 sască s.f. 31
 sābaș s.n. 47, 101
 sābăciag s.n. 78, 81, 106
 sābăși vb. 42
 sābășui vb. 53, 63
 sāboița s.f. 106
 sācătură s.f. 63
 sāci s.n. sg. 124
 sācri subst. sg. 77
 sādelcă s.f. 71
 sādilă s.f. 18
 sāhelbe s.f.sg. 77
 sālaș s.n. 93
 sālic s.n. 42
 sāndăcos adj. 53
 sānuna vb. 37
 sāmahoancă s.f. 117
 sāmuța vb. 101
 sāpălău s.n. 117
 sāpunele s.f.pl. 81
 sāra vb. 87
 sārăndic s.m. 106
 sārător s.n. 31
 sārmăni vb. 16
 sārsamuri s.n.pl. 78
 sāșios adj. 47, 53
 sāveacă s.f. 42
 sboi vb. 127
 sborșit adj. 47
 sbrihuietic adj. 126
 scaradă s.f. 31
 scaun s.n. 117
 scălan s.n. 37
 scăldușcă s.f. 121
 scăndăli vb. 53
 scărădi vb. 16
 scărăjit adj. 31
 scăreți s.m.pl. 63
 scărița vb. 42
 scătuie s.f. 47
 scăuan s.n. 42
 scăunenci s.n. 42, 126
 schiocă s.f. 108
 schițoi vb. 74
 schiz s.n.sg. 126
 scînduri vb. 117
 scîrciuma vb. 53
 scîrlete s.n. 18 —
 scleamă s.f. 74
 scleapț s.m. 113
 sclebă s.f. 74
 sclonți vb. 108
 scobilci vb. 53
 scobilți vb. 63
 scobirlău s.n. 47
 scoc s.n. 31
 scochină s.f. 31
 scochineată s.f. 31
 scochinete s.n.sg. 16 —
 scociori vb. 63
 scodoli vb. 53
 scolciob s.n. 53
 scopt adj. 108
 scopti vb. 74
 scorbanci s.n. 105
 scorbeli vb. 16, 71
 scornici s.m.pl. 18, 31
 scorog adv. 63
 scoroji vb. 63
 scorțar s.m. 117
 scorțai vb. 124
 scorțer s.m. 117
 scoverze s.f.pl. 117
 scrihit adj. 47
 scriji vb. 31
 scrijel s.m. 18
 scripiță s.f. 37
 scrivală s.f. 119
 script s.n. 53
 scrînghiță s.f. 121
 scrobi s.f.pl. 105
 scronți vb. 113
 scupia vb. 101
 scupiat s.n. 101
 scurmuzi vb. 113
 scurmuzit adj. 113
 secă s.f. 42
 seci subst. sg. 77
 secundă s.f. 126
 semeniște s.f.sg. 16
 sfardie s.f. 113
 sfătos adj. 53
 sfătoși vb. 53
 sferde s.f. 74
 sfinți vb. 96
 sfințoaică s.f. 63
 sfirnar s.m. 74
 sfirnări vb. 74
 sfirtac s.n. 93
 sfirtai s.m. 31
 sfirtoc s.n. 37
 sfirtăit adj. 63
 sfredeli vb. 31
 sgăura vb. 47
 sicherme s.f.pl. 71
 sighinaș adj. 53

- sigurat adv. 81
 silvoită s.f.sg. 74, 77, 106
 simcică s.f. 101
 sinalău s.n. 106
 sir subst. 78
 sirisău s.n. 106
 siroane s.f.pl. 63
 siș s.n. 42
 siiac s.n. 121
 sincea s.f. 124
 sindac subst. 63
 sindăcos adj. 63
 sîngeacă s.f. 37
 sîngeap s.n. 117, 121
 sînta vb. 81
 sîntare s.f. 81
 sîri subst. 37
 sîtișcă s.f. 77
 sîtirî vb. 63
 sîv adj. 17
 slavă s.f. 117
 slăbie s.f. 117
 slobod adj. m. 53
 slobozire s.f. 42
 smediță s.f. 74
 smidai s.n. 42
 smintit adj. 42
 smicăi vb. 53
 smîrcă s.f. 53
 smîrd adj. 124
 smîrzenie s.f. 124
 smomi vb. 31
 smreag s.n. 71
 smugă s.f.sg. 113
 snovi vb. 17
 soborî vb. 37
 socaci s.m. 101
 socăciță s.f. 101
 socea s.f.sg. 37
 sofrecă s.f. 117
 sogni vb. 77
 solohănos adj.m. 121
 somnore subst. sg. 74
 sonsol s.m. 101
 sorbezi vb. 53
 sosea s.f.sg. 71
 sorliță s.f. 78
 soroacă s.f. 101
 sorozaș s.n. 81
 spată s.f. 113
 spăceală s.f. 101
 spăcel s.n. 108
 spăgmă s.f.sg. 113
 spămă s.f.sg. 113
 spemă s.f.sg. 81
 spinîș s.n. 31
 spîrligos adj. 47
 splinuit adj. 117
 spoiegeală s.f. sg. 17
 sponge s.f. sg. 77
 sporozău s.n.sg. 108, 113
 spotăi vb. 63
 sprijoană s.f. 53
 sprujină s.f. 31
 spurc s.n.sg. 31
 srijniță s.f. 102
 stambul s.n. 117
 stative s.f.pl. 77
 stabilă s.f. 63
 stăcăli vb. 37
 stăciuna vb. 106
 stăluș s.m. 101
 stăluși vb. 101
 stălușit s.n. 101
 stănoagă s.f. 47
 stăvală s.f. sg. 37
 stociuna vb. 113
 stelaj s.n. 47, 81
 steregie s.f.sg. 54
 sticlu s.n.sg. 17
 stîrcă s.f. 105
 stîrciog s.m. 31
 stîrmin adv. 31
 stîrnic s.n. 37
 stîlpoci vb. 102
 stîrpoci vb. 31
 stobor s.m. 37
 stoborală s.f. 31
 stogoș adj. 37
 stohni vb. 124
 stolniță s.f. 126
 stolohan s.m. 121, 124
 stolon s.m. 37
 stori vb. 31, 37
 stormină s.f. 31
 storsură s.f. 74
 strai s.f. 31
 strajameșter s.m. 54
 strajă s.f. 117
 strașnicie s.f. 117
 străfiga vb. 102
 străhidat adj. 63
 străli vb. 102
 străulat adj. 63
 strejură s.f. 17
 strigeauă s.f. 90
 strincea s.f. 18
 strîjela vb. 87
 strîmbănog s.n.sg. 63
 strînge vb. 96
 strîșnic s.n. 93
 strolinchet adj. 84
 stropoleală s.f. 54
 stropoli vb. 54, 63
 stropșală s.f. 117
 strujac s.n. 108
 strujală s.f. 54
 struji vb. 54
 strujitură s.f. 54
 struni vb. 32
 stucătoare s.f. 32
 studără interj. 32
 studiniță s.f. 121
 stul s.m. 32
 stupuș s.n. 81, 90
 stur s.n.sg. 113
 sucă s.f.sg. 81
 sucăciță s.f. 47
 sucări vb. 32
 sucurei interj. 93
 sucurel interj. 93
 sufloi s.n. 63
 sufradă s.f. 94
 suhar s.m. 32
 suhlar s.m. 122
 suitură s.f. 117
 sulhac s.n. 77
 sulzui vb. 102
 sunduca vb. 42
 sunducos adj. 102
 surcăli vb. 47
 surghete s.m. 32 —
 surîpiș s.n. 63
 surlă s.f. 32
 suspin s.n. 54
 sușoi s.m. 32
 suvulca vb. 102
 sveter s.n. 117
 șaf s.n. 102
 șaflic s.n. 126
 șai s.n. 54
 șaică s.f. 32, 37
 șaitău s.n. 77
 șană s.f. 84
 șarampoi s.n. 17, 32, 127
 șareglă s.f. 54
 șatrancă s.f. 126
 șaios adj. m. 54
 șăitău s.n. 37
 șămultoc s.n. 117
 șănătău s.n. 117
 șănură s.f.sg. 77
 șăș s.m. 113
 șcarp s.n. 117
 șcătuică s.f. 102
 șcătuie s.f. 81
 șcătulă s.f. 84
 șchidoală s.f. 63
 șciump s.n.sg. 77
 șciumpă adj. 37

- școadă s.f. 119
 șcrabe s.f.pl. 126
 șechi adj.m. 42
 șelchină s.f. 104
 șencălos adj. 63
 șepter s.m. 126
 șerpeneu s.n. 108, 113
 șeș s.m. 108
 șeștină s.f. 63
 șfală s.f. 117
 șfartug s.n. 127
 șfincui vb. 117
 șibă s.f. 42
 șifiu s.m. 32
 șinic s.n. 84
 șiningă s.f. 17
 șip interj. 63
 șir s.n.sg. 63
 șirăli vb. 87
 șireghe s.f. 42
 șireglă s.f. 74, 102
 șirof s.n.sg. 47
 șișcalău s.n. 106
 șișcav adj. 17
 șișir s.n. 32
 șit interj. 42
 șitău s.n. 106
 șitāv adj. 37
 șivir adj. invar. 37
 șiviși vb. 37
 șireghe s.f. 37
 șiștoare s.f. 96
 șlaif s.n. 124
 șlap s.m. 42
 șleam s.n. 102
 șlingărai s.n. 42
 șlingui vb. 42
 șlipăr s.n. 54, 102
 șloasăr s.m. 42
 șlog subst. sg. 84
 șlogui vb. 42
 șnaidăr s.m. 42
 șnaidăriță s.f. 42
 șnait s.n. 117
 șnap s.m.sg. 17
 șnecer s.n. 104
 șnelfaier subst. sg. 117
 șoală s.f. 84
 șoană s.f. 32
 șodălău s.n. 32
 șodăr subst. 81
 șodoman adj. 78
 șofilă s.f. 32
 șofirnog adj. 124
 șofrancă s.f. 126
 șohan adv. 81
 șoi s.n. 54
 șoimană s.f. 32
 șoimăni vb. 32
 șoldeală s.f. 54
 șoldi vb. 54
 șolomadie s.f. 84
 șoloman adj. m. 84, 87
 șolomănie s.f. 84
 șomfău subst. 79
 șorlău s.m. 74
 șorliță s.f. 54
 șorlocatăr s.n. 102
 șorof s.n. 42
 șoș s.m. 81
 șoșot s.n. 32
 șotan s.n. 17, 32
 șotelnic adj. 122
 șotios adj. 126
 șotîng adv. 63
 șovîrnog adj. 63
 șpagat s.n. 126
 șpagă s.f.sg. 32
 șpalțău s.n. 113
 șpan s.m. 74
 șparhat s.n. 122, 124
 șperlă s.f. 77, 96
 șpiniță s.f. 127
 șpir subst. 79, 113
 șpitai s.n. 81
 șpițac s.n. 118
 șpîrc s.n. 126
 șplihoarcă s.f.sg. 124
 șpondie s.f. 84
 șponerț s.n. 84
 șporoli vb. 84
 șprahait s.n. 127
 ștalaghie s.f. 122
 șteamp s.m. 82
 șteamp s.n. 42
 șteap s.m. 54
 ștemă s.f. 102
 ștempăl s.n. 54
 ștempălui vb. 54
 ștempăluit adj. 54
 șterne s.f.pl. 118
 șterț s.n. 77
 știap s.n. 77
 știchi s.n.sg. 71
 știmosi vb. 102
 știmporeag s.n. 102
 știpui vb. 54
 știpuire s.f. 54
 știrul subst. 54
 știuc s.m. 54
 ștopleag s.n. 17
 ștrafă s.f. 84
 ștraifui vb. 126
 ștreampuri s.n.pl. 77
 ștrec s.n. 102
 ștric s.n. 42, 102
 ștrică s.f. 127
 ștricii vb. 42
 ștrimf s.m. 42, 102
 ștrimflu s.m. 108
 ștropație s.f. 54, 102
 ștuldic s.n. 54
 șubac s.n.sg. 63
 șucă s.f. 102
 șuchi s.n. 71
 șuchiat adj. 54
 șuchiuman s.n. 71
 șugă s.f. sg. 96
 șugăros adj. 102
 șugmete s.n. 17
 șuh subst. 118
 șui s.n. 18
 șui subst. 79
 șuict adj. 32
 șuldeu s.m. 87
 șulfă s.f. 17, 32
 șulin s.m. 32
 șulindră s.f. 32
 șuluari s.m.pl. 108, 113
 șulumendriță s.f. 32
 șupă s.f. 102
 șupelniță s.f. 104
 șurgău s.n. 126
 șuriță s.f.sg. 63
 șurlă s.f. 47, 54
 șurleț s.n. 71
 șurlui vb. 54, 84
 șurui vb. 126
 șustăr s.m. 82, 84
 șusană s.f. 54
 șușchină s.f. 122
 șușnic s.n. 74
 șușopru s.n. 54
 șușta vb. 113
 șuștav adj. 77
 șușui vb. 32
 șut s.m. 113
 șuvix subst. sg. 106
 șviț s.n. 126
 tablă s.f. 42
 tacota interj. 63
 tacsim s.n.sg. 124
 taflic s.m. 124
 tag s.n. 87, 90
 taga s.f.art. 54, 63
 tală s.f. 54
 tam adv. 32
 tamba adv. 32
 tancă s.f. 122
 tapsă s.f. 54

- tar s.n. 113
 tarabă s.f. 32
 tarapana s.f. 32
 tarcăn s.m. 47, 54, 63
 tare adj. 87
 taret subst. 79
 targă s.f. 17
 taroste s.m. 79
 tartaoon s.m. 63
 tartău s.n. 108
 taştă s.f. 42
 tăbiltoc s.n. 122
 tăbircă s.f. 122
 tăcăuş adj. 32
 tăciunar s.m. 54
 tăciuni vb. 54
 tăfilcă s.f. 122, 126
 tăgăşi vb. 87
 tăgîrcie s.f. 113
 tălăli vb. 75, 108, 113
 tălbăcit adj. 63
 tăligar s.m. 82
 tăligă s.f. 82
 tămădi vb. 90
 tămăşit adj. 17
 tănăni vb. 32
 tăntălău s.m. 54
 tăobi vb. 17
 tăobit adj. 17
 tăpălagă s.f. 63
 tăpălagos adj. 63
 tăpăligă s.f.sg. 126
 tăpşai vb. 54
 tăptălagă s.f. 113
 tărăbig s.m. 17
 tărăganie s.f. 119
 tărăiram subst. 102
 tărămtăti vb. 108
 tărăpane s.n.sg. 113
 tărărau s.n.sg. 17
 tărbăceală s.f. 47
 tărbăci vb. 32
 tărbăcit adj. 47
 tărceat adj. 63
 tăreţ adj. 32
 tărhăti vb. 84
 tărhătos adj. 102
 tărămboc adj. m. 63
 tărşag s.n. 77
 te interj. 87, 113
 teapşă s.f. 124
 teară s.f.sg. 77
 tebeică s.f. 71
 tebelev s.n. 102
 tecărau adj. m. 63
 tecărau s.m. 54
 tecărau s.n. 47
 techea s.f.sg. 64
 techeneauă s.f. 106
 techergheu s.m. 79
 teçşală s.f. 71
 tecucele s.f.pl. 93
 tei s.n. 32
 teleguţă s.f. 108
 teler s.n. 47, 54
 telit adj. 47
 temieş s.m. 113
 tenchi s.n. 32
 tentereu s.m. 32
 tentişte s.f. 90
 tepeşe s.f. 106, 113
 terc s.n. 71
 terde s.f. 113
 tereu s.n. 17
 terezele subst. pl. 37
 terfaş s.m. 113
 terfe s.f.pl. 64
 terfelegos adj. 54
 terfeliţă s.f. 64
 terheti s.n. 75
 termegcac s.n. sg. 17
 tertî s.n. 114
 teşcherea s.f. 32
 teşculă s.f. 54
 teşmechii s.f.pl. 126
 teş s.n. 75
 ticală s.n. 47
 ticăloşi vb. 54
 ticărau s.n. 75
 ticări vb. 75
 ticăzi vb. 75, 105
 tichiu s.n.sg. 17
 ticlăzău s.n. 108
 tier s.n. 82, 102
 tigori vb. 64
 tihoveală s.f. 32
 tihovi vb. 32
 tili vb. 32
 timnic s.n. 32
 tinărog s.n. 54
 tindeu s.n. 102
 tinghirele s.f.pl. 105
 tioc s.n. 96
 tiocuş s.n. 102
 tiposi vb. 102
 tiposit adj. 102
 tiri conj. 114
 tiribonţă s.f. 106
 tirliute s.f.pl. 114
 tisău s.n.sg. 106
 tistaş adj. 75, 79
 tistănaş adv. 75
 tişiţă s.f. 114
 tişlar s.m. 42
 tite s.m.sg. 32
 tiugică s.f. 93
 tiuşe s.f. 102
 tizăli vb. 87
 tizeş s.m. 75, 102
 tilă s.f. 23
 tintăi vb. 64
 tintăit adj. 64
 tîrboanţă s.f. 75, 108
 tîrcol s.n. 32
 tîrfoli vb. 64
 tîrgaci adj. 47
 tîrgaci s.n. 55
 tîrhăni vb. 17
 tîrlui vb. 17
 tîrneacă s.f. 32
 tîrnomeaşă s.f. 55, 102
 tîrnomege subst. pl. 37
 tîrnosi vb. 32, 102
 tîrnosit adj. 37
 tîrpel s.n. 32
 tîrsoc adj. m. 122
 tîrş s.m. 37
 tîrş s.n. 17
 tîrşar s.n. 55
 tîrşari vb. 55
 tîrşi vb. 64
 tîrşoneală s.f. 32
 tîrtoc adj. 124
 toanchin adj. 64
 toca vb. 18, 71
 tocaci s.m. 42
 tocană s.f.sg. 106
 tocăi vb. 55
 tocăier s.n. 114
 tocăni s.n. 114
 tocină s.f. 127
 togmăgei s.m.pl. 96
 tohoc s.n. 102
 tohoci vb. 102
 toi vb. 75
 toieguţe s.f.pl. 64
 toitan s.m. 32
 toitană s.f. 17, 18
 tololoancă s.f. 55
 toltiş s.n. 84, 87
 tomnă s.f. 42
 tomni vb. 42
 tomoroagă s.f. 118
 toncăni vb. 106
 tontojel s.m. 32
 top s.n. 32
 topancă s.f. 106, 114
 topoti vb. 90
 torcărie s.f. 32
 torhoc s.n. 102
 torhoacă s.f. 102

- tori s.m.pl. 84
 torină s.f. 42
 toroapă s.f. 47
 totoloz s.m. 75
 toxun adj. 32
 tozlă s.f. 84
 trafică s.f.sg. 47
 trancara s.f. 32
 trancă s.f. 102
 trante s.f.pl. 17
 trapacică s.f. 127
 trascău s.n. 108
 trasură s.f.sg. 64
 traștie s.f. 102
 trăfică s.f. 102
 trăgară s.f. 75
 trăgătoare s.f. 32
 trăguș s.n. 32
 trâmpălău s.m. 104
 trâncău s.m. 33
 trâncănu s.m. 33
 trăvăli vb. 64
 trăzvi vb. 17
 trăzvit adj. 17
 treanc s.n. 17
 treapt s.n.sg. 71
 trecătură s.f. 33
 trenchine s.f.pl. 104
 treșcă s.f. 37
 trieher s.n. 94
 trier s.m. 127
 triftăr s.n. 47, 55
 trigornicer s.n. 124
 trinc s.n. 102
 triște s.f. 79
 trîcni vb. 37
 trîndav adj. 71
 trîndos adj. m. 55, 64, 77
 troacă s.f. 71
 troală s.f. 17
 troangă s.f. 82
 troască s.f. 79
 troascăt s.n. 42
 trohnă s.f. 102
 tromf s.m. 102
 tromnă s.f. 102
 tron s.n. 42
 tronar s.m. 42
 trop s.n. 55
 tropa vb. 55
 truc s.n. 118
 truște s.f.pl. 103
 tufean s.m. 33
 tufeancă s.f. 33
 tuhoarcă s.f. 64
 tuhoc s.n.sg. 17
 tui vb. 33
 tuleu s.m. 64
 tuna vb. 38
 tupși vb. 42
 tupu subst. 114
 turiği subst. pl. 38
 turișat adj. 38
 turluc s.m. 33
 turmac s.m. 17
 turș s.m. 114
 turtea s.f. 64
 turui vb. 103
 turvencală s.f. 38
 tutuit adj. 17
 tutunac adj. 87
 tutunel s.n.sg. 17
 tutură s.f.sg. 33
 tuturuz s.m. 33
 tuz s.m. 127
 tuz s.n. 75, 103
 țag s.n. 42
 țagără s.f. 42
 țaic subst. 75
 țaiie s.f. 17, 33
 țanghile s.f.pl. 64
 țap s.m. 103
 țacală s.f. 33
 țăli vb. 103
 țămărman s.m. 106
 țândărui vb. 33
 țăpiș s.n. 103
 țăpoi s.n. 47
 țăporeși s.m.pl. 38
 țără s.f. 38
 țărcălău s.n. 55
 țărmure s.f. 42
 țărsamuri subst. pl. 38
 țegăr s.n. 42
 țenchi s.n. 33
 țenti s.m. 55
 țibocă s.f. 75
 țifraș adj. 79
 țighilean s.m. 79
 țigla s.f. 122
 țiiitori s.m.pl. 127
 țiligaie s.f. 33
 țimet subst. 42
 ține vb. 96
 țingăteu s.n. 114
 țipișcă s.f. 122
 țitură s.f. 42
 țiț interj. 82, 87
 țibric s.n. 127
 țic s.n. 18
 țiflă s.f. 103
 țifraș s.m. 103
 țifră s.f. 79, 90
 țihina s.f. sg. 64
 țili vb. 87
 țimboi s.n. 33
 țimpor subst. 42
 țimpori vb. 42
 țincușă s.f. 114
 țincușe s.f.pl. 64
 ține vb. 87
 țingălău s.n. 82
 țingăli vb. 82
 ținiș adv. 103
 țipar s.m. 17
 țirai s.n. 109, 114
 țirăi vb. 114
 țircăi vb. 55
 țircăială s.f. 55
 țircăitură s.f. 55
 țirtăriță s.f. 55
 țistui vb. 33
 țiști vb. 33
 țifală s.f.sg. 64
 țifînă s.f. 103
 țițoc s.n. 17
 țiu s.n.sg. 17
 țiura s.f.sg. 17
 țoadără s.f. 55
 țohida s.f.art. 55
 țolete s.m. 103 —
 țolnic s.n. 122
 țomp s.n. 118
 țonc s.n. 122
 țop s.m. 82
 țop s.n. 17
 țopi s.m.pl. 75
 țorfă adj. invar. 64
 țuflecă s.f. 118
 țuhan s.m. 118
 țuiap s.m. 75
 țuleandă s.f. 55
 țurcă s.f. sg. 64
 țurlă s.f. 33
 țuslă s.f. 77
 țuțura vb. 55
 țuțurătură s.f. 55
 țuțurău s.n. 103
 țuțureală s.f. 55
 țuvica vb. 127
 ucide vb. 71
 ucinaș s.n. 79
 ucinașe s.f.pl. 64
 ucit adj. 114
 uiam s.n. 91
 uibu s.n.sg. 17
 uiniță s.f. 38
 uiui vb. 91
 ujug s.n. 38, 75

- ujoură s.f.sg. 82
 umbrar s.n. 114
 unchie s.f. 33
 uner s.m. 127
 unică s.f.sg. 33
 unsuri vb. 17
 unt subst. 118
 untra vb. 55
 upit adj. 33
 urechiușă s.f. 79, 82
 ureza vb. 38
 uric s.n.sg. 47
 urioc s.m. 79
 urioc s.n. 42
 urî vb. 114
 urît adj. 106
 urjînat adj. 79
 urjog s.n. 103
 urlău s.n. 42
 urlîș s.n. 87
 urloi s.n. 71
 uroi s.n.sg. 17
 urzatic adj. 71
 uscătură s.f. 55
 usmi vb. 17
 uspăcioi s.m. 103
 usturoiaș s.m.sg. 93
 ușag s.n. 84
 uștubeu s.n. 33
 ușure adj. 18
 utmă s.f.sg. 96
 utrubă s.f. 17
 uture s.m. 33
 uțuțuș s.n. 79
 uzmi vb. 33
 uzoni s.n. 38

 vailing s.n. 42
 valău s.n. 75, 105, 109
 valcazău s.m. 75, 105
 vale interj. 42
 valos s.n.sg. 17, 64
 vandra adv. 103
 vandralău s.m. 75
 vapină s.f. 38
 varda interj. 124
 văcălaș s.n. 55
 văcăli vb. 106
 văcălui vb. 47, 55
 vădăzli vb. 75
 văgăgău s.n. 104
 văital adv. 96
 vălaș s.n. 106
 vălătaș s.n. 106
 vălău s.n. 42
 vălitoare s.f. 64
 văluj s.n. 42

 vândălag s.m. 104
 văratic adj. 55
 vășcean s.n. 64
 veacă s.f. 55
 vecăl s.n. 103
 vecăr s.n. 77
 vechiță s.f. 17
 vectăr s.m. 103
 vectăriță s.f. 103
 vedre s.f.pl. 96
 vegzeș s.n. 79
 veiață s.f. 103
 veltăriță s.f. 114
 velter s.m. 79, 114
 vendeșlău s.n. 75 82
 verdun adj. 71
 verega vb. 17
 vernici s.f.pl. 118
 verș s.n. 103
 verze s.f.pl. 103
 vestegălu vb. 124
 vestiri s.f.pl. 127
 vică s.f. 75, 84, 91
 vidanie s.f. 33
 videra vb. 109
 videră s.f. 109
 videre s.f. 87
 vidom adv. 114
 viestre s.f.sg. 17
 vigan s.n. 42
 viganău s.n. 109
 vijișcă s.f. 106
 vilom s.n. 82
 vindiglău s.n. 105
 vinitură s.f. 43
 vio interj. 124, 127
 vipie s.f. 33
 vireș s.m. 82
 vișta interj. 127
 vișteală s.f. sg. 17
 viștit adj. 17
 vitrinar s.m. 55
 vitromoloi subst. 114
 vituperat adj. 127
 vivican s.m. 75
 vizărăpert s.n. 103, 109
 viziclu s.n. 43
 vizipcă s.f. 75, 79
 vizitic s.n. 82
 vizoc s.n. 118
 vîgă adv. 71
 vîji vb. 47, 75
 vîjlă s.f. 47
 vîlced adj. 103
 vîlcezi vb. 103
 vîlvaș s.m. 38

 vilvă s.f. 33
 vîlvori vb. 17
 vîndălag adj. 64
 vîndălog s.m. 103
 vîrcă s.f. 114
 vîrghină s.f. 64
 vîrstat s.n. 118
 vîrstă s.f. 33
 vîrstră s.f. 55
 vislă s.f. 122
 vladnic s.n. 94
 vlangăr s.n. 17
 vlaštie adv. 122
 vîngăli vb. 106
 voavă s.f. 75
 vocot s.f. 33
 vojoii vb. 75
 voloșman adj. 79
 vornic s.m. 118
 voșcotă s.f. 106
 voșolău s.n. 91
 voșorlău s.n. 106
 voz s.n. 103
 vozulete s.n. 103
 vrană s.f. 114
 vrau s.n. 103
 vrăiești vb. 17

 zadă adj. 96
 zadă s.f.sg. 18
 zagara s.f. 122
 zai s.n. 75, 103
 zaică s.f. 75
 zaladud s.m. 93
 zalbă s.f. 127
 zalincă s.f.sg. 64
 zambaci s.m.pl. 94
 zap s.n. 96
 zapciu s.m. 118
 zapor subst. 82, 103
 zavistios adj. 18
 zavistnic adj. 122
 zăblău s.m. 47
 zăbroană s.f. 43
 zăbron s.n. 38
 zăbunit adj. 38
 zăcăuș adj. 33
 zăcere s.f. 103
 zăcreți vb. 38
 zăcupi vb. 38
 zăgălău s.n.sg. 64
 zăgălu vb. 64
 zăgrăi vb. 122
 zăhar s.n.sg. 64
 zăi vb. 43
 zăit adj. 43

- zăitin subst. 38
 zălan s.n. 33
 zăleti vb. 38
 zălezit adj. 38
 zămări vb. 64
 zămătișe s.f. 103
 zămnată s.f. 91
 zămos adj. 82
 zămoșă vb. 55
 zămoșare s.f. 55
 zănat s.n. 43
 zăoti vb. 18
 zăpori vb. 64
 zăporit adj. 64
 zăpsi vb. 79
 zăreață s.f.sg. 33
 zărează s.f.sg. 33
 zărmădăit adj. 64
 zărmădăluit adj. 64
 zărmădi vb. 64
 zătigni vb. 33
 zăton s.n. 38
 zătoni vb. 43
 zătri vb. 38
 zătulă s.f. 124
 zăurdeală s.f.sg. 72
 zăurdi vb. 72
 zăurzi vb. 38
 zăvoi vb. 64
 zăvor s.n. 55
 zbărlunța vb. 87
 zbărunța vb. 87
 zbătăcos adj. 18
 zbilță s.f. 33
 zbîrcăi vb. 64
 zbruș s.m. 103
 zbucni vb. 33
 zdic s.n. 75
 zdrăvina vb. 38
 zdrăvui vb. 75
 zdril s.n. 94
 zdrîmboaiie s.f. 64
 zdrîmbui vb. 33
 zdroabă s.f. 47, 55
 zdromș s.n. 104
 zdrucl vb. 33
 zdruhăi vb. 65
 zdruhăios adj. 65
 zdruț s.m.sg. 18
 zdupuș s.n. 84
 zecer s.m. 127
 zeiche s.f. 55
 zgăbirdos adj. 55
 zgăori vb. 55
 zgîmji vb. 38
 zgîrcoli vb. 103
 zgîrță s.f. 18, 72
 zglăcina vb. 103
 zgoadă s.f. 103
 zgodi vb. 103
 zguguli vb. 38
 zgulit adj. 47
 zimți s.m. 47, 55
 zipichicit adj. 87
 zipicit adj. 87
 ziui vb. 91
 zîncălău s.n. 43
 zîcheri vb. 65
 zîngoare s.f. 55
 zîrți subst. pl. 38
 zmicioacă s.f. 114
 zmicioc s.m. 114
 zmiciug s.n. 103
 zmidai s.n. 79
 zmintă s.f. 87
 zmicit adj. 103
 znac s.n. 118
 zoci vb. 87
 zol s.n. 18
 zomoli vb. 55, 65
 zomoniță s.f. 38
 zorcăi vb. 33
 zotoane s.f.pl. 65
 zotoară s.f. 33
 zotoli vb. 33
 zoton s.n. 103
 zotoni vb. 65, 103
 zotor s.n. 55, 103
 zuaș s.m. 103
 zubăn s.n. 79
 zugău s.n. 75
 zuina vb. 65
 zuinuș s.n. 65
 zulum s.n. 122
 zupăneală s.f. 55
 zupăni vb. 55
 zurdun adj. 75
 zutină s.f. 72
 zvirďarie s.f. 33
 zvirďină s.f. 106

EDITURA ȘTIINȚIFICĂ

Dat la cules 18.02.1967 Bun de tipar 27.10.1967 Tiraj 1500+65 ex.
 Hirtie scris II A 63 g/m² Format 70 x 100/16 Coli editoriale
 15,06 Coli tipar 9,75 A. 13746 Indici de clasificare zecimală:
 pentru bibliotecile mari 459.O.(498)-3, pentru bibliotecile mici
 4 RO-3

Tiparul executat sub comandă nr. 224 la Întreprinderea
 Poligrafică 13 Decembrie 1918, Str. Grigore Alexandrescu 89-97
 București — Republica Socialistă România

ERATA

<i>Pagina</i>	<i>Rîndul</i>	<i>În loc de:</i>	<i>Se va citi:</i>
5	9 de sus	Comloşul	Comloşu
8	6 de sus	ilustret	ilustrat
30	6 de sus	a de	a da
31	17 de jos	folosi	folosit
38	10 de jos	Comloşul	Comloşu
68	12 de sus	RIE	ĂRIE
78	20 de sus	JIBĂ	JIMBĂ
84	6 de sus	ŞOLOMĂNIE	ŞOLOMĂNIE
85	2 de jos	sigăt	striğăt
87	7 de jos	greşelăt	greşcală
94	2 de jos	obişnuit	obişnui
127	4 de sus	elevi	elevi
	2 de jos	SEVATIA	SEVASTIA